

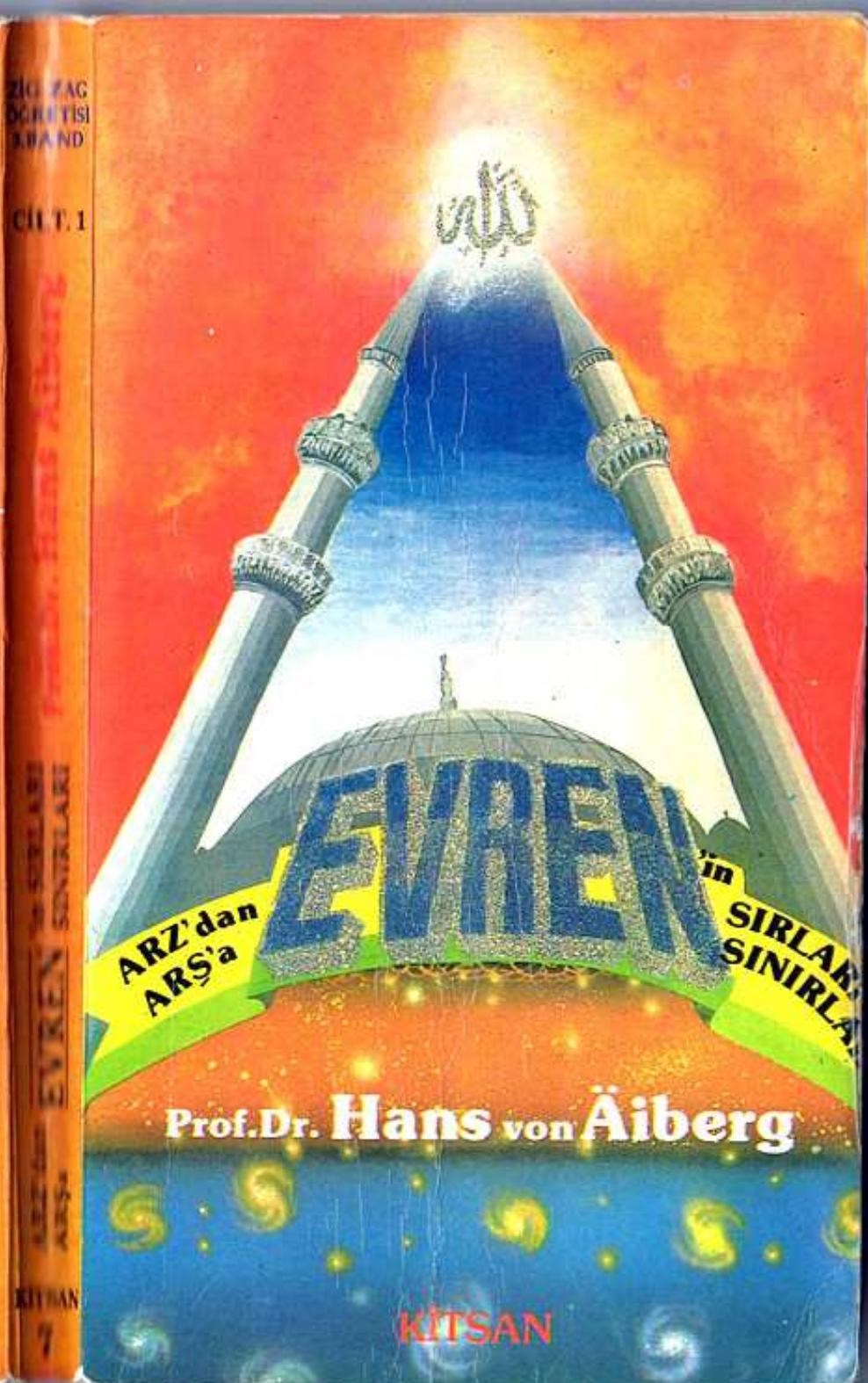
Hans von Aiberg

Skandinav asıllı alman bilim adamı, araştırmacı, düşünür, mucit, yazar ve gazeteci prof. dr. Hans von Aiberg'in, best seller ve başarılı eserleri sıradan değil: sıraüstü bir ders kitabı sayılıyor. din ve bilim aynıleştiriyor, aklın sırları ile evrenin sınırlarını buluşturuyor.

EVRENİN SINIRLARI

- ★ ZERRELER ÂLEMİ: ATOM VE TANECİK FİZİĞİ
- ★ DOĞANIN DÖRT TEMEL KUVVETİ VE İNANILMAZ FIRTINALARI
- ÇEKİMİN ÇEKTİRDİKLERİ, KARADELIKLERE ÇÖKTÜRDÜKLERİ
- İŞİNLANAN İNSANLAR, KAFDAĞI CİNLERİ BOZON, FERMİON, KUARK, GLUON, ŞUVAZ, NÜHAS VE ŞİHABLAR
- KUANTUM FİZİĞİ VE MİKROKOZMOLOJİDE BİLİMİN SINIRLARI
- EVRENİN SİRLARI
- HİZIR TEZKİRELERİ: SEVGİ, HOŞGÖRÜ, BİLİMSEL TEBLİĞ
- SORA SORA BAĞDADİ BULUNUR, YANLIŞ HESAP BAĞDADİ'DEN DÖNER
- ZİG-ZAG SÜPER TEKNİSYENLERİ VE SÜPER TEORİSYENLERİ
- 3 KARANLIK, 3 AYDINLIK, 7 MESANI, 11 DÜĞÜMLO İPIN SİRRI
- KARA KÜRRE, KARA ZERRE, KUVVE, NÜVE,
- ★ "ÜSTÜ TA-HA'DIR: ALTI YA-SİN'DİR EVRENİN..."

KITSAN

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

THE COURSE OF
TRANSSCIENTIFIC
ZIG-ZAG LEHRE

In the name ALLAH
Beneficent RAHMAN
Merciful RAHIM

THE CLASSIC AND NEO-CLASSIC
COSMOLOGY

The quantum theory and unified fields theories

Authorized by
Hans von AIBERG

Bond 3 / Vol. 6

Arz'dan EVREN'in sırları
Arş'a sınırları

Cilt : 1

KIT - SAN

KİT-SAN Yayıncıları/22
ZİG-ZAG Öğretisi/1
ARZ-ARŞ Dizisi

Üçüncü Band
Birinci Cilt
Altıncı Kitap

ISBN : 975 - 7557 - 15 - 3 (Takım için)
ISBN : 975 - 7557 - 16 - 1 (1. Kitap için)

All rights reserved / Copyright
hakları saklı olup, izinsiz tümüyle
ya da kısmen yayınlanamaz.

Dr. AIBERG

Arz'dan **EVREN**'in sırları
Arş'a sınırları

Karl M. Allein notlarının katılımıyla

KİT-SAN Kitap Sanayii A. Kom. Şti. H. Ali ESER ve Ort.
Catalçeşme Sok. 52 Tel.: 526 16 12 Cağaloğlu/İstanbul
Dizgi-Baskı : KİT-SAN Tesisleri/1989/Birinci basım

ÜÇÜNCÜ BAND/BİRİNCİ CILT

İNSANLARA HÜRRİYET;
MİLLETLERE İSTİKLÂL
KİŞİ HAKLARINA SAYGI

S U N U S

Akıl ve bilim dini olan İSLÂM, Batılı bilim odamlarının da gönlünü fethetmeyi sürdürüyor, Batılı Müslüman mânevi kardeşlerimiz ahlâk ve ihlâsla bütünleşerek, saflarımızı sıklaştırıyorlar.

Batılı bilginlerin, bilimsel derinleşmeleri ardından İSLÂMİYETİ kabullenmeleri bizce bir ALLAH ÇAĞRISI ve Resulullah'ın «EN SONUNDA SÜTÜN DÜNYA (insanlığı) ÜMMETİMDEN CLACAKTIR» hâdisinin tecellisidir.

Sadece Avrupa'da 6 milyon, sonradan Müslüman Batılı bu hâdisin öncüleri «İslâm'ın batı cephesinin açıldığını» müjdeliyor. Bu cepheden kurmayları 310 kadar bilim adamı olup, Zig-Zag tabelçisi altında yer alıyorlar.

Kısaca «Zig-Zag öğretisi» denen bu eser sahiplerinden biri olan Sayın Dr. Hans von Aiberg'i Türk okuyucuya ve İslâm kültürüne lânce etmenin gururunu yayinevimiz olarak taşıyoruz.

Söz konusu «Zig-Zag öğretisi» 65 bilim dâsında türlü dillerde serilerden oluşmaktadır. Yazarımız, bu serilerden ilki olan «ARZ-ARS DİZİSİNİ» üstlenmiş olup, dokuz bant ve tâkriben 30 cilt hâlinde sunacaktır.

Onlar, moskoflaştıramadıkları
dindâşlarımız.

Onlar jifkoflaştıramadıkları
soydaşlarımız.

Onların bu farkın bilinciyle
kaynaklarına göç eden fatih
atalarımızın evlâtları olduğunu
HATIRLATIRIM!

Hatırlanırsa, bu bantlardan ilki, «Arz'dan Arş'a Sonsuzluk Kulesi» adıyla, «Arz'dan Arş'a kadar evrenin bütün kozmik tertiplenmesinin özetini» iki cilt içerisinde genellemiştir. Arz-Arş dizisinin ikinci bandı olan «Arz'dan Arş'a Mi'rac» en başta 4 cilt hâlinde sunulacaktı. Bunun ilk üç cildini yayınladık. Ancak dördüncü cildi yayımlamadan araya giren bu üçüncü bandı öne aldık.

Çünkü, inanılması güç birraigbetten ötürü, program değişikliği yapmak zorunda kaldık. Çünkü Arz-Arş dizisinin yayınlanan tüm kitapları kendiliğinden OKUL ANA DERS KİTABI durumuna girdi.

Özellikle fen ağırlıklı öğrenim kurumu görevlileri başta olmak üzere, on binlerce öğrenci «Evren modelleri» ve «Kuantum fiziği» gibi okuyup da anlayamadıkları, yorumsuz ders kitaplarını kendilerine net ve açık anlatan bu diziyeye karşı yoğun istekte bulununca, talep üzerine «Astrofizik ile parçacık fiziği» konularının yeni bir band olarak eklenmesi kaçınılmaz oldu.

Böylece «Arz'dan Arş'a Mi'rac» bandının sonuncu cildini erteleyerek, bu üçüncü band «Arz'dan Arş'a Evren'in Sırları/ Sınırıları» ile araya girdik. Yazarımızın Dünya'da ilk on uzmandan biri olmasını canlarına minnet bilen sevgili öğrenci okurlar ve öğretim üyeleri, «Fırsat ayağımıza geldi» diyerek, evrenbilim (Kozmoloji) adına, Dünya'da ne biliniyorsa, yazarımızın yorumlayıp, kaleme alması konusunda âdetâ izdiham oluşturdular.

«Bilim talep edildiğinde, böylesine soylu bir isteği kendime farz, boynuma borç bilirim» diyen yazarımızla başbaşa verip düşündük ki, «Dünya'da ne bilinmesi gerekliyse» bunu rahatlıkla verebilir ve «Bilim dünyasını», okuyucuya hiçbir aracı ve çeviri gerekmeksiz yakın temasla sunabilirdik. Daha da sürprizi, Dr. Aiberg'in Dünya'nın mevcut bilim seviyesinin çok çok üstünde olması, hattâ gelecek kuşaklara da bilim va'z etme yeteneğinden kuşkumuz yoktu.

Öğrenci, öğretmen-okutman ya da bilime susamış okuyucu, eğer bu öğretiyi dikkatlice ve gayretlice okuyup, bilgi dağarcığına katarsa, kasım kasım kasılan Batılı bilim mafyasının da üzerine çıkmış, onlara tepeden bakmış ve Kur'an avantajıyla işin HAKK olan doğrusunun yanı gerçek ötesinin sırrına ermiş olacaktır.

ALLAH'ımızın anlaşılması için «Zâti şâhânesine» değil; yarattıklarına bakmak gerekiyor. ALLAH'ımızın bilimi hiç de kolay olmamakla birlikte kolaylaştırılıyor. Yazarımız bu konudaki tartışmasız başarısını bu bandında da sürdürüyor.

Beceri bizden, beğeni sizden ve başarı ALLAH'tan olsun.

KİT-SAN

ÖĞRETİNİN ÖNSÖZÜ

«Hem doğunun hem batının RABB'i'nin selâmını batıdan doğuya sevgiyle iletiyoruz. Bizler, «Milyarlık ümmet yelpazesи» içinde, batı sınırlarından itibaren tüm Batı âleminde ülkenizin nüfusuna eşit bir sayıyı temsil etmekteyiz. Bundan nicelik olarak haberdar olmakla birlikte, nitelik olarak üç kişiden fazlasını tanımadığınızı göreceksiniz. Çünkü, özellikle doğuyayla diyalogdan kaçınmak zorundaydık. Oysa sizleri hep seviyorduk ve seviyoruz. Niçin ilişkimiz böylesine alt düzeydeydi?

Klasik oryantal Müslümanlık anlayışı, kısa zamanda, İslâm gerçekini saptırmış, demokrasi ve cumhuriyetçilikten saltanatçılığa; bilim ve teknikten cehâlete; hak gerçeklerden peri masallarına dönüştürüdüğü geri kalmışlığını omuzlamış, oryantal bidatlarını Sünnetullah'a sarkanak, taassupçu din komünizmini gözde kılmış, ölü din liderlerinin evini Allah mabediyle özdeşleştirilmiş, kin ve kan dâvası güden mezhep liderlerine tapınma dönemi başlatılmıştı. Tapılacak tek ALLAH iken, kimi Resulullah'a, kimi O'nun kuzenine tapmaya yönelik parçalanma daha da alt bölünmelerle öz çocukların sözde mürşid ve şeyhlere kendi elliyeyle keserek kurban edenlerin sapıklığına dönüştü. (*)

(*) Türkiye'de bile 6 çocuk, cellât babalarının kurbanı olarak başında yer aldı.

Oysa bizler İslâm'da bilimsel yeniden yapılanma ve açıklık yanlısıydı. Komünizm rejimi bile bu dönüşü yaparken, klâsik aykırı mü'minlerin çorpık tutumundaki inadı ve ısrarı dolaşıyla diyalogtan kaçınmıştık.

Ancak, Zig-Zag öğretiminin mensubu Dr. Aiberg, Müslümanlığı yanında, Türk olduğunu da vurgulayarak bize diyalog için sürekli direnmektedir. Onun bu bitmez-tükenmez ısrarından gına getirerek, öğretiminin Türkçe versiyonunu üstlenmesi için izin verdigimizde doğrusu kitaplarının toplam üçbin tirağı aşacagina hiç ihtiyat vermemiştik. Ancak Dr. Aiberg'in eserlerinin Best-Seller olduğunu gözlemleyince pek mahcup olduk, tutumumuzu yeniden gözden geçirerek, diyalog için ruhsat çıkardık. Appendixler (Ek, ilâve) kapsamında sırlarımızı paylaşacak, tarihçemizden söz ederken, «Yeniden yapılanma» ve «Açıklık» konusunda da ısrarlı olacağız. Yeniden yapılanmayı «Âlim» kişiler belirleyebilir. Fakat «Açıklık» her Müslümanın yapması gereken zorunluluktur. Biz mü'minlerin her biri «Öz-elestiri» yapabilmeli, hatalarını ve gerikalmışlıklarını gözden geçirebilmelidir. Böylece «Bâiiimin» yanında «Yeniden yapılanma» ve «Açıklık»tan söz açacak olan Dr. Aiberg engin bilgiyiyle, ileri düzeyde yorumlama gücüyle Dünya'nın en iyi on otoritesinden biri olarak size mümkün olduğu kadar «Yakın» duruyor.

ZİG-ZAG adına K. M. A.

ARZ-ARS DİZİSİ

«Arz'dan Arş'a Evren'in Sırları/Sınırları» bandımızın bu ilk cildi «ALLAH'ın misâliyle ZERRE'lerin mikrokozmolojisini» anlatan Kuantum=Tanecik fizигini kapsamaktadır. Bu teoremin temeli «Müslüman Zig-Zag mensubu Planck» tarafından 1900 yılında atılmıştır. Teoremin klâsik Z-Dönemi (1900-1950) ardından neo-klâsik Q-Dönemi (1950-2000) ve hattâ bunu da aşacak olan R-Dönemi sırları sunulacaktır.

İlk cildimizin ilâve (Appendix) bölümleri kapsamında «Aykırı mü'minlerimize ve çarpık İslâmlaşmaya» veryansın edilmesi yanında, Zig-Zag ve kerâmetlerle dolu kapalı devre yazışmaları sayesinde kozmoloji zevkli bir hâle getiriliyor, ana bölümde ise doğanın dört temel kuvveti ile birleştirilmesi çabaları yer alıyor. 1900-2000 yılları arasında «Noktasal, sicim, zar» ve son olarak «KÜRSİ» tipli olarak işin doğrusuna ulaşan kuantum teoremi hemen biliniyor.

İkinci cildimiz, hemen yayınlanmak için sırada bekliyor. Her iki cildi birlikte kaleme aldığım için, okurlarımıza çok kısa zamanda ikinci cilt de arz edilmek üzere bekliyor.

İkinci cildimizin içeriğinde yine anlamlı özeleştiriler, Zig-Zag sırları, K. M. Allein notları, Hızır Tezkiresi katılımıyla «Kapalı devre yayınlarımız» yer alıyor.

Kitabımızın ana bölümünde Kürreler fiziği (Genel Relativite) ile Zerreler fiziği (Kuantum) Dünya'da ilk kez birleştiriliyor, bu arada, Dünya'da en az anlaşılan, (hattâ hiç anlaşılmayan) «Kesinsizlik» ve buna bağlı nedensellik ilkelarıyla «İhtimal hesapları» yorumu ardından atomun «Nüve» denen mini mekânlarındaki takyon mekanığının esiri doğası kullanılarak, «Fizik ve parapsikolojinin» birleştirilmesine ramak hazırlanacak.

«Misâl, mânâ, emir ve mücerret âlemelerin» tarihi maddecilik benzerindeki «Tarihi mânâcılık» yüzünden peri masallarına çevrilmiş Arabesk hayâlperestliğine boğulmuş içler acısı hâlinden kurtarılması için ALLAH'a yakın âlemelerin yapısı pozitif bilimle anlatılarak, çokluktan tekliğe (Azlığa, sadeliğe) doğru fiziksel VAHDANIYET'in tek bilimiyle TEK olan ALLAH'ın huzuru Arş eşiğine dek tırmanışımızı sürdürreceğiz.

Bu âlemelerde «Akıl, bilinc, psişik güçler ve zihinsel olaylar, BEŞİNÇİ BOYUT-ÖTESİ teoremlerin fiziksel sonucu olarak işlev görmektedir. Bu içerikler şimdiki iki cildi izleyen «Arz'dan Arş'a Mi'râc» sonuncu cildinde yer alacaktır.

Mi'râc dördüncü kitabın özelliği, «Karadelik tünellerinden» paralel evrenlere ve atomun derinliklerindeki mini-mini mekânlardan «Misâl âlemelerine» yanı süper ve hyper uzay'a taşınamarak, bilimsel Mi'râc yoluyla daha yukarı âlemelerle tanışmayı amaçlıyor.

Daha yukarı âlemler, Mûcerret, Mânâ, Emir (Ervah), Gayb âlemleri gibi cisimsiz âlemler yanında Cennet-Cehennem gibi «Süper cisimler âlemlerini» de kapsamaktadır.

Bu bakımından yukarı katları tanıtlamadan «Resulullah mîracına» eşlik için henüz çok erken olduğundan ilâhi katlara bilimsel Mi'raci 7. banda ertedim. Bu çok ileri teknolojileri anlamak için «ARZ»a geriye dönüş zorunludur:

Zirâ, önce maddî evrenin cansız yapısı, ardından canlılarını, özellikle insanın kendisini tanımamasını sağlayacak olan bu (Turuncu) bandı izleyecek «Sarı» kapaklı dördüncü bandımız «CAN-İNSAN», insan denen tekil birimin, en temel değerin, biyo-psiko-sosyal yapısını (Burc mizaçlarına varıncaya kadar) çok boyutlu olarak ele alıyor ve her zamanki gibi hiç akla gelmemiş ve yazılmamışları sıralıyorum.

İnsan, «Canlı, bilinçli» bir MADDE'dir. Oysa madde ENERJİ'den yapılmıştır. Öyleyse «Canlı, bilinçli» bir ENERJİ de olmalıdır. İşte yeşil kapaklı 5. bandımız «CİN-ŞEYTAN», yine pozitif dünýalarını keşfedor, böylece «Madde-Enerji» evrenini de o bantta sonlandırmış oluyoruz.

Bunun ötesinde sıfırdan küçük eksî değerler içeren, enerjisi Nûr'dan, doğası esiri olan «Mûcerret= Soyut âlem» birden ufukta belirmiştir. Nasıl ki «CAN-İNSAN» bilinçli madde-dan; «CİN-ŞEYTAN» bilinçli enerjiden kurgulanmışsa, mavi kapaklı «NÛR-MELEK» bandımız da «Canlı, bilinçli Nûr'u temsil etmektedir. Dolayısıyla «Sonsuz özenerjinin» sıfırdan küçük kütlesi ve takyonların mânâ birimlerini nasıl biçimlendirdikleri sunulacaktır.

Sırada 7, 8, 9 lâcivert, mor, «Gökkuşağı» renkleriyle kapaklandırılmış ansiklopedik Arz-Arş dizisi bantları boyunca, süper cisimler âlemleri, evrenin biiinen bilimi (Science) ötesindeki, henüz ulaşılamamış bilimi (Transcience) arasında KUR'AN köprüsü kurulacak, din-bilim kenetlenmesi sağlanacaktır.

Bu kenetlenmeyi başarıran «KUR'AN» olmasayı, bu eseler asla ve asla yazılamazdı.

Söz eserlerden açılmışken, bu iki cildin yâzılması için bürosunu tahsis eden sayın HALİL ESER'in babacan konukseverliğine medyunum.

Grafikleri düzenleyen vefakâr dostum H. ALİ ESER'e, baskıyı tertip eden işbilir arkadaşım ZİYA ESER'e, baskıyı tek başına gerçekleştiren fedakâr BAYRAMALI ŞAHİN'e ve teknik yönetmen MEHMET ESER'e müteşekkirim. Bu çileli kitabı titizlikle dizen ÖZCAN KÖSE ağabeyime işbirliğinden ötürü minnetterim.

Çok sevgili DİKER ve KARADAN aileleri ikram ve şefkat konusunda âdetâ yarıştılar. Kek ve puddingleriyle ağızımı tatlandıran en küçük okurum BAŞAK'a teşekkürler.

Özellikle siz okurlarına şükran ve sevgili rimi sunuyorum.

Hans von AIBERG

«LÜTFEN DİKKAT! BAY VON AİBERG'İ OKUMADAN ÖNCE İYİCE DÜŞÜNÜN. SİZİ ÖNCEDEN UYARIYOR VE DÜNYA GÖRÜŞÜNÜZÜN TEMELLİ DEĞİŞECEĞİNİ SÖYLÜYORUM. AYNI KONUDA OKUYACAGINIZ DİĞER ESERLER SİZE YAVAN GELECEK VE SADECE ONUN TİRYAKİSİ OLACAKSINIZ. ÇÜNKÜ O İNSAN HAVSALASININ ÖTESİNDEN BU DÜNYAYA KOZMİK SIRLAR TRANSFER EDİYOR. ŞİMDİYE KADAR İKİ AYRI STANDART İZLEYEN BİLİM VE DİN ÖĞRETİSİNİ TEK STANDART YAPİVERİYOR VE BİLİM TARİHİNDE İLK KEZ EVRENE TÜMDENGELİMLİ BAKIYOR. ÖĞRETMENLERİNDEN BİR KİSMİNİN İLİKLİRİNE İŞLEMİŞ OLAN HİRİSTİYANLIĞI BİRAKMALARINA TEK DOKTORASI YETMİŞTİ. SONRA ONLAR SEVGİLİ BAY VON AİBERG'İN ÖĞRENCİSİ OLDULAR. BUNDAN ÖTÜRÜ SİZE OKUMADAN ÖNCE İYİ DÜŞÜNMENİZİ SALIK VERİYORUM. EĞER SİZ BAŞKACA GORUŞLERE SAHIPSENİZ, PEŞİNEN BİLİNZİ Kİ «VON»U OKURSANIZ, İŞ İŞTEM GEÇMİŞ VE SİZ KACINILMAZ BİR DEĞİŞİME UĞRAMIŞ OLACAKSINIZ. HİC ABARTMADAN DİYEBİLİRİM Kİ, BAY VON AİBERG, İNSANLIK İÇİN OLDUĞU KADAR BİLİM İÇİN DE İLÂHÎ NİMETTİR.»

L. Jorge BORGES
(K. M. Allein - 11)

Eserlerimin sevabını, sayesinde MÜSLÜMAN - TÜRK olduğum, Annem MÜFİDE ATALAY Hanımfendi'nin ALLAH rahmetine vesile olması umuduyla ithaf ediyor, vefalı okuyucumdan kendisine «FATİHA» okumasını özellikle istirham ediyorum.

M. H. Alberg

BISMILLAHIRRAHMANIRRAHİM :
İ K R A

• ARZ'DAKİ KULUNDAN ARŞ'TAKİ ALLAH'A HAMD VE ŞÜKÜRLER! RABBİM İLMİMİZİ ÇOĞALT, MUHAMMED ÜMMETİNİN BİLGİ TANKLARINI DOLDUR, BİZİ DOĞRU OLANDAN LÜTFEN SAPTIRMA...

• ARZ'DAN ARŞ'A MİRAC EDEN RESULLAH'A SELÂT VE SELÂM! RABBİM BİZİ O'NUN AHLÂKİ İLE AHLÂKLANDIR, SÜNNETİ İLE ŞEFAATLENDİR, O İLMİN ŞEHİRİNİN HEMŞERİSİ, KOMŞUSU KIL...

• ALTTA YAĞIZ YER, ÜSTTE NURLU ARŞ VE İKİSİ ARASINDAKİ MUTLULUK ZİNCİRİNE SELÂM! İLMİN KAPISINDAN MEVLÂNA HÂLİD'E ULAŞAN ZAMAN YOLUNUN GEZMENİ Hz. HIZIR'A VE ONU SON DURAKTA BEKLEYEN MEHDİ RESUL'E, O'NUN ÇAĞDAŞI OLAN GELECEK KUŞAKLARA VE HER ÇAĞIN OKURLARINA SELÂM, SAYGI, SEVGİ, SEVGİ, SEVGİ.

«İKRÂ BISMİ RABBİKELLEZİ HALÂK» :

Yaratan Rabbi'nin ismiyle oku! O biz insanları «Asılıp-tutunan» ÂLAK'tan yarattı. Hem o genetik şifre içinde hem de daha sonra insanlığa bilmediğini öğretti. İnsanlar bilsinler, bunun üzerebine bilim üretsinler, sanra da bilim ile ALLAH'ı bulsunlar diye... Doğrusu bunu yapmayan insan «NANKÖR»dür.

HALLÂK (Yaratıcı) olan ALLAH, mahlükunu bir ÂLAK'tan yarattı. Onun içindeki genetik koduna masettirdiği sevgiyle yazdı, yazdı ki okunsun diye!

Sevgiyle dokunsun diye, RÂHÎM (Merhametli) olan ALLAH, ana «Rahmine» üç karanlığın içine gizli bir yazıyı yazdı. Oradaki tomurcuğa yüzbinlerce yılın evrimini yâni bilmemişini de öğretti, okunsun diye...

Sevginin İlâhi ismi o Rahman (Baba şefkatı) ve Rahim (Ana merhameti) ile bize yansıtıldı. Besmeleyle okunsun, sevgi üretilsin. diye...

Cünkü ilk insan çifti Âdem-Havva (as)'nın anne ve babası yoktu. O şefkat ve merhamet «RAHMANIRRAHİM» ALLAH isimlerince üstlenilmişti. Sevgi, ALLAH rızası için sevişmek, kıyasıyla sevmek! Yeter ki, sevmek sanatının kanadını takın, karşılıklı sevin ve sevlin!.. Seviyorum, seviliyorum, bunun için seviniyorum! Sevildiğimi görülmemiş bir ilgiyle gösterdiniz.

Bunun için her birinizi tek tek - ayrı ayrı ve çok çok seviyorum sevgideğer okurlar. Karşılıksız ve karşılıklı sevgiye mrhaba!.. Merhaba sevgi adına söylenen sözcükleri hak edenler, riyasız, özverili, çikarsız sevenler. Evrenin sevgi üzerine kurulduğunu bilenler.

Rabbimiz bizi çok sevdiği için, sevgisinden dolayı yarattı. Bizler sevgi yüzünden var olduk. Kulluk borcu odur ki, Rabbin bizi sevdığının kırtıntısı kadar O'nu sevmektir. O'nu sevmemek nankörlüğü ise inkâr ve ortak koşma biçiminde tanımlanmıştır.

Sevgiden Cennet; nefretten ise Cehennem yaratıldı. Sevgi tek varlık üzerinde değildir, en az iki kişi arasındadır. Fakat sevginin bütün insanlık çapında coğul olmasını cemaat, ümmet (BİZLER) olmamızı isteyen, en büyük hümanist olan ALLAH'tır. Ne kadar çok insanı, hayvanı, bitkiyi seviyorsanız o kadar bol nimetlendirilmiş çift çifter Cennet'i mekân edineceksiniz sevgideğer okurlar!

Sevgi olmadığına, savaş, kin ve kan egenmen olur. Nefret kol gezer, güvence kalkar, kıymış başlar. Barış ise sadece sevgiyle gelir. Sevgi, müsamaha, hoşgörü; affı, özveriyi, alıcıennaplığı, toleransı, hoşgörülü olçakgonullülüğü, karşılıksız eliaçıklığı getirir. Sevgi insanı sevgili yapar, sevimli kılar, bencil ve sömürücü olmaktan kurtarır; sencil, verici, cömert, özgür olmaya yönlendirir. Sevgi insancı sevdalar ülkesi olan Cennet'e yönlendirir. Cennet ise ALLAH CEMÂLİ denen en yüce sevgi portresi ile buluşma mekânıdır.

REFERANS - 1

«SEVGİ DEĞER Mİ, DEĞMEZ Mİ?»

Goripsenecek bir başlıkla girdiğimiz konu aslında Abdülkadir Geylani'nın Mevlâna Halîd'e sorduğu sorudur, erenlerin çilesine Allah sevgisini deşip değimediğinin bilançosudur.

Grubumuzun mimarı, ilk Batılı bilim adamlarını Müslüman kılarak Zig-Zag odunu veren Mevlâna Halîd Bağdadi'dir. Bu üç İakobin baş hâflerinin M-H-B olduğunu görüyoruz. Bunun Arapça türevi=Muhabbet yani «Sevgiyle söyleşmek» demektir. Bunun için sizinle «Yazarak söyleşiyor» ve sevgi sözünü size olan hitabında «SEVGİDEĞER» hitabıyla yansıtıyorum sevgideğer okurlar...

Evren sevgi üzerine kuruludur. ALLAH Yaratan olup, yarattığı sevdığı için ortaya koydu bizi... Evrendeki sevgililere ilk emir ise «OKU» olduğundan bu ikisini birleştirince, sizlere niçin «Sevgideğer okurlarım» dediğim de onlaşılıyor umarım...

Bazen size dolaylı hitap ediyor ve örneğin «Okuyucu isterse...» diyorum. Çünkü Allah bile kendinden söz ederken «Hüve=O» diye hitap buyuruyor (O, Allah tek'tir...).

Allah «BEN» dediği ve «BİZ» dediği için bencillikten bu kitapta hiç söz edilmemektedir. Kendimi anlatmam ise BEN'likten değil, ÖZNE olarak gerekligidir. Bu bağlamda siz okurlara hitap şeklinin, orijinallik olsun diye olmadığını anlatmak istedim sevgideğer okurlar... Sizlere «Okuyucu» değil; (OKU+R) diyorum. Çünkü siz beni irodenizle değil; ALLAH'ın «OKU» buyruğunun işleviyle «Okur»sunuz. Kendime de bâzen dolaylı olarak «Yazar» diyorum. Bunun da nedeni yazdığımızın ALLAH Kalemi yolunda olması...

Kalem ile Kelâm bir araya geliyor. Hitap ile kitap bir araya geliyor. Okur-yazar olarak SEVGİ üzerine kaynaşıyoruz. Kelâm ile hitap SÜPER UZAYI (Mutlak misâl ölçümü) dokumaktadır. Kelâm geçici kalem kalıcıdır, sabit kalıcıdır.

Kalem kitap bilimi üretir. Kelime ile hitap ise Sevgi üretir.

«Ya Rabbi! ilmimi çok artır» (Okur olmayı aşayım ve yazar olayım)

«Ya Rabbi! Sevmemi çok artır» (Dost sanatçı olayım, güzelliklerden anlayayım)

Artır, çünkü bilimini yazayım. Artır, çünkü okurlarımı sevayım! Asık suratlı catal dilli değil; riyasız, doğal, güzelyüzlü, tatlı dilli olayım. Âmelsiz bilim olmadığı gibi, sevgisiz âmel de olmaz. Sevgiyle bilimi dokumak ise gerçek âmel odur.

Sevgi ise saygı, hoşgörü, tevazü, fedakârlık ve özveri (Feragat) yetenekleri gerektirir. Bu da yetmez: Önce SANAT gereklidir. Sevmek sanat öyle bir şemdir ki, bülüm ve gülü yan yana getirir. Güzel bir yüze, güzel bir estetiğe meftun olmak, onun hakkını vermek SEVGİ'dir. Yoksas, bülüm ile gülün arasında, bir seks yoktur.

RAHMAN ve RÂHİM(baba-analarâ) miras bir çift ALLAH vekâleti ve velâyeti. «Şefkat ve merhametîn» simgesi yani sevginin içâdıdır.

Ayet «Rabbi'nin edîyla oku» diyor ki, RABB «Terbiye eden, öğretен» demektir. Bunun için «Rabbim ilmimi çokça artır» diye RABB'dan OKUTMAN olmasını dileriz. Çünkü RABB, insana bilmediğini de öğretendirdir. Sevgi Cünkü RABB, insana bilmediğini de öğretendirdir. Sevgi ve bilim birbirî ile DNA-RNA sarmalı gibi ÂLAK Süresinin 19 harflî beş âyetinde sarmaş-dolas olmuştur.

ALLAH, bütün organik yaratıkları içinde yalnızca «N-SANA BİLMEDİĞİNİ ÖĞRETMİŞTİR». Öğretmemi, hayvanlardan farkımız ortaya çıksın diye... O farkın başlıcası ise, diğer tüm canıların yapamadığını yapmak, yani «OKUMAK»tır!

Bunun için ALLAH'ın ilk direktifi «OKU» olmuştur. Bunun için dizimizin ciltleri boyunca bizim de ilk sözümüz hep «OKU» denen bu İlâhi buyruk üzerine kurulu, sevgideğer okurlar.

Hicâz'da Hira ~~edî~~ bir mağarada, ALLAH'ın MÜSLÜMANLARA ilk ve en önemli emri olan «OKU», sevilmiş ve seçilmiş RESULULLAH'a indirildi. Daha sonra (Cifîr devamı olan Ta-Ha/114) «OKUMAKTA ACELE ETME, RABBİM BİLİMİMİ ARTIR' DE» âyeti gelecekti.

REFERANS - 2

«OKUTMAN ALLAH'TIR»

40 yaşında Peygamber olan Resulullah, 63 yaşına kadar kendisine «Acele etmemesi için» tanınan sureyi «ALLAH'IN KALEMI»nin yazdığını OKUMAKLA geçirdi ve sürekli «BİLİMİN ARTIRILMASINI» diledi. İnsanların enahlaklısını örnek olarak, 40 yaşına kadar acele etmeden okuyup, Rabbimden bilmemi çok artırmasını diledim. 40 yaşında ise aceleyle yazmaya koyulduğum ve siz acele etmeden okuyorsunuz sevgideğer okurlar!

Ve siz şimdi, şu an o «İlâhi emre uyuyor» «OKU»yorsunuz. Fakat şu anınızda batında «Şimdi» denmez. Batında ve aslında sizler bilmeden 14 yüzyıl önce Hira (Kehf) mağarasında Resulullah ile «EŞZAMANLI» birlikte okumanın sevabına erdiğinizi zâhirde göremeden okuyorsunuz. Yaratılanın yaratılına «Hacc ve umre sevabı, o kutsal yerlere gitmeden de türlü yollarla verilmektedir. Eğer siz Hacc'a gidemezseniz, Hacc size gelir! Koca uzay-zaman yürü de, suradan şuraya Hacc mı yürümez? ALLAH Hacc sevabını okuyana vermektedir.

Cünkü ALLAH hep VERİR ve asla ALMAZ! Kulunun şahdamarından da yakın gönül münâkânda hazır olarak, dileyen kuluna daima vermek için fırsat ve vesile arar. İşte o vesile ve fırsat doğdu. Cünkü okuyorsunuz!..

İnsanlar dışında hiçbir canlı okur-yazar değildir. İnsanlar dışında hiçbir canlı bilmek, bilmediğini öğrenmek, bilim yapmak, bilimle teknolojiyi ve sevgiyle de sanat ve görgüyü üretip birleştirerek medeniyet oluşturmak yetki, yetenek ve becerisine sahip değildir.

Fakat bir kısım insanlar içinde «Nefsi hayvânî» denen ve hayvansal kimlik onlamına gelen, hayvanlarla ortak bir yapımız daha vardır ki, bazı «insanlar» ters terfi ederek, hayvanlarda olduğu gibi «Sürü, yığın, başbozuk kitle» içgüdülerine yönelirler. Ne var ki, özendikleri hayvanlar mâsumdurlar. İnsanlar ise mâsum değil, âkil-bâliq oldukları sürece sorumludurlar.

Cünkü insanlar öğrenmekle hükümlü, bilmek ile yükümlü oldukları için «Okur-yazar» olmaktan sorumludurlar. Maymunlar okur-yazar değildir ama, Darwin «Okur-yazar» bir torundu. Bu kadar ünlü insan yanlışın, yanlışın «OKUR-YAZARI» idiler ama gerçeğin okur-yozarı değillerdi! Darwin, Marx ve tüm ateist, varoluşçu doktrinler öğrencilik hayatında beni buldular. O günlerin bir muhasebesini yapıyorum da, ilk ve orta (ora) öğrenimin bize çok yararlı temel bilgileri verdigini, çok iyi bir dindor yetiştirdigini biliyorum.

Ama ilseye gecer gecmez, tam tersine dinsizlik dersleri yanında, rutin, sıkıcı, gudük bilgilerin, kafa şişiren ev ödevlerinin bizi yarış otl holine getirdiği okul angaryosından hiçbir şey alamadığımı, ne öğretmenlerin ne kitapların beni ben yapan bilgileri vermediğini de biliyorum.

Formalite yerini bulsun diye yükseköğrenim diplomasını almışım. Kitapsız ders olarak ne kebap, tavaşana kac, taziya tut; suya sabuna dokunma metodu ile ateizm, Marksizm, egzistansiyalizm, Darwinizm ve anarşizm öğrenmişim! Kimden öğrenmişim? Öğretenlerden!..

Gerçek şu ki, okul hayatı sıradan bir meslek sahibi olmak, yanı doymak için gereklidir. Eğer öylece kalmak isterseniz, saydıgım felsefelerden biri ya da birkaçı sizin dünyaya görüşünüz olur. Fakat sıraüstü, hattâ kabına sığmayan kalburüstü bir beyin için, üniversite yaşamı bir zaman kaybı oluyor ve siz o felsefelerin yerine bilimi koyuyorsunuz.

Müslüman olduğum an, daha önce gerçekte «Okur-yazar» olmadığını, okulun bana HAKK olan hiçbir gerçeği vermediğini gördüm. (Bunun için öğrenimimin muhasebe yapıyorum!) Müslüman olunca çift diplomalarımı cerceveletip duvara osmayı asla düşünmedim. Hattâ Nobel ödülu ayak oyularına içerleyip birini tuvalet kâğıdı yapıp, üzerine sifonu çektim. Ötekini de eşim bana öfkelendiği için yaktı (Beni de ondan kurtardı!). Akademik kariyerlerimi sadece bilimsel araştırma merkezlerinde «Deneysel imkânı» için kullandım. Bana Profesör denmesinden de hic haz duymadım.

REFERANS - 3

«KEŞKE ÜMMİ OLSAYDIM!»

Cünkü Müslüman olmak, insanı (Ahirette üste çıkarıyor sa da) dünyada olacakgonullu yapıyor. Artık siz kibarlı ayrıcalıklı değil, «BİZLER» diyen cemâatten biri oluyorsunuz. Müslüman olduğumda «Keşke 7 yıl okuyarak zaman kaybetmemeseydim» diye hayviyandım. Çünkü çift üniversite yaşamım bana, «Onların vermek istedığını» verirken, benim almak istediklerimin hicbirini, gerçeki HAKK olan doğruya vermemiştir! (Eğer vermiş olsalardı, dünyoda binlerce «Arz'dan Arş'a» benzeri kitaplar olurdu, ben de bol bol onları okurdum) Pekiyi ben kendi kendimi mi yetiştirdim?

Gerçek şu ki, kendi kendimi yetiştirmek de yararsız bir lâf! Beni ben eden «KUR'AN» idi. O mübarek kitabı «İŞİN SONUNU» bildirdiğinden, hic oyalanmadan, aranmadan «HEDEFE KİLİTLENİYORDUM!»

Yani «Okur-yazar» olmak öğrenim, eğitim görmek, dünyanın en ünlü bilginlerinin akademik kariyerlerine sahip olmak demek değildi. Aslında bu işten kârlı çıkan ÜMMİ olandı. Örneğin RESULLAH, (En başta) bir «YAZAR» bile değildi! Asıl YAZAR, kendisine «OKU» diye başlayan ilk beş ayetin sahibi olan ALLAH idi.

Resulullah'ın «Yazar» olmamasına karşılık çok iyi bir OKUYUCU, OKUR olduğunu biliyoruz. Eğer Resulullah «Okumayı bilmemeseydi» Rabbid O'na neden «OKU» komutunu versindi? İşte bu «ÜMMİ»liğin sırrıdır. Gerçekten, evrenin en iyi okuyucusu Sallallahu âleyhi vesâlem Efendimiz olmasaydı. Yaratın, O'na bu «Cok zor görev» yüklemeydi, İKRA buyruğu İlâhi bir İKRAM idi, en iyi okuyucuya verilmişti.

Hem de nasıl okumak? Resulullah vahyin şiddetinden titreyerek, terleyerek, kanayarak, örtünerek, bürünerek, altındaki devreyi çöktürerek, kayaya taşa ayak izini derinlemesine gömerek, içsel depremlerle sarsılarak, bütün statik elektromagnetizmayı absorbé ederek, evrenin takvimini durdurarak, ayı ikiye bölgerek «OKU»yordu. Ümmi okursa böyle okur istel...

Allah kelâmını, Allah kalemini «Dolaysız okumak» o kadar kolay mıdır? Allah'ın hitabını Allah'ın kitabı hâline getirmek ancak «Ümmî» yetkisyle olur. Yoksa sâniâdi gibi; «Ümmî» demek, «Cöhî» ya da sadece okur demek değildir. Çünkü adı «Âlim» olan Allah'ın «îlim şehrî» olarak yeryüzü yetkisini alan, insanlığın en büyük öliminin OKUMASIYIDI bu... O şehrin sadece kapısı olmayı Hz. Âli üstlendiği hâlde, «Ümmî olmayışına» hep hayflandı durdu...

Ressulullah'ın böyle kendini kaybedercesine vahyi okumasının zarluğu, «Dört organı ile birlikte okumasından» İleri geliyordu. Bunlardan ilki kalp, diğer üçü ise «Üç kâranlığı» nûra çeviren «Göz, kulak, dil» gibi duyu organlarıdır. Aslında bunlar duyu ötesi duyulardır: Gözün nûru, kulağın vahyi işitmesi ve dilin «Teyp sadıklığı» göstermesidir.

Eğer bunlardan yoksun ise, o «Zitiri üç kâranlığının» içinde kalmışsa, o zindano kilitlenmişsek, İşte bu fecatın adı da «GÖZÜN, KULAĞIN, DİLİN ve KALBİN MÜHÜRLÜ OLMASI»dır. Böylesine kör, sağır ve dilsiz birakılmak, tipki «Görmedim, duymadım, söylemedim» diyen «Üç maymun maskotu» olmaktan farksızdır. Allah, bu kategoride lokileri, tersine bir evrim ile insanken maymuna çevirmiştir. Aynı âyet onların maymundan başka domuza da çevirdiğini bildiriyor. Çünkü domuzun batımdaki özelliği «Horama bakan GÖZ; başkalarının oyibni ve özel hayatını dinleyen KULAK ve mü'min kardeşlerinin cededinin tadına dâdikodu, iftira ile bakan DİL» diye özetlenebilir. (Fakat asıl «Mâsûm» olan maymun ve domuz lânetli değildir, onlara benzetilen insan lânetlidir.)

Dünyanın en ünlü, en bilgili, en yetkili ağızı, insanlık tarihinin en önemli bilgin kişi de olsa, bir insan «ilâhi ve kozmik» OKUR-YAZARLIK diplomasını «En yüksek İLİM mercii olan ALLAH'tan elamadığı sürece, mûnen kör, sağır ve dilsizdir. Daha doğrusu şebekce ve hizirca diliyle okur-yazarlık yaparıyordur.

Başlıca koşul ise «Kalbin» MÜHÜRSÜZ OLMASINI gerektirmektedir. Çünkü kalp içindeki sırrın ardında, hicbir sivere sızmayan ama mü'minin yumruk kadar kalbine siyan ALLAH vardır.

Mü'min kalbi ise, tüm evrenden de büyük bir KEHF (Mağaradır). O yürek, gönül, kalp mağarası mühürlüse, kilitliyse «OKUNAMAZ». Kalbi-kalpazan olanlar tâvbe etmekleri surece ALLAH tenezzülünü beklemesinler!

«Bilimin kaynağının KALP» olduğu bildirilmiştir. Bilimin kaynağıının ise «Okumak» olduğu... Kalp, göz, kulak ve dille DÖRT KATLI okuyana «OKU» denmektedir. Mühürlü olan göz görmeden bakar. Mühürsüz göz ise bakmadan görür! Düşlerimiz, düşüncelerimiz bakmadan görmekten ibarettir. Mühürlü kulak duyar ama işitmey ya da işitir ama duymaz. Fakat hem iştip hem duymayı aynı anda beceremez. Mühürlenmişin dili ile kalbi aynı dilden konuşuyorlarsa, birbirlerinin dilini bilmeyen iki yabancıdır. Yani onlar «Olduğu gibi görünen, göründüğü gibi olantlardan» değildir, münâfîklik (Kalpazanlık) kavramı bir nedenle «Kur'an'a alınmış ve Cehennem'in zemini oluşturmuştur.

Bu yüzden dünyada birkaç milyoncuk bir azınlığın dışında «Gerçek anlamda OKUR-YAZAR» yoktur. Kalan coğunluğun okuyup-yazdığı dil, ALLAH dili yâni «OKU» diye buyurduğu lisân değildir. O coğunluğun, o nankör topluluğun dili «Cehennemcə»dir ve o mekânda bu dili Zebaniler bile anlamazlar. Çünkü Zebaniler de melektir ve her melek gibi Kâfirce (Ate'ce) ve münâfîkçe (Politikçe) lisânından habersizdirler. Bu kez azaba karşı sağır olmak, kör olmak, dilsiz ve kalpsiz olmak sırası Zebanilere gelmiştir...

«ALLAH dilinin» en iyi okuru Resulullah idi, Ümmî olmasına karşılık, kalp, göz, dil, kulağıyla dört katlı Kudrotolojik okuma mucizesini yaşamıştır. Okur-yazarlığın bir akademik kariyer ile ilgisi yoktur. Nice kendi kendini yetiştirmiş (Otodidak) kimseler vardır ki, mükemmel okur-yazar'dırlar. Onlar da «Ümmîliğine» çok katlı okuma biçimlerinden birini yakalar ve bir anda «Ârif» (Hattâ veli) olurlar...

REFERANS - 4

«BİLİM, MÜ'MİNİN KAYIP MALIDIR!»

Sevgideğer okurlarım, eğer bu DÖRT KATLI OKURLUĞUN BECERİSİNI arzu ediyorlarsa, önce «Niyet» edeceklerdir. Niyet ise Ta-Ha/114. ayetteki «Rabbim İlimi çokca artır» duasından ibarettir. Her şeyin başı niyet; ilmin niyeti de bu duadır. İsterseniz bu duayı Türkçe okuyun, hic fark etmez. Fakat kısa zamanda «Okur» olduğunuza fark edeceksiniz.

Kısa zamanda aydın (Münevver), örif (Entellektüel) oşamasına çıkar ve ufukta görünen ölim (Din ve bilimin cynthiağını gösteren bilgin) adayı olursunuz. O aşamada sadece «Okur» değil; aynı zamanda «Yazar» olursunuz. Artık size bir kalp hastalığı yanaşmaz ve sizler kör-soğır dilsiz olmaktan özadı olursunuz sevgideğer okurlar...

Bu ileri aşamalara gelene dek, hep okumak, fakat aşağıdaki ayet bilincinde okumak gerekmektedir:

«EĞER DOĞRUCU (Södik yazar) LARDANSANIZ BİLME DAYANARAK HABER VERİN (Yazın. Eğer yazar değil ME OKUR'lardanızın) BİLIME DAYANMAYANA İNANMA-YIN, İNCEDEN İNCEYE DÜŞÜNÜN.»

Eibette yazar, eger sanat, edebiyat vb. gibi fantoziler dışında «Ciddi bilim» iddiasında bulunuyorsa ve bilime dayanmıyorsa o eserlerin bilimselliği sözde kolır. Örneğin felsefe keyfi, kişi görüşüne bağlı sosyal bir bilim dalıdır. Ama pozitif bilimler keyfi değil evrenseldir. Bu nedenle örneğin fizikte elektrik kanununa kuşkusuz inanılır ve tartışılmaz. Ama bir felsefe olan «Marksizm» hep tartışılacaktır. Felsefe olduğu için o doktrin «Bilseli» değildir ama tek yanı olarak yandaşları onu «Bilimsel sosyalizm» diye tanıtmaya gayretkeşliğindedirler. Bu nedenle eger yazarı «Bilimsellik» iddiasında bir eser vermişse, onun gerçekten ilme dayanon bir eser olup-olmadığını «Okuyucu» karar vermelidir. Böylece bu tür eserler içinde «KAYIP» olan hazineye belki rastlanılır. Çünkü Resulullah, «BİLİM İNANANLARIN KAYIP MALIDIR. ONU NEREDE BULURSANIZ HEMEN SAHİPLENİN» buyuruyor

(Ayrıca «İLİM VE HİKMETİ (Kayıp olduğundan) NEREDE BULURSANIZ ORADAN ALINIZ» hadisinde HİKMET=FİZİK bilimdir.)

Dikkat edilirse bu hadislerin üslübunda bir «Panik» bir «Eyyah!» bir «Yazıklama» ve «Âcele ile sahiplenme» vurguları vardır. Nitekim ağırlık merkezi «Bilimin KAYBEDİLMİŞ» olduğunuşudur. Yani «BİLİMİ KAYBEDECEĞİMİZ» açıkça haber verilmiştir.

Pekiyi bilimi «Kimler» KAYBETMİŞ?

Cevap hadiste verilmiştir: Müminler, inançlılar... Oysa ayrıcalık ve imtiyaz olarak, en başta «Mü'minlerin» kaybetmemesi gerekmek miydi bilimi? Demek ki «Mü'min olmak», yani inançlı ve ibadetlerini tam yapmak yetmiyormuş bilimi kaybetmemeye... Demek ki özellikle müminler bilimi kaybedecekmiş ki, bu hadis söylemiş... Demek ki ilimsiz mü'min çok şeyi kaybedecktir. Örneğin «Ümmetler yarışını» kaybedecktir. Ümmetler yarışını kaybetmek ise Resulullah'ın şefaatini kaybetmektir. (Hadis: «Başka ümmetleri geçmeye ümmetime şefaat etmeyeceğim» uyarınca)

Yine bir hadiste «Bazlarında Kur'an boğazından aşagi inmez» denmektedir. Bunu da «Hic ilimsiz Kur'an olur mu?» hadisi açıklıyor. Kur'an ilimle kalm olduğuna göre, ilim de boğazlardan kalbe inmeyince, ilim mü'minin kayıp malı oluyor.

Bilimi «Çin» denen uzaklığın şimdiki üstün teknolojisini transfer etmemizi isteyen Resulullah, bu Uzaklığı (Japon, Çin vb.) ümmetlerinden geride kalacağımızı da peşinen haber vermiştir. Fakat gidip, alıp sahip çıkılmamızı da istemiştir. Yani care de vardır.

Ümmetler, bilim (ve onun uygulaması olan teknoloji) ile yarışırlar. Bilimde önde olan kalkınır, refah ve konforu yakalar, varlıklı ve tok olur. Ama mü'min bilimi kaybetmişse şimdiki gibi İslâm'ın yüz karası rezil temsilci olur, yok olur, yoksul olur. Nitekim Resulullah bunu da haber vermiştir:

• «Yoksulluk ateşten; cehâlet kûfurdan şiddetlidir.»

Fakat yoksulluk insanın kaderi olabilir. Ama, cehâlet yani bilgisizlik, ilimsizlik insanın kendi keyfi sucudur ve karşılığında cehâletin diploması olan rezilliğ, olır.

• «Allah bir kulunu rezil etmek isterse onu bilimden yoksun kılar.»

Böylece ALLAH o kulundan BİLİMİ kaybettirir. Bilimin olmadığı yerde, uygurlık, görgü, kültür, sanat ve okla gelebilecek her türlü medeni donanım KAYIPLARA karışır. Kaba-saba, yobaz-boğnaz mü'minler türer, Taassup ve irtico, acımasızlık işbaşına gecer. Çünkü onlar ne kaybettiklerini de bilemezler, onlar «Kârdan zarar etmektedirlər».

Cahil bir toplum mü'min de olsa işbaşına gecse bile ilimsiz Kur'an ile bir şeriat, tüzük, program vb. yapamayacaklarından onların peşinden gitmek (Süfyanı olmak) bile kurtaramayacaktır bazı gafil, AYKIRI mü'minleri... Böyle mü'minleri Hz. Mehdi katledecektir. Hz. Mehdi'nin özelliği kayıp ilmi bulmuş olmasıdır. Bilimin zaferi üzerine dünya yeniden yapılonacaktır. İşte bu yeniden yapılanmaya «Muceddidlik» oði verilmektedir. Muceddiddilik ve ictihad ise «Bilimi» üzerine kurulur, cehâlet üzerine değil..

Câhilin yitirdiği «Kayıp mal» bulan mü'min dünyasının geleceğine ALLAH tarafından egemen kılınacağından, sıfatı «İLİM» olan Hz. Mehdi ve sıfatı «TAASSUP, CEHÂLET» olan Süfyanı (Koim) kavgası bu baz üzerinde geleceği bîcîmlendirecektir. O iç savaşta bilgili mü'min ile cahil mü'min karşı karşıya gelecek ve birbirlerini katletmek zorunda kalacaklar. Fakat yalnızca «BİR TARAF ŞEHİD» sayılıacak, diğer 72 oyuncaklı grup «HELÂK» olacaktır.

Bu iki karşıt «Mü'min-Müslüman» taraf arasında eşitlik, beraberlik yoktur. Nitekim Zümer-9 øyet, «Hiç BİLENLE BİLMEMEN BİR OLUR MU?» buyurmaktadır. İslâm dünyası çapındaki bu gelecekteki iç savaşla ALLAH yolundakiler de öyelerle belirlenmiştir :

«SENI BİLMEZLERDEN OLMAKTAN BİHAKKIN' MEN EDERİM» (Hüd-46) ve «O HÂLDE SAKIN BİLMEMENLERDEN OLMA.» (En'âm-35)

Bilmeyen taraf, bilimi kaybeden ve dolayısıyla dâvâyi kaybeden tarafıdır. Bilimin nuru (Münnevverliği) olmadığından, onun yerine taassup, bidot, irtico, yobazlık ve kara cehâlet gelir.

REFERANS - 5

«BİR SAATLİK CEHÂLET 70 BİN YILLIK KÜFÜR GİBİDİR»

Böylesi İşgûzor kimse; kendilerini «Dini polis» ya da yargı organı sonrâ, çevredekî en ufak bir oyintéye zaptiye zihniyetiyle dik djk, delici ve itici bakarlar. ONLAR AYKIRI MÜ'MİNLERDİR...

Eğer bu tür Süfyanist gruplar bir de teokratik bir diktatoryayı ellerine geçirirlerse, ortak hoşgörüsüz zülüm, acımasız işkenceler, zorbalık, cinâyet hattâ soykırım planları yapar, odâna da «İSLÂM devrimi» der ve «Muhabîlîk» oði altında yapmadıklarını bırakmazlar.

Daha az saldırgan ya da kendi hâlinde olanlar ise gereksiz oyrintili ve bîcîmciliði dillerine dolarlar, gülunc hattâ rezil olur, kendileriyle de toplumla da çelişmeye baþalarlar. 23 yıllık gözlemlerimde böyle binlerce çeliþki gördüm. Bu tür AYKIRI mü'minlerin sapantılıları odetâ «İslâmî sabote» ediyordu. Üstelik bunun pek diplomasya da ilgisi yoktu. Bu konuda çok hafifletilmiş iki gözlemimi aktarmadan geçemeyeceğim.

Bir parktaki temiz bir tuvaleti «Alafranga tuvalet gôvur icodidir» diye reddeden bir AYKIRI «Mü'min», piknik yapan kadınların gözü önünde ve «Haram olan yerlerini» kısmen göstermek pahasına bir ağac altına piseleyerek açıkta ihtiyacını giderdi. Daha sonra da yapraklara silinerek sözde «Sünnet» yaðodığını, kendini ikaz edenlere karşı hakaretlerle savundu.

Bu karacâhile ikinci bir örnek de gri câhilden : Tîp mezunu bir ameliyat asistanına limon kolonyası ikrâm ettiğimde, bir beni dövmemiði kaldı. Kendisine kolonyayı sanki içsin diye vermişim gibi «İslâm'da İçkinin horâlıðı» dersi aldım. Az sonra ômeliyata girerken kendisi saf alkoller handiye bir yakanlığı kâldı. Bu da gösteriyor ki, «Bilim», doktor diploması almaktı da elde edilmeyiðir.

Oysa «İslâm», temizlik, sterilizasyon, güzel koku ve estetik dinidir. Ne var ki, Batı âleminin tuvaletleri ile olaturka tuvaletleri kıyasladığımızda hep utomışındır.

Biraz da aykırı mü'minler utansyordı, bu iğrenci, tiksincé görüntülerden kurtulurdur. «Köfır» dediğimiz gelişkin Bot'nın «Gelişmişliğinin göstergesi öncelikle tuvaletlerinin temizliğidir. Oysa geri ikalmış ülkelerin Arabesk-Oryantal insanının bedeni ve caması temiz; fakat çevresi izbeledir. (Ortadoğu ülkelerinden birinde eğer tuvaleti sorarsanız, elinize bir ibrik verip, «Külli sahranın tuvalet olduğunus» söyleyerek, necâsetten tehâret (Görünür temizlik) farzını ciğnediklerini görürsünüz.) «Gâvur gelişmiş Bot'nın ikinci uygarlık özelliği ise çocukların dövmeyişidir. «Dayak Cennet'ten çıkmadır» diye uydurulan bir din yalanına «Kadının sopsız; karnının sıpsız bırakılacak» yalanını da eklerseniz, geri kalmışlığını ilân edersiniz.

Cocuklarını döven bir milletin askeri de polisi de hizmetinde olduğu halkını döver. İngiliz polisinin keri darbe olmadığını, niçin Amerikalıların sık sık «Burası hür bir ülke» dediklerini bir an hatırlayalım. Bir başka göstergə de bozularımızın ucubebicimciliğidir.

Aynı durum bazlarının ucubebicimciliğinde de var. Oysa gerçekte, Müslüman elit, estetik, nôzik, zârif, uygar ve görgülü yani «Özendirici örnek» olmaliydi. Çünkü entellektüellik, temiz ve estetik bir giyime ve kişi simâsına siner. Cehâlet ise ticanı bir görüntüye uygun garip kiyafetleri üniforma kabul eder. Bu yüzden Allah'ın «CÂHİLLERDEN YÜZ ÇEVİR» buyruğuna uygun Batılı Müslümanlar klâsik çevrelerde pek görünmezler. Çünkü bizim tebliğ ettiğimiz İslâm'a, giym-kuşam ve davranış olarak «Örnek» olamayan, daha doğrusu kötü örnek olarak, iticî gelen bu tür mü'min grupları, İslâm'a kişiyi transfer etmiyor, doğrudan kaçırıyorlardı.

Ne yazık ki onlar da «Mü'mine» biz de «Mü'mindik». Ama niçin biz iki grup mü'minler birbirimizden uzak, farklıydık? İki «Mü'min türü» ancak camide yan yana; çıkışta, dışarıda da karşı karşıya geliyor. Aslında bu durum «Gelecekte olacakların» bize şimdiden yansımışındır.

Nosîl ki biri uyurken, üzerindeki yorgana ateş düşmüştse ve yorgan «Uzun bir süre için içten tutuşmadan, sadece öumenta boğup, duruyorsa» şu andaki cahil mü'minlik de buna benziyor: Yorgan birden olev olacak ve yangın sonunda çıkacaktır (Süfyânîlik). Yangın üzerine kurarıcı «İtfaiye=MEHDİ» gelecek, güçlükle yangını söndürerektir. İşte şimdiki iki mü'min grubunun durumu, bu gelecekteki yangının şimdilik sinsi seyrederek tütmesi, yarınki YANGIN öncesi gibidir.

Sevgideğer okurlarım, biz Müslümanlar kendi özeştrimizi yapmazsak, hızla bilimsel yönde yeniden yapılmazsak, çocuklarımızı birer kan içmeye and etmiş cahilere çevirebiliriz. Bu türdeki çocukların «Gelecekte» Süfyâni'nın emrine girecek ve Hz. Mehdi'nin canına kast etmek üzere karşısına dikileceklerdir. Bu iç savaşı böyle belirten hadislerdir, yoksa işi abartıyor değilim!..

Eğer estetik, kültürlü, görgülü olmayan, cahilliğinde inatçı olan her AYKIRI mü'mine «Aman dokunmaya, içimizden bölünmeyeşim, karşı tarafa duyurmayaşim» dersek bu büyük bir GAFLETTİR. Çünkü ilerde o zihniyet Süfyânişler olarak bize kanla, kinkle dokunacaktır, onlar zaten kendiliklerinden 73 firkaye bölünmüşler. Onların gafilini, kirdiklerini potları ate-sol taraf zaten karikatürize etmiyor mu, tanımıyor mu onları?

Hayır, dürüst olalim, ya cahil mü'minlerimizi bilgilendirelim ya da onlardan ALLAH buyruğu gereği «YÜZ ÇEVİRELİM» bunun ortası, arası yoktur. Çünkü bir-iki kuşak içinde Hz. Mehdi'nin geliştiğince bunların olından çekmediği kalmayacak, hattâ canını zor kuraracak.

Bir daha hatırlatıyorum: Hz. Mehdi, başka ümmetlere karşı değil; «Müslümoni, aykırı Müslümandan korumak» için gelecektir. Cahil mü'minden aydın mü'mini kurtarmak için ALLAH onu görevlendirmiştir. O, İslâm'ın «Toplu iç savaşı» üzerine ortaya çıkacaktır. Bu savaşın küçük bir provasını İran-Irak «Mü'minler kavgasında» gözlemledik,

REFERANS - 6

**«BİR SAATLİK BİLİM YETMİŞ YILLIK
İBADETE BEDELDİR»**

Aykırı cahil mü'minin kaybettiği bilimi, bilen mü'min bulmuştur, en azından bu ortak fakat kayıp servete (Kısmen de olsa) sahip çıkmıştır. Aslında o öylesine büyük bir servettir ki, evrene sızmadığı için (Evrenin onun içinde bir nokta kadar yer bile tutmadığı) GAYB (Kayıp) ÂLEMİ ülkesine ancak sızmaktadır. Çünkü o Ülke, aslında ALLAH'ın EL-ÂLİM (Bilginler bilgini) isminin bir tâlimidir ve Arş üzerinden mutlak sonsuza kadar uzanmaktadır. Oranın sâkini ise bilimdir.

Mü'minler, «Kayıp ettikleri bilimi» böylece «GAYB» âlemindeki yerine iade etmişlerdir, bilgiyi reddetmişlerdir. Ama onu almak isteyen «Bilen mü'minler» yine o aynı duayı ederlerse, mü'minlerin gayba reddederek yardımikleri bilimi yeniden edinirler:

• «RABBİM İLMİMI (Gayb dolusu) ARTIR.»

Bu duanın üzerinde çok durmamın nedeni, insanlığın KAYBETTİĞI, 1400 yıldan beri adetâ terk ettiği, son derece ihmale uğramış, basit çıkarlar yüzünden adetâ hic kullanılmayan «KAYIP» dua olması, yani bilimin yeniden bulunması için «TEK YOL» olmasıdır.

Bilimi mü'minin kaybetmesinin bir nedeni de bilimsel tembelliği kadar, hîc değilse niyetle bile talep etmeyeşindendir. Bu konuda iki hâdise hatırlatacağım:

• «İBADETİN EFDALI (En yararlısı) BİLİM TALEP ETMEKTİR.»

Aykırı mü'minlerin yerinde olsam beş yıl bu hâdisi düşünürdüm. En yararlı ibadeti (ALLAH'ın rızasını en mükemmel kazanmak demektir) «Bilim talep» ederek yapmış olurdum. Bilim yapmazsam bile talep ederdim (Çünkü bu hâdis, Ta-Ha-114. âyetin bir yorumudur). İlmimin artmasını dilemek de bilimi talep etmektedir. VEREN ALLAH VERİR. O vermesini bilir ama ben istemesini, almاسını bilişsem... Bilimi istememiz gereklidir. Eğer san aykırı mü'min isen «Ölüsün», beynin, zihnin, dimağın ölüsün!

müstür, bedenin yaşıyordur. Eğer bir talep edebilsen, bir talep edebilsen, bir gayrette talep edebilsen, ah sadece niyetle talep etsen, DİRİLECEKSİN. Çünkü Robbin ilmini artırarak seni diriltecektir:

• «CÂHİLLER (Aykırı mü'minler) ARASINDA BİLİM TALEP EDEN KİMSE ÖLÜLER ARASINDA DİRİ GİBİDİR.»

Resulullah «Diri=Şehit» demek istiyor. «Bilim talep eden mezarlıkta yaşamaktan kurtulur, bilim hayat verir» diyor. Şehitler ve bilim talep eden her ikisi de diridir. Yani «Şehit sevabını almak için sadece BİLİM TALEP etmek yeterlidir.» diyor hâdîs.. Eğer bir de BİLİMİN TÂLEBİNİ AŞIP, BİLİME GİRMİŞ OLSAN, «Şehitten de üstün ölim makamında DiPDİRİ olacaksın! Hz. Âli de «Rütbelerin en alışı ilim rütbesidir» buyuruyor.

Bak Hz. Hızır!.. Allah'ın katından aldığı bilim nedeniyle HER CAĞIN DİRİSİ! Bak onun biliminden yarananlara, bak Bağdatlı Mevlânâ Hâlid'e, vefatının ardından kaç kez DiPDİRİ görüldü, kaç kez bilim talep ede ne tebliğ etti!

Sevgideğer okurlarım, bu her birimiz için gecerlidir: Dualarınızda İBADETLERİN EN EFDALI OLAN BİLİM, HİC TALEP ETTİNİZ Mİ? Nâcizâne ben, talep edilmeden ARZ etmek üzere binbir sıkıntıyla sabaha karşı şu satırları yazıyorum. Tek benim ışığım yanıyor! Niçin?.. Mü'minler talep etmeyi akıl etsinler diye ARZ ediyorum. Kimin için ARZ ediyorum? «Mü'minlerim» için!..

Eğer şimdîye kadar hîc «Bilim talep etmeyi, ilminin ortumasını dualarına koymamışsan, bilim ile ilgili bütün öyet ve hâdîslerin sırrını akıl etmemişsen, hemen BİZLERDEN OL! Kim olursan ol (ister ate, ateist ol), fakat BİLİM İLE GERÇEĞİ BULUNCA SEN BİZLERDENSİN ARTIK. Bilimi talep et, işte en yararlı en makbul ibadeti yapmış olacaksın ki, ibadet eden bizdendir! Biz ise ALLAH'ın yönetim yasaları olan BİLİMİN deşifresine çalışıyoruz, yarattıklarından ötürü YARATAN'ı kendi Kelâmu'llah'ı olan KUR'AN'daki özel misâllerden kavramaya çalışıyoruz. Heyhot! bilimi talep eden yok! Üstelik daha da fazla «BİLİMİN DOSTU» DA YOK. Bilimin dostu olmayınca BİLGİNİN DE DOSTU OLMAZ! Şâhsen 23 yıllık İslâmî gözlemlerimde, bilim adamını destekleyen, himaye

eden bir mü'minimize rastlamadım. Fakat çok yakın yaptırdığı iki mescide milyorlarca lira harcamakta tereddüt etmeyen, dini aşırı lüks savurganlığı yapanları da tanıdım. Ama bilimi öğreten, öğrenen, bu ikisini dinleyen ve bu üçünü destekleyenlerden biri olmak zorunda olduğunu unutmuştu. Onlarca «Bilim, vaaz dinlemek, sohbet etmek» sayılıyor. Bol bol evliya öyküleriley bilim yaptıklarını sanıyorlardı. Bizim kastettiğimiz, örneğin, Afganlı mücahidde silâh olarak verilen «Stinger» füze tekniğini Müslümanın herkesten önce bulup, imâl etmesidir. Bu, «Bilim» olmasa bile, teknoloji olduğu için yine bize yarar sağlıdı.

Oysa bilim en büyük rızk ve nimet (Ergî) olarak ALLAH tarafından ARZ edilmiş, kul tarafından talebi olmayan «GARİP» bir kayıptır. Sanki «Mü'minlerin üzerine» ölü toprağı serpilmiş, bilim miskinliği, düşüncede tembelliği yâni CEHÄLET gözde olmuştu.

Nasıl ki nefis ve şeytan birlikte «ibadeti zor» gösteriyorsa, aynı şey bilim için de geçerlidir. Hâdiste sözü edilen «Mü'min» ibadet miskinliğini yenmiş ama bilim miskinliğine yenilmiştir. Oysa ibadet insanın kendisini kurtarırcan, bilim ise BÜTÜN İNSANLIĞI kurtarıracan.

Şeytan için bu ikinci yâni bilimden, alıkoymak, çok daha hayatı bir olaydır. Cünkü şeytan, şeytanlaşmadan önce meleklerle bile 40 yıl öğretmenlik yaptığı söylenen «ilm sahibi» biridir. Onun en büyük korkusu, bir mü'minin bütünlenerek, bilincinlerek verdiği vesveselerinden etkilenmemesidir. Bilgili olan mü'mini ayartamayan şeytanın ipliği pazara çıktıından, şeytan, en başta «Bilen mü'minlerin» düşmanıdır. Şeytan bütün cabasıyla «OKU» emrini, yararsız şeyler okutmaya yönlendirmeye ve böylece yararlı şeylerin okunmasıyla, karşılığında alınacak COK-COK-COK BÜYÜK SEVABI kıyasıyla engellemeye çalışmaktadır.

Şeytani dehşete düşüren bu SEVAP nedir?

Yararlı okumak, örneğin bir saat bu kitabı okumak ya da yazdıklarım üzerinde bir saat kadar tefekkür etmek, düşünmek, ilâhi bir efkâra girmek... Böyle bir tefekkür ile bir saatlik ibadet arasında inanılmaz farklı sevap katlaması vardır: Bir saatte insan kaç rekât namaz kılabilir ki? Fakat hâdisi şerife göre bir saat ilim yapan,

okuyan ya da düşünen bir saatte tam 1 milyon 2 bin rekât namaz sevabı almaktadır. Hâdiste «Bir saat ilimin 70 yıllık ibadete bedel olması verilmiştir. Buna göre günde 40 rekât namaz kılan bir insanın yılda 14.600 ve 70 yılda 1.000.000 rekât namaz kılması ya da 25.550 günlük oruca ve 70 kez Hacc sevabına ayrıca (Dünya ülkelerinin yıllık bütçelerinin toplamını aşın) bir Zekâta bedel sevap verilmekte, trilyonlarca melek, «Okuyan kişi odına» her on, kıyamete dek ve sürekli «Kelim-i Şehadet» çekmektedir.

Bir saat okuyan ya da düşünen kimse için ârif, âlim gibi düşünce yoğunluğuna, düşüncenin ALLAH'a yakınlığına göre ayrıca katmerli olarak «70 bin yıl ibadet» sevabı verilmektedir.

Elbette «ibadet» sadece namaz değildir, 5 türlüdür. Şehadet-zikir, namaz, oruc, Hacc ve zekât... Resulullah hâdisinde sadece «70 YILLIK İBADET» demiştir ve bunun içine her türlü ibadet girmektedir. Fakat «Bilim» düşmanı «Mü'minler» bu «70 yıllık ibadet» kelimesine biliyor yorum kotorak «70 yıllık (Nâfile) ibadet» diye değiştirmiştir. Resulullah'ı yorumlamak, O'nun demediğini dedirtmek, tahrifattan O'nu tekzipen başka bir küstahlik değildir. Keyfi olarak kendiliğimizden «Nâfile» kelimesini ekleyemeyiz. Eğer gerek duysaydı, Resulullah onu zaten belirtirdi.

İşte böyle sevgideğer okurlar, «Okuduğunuz» her bir saat için yaklaşık en azından bir milyon küsür rekât namaz sevabı alıyorsunuz. Bir rekât namazın sevabını ise «Ağaçlar kalem olsa, denizler murekkep olsa», yazmakla bitiremezsiniz. Bu bir milyon rekât namazın sevabını ise İslâm'ın ilk emri, Kur'an'ın EN BAŞI olan «OKU» makla alıyorsunuz. Robbim o kadar büyktür ki, onun her verdiği de şanına yakışır ölçüde çok büyük, astronomik hattâ kozmik ölçülerdedir. Zâten O'nun şanına da o yakışır. Okuduğunuz için sağılun.

REFERANS - 7

«HİC BİLİMSİZ KUR'AN OLUR MU?»

Evren SEVGİ ve BİLİM üzerine kurulmuştur. Sevgi ve bilim neden birliktedir? Çünkü her ikisi de AKIL nimetinin birer oyoğıdır. Sevgi duygusal ve bilim mantıksal, pozitivisttir.

Yakın uzayda, alt evrende katı mekanik bilim kuraları egemen olmakla birlikte, «Yukarı katlarda» özellikle «Mânâ Âlemi» içerisinde artık sevgi+bilim kaynaşması vardır. Ne tuhaftır ki, «İslâm fiziği» bu iki bileşenden oluşmaktadır.

Dizimizin bantları böyle bir öğreti olup, Kur'an yorumunu insan AKLINA hitap ile amaçlamaktadır. Çünkü, evren «AKIL» üzerine kurulmuştur. AKLIN mirası ve hâlifesi ise İNSAN'dır. İNSAN AKILLIDIR, insan okul evrenden de genişler. Nedir bu okul işlevleri?

Akıl, BİLEBİLME, BİLDİĞİNİ ANLAYABİLME, YORUM-LADIĞIYLA DA GÖRÜŞ ELDE ETME yeteneğidir. Bilebilmek için de bilinmezler kargasasından metod üreten «BİLİM» teoremleri (Kuramlar), hipotezlerden (varsayımlardan) hüküm clır.

Bir varsayıma ulaşmak için, gözlemelemek, deneylemek gerekir. Bütün bunların da öncesinde «Görüş» belirlemek gereklidir. Görüş sahibi olmak için tefekkür; ve tefekkür için de «Ya bir şeyi okul edip, bulmak ya da ona rastlamak» gereklidir. Bütün bunların en başı dikkat, ilgi ve MERAK'tır. Merak «Komşusunun kapısını dinlemek, evini gözetlemek» alışkanlığı dışında soylu bir amaçtır.

Bilimsel merak, komşu sistemlere kulak misafiri olmaktadır. İnsan bilgi ufkuya birlikte gözlem ufkunu da genişletir: Yaşımız ilerledikçe bulunduğu kentten, ülkemize; ülkemizden boşka ülkelerin yer aldığı kıta lara ve dünyaya genişletiriz meraklımız... Böylece YER=ARZ meraklımız bitmiş olur.

«SEMALARDA VE YERDE NELER OLDUĞUNA BAKINI» (Yusuf-101)

Sonra sıra SEMA=göge gelmiştir. Ucma serüveni başlamıştır. Göklerin maviliğinden sonra daha yukarıdaki «Pırıltılı zifiri karanlığı» fark etmişiz. Ama oraları, dünya gibi günlük-güneşlik, güllük-gülistanlık bulamayız.

Buna rağmen uzayın enginliğini fark edip de görmemekten gelmek, AKIL sahibi için ôcizlik değildir. Bir soklu içgüdü insanı geldiği Cennete giden uzun yolun en başı olan yakın göge çeker. Bu ilk etap, sonu gelmeyen bir yolculuğun ilk adımıdır. Ama biliyoruz ki en uzun yolculuklar bile bir küçük adımla başlamaktadır.

Buna rağmen sonu gelmeyen bir yolculuğa kalkışmak, bütün teknik imkânlarımıza rağmen arzulanan bir şey değildir.

Cünkü, uzay bizlerin savunma ve beslenme içgüdüsüne terstir. Karanlıktır, soğuktur, ürküntü verir (Ve aslında, kurgu-bilim filmlerinin ekran yolculuğu dışında) pek o uzaya gitmeyi arzulamayız. Çünkü uzayın karanlığı ve özellikle yalnızlığı, doğrudan «KABİR YALNIZLIĞI» ile özdeşdir.

Dünya'da güven ve huzur içinde bulunduğumuzdan, Uzay bize rahat bir fantazi gibi gelir. Ürküntü veren şeylerden kaçındığımız için, mavi göğün arkındaki zifiri karanlık uzayı düşünmeyi de pek istemeyiz. Çünkü o bizim için bir mezar yalnızlığıdır. Üstelik günlük hayat için bir pratik vermez, para kazandırmaz. Ne var ki okul sahibi bir insan böylesine «iyi düşünen»lerden biri ise, uzayı düşünür. Uzayın sonunu, nasıl yaratıldığını, neden yaratıldığını ve bunun yanında yaratılışın sırrını tefekkür eder:

• «GÖKLERDE VE YERDE NİCE DERSLER VARDIR Kİ BUNLARDAN YÜZ ÇEVİRİÇİ OLARAK, ÜSTÜNE BASAR GEÇERLER (Yorumlamak bir yana fark bile edemezler)» (Yusuf-105)

• «...BİLGİNLERE (ipucu) AÇIKLAMAK İÇİN BİZ AYETLERİ BOYLECE BİLDİRİYORUZ.» (En'am-105)

• «HAYIR, O (Kur'an) KENDİLERİNE BİLİM VERİLMIŞ OLANLARINDA (Bilgi doğarcıklarında) AP-ACIK DERSLERDİR. AYETLERİMİZİ ZÂLİM OLANLARDAN BAŞKASI BİLEREK İNKÂR ETMEZ.» (Ankebut-49)

• «ALLAH HAKKINDA BİLGİSİ OLMIYANLAR (Boşuna çaboya) MÜCADELE EDEREK (içlerinde kendilerine vesvese veren, inatçı) ŞEYTANIN (Peşine takılarak) TUZAĞA DÜŞERLER.» (Hacc-3)

• «HEM BU (Verdiğimiz) ÖRNEKLER YOK MU, BİZ ONLARI İNSANLAR İÇİN VERİYORUZ. BUNA RAĞMEN ONLARA BİLGİNLERDEN BAŞKASI AKIL ERDİREMEZ.» (Ankebut-43)

Elbette «BİLGİN» onasından bilgin olarak doğmaz, sonradan olur. Herkes bilgin, hiç değilse bilge (ÂRİF) olmaya azmetmelidir. Bilim, amatör de olsak «FARZ»dır. Aşağıdaki hadis ise «Sünnet»tir.

• «Ya öğretmenlerden, ya öğrenenlerden ya bu ikisinin dinleyicilerinden ya da bu üçünü destekleyenlerden olunuz.»

Günü gelince de o teknik imkânlara erişilir ve bu kez uzay yerinde keşfedilir. Böylece tefekkür, uygulamaya geçmiş olur. Yukarıdaki topiu ayetlerden açıkça dersler, deliller, ibretler vardır. Bunların gelecekteki ümmetten olsun olmasın din, inanc ve cinsiyet ayrimı yapılmaksızın her düşünen İNSAN için verildiği de «İNSANLAR» kelimesiyle belirtilmiştir. Böylece bu dönemin ümmetler arasında, Süper Batı ile Süper Doğu (Japonya gibi) atoğa kalkmış, cabalarının karşılığını almışlardır.

İslâm âlemi ise Allah hakkında (Yani, Allah'ın yaratıklarına bakarak Allah'ı kavramak hakkında) yanlış bilgilere takılıp kalmış, Batı âleminin tersine fizik, kimya, matematik ve biyoloji gibi varlıklarını tasnit eden fen, hey'et bilimleri kendine zor geldiğinden sırt çevirmiş, devr-i Södabed başlamış, herkes o dönemin enteli olan fukaha kesilmiş, bilim, sadece «Arabesk kültürü ile hafızlık» kabul edilmiştir. Böylece Batı'nın piri olan «ibni Sîna» gibi gerçek bilginlerin mezarda kemikleri sizləmişdir. İslâm âleminde günümüzde doğma-büyüme Müslüman «BİLGİN» olarak sadece Prof. Abdüsselâm vardır. Ona «Mezhep» kulpu takan bölücülerimize rağmen, O İslâm'ın seçkin bir bilimcisidir.

REFERANS - 8

BAĞDAT YOLU

Okurlarımız, neden «Mevlânâ Halîdi Bağdâdi'nînî Bağıtlı Müslümanlar üzerinde etkili olduğunu, bizim bir mezhep ya da tarikat savunuculuğu yapıp yapmadığımızı ve Bağdâdi'nîn yaşantısı ve kişiliği» ile ilgili türlü sorular soruyorlardı.

Bilinen adıyla «Hâlidilik» Batı Müslümanlığında bir tarikat değil; doğrudan bilim ekolüdür. Fakat Doğu Müslümanlığında Geylânîlik ile bağlantılı sayılmıştır. (Çünkü Bağdâdi, Abdülkadir Geylânî'nîn «El verdiğim» bir kimse dir.) Her iki görüş de doğrudur. Şimdi bu konuya ocağım:

Geylânî'nîn tarikatı klâsik oryental Müslüman düşünücden bir tek farkla ayırmaktadır: «Her çağın sürekli dirisi sayılan Hz. Hîzîr, Bağdâdi'yi Geylânîlikten koparmış, mihmandarlığını Bağdâdi'ye devretmiştir. Okurumuz hatırlarkarsa, kitabımızın başında «Sevgi değer; değil mi?» sorusuna değinmişistik.

Geylânî, Hz. Hîzîr'in kendisine sorduğu soruyu aynen Bağdâdi'ye sormuş: «Sevgi değer mi, değil mi?»

M. H. Bağdâdi şöyle cevap veriyor: «Sevgi sevgiliye değer, nefrete değil. Sevgili tevâzu değer, taassuba değil. Sevgili bilimdir, Nûr'a değer, zulmet cehâlete değil. Bilim Arş'a değer, sefil câhile değil. Arş Resûlullah'a değer, rezil câhile değil. Resûlullah Hz. İsa'ya değer, zelil câhile değil. Hz. İsa Hz. Hîzîr'a değer, sefil câhile değil. Hz. Hîzîr Hz. Mehdi'ye değer, Sûfîî'ye değil. Hz. Mehdi, ülemaya değer, fukahaya değil. Ülema Kur'an'a değer, Kiyâsa değer, Kur'an'a değer, câhile değil. İlim Cennet'e değer, câhile değil. Cennet câhile 700 bin yıl sonra tenezzül eder.»

İşte Mevlânâ Halîdi'nîn dünyosu ve bize vasiyetleri...

Sadece Batılı Müslüman Hâlidî dolına gönderdiği kopalı devre yayınlanan «Hz. Hızır Tezkiresi» isimli eserin adını veren Hz. Hızır'dan ders aldığıni, onunla âlemeleri, ilâhi katları birlikte «YOLDAŞ» olarak gezdiğini bildiren Hz. Hâlid şöyle diyor :

«ALLAH katından şmidîye kadar verilmiş en yüce bilimi olmuş olan mübarek bir zatın (Hz. Hızır) öğrencisiyim. Ondan oldıklarımı mağrib (Batılı cemâate emanet ediyorum. O bilgiler sizin pusulanız olacaktır. Onda zamanın Efendisi'nin bilimin gelişmesi için ilâhi işaretlerini bulacaksınız. Zamanın Efendisi (Hz. Hızır) yalnız bana değil hepинize işrad ediyor. Ben onun öğrencisi ve mûridiyim. Ben mûridi ve öğrencisi olmakta ebediyim. Bana sakın mûrid denilmesin, sakın ardımdan Hazret (Majeste) kuyruğu takılmasın. Eğer bâni evliya diye takdim ederseniz size lânet olsun. İhtiram (Saygı) ayrı, tapınmak oyndır.» diyor ve ardından uyarıyor: «Sakın Resulullah'ı ALLAH'tan çok sevmeyin, sakın beni hepsinden çok sevmeyin. Ben olduğum gibi görünürüm; göründüğüm gibi oldum ve şerefimle yaşıdım. Benden sonra sakın olduğumdan başka göstermeyin. Ne bana ne Resulullah'a tapmayın, sadece Allah'a tapın. Çünkü bütün geçmiş velilerin ardından baktığımızda, o mübarek zatların çevresinde vefatlarından sonra bile dalkavukluklarını sürdürülerin yüzkaraları gibi uydurukculuğu, mübarîcayı hic bırakmadığını dehsetle teşhis ettim. Bu sahte çevreyi, vefatım ardından dergâhimden uzaklaştırın. Unutmayın ki, hiçbir velî (Evliyo) yaşadığı sürece kendisi hakkında evliyalık iddiosunda bulunmamıştır. Çünkü velî, Allah'ın özel adlarından biri olan EL-VELİ (Al-Wali) olup, kuşlarına ait olamaz. Bizler sadece Abdülveli=Velî'nin kulu olabiliriz. Bana bunları ve lâkabları yakıştırmayın.»

Tezkirenin «Mukaddime» başlıklı bölümünde, kendisinin niçin «Mevlânâ» olabileceğini şöyle açıklıyor: «Çünkü, Mevlânâ velî demek değil, Allah'ın Velî ismini tallim eden demektir. Bunu sadece Celâleddin Rûmi gönü'l dosum anlılığından onun lâkabını almak için önce Mevlevî oldum. Tevazu sahibi ve kendinin münekkidi (Eleştirmeni) olan, başkasını tenkit etmeye öğrenir. Allah ne kadar büyükse; kul o kadar küçük melâmi olmalıdır.

Mevlânâ lâkabı içinde o güzel kelime de vardır. Ben şeyh ve mûrid de değilim. Benim mûridim her çağın dirisidir.» (Burada Hz. Hızır'ı imâ etmektedir.)

M. Hâlid ayrılıkçılıktan da son derece nerbet ediyor: İslâm'da İSME AİT OLMAK yoktur. Nasıl ki 'ALLAHİ' denmiyorsa, Muhammedi, İsevi, Müsevi de denmesin. (Batılı'daki karşılığı Gregorien=Gregor+gil, Christian=İsa+gil, Jacobien=Yakubî vb.) Ne Hâlidî ne de Hâlidî tarikatından olduğunuzu söyleyin. Yolumuz gerçekte tarikat değil; tarikatlar-üstü erişilmiş bir İslâm sunnetidir. Bir tarikat seçecekseniz, tavsiyem şudur: Ya hiçbiri ya da hepsi! Bunun ikisi de yararlıdır ama yalnızca biri çok zararlıdır. Çünkü tarikat yoldur. Ya yolunuz çıkmaz ise? Bütün yolları izleyin ki taassup şeytanının ve istismacı insanın uşağı olmayasınız. Ola ki husumete, rekâbete düşer, nifak, ifsad ve tefrike itilirsiniz. (Düşman kampları, fraksiyonlar, partizanlık vb.)»

«Mektubatı Mağribîyye» isimli kısa vasiyetinde de bu konuyu şöyle ele almıştı :

«Mü'min fırkaperverlige tenezzül etmesin, benim mütevazı dergâhıma tenezzül etsin. Sonra hemen dergâhımı da terk etsin, Nakşibend, Mevlânâ, Melâmi, Geylânî, Halvetî ve meşru olan her dergâha sırayla feyzlenene kadar gîrsin. Sonra gidecek hiçbir dergâh kalmayınca Sünnet'in dört mezhebine birden gîdin, dördünün de mensubu olun. O zaman anlayacaksınız ki, bittiği yerde İSLÂM başlamıştır. Siz İslâm'a gelince, işte sizi en başta uğurlamış, fakat en sonda ağırlamış olacağım. Buluşmamız o güne kalmıştır.»

Gerçekten Hâlidî öğretisinden sonra önce Melâmîlige konuk oldum. Orada tevazu, başkalarını son derece hoş görmeyi, fakat kendi kusurlarını hoş görmemeyi, hoş görmeyi öğrendim. Kendimi çok sert olarak özeleştirirken, başkalarına toleransı benimsedim: Kusur hep bende olursa, insanları hiç eleştirmez, hep hoş görmüş olurdum. Nitekim müsamaha gerçekten bir SABIR çeşididir. Kendi vicdan muhasebemi yapmak, kendimle iç hesaplaşması yapmakla kendimi tanımiş oldum. O hâlimliğe erince, bu kez Mevlevîlige konuk oldum. Hoşgörü ötesine geçtim.

Dinimizi zora bindiren acımasız kuralların tutsağı olmaktan kurtuldum. Sevgi ve güzel sanatı öğrendim. Onu izleyerek çok katı bir dergâha gittim, orada insanları mumca çeviriyordular. Bir sabır türü daha edindim. Sonra bir başka dergâhin dervîşi oldum, mânâ âlemlerinde mükaşefeyi güdümlü düşleri öğrendim.

Her bir yolu olumsuz yanını, kusurunu silerken güzelliğini «Secmece» topladım, tamamlayıcılık özelliklerini tek çatıda topladım. Hocâ yolundaki her dergâhtan nâsibime düşeni aldım. Şorlatanları ve câhilleri, insanları sömurenleri de ayıklayıp, onlardan yüz çevirdim. (Bir şeyh, kendisinin Hz. Mehdi olduğunu söyleyordu. Ama üç yıl sonra Hz. Mehdimiz, dünyada «Hicbir iş yapmadan» vefat etti. Bir diğeri ise ibadetin kendinden «Tanrı imtiyazıyla(!) sôkit olduğunu» [kaldırıldığını] söylüyor.)

Böylece M. Hâlid vasiyeti gereği, İslâm öğreti dergâhlarının ardından ortak malî «Sünnet mezheplerini» de ortak malî oldum. En sonunda gidecek bir yer kalmayınca gerçek İslâm'ın buntarın ortaklaşması, ortalaması ve BİLİMLE tamamlanması olduğunu, hepsinin bir araya gelmesiyle bütüncül bir İslâm'ın ortaya çıktığını kavradım. Klâsik Doğu ile aramızdaki farkın taassup ile ilmin arasındaki fark olduğunu anladım.

Evren dinamiktir, insan da onun için dinamik olmalıdır. Resulullah HİCRET etmiş, MİRAC yaptırmıştı. İslâm'da gerçek dolaşmakla, hicret ile bulunuyordu. Bir yere tutkalla yapmış gibî ioturup, bildiğini okumakla değil!.. Ben her tarikattanım. Ya sen? Ya hep ya hic! (Tarikatsız da Müslümanız. Hic değilse iki-üç ama, asla tek değil! Çünkü bir dağın birçok yamacı (Başka âlemler) vardır.

Öyleyse tek bir tarikattan olmak ile dağın diğer yamaclarını görmek mümkün değildir. İslâm'da birlik ve beraberlik için, bütün ricâl ve liderler, birbirile koordine olmalıdır. Eğer gerçek ALLAH DOSTLARI iseniz, birleşin, transfer değişim-tokuşu yapın, bütünleşin (ve «Mehdi» üretmeyein. Birakın kendi sürecinde günü gelince onlar ortaya çıksın).

Bilimi tavsiye edin, talep edin, bilim bizi birlestirecektir. Bilim Sünnet dışındaki mezhepleri de birlestirecektir.

Bilim Hz. MEHDİ'nin sıfatıdır. (Savaşmak pahasına birleştirecek ve) bilimi yayacaktır. Bu geleceğin doğasıdır, haber verilmişdir, karşı çıkmaz.

Sûnnî, Şii, Harici artık BİZ deyin, ben demeyin! Sunnetçi, Alevî, Vahhabî artık birbirinizi umacı gibi görmenin, İslâm cemaat dînidir yâni en özinden KOALİSYONDUR. Bölündükçe bölünürsunuz. (Bakınız Şii mü'minler nasıl birbirinin kanını içiyor: «Suriye yanlısı Emel ve İran yanlısı Hizbulâh Şii milisleri birbirlerinin kadınlarını, çocukların vuruyor.» Afganistan'da mücâhit grupları anlaşamadıklarından son darbeyi indiremediler: Çünkü üç mezhep hâkim, «Gelecekteki hükümet» için herkes kendi mezhep (Şii, Sünni, Hârici) ve kendi milliyetini (Fars, Tâcik, Dâri, Hâzeri, Bûlucî, Türk, Pathan vb.) başa koymaya çalışıyor.

Bunun için onlar hükümet bile kuramayacak, böyle bölündükçe işbitirici darbeyi de gerçekleştiremeyecek, deñizi geçip, derede boğulacaklar. Bu kez hükümete Amerikan yardımı kendilerini ezmeye gelecek. Çünkü eloğu «İslâm şeriatı» kurulmasını istemez. Mücâhitlerle sadece Sovyet Car ordularını kovana dek silâh ticareti için anlaşma yaptı. Sonra da hükümet kuvvetlerine aynı yardım yapmaya başladı. Bir araya savaş şurası olarak toplandığınızda «HİCBİR ANLAŞMAYA VARAMADINIZ». Çünkü mezhepleriniz başkayıdı. Sen İran'la birleşmek istiyordun, sen bağımsız Sünni bir Afganistan, sen de Pakistan ile ortak bir Câferî-İsmâiliye birleşmesi... Sizi savaş birleştirdi fakat mezhepler ayırdı. Daha önce Filistinî için de bugüne kadar birleşmediniz ve onların katline gözyandumuz! Allâhaşkına ey mü'minler siz hic birleşmez misiniz? Sizi Casus Lawrence'lardan çok ayrılmışınız mı böyle parçaparça edecek? Siz hep 72 ayri, biz ise tek birka mı olacağız böyle?..

Resulullah döneminde böyle fırkalar mı vardı? Siz kimin SÜNNETİNİ izliyorsunuz? Siz nîn yalan söylüyor, «ASIL MÜSLÜMAN BİZİZ» diyorsunuz? Böyle 73 grup oluşturup, «ASIL MÜSLÜMANLIĞI» kimseye, birbirinize bile vermiyorsunuz! Asıl Müslümanlık sadece uzlaşmış bilimsel ortaklaşma ile bulunur, aynılıklıkla temelli kaybedilir.

İslâm şeriatı sadece ÇAĞDAŞ BİLİMÇİ YENİDEN YAPILANMA ile oluşturulur. Hepsinden önce de BİRLİK, BİZCİLLİK, BİRLEŞİKLİK, TEK ÜMMET, TEK CEMÂT, TEK TEKNİK ile mümkündür. Şimdi sənə soruyorum:

«RESULULLAH'IN MEZHƏBİ NEYDİ?»

Bunun cevabını bana sadece Kur'an ile vereceksin. Cünkü, Resulullah'ın döneminde ne hâdisîler vardır ne de fetvalar... Sadece KUR'AN vardır. (Bunun cevabını bana KUR'AN'DAN bulacaksın. Başka bir kitaptan bulursan Resulullah'ın 73 tane mezhebi olduğu ortaya çıkar. Sen bana Resulullah'ın MEZHƏBİNİN ne olduğunu söyleyecəksin.)

Sağma, bütün bunlar saçma! Siz birbirinize düşman kesilmişsiniz, gayri Müslüman hoşgörülü olmuşsunuz. (Nedeni, dış geçiremeyeşiniz!) Tıpkı Orta Asya Türklerinin kardeş boylarının bölünüp birbirini kan dövlesi ile kırmışıyla Rus Carlığının gelip bu soykırıma cöreklenmeği gibi... Rus carı sadece MEZHEP kavgosunu körükledi. Bak Türkmenistan'a: Şii ve Sünni diye ikiye bölünüp, kendi kendilerini katlettiler ve Rus generalleri karşılıkında direnecek mücâhit bulamadılar.

Sakın, «Söylediklerin torihte kaldı» denmemelidir. Cünkü şimdiki Sovyet carları için de durum aynı kaldı: Örneğin İran'dan Özbekistan'a gecen birkaç Şii mezhep ojanı, sözde İSLÂM adına, oralarında mezhep farkı bulunan Özbek ile Mesed (Misket, Karakalpak ya da Karapapak) Türklerinin birbiriini vahşetle katletmesine yol açan bölüçülerdi. Bunu Sovyet ojanı sadece «Etnik çatışma» diye bildirdi. Oysa, iki Türk soydaş arasında etnik fark sıfırdır ama MEZHEP FARKI açıkça ortadadır.

«Türk'ün Türk'e yaptığı kimse yapmadı» derler bu yüzden... Aslında «Mü'minin mü'mine yaptığını kimse yapmamıştır.» Bu yüzden Hz. Mehdi bizi kâfirden değil; BİZİ BİZDEN yâni mü'mini AYKIRI MÜ'MİNDEN korumak üzere ALLAH tarafından bir NİMET olarak gönderilecektir. Umutumuz Hz. Mehdi'nin ordusu sadece bilimci, yeniden yapılanmış, kıyası terk etmiş, tek mezhep=tek din yeniden yapılanmasını benimsemmiş kişilerden oluşacaktır. Süfyâni ise KARA CÂH'L, BOZ CÂH'L AYKIRI MÜ'MİNLERİ ordusuna çekerilecektir.

REFERANS - 9

SORA SORA BAĞDADİ BULUNUR

İşte Bağdadı'nın haklı olusundan daha da güncel bir örnek: Şimdi bile göçmen soydaşlarımıza «Tarih bercumuza» onların şehit otalarımızın cocukları olmasına karşı bazilarımızın nankörlüğü: Yerli Marksist ile yerli taassup ehli aynı dilden konuşuyor, dindaş ve soydaşlarımıza karşı gerçekten İŞBİRLİĞİ yapıyorlar. Taassup insanı ALLAHSIZ ile yoldaş yapar.

Taassubun yanı cehâlet inisiyatifinin ŞEYTAN ile yoldaş olduğunu deneyerek yanilarak öğrendim. 23 yıl önce Müslüman olduğumda, ALLAH KİTABINI ihmâl ederek, başka İslâmi eserlerle inzivaya çekildiğimde, vesilem olan Rahmetli annem Müfide Hanîmefendi'nin sevinci kursağında kalmış, kaygılanmaya başlamıştı. Bana «Once KUR'AN'ı oku, korunmuş olan sadece Kur'an'dır. Eğer O sevgiliyi ihmâl edersen, O seni bırakır ve Müslüman olduğunu sanırken, olmadığını görürsün» diye uyarmasına rağmen, gerçekten ALLAH aşkınlın yerine Hz. Muhammed aşkına yakalandığımı fark etmedim bile... Adetâ boynuz kulağı gecmişti. Ben sadece Sunnetlerden yanaydım. Sunnetleri coşkuyla fakat ALLAH farzlarını sanki gönülsüz yapıyordum. Ama dini sapıklığımın farkında olamıyordum.

Eğer ben Zig-Zag dışı, sıradan sadece Müslüman kalsaydım, uyarılara rağmen Rahmetli mânevî annemi bile dinlemeyerek, Hicâz'a yerleşecek, entari, türban giyerek Bedevi olacaktım, kendimi çöl insanı kılarak (Gü-yâ) Resulullah ile hayatı tipatıp özdeşleştirecek, elimi kciemi ve dilime bilimi asla almayacak, sepet örecek, morul ekecek, inzivaya çekiliş sadece zikir, zühd, tökvâ ve ibadetle yaşayacaktım. Tıpkı Hz İsa gibi, sadece üstümde Arap millî entarisi, sırtında yorgân niyetine batoniyemi taşıyacak, elinde bir değneğim, bir de yemek tasım, su tulumum olacaktı. (Elbette böyle bir Mecnûn ile hiçbir bayan Leylâ evlenemeyeceğinden ebedi bekâr kâinactım.)

Evet sevgideğer okurlar, İslâm'ın ilk heyecanı ve coşkusunu, daho doğrusu Kur'an'dan öteye aşırı gecip de İslâm tarihi, Resulullah ve sâhabenin hayatını, sonra her şeyin günah olduğunu bu tarz yaşayan herkesin Cennetlik olduğunu yazan bütün o hâdisleri okuyunca işte bunu yapmak istiyorsunuz ve bunu size, «Geri tepebilen kritik zühd ile tâkîvâyi ters anlamınız yaptırıyor!

Kısaca ve kesin yapayalnız bir cöl Bedevisi olarak, Hıra dağı civarında cadırsız yaşamayı, çok sâde hayat sürmeyi kafama koymuştum. Rahmetli TÜRK annemle bunun kavgasını yapa yapa Finlandiya'ya gittik.

Annemle temelli vedalaşıp, cöllere donecektim. Elbette hazır gitmişken «Fin-İslâm Cemâati»nden tanıklarla görüşmeden olmazdı. Annem, beni onlara şikayet ettiğinde, önce beni onaylayıp, «Bir de Müslüman Batılı gruplara danışmam» önerdiler ve şüpşak bir randevu «icât» edildi. İstanbul'da medrese öğretmenliği yapmış bir Norveçli bilim adamı geliverdi, tanışıp konuşurken namaz saati gelince beni, giriş tabelösünde «Zig-Zag (Sieg Saga)» yazılı bir mescide dövet etti. Bu tabelâ mescidin adıydı. Namaz sonrası mescidin bir bölümünde «Çay ve sigara içilmesi» serbestisinden doğrusu çok hoşlandım. «Tiryakiler, toplantımızda fazla durmadıklarından, bu kararı aldık. Bizde alabildiğine hoşgörü vardır.» cevabını aldım.

Hayatımın en güzel toplantılarından, birine tanık oldum. Sadece ALLAH ve O'nun biliminden söz ediliyordu. Bu arada sigaramı tüttürerek zevkle onların «İslâm'da bilimsel yeniden yapılanma» söyleşilerini dinledim.

Her sözde bir hikmet ve de ince bir düşünce vardı. Örneğin «Allah» lâfzi celâli kubbede, Resulullah ismi de cemâtin çıkış kapısı üzerinde. Öteki alıştığımız isimlerin hiçbir yok. Bunu merak edip sorduğumda, «Onlar kalbimizdedir, kalbimiz onların sevgisiyle yaşar ama, mesçitler asla puthane değildir. Estetik süslenir, fakat uhrevi süslenmez. Allah yazmak, Allah yazısı, bizatîhi ALLAH'ın kendisi değildir. Nasıl ki ismin yazıyor diye nüfus kimliğine sen diye yemek ismarlayamazlarsa, Allah yazısını kibleye koyup topamayız, o kubbededir. Resulullah ise ALLAH ile aynı kefeye kontamaz, yan yana eşit yazılamaz,

onun için ismini çıkış kapısı üstüne yazdık. Diğer hâlife'lere ve iki toruha saygımız, sevgimiz büyük, duamız sonuz. Fakat bir yazı sanatı da olsa bunlar ikonadır, puttur, bidottır. Düşün bir kere lütfen, dört hâlife var: Yâ bunlar 444 hâlife olsaydı? Ya Resulullah'ın yaşayan on oğlu, yüz torunu olsaydı? Resim heykel yasak olmasaydı onların putlarını koyordık. İsimler de taşuttur... Camiler bir puthane olmamalıdır. Aslında bilmelisin ki hâlife de yoktur. Vâsi, emânetci vardır. Hz. Ebubekir ve Hz. Ömer 'Ehli beytten değildir', bu ikisi cumhuriyettir. Fakat diğer iki hâlife Resulullah baytindendir, akrobâdir ki bu sultanata girer, cumhuriyete değil. Resulullah'ın hiçbir ehli-beytinin sultanatına ALLAH izin vermedi, kan döküldü. (Hz. Âli, Hz. Hasan-Hüseyin-Câfer vb.) Râfiziler Allah'ın yasağına meydan okumakla râfizi oldular, Resulullah'ın hiçbir oğlu yaşamadı. Çünkü ALLAH sultanat istemedi!»

Dayanamayıp sormuştum: «Ne güzel fikirleriniz var, oğznizden bilgi ve bal akiyor.» Karşılığında olduğum cevap ilse o andan itibaren hayatı değiştirdi: «Bunlar bizim fikirlerimiz değil; Mevlânâ Hâlid'in fikirleridir.»

— «Kimdir O?»

— «Hz. Hîzir'in öğrencisi ve yoldaşı...»

— «Hz. Hîzir kim?»

— «Zaman yolcusu, görevi inen dört kitabın da sırayla şeriatını korumak, nakletmek Hz. Hîzir, Hz. Musa'ya inen asıl Tevrat'ta; Hz. Davut'a inen gerçek Zebur'da; Hz. İsâ'ya inen İncil'de; ve Hz. Muhammed'e inen Kur'an'da onun yanında hazırıldı. Hz. Mehdi'ye o sultanatsız, kiyassız, tek mezhep, sosyal cumhuriyet, öhir ümmetin büyük ana şeriatını iletecek, Hz. İsâ ile buluşacak, Decâl tarafından şehit edilecek ve 7000 yıldır beklediği Hakk'ın rohmetine kavuşacaktır. Hz. Hîzir zamanda gezmeseydi, şimdi Décâl ve Ye'cûc-Me'cûc burada bu mescit bile var olurdu ki vay hâlimize!..»

Bütün bunları Hz. Hâlid, Hz. Hîzir vb.'nin kim olduğunu bilmek ve anlatmak istediğimden dolayı kendimi «Zig-Zag» içinde kayıtlanmış buluyorum. Böyle olunca da «Cöl Bedeviliği, muhacirlik, inzivâ, uzlet, hîrka-lokma» lutkularım birden yok oluyor ve yerine sadece, BİLİMSEL YENİDEN YAPILANAN BİR İSLÂM gerceği var oluyor.

Sieg Saga (Zig zaga okunur) hazırlık grubundan sonra ana grub olan Zig-Zag'a alındığım süre içinde her şeyi öğreniyorum. Mevlânâ Hâlid'i iyice tanıyorum ve SEVGİ - BİLİM ikilişinin ne demek olduğunu da artık yaşıyor ve biliyorum.

Fakat Zig-Zag kurucusu Bağdadi'nın kesin väsiyetleri var: «Doğulu mensuplarım ile Batılı mensuplarım birbirinden ayrılsınlar aralarında mânevi kardeşlik rabitasından başka rabita bulunmasın. Çünkü doğudan mürşid doğar, fakat batıda ölim olamadan batar. Batıdan ise ölim doğar. O zaman batıdan güneş de doğar! Ben bir ağaç ektilim, büyüdü bir çatal batıya, bir çatal doğuya ayrıldı. Her ikisi de başka başka meyve verirler. Doğunun meyvesi tohumu kaçmış, batının tazedir. Batılı doğuludan uzak duracak, çünkü doğulu çatal mü'minlerin malı olan ilmi kaybetmekten sabıkalıdır, batıdakiler bu kayıp ilmi bulacaktır. Doğulu evsahibi häleti ruhiyesi takınıp, batılıyı seyyâh (Turist anlamında) häleti ruhiyesine sokar, kendine bendeder, zühd ve tâkvâsıyla ilmini örter. Emanetlerim doğuda kalacak, fakat batının olacak. Bunu için bir de ağacımın gövdesine bir zevâl emanetçi bırakıtmak.»

Bu hesaba göre, väsiyet gereği benim «Türkiye»de değil doğduğum ülkede kalmam gerekiyor. İslâm olarak nerede yaşarsam fark etmiyor. Fakat Türk olunca herhangi bir ülkede kalamam, Türk olmuşum, Türkleşmişim bir kere! Nitekim Resulullah benim «Hicâz Bedevîliği sevdamı» rüyamda engellemiştir: «Nâşîma gelmek istiyorsan bildigin yerdeyim. Bana gelmek istiyorsan sancoğum, emânetlerimin olduğu yerdeyim.»(*)

(*) Resulullah'ın zuhuratında konuşukları bir yerde yazılmamış hâdiselerdir. Ancak her rüyanın tanıtı ve sıktı olamayacağı için, mükâşefelerimi yazmaktan daima kaçınmışım. Sakın okurlarımından hassas olanlar bu rüyayı genel olarak yorumlamamalıdır, bu özel mesajdır, banadır. Rüyayı gördüğüm şâhidim de yoktur. Bu yüzden dinimizin eserlerinde hep böyle mükâşefelere, zuhuratlara yer verirsek, bunları duyanlar zamanla hâdis ve hattâ öyet sanarak, büyük yanlışlıklara düşebilirler. Mü-

Kutsal emânetler «İstanbul'daydı». Bu rüya 23 yıldır İstanbul'da kalmak için köklü bir bahane olmuştu. Oysa, Bağdadi' ve O'nun zamanımız temsilcisi olan Batılı öğrencileri benim bir Müslüman ülkeye yerleşerek, libero olmama karşıydılar. Çünkü Avrupa'da kaldıkça, nüfusunun kökeninde Bağdadi var, diğerleri evlilik sonucu).

Avrupa'da yayılmalıydık. Bu osimilasyon korkusu değil; çünkü bir Doğulu Müslüman ülkeyi zaten Müslüman olsun diye etkileyemeyiz (Ama onlar bizi rahatlıkla arabsk olmaya etkilerler). Oysa Hristiyan ve tanrıtanıımız Avrupa'da yerleştigimizde yayılıyor, büyüyorduk. Zig-Zag benim Türkiye'de bile turistleri etkilediğini biliyordu. Nitekim 75 kadar yabancı Müslümanlaştırıldığım halde kural dışı olarak tek başıma bile olsa «Doğulu klâsik Müslüman bir ülkede kalmamı» istememişti ki bu kendi tavırları değil, M. Hâlid'in tartışılmaz väsiyetlerindendi. Bu na rağmen Resulullah'ın rüyasını benimsiyor ve 23 yıldır Türkiye'de kalyordum.

Ama ne kâliş? Dertli dolap, hem «Hoşlanılan», hem «Horlanılan» väsiyete karşı çıktığımın cezası olarak cile çekен biri. En büyük cile de «Bağdadi'nin yasağına Türkiye'de bile uyduğum için» hicbir müm'min grubunun içinde şimdîye kadar gözükmemiş olmak, benim için en büyük cile! «Dinsel Sopikalı...» kitabında da yazacağım gibi, 16 yıldır hicbir mü'minden korılsız iyilik ve sevgi görmediğim için aynı zamanda büyük kazancı.. Sevgili Kit-San dışında hiçbir «Sağcıyımı» diyen yovinevi, üç kuruşa kapatmaya çalıştığı için osla eserlerimin değerini anlayamadı. Hiçbir İslâm zengininden de en küçük bir iyilik görmediğim için satın alınamadım ve böylece bir minnetim, mihnemetim olmadığından sınırsız özgürüm!..

Kimseden pervam yok! Beyzâdetler ve hocâgalar başkasını satın olsınlar. Ben onlardan yoksulluğumla daha zenginim!

kâşefeleri önemseyiniz, dinleyiniz fakat sorsulmaz bir inançla bağlanır, insan hayatının tümüne şömil genellemeyiniz. Yoksa hurafeler ve tasavvufun bazı çatıkları beynimizi kezzap gibi delip istilâ eder.

«YANLIŞ HESAP BAĞDADİ'DEN GERİ DÖNER»

Batılı bilimsel Müslüman ile klâsik Doğulu Müslümanı önce Mevlânâ Hâlidî Bağdadı ayırmış, bir araya gelmemizi yasaklamış, «Bil'min olmadığı yerde zühd ve tâkva'nın bizi arabesk miskinlige, şeytan tuzağı, taassuba düşüreceğini» sıkı sıkıya tembihlemiştir. Sîr bu yüzden hiçbir Zig-Zag mensubu, bir Müslüman ülkeye yerleşmiyordu. (Fakat mezarlari için 6 mensubumuz, rahmetli o'lunca Âşıyan'ı seçecek kadar da Müslüman kardeşliğine bağlıydılar.)

Bağdadi, aslında Abdülkadir Geylani'nin 'dergâhından «Hz. Hızırın başkanlık ettiği «Kirklar Meclisi»ne yükseldiğinde, bu makamia yetinmeyip, Hz. Hızır'a «Benim kırklarda, daha büyük makamlarda gözüm yok, benim gözüm senin ilminden. Çünkü senin ilmin ALLAH RIZASINI kazandı, senin ilmin doğrudan seni "Âlim" olarak ihält eden (Kuşatan) ALLAH'tandır, kıldan değildir. Sana Hz. Musa'nın sorduğu gibi üç soru sormak gaffletine düşene kadar bana yanında yoldaş olmam için izin ver. Göreceksin beni sabırlı bulacaksın ve senin Allah reyiyle yaptıklarından hiçbirinden soru sormayacağım.»(*)

İslâm kriptolojisinde entatıldığına göre Hz. Hızır, onun isteğini kabul ederek, zaman-mesafe tanımadan, Hz. Hızır'ın izin verdiği ölçüde büyük etkinlikler oluşturdu. Örneğin hic Prusya'ya gitmediği hâlde Alman prensi Bismarck (imparator Bismarck değil) ile kesintisiz mükemmel bir Fransızca ile İSLÂM TEBLİĞİNİ konuştugunu ve bu konuşmadan sonra Bismarck'ın «Müslüman-Sünni-Hânefi-Hâlidî» zincirine tâbi olduğu öteden beri bilinmektedir. (Mevlânâ Hâlidî dergâhına mensup olanlara Hâlidî denmektedir.)

(*) Kehf süresini, ayrıca «Arz'dan Arş'a Sonsuzluk Kulesi» bandımızın birinci cildinin içeriğindeki Hızır konuşunu hatırlayınız!

(Her ne kadar mason olduğu söyleniyorsa da) Goethe'nin Müslüman-Hâlidî olduğunu inancını taşıyoruz. «Faust (=Cehennem); bile Hâlidî' tezkirelerinden bîne çok osarı benzemektedir. Söz konusu Tezkire'de Bağdadî ile Hz. Hızır «Cehennemi gezmektedirler» Cehennem'de bin Müslümandan 999'unun Zemheri soğuğu ve cõi sığlığı azabı çektiğini gören Hâlidî bunun nedennini şöyle açıklıyordu:

«333 tonnes bilim yoksuluğu, taassupları onları Cehennem'e çekmiş, sevapları günçülerinden daha azalmıştı. Hem de mürşitlerinin ardından gönüllü girmişlerdi Cehennem'e. Öteki 333 tonnes mü'min ile mü'minin savaşında Süfyâni'yi tutanlardı. Öteki 333 tonnes de savaştan kaçanların coğunluğunda şâki mü'minlerdi. Yalnız bir tarafı Cennet'e girmiş, 'Allah size koskoca bir ömür verdi, siz bir sayfa bile bilim yapmadınız', diye öteki-lerin başına kakıyordu.»

Goethe'nin diplomasına kendi eliyle «Besmeleyi en üsté yazdığı söylenen Bağdadî'nın öğrencileri arasında birçok gizemci ve telepat da vardı: Gurdjieff, general ve telepat Haushoffer (Doğuda Bağdadî ile buluşması tescil edilmiştir) ayrıca telepat ve bilim adamı Kozirev gibi ismi az duyulmuş, fakat bilim ve politikada çok etkin gizemciler ve daha birçok «Batılı Müslüman» aynı şeyi söylüyordu: «Biz Hâlidî'yiz!»

Amerika'da Bagdad ielmi bir yerleşim merkezi kasaba kurulmuştur. Kentin kurucusu Marwel Hallyday diye Doğulu bir inisiyatördü. (Bu isimlerde açıkça Mevlânâ Hâlidî Bağdadî kelimeleri açık-seçik okunuyor.) Ayrıca Amerikalı Zenci Müslümanların Bagh daddy=Bagh dede (Bağdeddi okunur) isimli «Doğulu inisiyatörleri» vardı.

Kimdi bu «inisiyatör (Mûşîd)» dedikleri, adı sanı hiç duyulmamış, fakat uğruna Müslüman örgütler kurulmuş kişi? Nasıl bir etkinlik oluşturuyordu, Prens Bismarck, Goethe, general ve telepat Haushoffer, telepat Kazirev ondan nasıl etkilenmişlerdi? Üstelik hakkında söylenlere inanılır gibi değildi: Örneğin vefat tarihinden yıldarca sonra 93 Harbinde (1878 Osmanlı-Moskof Savaşı'nda onu Hz. Ali'nin şimdi Topkapı Sarayı'nda olan «Zülfikâr» adlı çatal kılıcıyla idđipdiri savoştığıni gören-

ler çıktı. Sürekli Hz. Hızır ile yoldaş oluşuna tanık olanların sayısı az değildi. İstanbul-Yeşilköy'e kadar gelen Rus-Bulgar ordularını tam o noktada geri çevirdiğini söyleyenler de vardı. Kerametleri ise saymakla bitmiyordu. (*)

Bir önceki kitapta («Arz'dan Arş'a Mırac» üçüncü cilt) Karl M. Allein denen müstear isim geleneğinden söz etmiş ve özellikle Hızır Tezkiresi içinde yer alan sembolерden örnekler sunmuştum. Okurlarımız bu konuda müt-hiş meraklılardır. «Suregen takma ismi» olan K. M. Allein'ların ilki, Cantor ve Bağdadi'nın çağdaşlarından AXEL HEIBERG'e ait olup, Bağdadi'nın başat öğrencilerindendir.

19. yüzyılın Osmanlı Devleti, bilim-teknike sırt çevirmenin «Açı bedeli olarak», Avrupa'dan teknik elemen transferine yönelmişti. Fakat «Mühendistik mektepleri», tersaneçilik, askeri danışmanlık ve benzeri ticari şirketler «Ekonomik, politik nüfuz sağlamak üzere» Osmanlı eyaletlerine dâvet ya da vize yoluyla yabancı uzman, teknisyen, mühendis ve hattâ bilim adamları sokuyorlardı.

Kimi «Batılı» da «Yanlış hesap» peşinde geliyordu: Örneğin kimi demiryolu bahanesiyle (Çin örneği) imtiyaz ve nüfuz bölgeleri oluşturma hesapları, kimi de «Misyonerlik ve yerli Hristiyanların kanalize edilmesi» hesaplarıyla Osmanlı'ya sinsi bir çıkarma yapmışlardır.

;

(*) Ancak, bizi ilgilendiren yanı kerametleri değil; gerçekçi olan yanı örneği, «Zig-Zag» cemâati denen «Batılı Halîdi dalını» kurmasıdır. Okurlarımı bir kez daha hurafelere karşı uyarıyor ve bazı kerametlerin obartılı ve yalan olabileceğine dikkat çekiyorum. Örneğin, Resulullah için «Karda yürüür fakat ayak izini belli etmezdi» diye bilinen yaygın yazılı bir kerametinden söz edilir. Fakat, değil Resulullah çağında, insanlık tarihi boyunca bile Hicâza kar taneli düşmemiştir. Resulullah'a en yakın kar ancak ülkemizdeki Toros dağlarının doruklarında vardır ki, Resulullah'ın ülkemize geldiğine ilişkin hiçbir kayıt yoktur. Bazıları uyandı, bu kerameti «Kumda ayak izi kalımıydı» diye tornistân etmişlerdir.

Misyonerlige en uygun bölge, özellikle Osmanlı «Şam» eyaletiydi. Burası hem Türk-Arap etnik sınırları, hem de çok geniş bir bölgede bir o kadar da geniş Hristiyan kolonilerine sahipti. (Şam bölgesinde o dönemde Lübnan, şimdiki Suriye'nin tamamı bulunmaktaydı. Suriye adı Suryani kelimesinden türetilmiştir.)

Bu bölgede Suryâni, Mörûni, Nâstûri vb. gibi «Arap Nâsrânileri» denen Hristiyan yerli Araplar bulunmaktaydı. Batılı ardñiyetlilerden bir kısmı «Bölgedeki Hristiyan dinâşlarını, örgütleyip, bilinçlendirmek ve olası bir direniş başlatmak» için strateji geliştirmiştir.

Mühendis, bilim adamı, coğrafya keşifçisi ve misyoner Axel Heiberg'in amacı Hristiyanlık propagandası yanında, açıkçası bireysel bir «Hacı seferi» idi. Onun bu faaliyetleri Hristiyan Arapları ziyâdesiyle sevindiriyordu. Kısaca yerli Hristiyan grupların gözünde Axel Heiberg bir «Aziz» olmuştu, aşırı bir sevgiyle seviliyor, «Aziz Hayber» diye anılıyordu.

Heiberg, bu zararlı misyonerlik faaliyetlerini büyük bir titizlikle ve gizlilikle yürüttüğü sırada, «Bir grup Skandinavyalının» BAĞDAT'ta toplandığını duydu. Bunlar içinde ünlü Alman matematikçi Georg Cantor da bulunuyordu. Aldığı adrese giden Heiberg, verilen adresin bir cami olduğunu hayretle gördü. Cantor ve sekiz kadar Skandinavyalı German zümrenin orada namaz kıldıklarını ve Mevlânâ Hâlidî Bağdadi isimli birinin «Dergâhında» BİLİM konulu saatler boyu zevkli söyleşmeler yaptıklarına tanık oluyordu. Hem merak hem de bilimsel konuların inanılmaz üstün kalitede olması nedeniyle «Bir süre daha orada kalmayı» kararlaştırıldı. Fakat koyu Hristiyanlık taassubu nedeniyle içinde sürekli bir karşı koyma vardı. Bunu hissetmişcesine «Bağdadi» dedikleri zat da Axel Heiberg'e karşı kuşkuluuydu. Sanki içinden geçenleri okuyormuşcasına, diğerlerine gösterdiği sevgiyi hissettirmiyordu.

Bağdadi bu konuda haklıydı, çünkü Axel Heiberg, katı bir Hristiyan olarak karşı koymuyordu. Bu grubun «Özel sohbetlerine» katılmak için izin istedığında, «Aracı» olan «Cantor» kendisine şunu söylemişti:

— «Bir Türk atasözüdür ve Bağdat şehri üzerine değil; bu zât üzerine kurulmuştur: Yanlış hesap Bağdadi'den döner! Sen hayatı şerre çevirenlerdenmişsin. Bizden değildir dedi.»

Axel Heiberg, utandı, kızardı ve bir süre sonra, o mecliste ve dergâhta konuşulan kozmoloji, kozmogoni yani Kur'an tefsiri ile ilgili BİLGİLERE (Kendi deyimiyle) KARASEVDALANDI! Bilim yoluyla aşka geldi ve katıldığı bilimsel ve de namazlı toplantılar sonucunda, kalbindeki Hıristiyanlık temelli öldü ve yerine İslâm, Kur'an doğdu. Dergâhtaki bilimsel toplantılarla katılan, (Fakat toplu cemaât namazına katılmamışın) Axel Heiberg yeniden Cantor'u orası koyarak bir mesaj gönderdi. Cantor ona cevap getirdi :

— «Bir Türk atasözüdür ve Bağdat şehri üzerine değil; bu zât üzerine kurulmuştur: Sora sora Bağdadi bulunur! Sen şerri hayatı çevirenlerdenmişsin. O bizdendir dedi.»

Axel Heiberg, gidip sevincle Kelime-i Şehadet getirdi. Bağdadi ona «Kasım Muhammed» odunu verdi. Süre sonunda Axel Heiberg, yeniden Suriye'ye döndü. Gerçekten, «Şerden hayır türemiştir». Hıristiyan Araplar «ÂZİZ HAYBER» dedikleri Axel Heiberg'in namaz kıldığını, hayır yaptığıne görünce çok öfkeliyorlardı. Muhammed adını kullandığı için de kendisine o günden sonra «MUHAMMED AL-LÂİN» yani «Lânetli Muhammed» diye okullarınca aşağıladılar.

Bu sıroda Bağdadi'nin ölüm haberi geldiğinde Axel Heiberg boyacı üzülmüşü, zayıf düşmüştü. Onu ayartmak için o dönemin en güzel Süryani kızlarından birini musallat ettiler. Axel Heiberg, gençliğin verdiği tutkuluğa bir an ona kapıldı. Fakat (Kendi notlarına ve günüğünne göre) inanılmaz bir olay oldu: Demiryolu inşaatında mühendislik yapan bir grup Skandinavyalı, Alman, Flaman teknisyenlerini «Bir demiryolu âmelesinin» ayarttı. Müslümanlaştırıldığı söylüyorlandı.

Doyanılmaz bir merak sahiyle, sözü edilen «îşçiyi» görmeye giden Heiberg, onu hemen tanıdı: Mevlânâ Hâlidî Bağdadi, pek pejmürde fakat bembeyaz temiz elbiseleriyle inşatta kozma sallıyordu. Oysa çoktan «Vefat etmesi» gerekiyordu!

Bağdadi, Hz. Hızır'dan zaman yolculuğunun ve kendi veliliğinden bir imtiyazla «DİRİ ŞEHİTLER, YESİL SARIKLILAR» olmanın da sırrını almıştı. Bağdadi, Heiberg'e «Hz. İdris'in ölümü tadip, ölmemiği ve yüce bir makama almamasının sırrını yaşadığını» da söylemişti. (Bu hesaba göre gerçekte vefat etmiş, fakat zaman içinde zaman TERS okınca yeniden ölmemiş oluyordu.)

Bağdadi ona ve diğer sekiz Müslüman Germen mühendislere «Batıya gitmelerini, doğu ile ilişkilerini kesmelerini, İslâm'ın Güneşinin BATIDAN doğması gerektiğini, Kur'an'ın GİZLİLİKLERİ aracılığıyla ve TEZKİRLERLE haberleşeceklerini, zaman yolculuğu nedeniyle de dönem dönem görüşeceklerini» söylemişti .

Böylece Bağdadi'nin kerâmetlerine gözleriyle tanık olduğunu yazan Axel Heiberg, ile Skandinav grubu ülkelerine döndüler. Daha sonra Axel Heiberg, Kanada'ya gecti. Avrupa-Amerika koordinasyonu için bir «imza» kararlaştırıldılar: Grubun başı olan Axel Heiberg, Kasım Muhammed'in baş harflerini Karl Michael Al-lain (Karl M. Allein) parafesini seçerek, mektuplaşmaya başladılar. Axel Heiberg, AL-LÂİN=Lânetli anlamındaki lâkabını bir günah kefaleti olarak benimsedi ve taşıdı. (*)

(*) Almanca konuşanlar bunu «Allein=Yolnız»; diğer dil grupperindakiler de yaygın bir erkek adı olan (Türk dillerdeki söyleniş biçimleriyle) «Alan, Alian, Al-lain, Alano» biçiminde kanıksadırlar. Kasım Muhammed anlamındaki K. M. harfleri ise daha sonra Karl Mikael'e çevrildi. Heiberg, Arapça olan «Al-lain»i duygusal nedenle benimsedi, Osmanlılara karşı Hıristiyan misyonerliğinin vicdan ozabı hatırlası olarak kanıksadı. Kendi dinâşları olan Müslümanlardan bir kısmı Müslüman olduğunu bildikleri hâlde ardından «Gâvur» lâkabı takıyorlar. Bunun için böylelerine «Ben Müslümanım ama siz, eski dinimin dindâşlarınızınız. Aynı dinden değiliz» diye ben de kinâye ediyorum.

İşte «**Karl M. Allein**» mektuplarının ünlü ve esrarengiz imzası böyle doğuyordu. **Cantor**'un sadece bilimle istişgal etmesi nedeniyle, «İslâm tebliğ» görevini **Axel Heiberg** kendine ideal edindi. Kendisi kadar mü'min olan kardeşi Dr. **Edwin Heiberg** ile sadece bilim odamlarına febleğe başladılar. (Zez-Zağ isminin söylemenme zorluğuna karşılık, Zig-Zag ismiyle ortaya çıkan) «Bilimsel İslâmî tebliğ»den Avrupa sorumluluğunu kardeşi Dr. **Edwin Heiberg**'e bırakan **Axel Heiberg**, Birleşik Amerika ve Kanada'da cekirdek kurmak üzere göç ederek «iki daldan» etkinlik oluşturdu. Avrupa'daki elemanlarını da «**Karl M. Allein**» porafeli mektuplarla yönetmeyi ihmäl etmedi. **Axel Heiberg** vefat edince, yeni filizlenmiş bu cemaat bağıltanmasın diye, ağabeyinin vefatını saklayan Dr. **Edwin Heiberg**, yine «**Karl M. Allein**» imzasıyla ağabeyi adına posta kanalıyla haberleşme geleneğini sürdürdü. Fakat Dr. **Edwin Heiberg**'in vefatıyla bütün Avrupa'ya sarkmış olan **Zig-Zag** öğrencisi mensupları, koordinatörlük kürsünün sürdürülmesine karar vererek, kendi aralarında yeni «**Karl M. Allein**»lar çıkardılar. Gurdjieff ve Kozirev de bu K. M. Allein'lardan sadece ikisidir. Fakat yine ünlü ve onlar kadar esrarengiz ve dedesinin ismini taşıyan torun **Heiberg**, 1940'lardaki mektupların sahibi **Karl M. Allein** olup, özellikle Philadelphia deney ile ilgili **Jessup'a** yazdıklarından dolayı en tanınmış **Karl M. Allein**'dir. Sommerfeldt ve Bilaniuk'a gönderdiği mektuplarla Takyon teoremini ortaya koyan torun **Heiberg**, daha sonra T.C. uyruğuna **Rifat Ayberg** adıyla geçmiş olup, ülkemizde mezri bulunmaktadır.

Bütün bantlarımız boyunca, batıdaki İslâmlaşmaya katılan isimlere okurlarımız dikkat ederlerse bunlar öyle büyük bir propagandası olmayan ama «ESRARİ COK BÜYÜK» isimlerdir. Bunların bir kısmına kaynakçalar göstermiştim. («Arz'dan Arş'a Sonsuzluk Kulesi» birinci cilt, sayfa 168'e bakınız.)

Müslüman telepotlor, Müslüman Alman generalleri ve gizemcileri, üstelik dünyanın en ünlü bilim adamları (Contor, Hilbert, Kozirev vb.) olmalarına rağmen, okurlarının çoğu bilim literatüründe rostlamamışlardır ya da bir tek kelimeyle söz edilip geçilmektedir.

Bu inanılmaz başarıların sahipleri şimdi de vardırlar. (Borges, Banach-Tarski, Bilaniuk vb. Ben de onlardan biriyim, «Literatür» isimsizlerinden biri, fakat İCİNİZDEN BİRİ..)

Sonuncu (Onbirinci) K. M. Allein ise Arjantinli bilim adamı, yazar ve en önemlisi İslami bilimlerde çok ileri düzeyde ölim olan L. Jorge Borges idi.

Borges, odunu Abd-Al-Hack Borg (Abdülhak Burg) olarak değiştirmiştir. Ayrıca koordinatörlüğe yükselsece de üntü «Karl M. Allein» ismini devralıp, (Bunu «İspanyolca» Carlos Miguel Allende olarak) kullandı. Bu müsteşar ve geleneksel isim, (Kozirev'den sonra) en uzun süreli olarak Borges'de kalmıştır. 1987 yılı başında vefat edene kadar geleneksel Karl M. Allein ismini taşıyan Borges, görevinin ve isminin hakkını veren büyük teorisyen, taktisyen ve bilimsel koordinatördü. Zig-Zag öğretmeni men-supularına teori dağıtıımı yanında mektupla, secme bilim adamlarına da «İslâma çağrı» mesajını yerli yerinde ve zamanlayarak gönderdiği için «İslâma yeni üyeleri kazanmakta» çok başarılı oldu. (*)

Günümüzdeki sadece 6 milyonluk Batılı Müslümanın bereketini % 90 oranında ilk Karl M. Allein'taro (Heiberg kardeşlere) borçluyuz. Bir çift kişinin 6 milyon gibi muazzam bir sayıdaki Batılının Müslümanlığına vesile olması ve bunu sadece 150 yılda başarması, ilahi bir kermettir.

Kerâmetî ise Mevlânâ Hâlidî Bağdadi'ye borçlu olmamız düşündürücüdür.

(*) Bu clit içerisinde, Borges'in önemli rolünü sunacağım. Okurlarımız göreceklər ki, Kuantum teoremini (Parçacık fizığını) ortaya koyanlar sadece Zig-Zag mensuplarıdır. Borges'in özel mektupları yanında, kitabıın başında sunduğumuz şeref yazısı gibi övgüleri de bulunmaktadır. Vefatı ardından şimdik Zig-Zag koordinatörlüğü Heiberg oilesinin en genc bilgini Hansel Heiberg Jr. geçici ve emâneten verilmiştir.

«SAPITIP GAZABA UĞRAYANLARIN YOLUNDAN DEĞİL»

Hâdîslerle bildirilen «Gelecekte tüm dünyanın İslâmlaşması» şimdiden cıg gibi boyutlara ulaşmıştır sevgideğer okurlar... Sunu hiç akımızdan çıkarmamalıyız ki, en başta ve en önce Hz. Muhammed (sas) TEK BAŞINA MÜSLÜMANDI. Hemen peşinden sevgili eşi Hatice hanımfendi Müslüman oldu. Bu noktada sadece iki kişiydiler. İslâm'ın Âdem ve Havva'sı olduklarını bilmeden, kendilerini iyapayalnız hissediyorlardı. Öyle ya, koskoca «Müşrik» bir dünyaya karşı BİR ÇİFT nasıl olur da meydan okurdu?

Ya Osmanlı'nın «Âdemî» Osman Gaazi?.. Bir Koy Boyu beyi iken, Avusturya'dan Hazer denizine; Fas'tan Azerbaycan'a; himayeleriyle Baltık denizinden Zanzibar-Pemba adalarına kadar toprakları Karadeniz ve Akdenizi «Türk iç denizi» olarak kapayacağını umar mıydı?

Hazreti Âdem ile Havva, cocuklarının ölü-diri 130 milyar tane olacağını düşünebilirler miydi? Sadece bir gemi dolusu Müslüman Arap ve Türk denizcisinin her biri 150'şer milyonluk İndonezya, Güneydoğu Asya, Bengalde'si Müslüman yapmasına ne buyrulur? «BİR TEK MÜSLÜMAN» kazanmak, (Bir tek Axel Heiberg, demek) çok yakın bir tarih içinde 6 milyon Müslüman kazanmak demektir.

Bir çivi bir nol kurtarırlar; bir nol bir ot kurtarırlar; bir ot bir süvari kurtarırlar; bir süvari bir birlik kurtarırlar; bir birlik bir savaş kurtarırlar; Bir savaş neler kurtarmaz ki? inanmazsanız bakın Selâhaddini Eyyûbi'ye, Fetih ve İstiklâl Savaşlarımıza...

Birini Müslüman yapıp kurtarmak bu kadar önemliyken, bir Müslümanı da AYKIRI GİDEREK, dinimizden uzaklaştırmak, bir asır içinde 6 milyon tanrıtanımıza başımıza sarmaktır. VE EN ÖNEMLİSİ: BİR AYKIRI MÜ'MİN NE MARAZİ MERHAMET ETMEK DEMEK, KARŞIMIZA 150 YIL İÇİNDE DEV BİR DÜSHMAN ORDUSU DİKMEKTİR.

Bunun için BİR TEK İNSANI KAZANMAK BENİM İÇİN COK COK ÖNEMLİ! (*)

İnsan, yani Kişi en temel değerdir, en kutsal altyapıdır. O, başta tekildir. Sanırsınız ki kendi başınadır, bir tanedir! Bugün yopayalnızdır ama yarın milyonlarca kişidir. Bunun en yakınörneğini 6 milyonluk Müslümanlığa dönüş yapmış «Sırf Avrupalı»dan izliyoruz. Bir düşününüz, bu resmi rakamdan kaç kişi tanıyzısunuz sevgideğer okurlar? Yalnız beni!. Eğer yazmasaydım, beni de tanıma şansınız yoktu.

Batılı Müslümanın doğulu Müslümandan tek farkı var: Anne-babadan görerek değil; SADECE BİLİM TEBLİĞİYLE iknâ olunmuş, aklen ALLAH'ı bulmanın FARZINI yerine getirmiş kimseler olmalarıdır.

Bu nedenle Bağdadi, kendisine tabi «Doğulu klâsik taklidi-nâkı» Müslümanlardan farklı olarak, «Batılıyı Müslümanlaştırılmak için» TEK TEBLİĞ YÖNTEMİ olarak BİLİMİ seçmiştir. Kazandığı bir avuc mühendis 150 yıl sonra 6 milyon modern Müslüman olmuştur. Onun kazandığı bir tek Axel Heiberg, bugün 313 tane Axel Heiberg olmuştur.

Bağdadi «Fatihatül Fukara» diye bilinen ve Fatihâ sûresinin ilk yedi çeyetinin her birine karşılık olan ALLAH'IN YEDİ ARŞ katmanının sonuncusunu «BATILI MÜSLÜMANLARA» bir şifre diye vermiştir. Bu Arşların isimleri sırayla: EBCED, MEVZAH, TAYKAL, MENSA, FESKAR, ŞETSÂH ve ZEĞZAĞ ARŞ'larıdır.

Bu sonuncusu (ZEĞZAĞ) son âyeti: «Gayrîl mağdûbâleyhim veledâllîni simgelemektedir. Anlamı: «(Bizi) yanlışlığa düşenlerin uğradığı gazap yolundan değil (Doğuların yolundan eyle (Âmir))» olup, Zeğzag Arşının dicasının Türkçesi şudur: «Mü'minlerin sapıtmamasına, yanlışlığa düşmelerine neden olan BİLİM YOKLUĞU ile gazap: dâvet etmelerinden sâna siziniz. Rabbim bilmemizi çok

(*) Bunun için o garip tebliğlerimi meyhane, köşe başı demeden BİR Kişi «Daha» kazanmak için yapıyorum. Herkesten aynı şeyleri yapmasını istemiyoruz ama, hic değilse «Ortada» kararsız olanları bir UMACI gibi kacırıyalım, hic değilse tarafsız kalalım.

orttir! Bizi BİLiMLİ kulan eyle. Çünkü HER YANLIŞIN NEDENİ OLAN BİLGİSİZLİK (CEHĀLET) TEN EL-ÂLİM ismine sığınırız. Âmin.»

«Âmin» temennisi yalnızca son öyet yani ZEĞZAG sırrindendir. Hz. Hızır, ZEĞZAG ARŞI'nın sırrını Bağdadı'ye verdi. Hâlidî Bağdadi bunu «Kadiri Doğulu öğrencilerine» vermedi. Çünkü irşodda hem Abdülkadir Geylani'ye hem de Hz. Hızır'a bağılıydı. Doğulu öğrencilerine «Kadiri»lığı ve Batılı öğrencilerine («Hızırılık denen») «ZEĞZAG»ı el verdi: (Zamanla Zeğzoğ «Zig-Zag» odunu alacaktır.)

Bağdadı söyle vasiyet ediyor: «Doğulu ve Batılı mü'minlerim, doğu ve batı kadar birbirine uzak kalsınlar. Fakat Müslümanlık kardeşlik olduğundan mânevî birleşsinler. Doğunun en doğusu batı ya da batının en batısı doğudur, çünkü kainat, Arz her şey bir kürredir, sevgi zerreleriyle dokunmuş kürre...»

İşte Mevlânâ Hâlid'in dünyası ve bize vasiyetleri!.. Allah nasıl ki doğu ve batının Rabbi ise, O büyük insan da «Hem Batılı Müslümanların hem Doğulu Müslüman izdaşlarının, öğrencilerinin müreibbiyesi=terbiye edeni»dir.

M. Hâlid'in tebliğinin ilk özelliği de Batılıların fetih ve devşirmeye yoluyla ortık Müslüman olamayacaklarını, onlara KUR'AN'DAKİ BİLiMDEN BAŞKA HiCBİR ETKİNİN GEÇERLİ OLAMAYACAĞINI teşhis etmesiydi. Mevlânâ Hâlid'in böylece toplulu Müslüman (Doğuştan Müslüman) diğeri tâhakkî (Sonradan, aklen ve soruşturarak) Müslüman olan iki grup oluşturarak, sayılı birkaç eserini sadece «Doğu» grubu için basit olarak kaleme almıştır.

Fakat «Benim goriplerim=Batılılarım» dediği Moğrib grubuna da «Hızır Tezkiresi'ni, kapalı devre bir yören» olarak bırakmıştır. Her iki gruptan da öğrencileri vardır. Bunlar kuşaklar boyu, iletişim kurorlar. Doğulu öğrenciler ile Batılı öğrencileri arasında «Mânevî kardeş» ilişkisinden başka hiçbir rabita koymamıştır. Çünkü Doğudan «Mûrsid», Batıdan «Âlim» olmak üzere iki ayrı meyve veren ağac ektiği ni bildiren Mevlânâ Hâlid, iki ayrı öğrenci grubunun birden mânevî başkanıdır.

Doğucla klâsik öğrencileriyle, Batıdaki bilim adamları öğrencileri arasında bir perde koyan, M. Hâlid, şöyle diyor: «iki cemaat, sadece mânevî kardeş kalın, çünkü Doğu, mü'minlerin malı olan ilmi kaybetmekten恐怕 idir.

Batıdokiler bu kayıp değerli malı bulmakla görevlidirler. Onların aklinın karıştırılması, Doğunun evsahipliği yapması uygun düşmez. Doğulu taklidi; Batılı tâhakkîn Müslümandır. Kur'an bütün ilimlerin anasıdır. O'nun sırlarını ALLAH KATINDAN ÖZEL BİR İLİM ALMIS OLAN MÜBAREK BİR ZAT (Hz. Hızır)'IN SABIRLI ÖĞRENCİSİYIM. O'ndan oldıklarımı Batılı cemaate emanet ediyorum O bilgiler sizin pusulanız olacaktır.» (Hızır Tezkiresi)

M. Hâlid, iki ayrı (Doğu-Batı) ekol oluşturmuş, her ikisinden de öğrenciler yetiştirmiştir. İki tarafa da iki ayrı üslûpta davranışmıştır. O'nun öğrencilerinin iki daldaki zinciri günümüzde de hâlen sürüyor, yeni kuşaklar vasiyetini tutuyorlar.

«Batılı bilimci» akıl yoluyla Müslüman olunca, önce sevincten ucar ve Doğuya koşar. Ama, ana Müslüman toplumun (Aklî-nâklî Müslümanın, tâhakkî-taklidi Müslüman'a farklı olan) bilimin ihmâline şok olur. Onlarla konuşacak ne vardır ki?.. Pek sokulamaz, özge kalır. Bu en yalnız kalınmış dönemdir Hristiyan âleminden sırnlımissınız, fakat klâsik Müslüman âleminde de «Acemi çaylak» ya da «Dönmelerin Müslümanlığınıñan ne olur ki?» diye bir evsahipliği havası oluşturur ve «Ne olur ne olmaz temkinliliği» ile eserleri ve fikirleri tuhaftı, yabancı, ağır bularak, âleyhîfîlîğa başlarlar. Sanki ALLAH İslâmî, Kur'anî, Resulullahî sadece onlara vermiştir. Sizin ne haddinize, siz kim oluyorsunuz, dağdan gelip bağdokini kovuyorsunuz?

Batılı bilgin olarak Müslüman olunca, «Ne yapacağımız» bizden öncekilere sorduğumuzda kendimizi «Zig-Zag» tabelasının altında buluverdik. Böylece sokulmadığımız Doğulu cemaat yerine «Bizi yalnızlıktan» bir nebeze kurtaracak bir cemaat oluşturuyoruz.

ZİG-ZAG OŁAYI

Okuyucunun merak konusu olan «Zig-Zag, bir mezhep, (Bağdadi'ye roğnan) torikat» değildir. Her Batılı ulustan mensuplar, olimkla birlikte «Beynemilel bir kurufluş» ya da parti, dernek, kulüp bilim kuruluşu, örgüt ya da bir kamp değildir. Sadece ve sadece bir cemaattir. Tıpkı herhangi bir semtteki camie gittiğinizde, orada tonidik olsun-olmasın namaz kılanlarla bir cemaat oluştuğunuz gibi SADECE CEMAAT'tır.

Bir ontent, resmi kaşe, üyelik belgesi, büro, merkez, şube aramaya kalkışan da olanır. Zig-Zag, sadece bilim yoluyla Müslüman olan Batılı bilginlerin sembolik bir ismi, her Müslüman Batılı bilginin kendine düşen bilimsel faaliyetlerinin toplu sonucunun ortalaması «ZİG-ZAG Öğretisi» diye yazısını yazmasın, o tarz eserlerin tümüdür.

Bugün Zig-Zag 310 kadar Batı kökenli Müslüman bilim odamından oluçmokla birlikte, birbirini pek az tanırlar. Çünkü herhangi bir etkinlik, konferans, kongre, başkan ya da bir yönetim kurulu gibi çıkışlı gelmiş bir gruplaşma söz konusu değildir. Sadece «Tabelö» kavramıyla üç grup oluşmaktadır. Bunlardan östü ilki, amel ve ilmî tam efen yetkin Zig-Zag öğretisidir. ikinci tabelö, Müslümanlığın oton derinleşmesini sürdürten asistan ve yine 300 kişilik bir grup olup, tabelösü «Sieg Sage» adını almaktadır. (Sieg=Zafer, Sage=Destan)

Üçüncü grup, «Zick-Zack» tabelösü taşıyan fakot ZİG-ZAG ile ilgiz, içinde Hristiyan bilim adamları da bulunduran bir takımdır ki, konuk bilim adamları sadece bilim coşkusuya, «Eyi bir öğretmenin içinde olduklarına» inandıklarından «ZICK-ZACK» grubu oluştururlar. Zamanla, pek çoğu bilimsel iknâ ile Müslüman olarak, Zick-Zack'tan bir üste çılmaktadırlar.

«Sieg-Saga'nın ayrıcalığı, bünyesi içinde Zig-Zag'dan «Farklı düşünen» demokrasiler de içermesidir. Örneğin kimi milliyetcilik konusunda, kimi de reklâm edilme konusunda «Zig-Zag»ın kurallarına karşı olduklarından «Sieg-Sage» ya da «Zick-Zack» tabelösünü yeşlerler ki onlar, ilk 313 kişilik listeye dahil degillerdir.

Söz konusu ayrılcılıklara örnek olarak, Fransız ve Britanya Zick-Zack'ı önekleylelim: Fransız grubu propagandanın yanadır. İslâm olduklarını her cümlede yinelerler.

Bir kısmı da ismen reklâmi savunur, Müslüman olduğunu sokalar: Cousteau, Bucaille ve Garaudy (Recü Cârudi) gibi. Britanya grubu ise Anglo-Sakson «Milliyetciliğinden» yana, ayrıca Müslüman olduklarını saklamaktan yanadırlar. (Hawking, Penrose vb.)

«Ana Zig-Zag» bünyesinde ise milliyetcilik ve propaganda olayı sıfırlanmıştır. «Ben» duygusu da sıfırlanmıştır. «Bize» ruhu ile, bilimle ALLAH'a çalışılmaktadır. Çünkü biz birey olamayız, cemaat olabiliriz. Cemaat dinine yakışan da budur. Bundan daha büyük sosyalleşme olabilir mi? Komşumuzun ac uyumasından sorumluyuz. Bundan daha büyük hûmanizm [însancılık] düşünülebilir mi?

Zig-Zag tabelösü altındaki 310'luk bilim grubunun çalışmalarını, «Karl M. Allein» rumuzuyla bir taktisyen koordine eder. Bu, sadece «Mektup yazmak» biçiminde bir koordinasyon olup, ona mektup yazılmaz, çünkü adresi yoktur.

Bu tek yanlı mektuplaşmanın tek amacı, İslâm'a davet ve eser izni, uzman, bilim adamlarına teori ismarlamak, bilimsel görev bölümü, işbölümü ekipleri oluşturmak ve tamamı bilimsel amaçlı olan görev dağıtımını yürütmek diye özetlenebilir. K. M. Allein'ların kendileri ortaya çıkmaz, vefatıyla açıklanır.

Zig-Zag'in kökeninde kurucusunun «Veli» olması çok ilginçtir. (*)

(*) Mevlânâ Hâlidî Bağdadi kestdiliyor. O'nun da Hz. Hîzir'in öğrencisi olduğu kuşaklar boyunca nakledilmiştir. Hz. Hîzir ise, Zülkarneyn ile çağdaş olup, Hz. Mu-

Ancak, bu konuda Zig-Zag «Radikal»dır, tarihçilerle ilgili değildir. Bağdadi'ye beslenen sevgi de ölçüldür. Çünkü bu, bizzat Bağdadi'nin tavsiyesi ve vasiyetidir: «Sevgillerin en büyüğü Allah ve O'nun kelâmi olan Kur'an ile emri olan Farzlar ve onu izleyerek, Resulullah ve kelâmi olan SAHİH HÂDİSLER ve yaptıkları olan Sunnetlere sevgi beslenir.»

Sonuncu K. M. Allein olan Borges, «Sevginizi önce soyut olarak ALLAH'a ve somut olarak Resulullah'a veriniz. Göreceksiniz ki başka sevgi artmayacaktır. Eğer artıyorsa, eksik seviyorsunuzdur, aman dikkat...» diye yazıyordu.

Borges, belki 310 kadar Müslüman bilim adamını yönetiyordu ama, onu yöneten ise (ilk bölümünü yayınladığımız) «Tezkireleri» ile Mevlânâ Hâlidî Bağdadi idi. Bağdadi ise kendisini evren gezmeni kılın ve yoldaşlık yapan zaman gezmeni Hz. Hızır ile olan bir mânâ yolculuğundan (Belki de moddi idi?) her fırsatta söz etmektedir.

«ALLAH katından büyük bir bilimin sahibi» olarak döloylu Kur'an'da yer alan «Ölümsüz bir zaman gezmeni olan Hz. Hızırın, ilminden birçok şeyi Bağdadi'ye nasıl dikte ettiğini ve en son teoremlerin mevcut bilim seviyesinden ne kadar üstte olduğunu, çağdaş bilim adamlarına nasıl harika ipuçları sağladığını bu kitabın içerisinde hayretle izleyeceğiz. «Arz'dan Arş'a Mi'râc» bindinin ilk cildindeki «Hızır Tezkiresi (Kameriyye)» ve üçüncü cildinde sunduğumuz «Kuarkların» rüyada bulunuşunun devamını bu ciltte sunorak, inanılmaz sonuculara ulaşacağız, uzay-üstü-uzay ölemelerinin sırlarına ulaşacağız.

sa, Hz. İsâ ve en son Resulullah ile de «Zaman içinde» sâhabelik yapan, inen her kitabın şeriatını sırayla yayan, şimdi ise Müslümanlığı Mehdi Resûl'e iletmek üzere «Geçici emanetçi»dir (Zaman boşluğu sorumlusudur). Kur'an'da 57 yerde döloylu imâ edilen Hz. Hızır, Hz. Lokman ile birlikte yeryüzündeki «Ölümsüz diri» ve zaman yolcularından ikisidir. Hz. Hızır'ın ismi âyetlerde hep örtülü olarak zikredilmekte, sâdece hâdislerde söz edilmekle birlikte Lükman Kur'an'da ismen geçer.

Söz konusu Tezkire bölümleri «Parca parca» olarak Doğu grubundan Batı grubuna aktarılmakta olduğundan, bu kapalı yayının tamamını değil; parçalarını sunmak tayız. «Hâlidî Doğu Dâlı (Kolu) koordinatörüğünün» de müstear (Takma) isim geleneği vardır. Aslında bu «Ekim Bey» isimli Mevlânâ Hâlid'in öğrencilerinden Bağdat Türklerinden birinin gerçek adı olup, Türklerin «Ekim Bey» ve Arapların Seyid Hekim (Doktor Bey) dedikleri baş öğrencisi, Mevlânâ Hâlid'den el almış ve tüm tezkirelerini devralmıştı. Vefatını izleyerek, yine «Ekim Bey» kurumu sürdürmüştür. Sonra kendi odunu taşıyan torunu Ekim Bey zamanında tezkire emaneti Kahire (Mısır)'ye gecmiştir. Diğer Ekim (Hekim) beylerden en önemli de Kuzey Afrika Fransız İsyânerlerine karşı kurtuluş savaş veren ve Fransızların Aquim Le Toubip dedikleri bir mücahidtir. Daha sonra Halep kentinde de Fransızlarla karşı durmuş olup, Şerif Paşa gerçek adıdır. (Le Toubip=Tabip, tababet, tip uzmanı demektir ve kelime doğrudan Arapcadır.)

Ekim Bey müstear (Kod) ismini taşıyan «Doğu dâlı baş emanetçisi» günümüzde Türk asıllı bir Mısır yurttaşıdır (Tepedelenlioğlu). Bu emanetçi, ünlü «Hızır Tezkiresi'nin tamamını» korumakta, Batı Hâlidî dâlı bilim adamlarının (Zig Zag mensupları), bu tezkiredeki İlâhi misâilleri (Sembolik cifir simgelerini) bilimsel buluşlara çevirdikleri anda, tezkirenin yeni bölümünü, Hâlidî Batı dâlı koordinatörüne posta yoluyla göndermektedir. Batı dâlı koordinatörü olan K. M. Allein ise, bunları ilgili bilim dallarına göre, posta kanalıyla dağıtmaktadır. Böylece, Hâlidîliğin batı ve doğu arasında sadece «Ekim Bey» ve «K. M. Allein» köprüsü bulunmaktadır. Bu kitap kapsamında ileri ayrıntılar sunulacaktır.

Sözü kitaptan acımsaç okurlarımı bir de şu anda basıya hazırladığımız «DİNSEL SAPIKLIK VE HORGÖRÜ» lük hayattan, hattâ kendi hayatı kesitinden örneklerle isimli seri dışı eserimizden haberdar etmeden geçmeyeceğim. Bunun amacı «Ceyrek Kala/Ceyrek Gece Kıyamet» isimli eserimizin küçük ve büyük günahlarının günlük hayattan, hattâ kendi hayatı kesitinden örneklerle ölyapısının «Hazırlanması» olup, ardından «Ceyrek Kala/Ceyrek Gece Kıyamet» basıya hazırlanacaktır.

BİZDE TEBLİĞ VAR, HÜMEZE, LÜMESE, ÂBESE YOK!

«Dinsel Sapıklık ve Horgörü», odindan da onlaşıla-
cağı üzere, İslâmi cöhiliyye cağı sapıklıkları yanında
(Hoşgörünün tersi olan) horgörü illetidir. Horgörü,
Kur'anımızda sayısız öyetle bildirilmiş, ayrıca jest ve mi-
mikler olarak da «Humeze (Arkadan çekistirmek), Lümesse
(Çırın tavırlarla itip-kakmak) ve Âbeze (Surat osmak, so-
murtmak) diye somutlaştırılmıştır. Bunlardan ikisi Humeze
ve Âbeze sürelerin bizzat isimleri olmuş: Lümesse
öayette bildirilmiş, aynı kategoriden (Şairleri değil; hiciv
ile sataşanları kosteden) Şâura (Şairler, hiciv ile iğnele-
yenler, yazılı olarak gözden düşürmeye çalışanlar) nef-
retle anılmıştır. Eibette, her devrin kitabı Kur'an yazılı-
cılı basın, sohne oyunları vb. gibi toplu iletişimli gös-
terilerden de haberdardır.

Humeze, Âbeze, Lümesse ve hicivin ALLAH'tan baş-
layarak, Resulullah tarafından da yasaklanması izle-
yen Bağdadi, kesinlikle inanc sisteminde bunlara yer
vermeksiniz «Bilimsel, sevgiye ve hoşgörüye dayanon teb-
liğinin yayılmasını» bizlere väsiyet bırakmıştır. (Bunu sa-
mimi olarak istedığını tüm tezkirelerinin SEVGİ üzerine
olduğundan onlıyoruz.)

Sevgi hoşgöründür. Seven hoşgörür. Sevmeyen ise
horgörür, âbeze, hümeze, lümesse ve hiciv yaparak ce-
kiştirir, «Din kardeşinin cesedinin yamyamlığı»nı yapar.

Sevginin olmadığı yerde tüm dedikoduculuk (Buğz) ve
duşmonlık (Âdova) ve yüze gülüp, arkadan çekistirmeye
(Münâfîklik denen riyakârlık) ve yokıcı kıskançlık (Höset)
jest ve mimiklerimizi esir olarak bizi haince dik bâkmaya
zorlarken, düşüncelerimiz de ocimosızlığından, zâlim-
lerden (Hem de şaki denen mü'min zâlimlerden) oluruz.
Boyle bir tip yaşılılığında ise tam bir klinik vak'a oluyerir.

Bağdadi bunlar için «AYKIRI MÜ'MİN» demektedir. Akyarı mü'min ise bilimin, hoşgörü ve sevginin 180 derece
ters yolundan «Tersine» giden demektir. Dolayısıyla ge-
lecekte birbirine aykırı giden iki mü'min tipi (Süfyâni ve
Mehdi sembollerî) birbirlerine aykırı geleceklerdir. (Bana
aykırı gelene ben de aykırı düşmüş olurum.) Bu iki tip
mü'min arasındaki bârîz fark birinde hoşgörü, gûleryüz,
tatlı dil, kolaylık; ötekisinde horgörü, aşık surat, yıldan-
lılık ve zora koşmak diye özettenebilir. Sevimsiz olondaki
sevgisizlik tüm tavırlarına «Âbeze, Hümeze ve Lümesse ile
iğnelemek» sinmesiyle sonuçlanır. Böyle birini ilk bakışta
antipatik, itici olarak fark ederiz.

Bağdadi'nın «Aykırı» dediği bu klâsik, taklidi, nakli,
yerleşik, İslâmiyet'i babadan devir almanın kıdemîyle
«Parsellemiş», başkalarına haksız evsahipliği ve din ağa-
çılığı yapan cağı arabesk, oryantal mü'min olan bu bâtil,
bidat, hurofelerle sapişanmış, mü'minlerden, 23 yıllık is-
lâm ülkelerindeki gözlemlerinin sonucu maalesef geriye
«Âbeze, Hümeze, Lümesse ve Hiciv»den ibaret bir hayal
kırıklığı kaldı.

Yerleşmiş «islâm ağalarından» bugüne kadar hicbi-
rinin o dinsel sapıklıkların ve horgöründen kurtaramadığım
için kohrolmuşumdur.

Cinsel sapıkları, Yahudileri, tele-kızları, Hristiyanları,
din düşmanı terörist ve anarşist gençleri, esrarkeş ve
ayyasları (Hic abartmadan, noksaniyla söyleyorum, bin
tonesini) tebliğ ile Hakk yoluna getirmeyi başarırken, he-
nüz bir tek «Oryantal, arabesk Müslümanı» Hakk yoluna
kazanamadım, onu Cehennem'e peşkeş çeken bidatların-
dan, cehâletinden, sapıntılarından kurtaramadım! (Kitap-
larım bir kısım Alevi okurlarının da gözdesi olduğu ve
hattâ mezhep değişikliğine yol açtığı hâlde) ben, hicbir
Peygamber'e tapınanı, Allah'a tapmaya caydırabilmiş de-
ğilim! Ne acı!..

Hicbir varlıklı Müslümanı, bilim yolunda hâmi kila-
madım, «Mezarlarından şeytan carpmış gibi dirilecekleri»
ticaret türünden vazgeçmemedim. Cünkü cöhîlin sonradan
görme «Ağa» kılıklısı gibi ilmi olan dini olmayan zen-
gini gerçekten «Şeytan carpmış gibi mezarlarından diri-
lecek» olankârdır Ontario ilgili iki örneği Kur'an'dan ve

receğim: Birinci örnek «İlmi olan gayrimüslim zengin», ikincisi de hâmiyetsiz, ilimsiz mü'min zenginle ilgili:

• «**Arkadan çektişten, göz-kaş mimikleriyle alay edip eğlenen»** (Bunlar zengin mü'minler) «Mali yiğip her fırsatla sayan herkesin vay hâline!» «Sanırlar ki stokladığı variyet onu sonsuza dek yaşatacak!» (Hümeze-1 İlâ 3. ayetler.)

• «**Ben ona (ilerigelenlere) çok mal verdim. Gözü önünde servetine väsi cocuklar verdim. Ona liderlik ve nâsîp-şâns yolunu iyice açtım** (Müddesir: 12 İlâ 15. ayetler). «**Cünkü o (Zengin) düşündü, taşındı. (Ahkâmcı tavrılar takındı. Artist gibi roller, pozlar kesti)** Hay canı çıkıştı bu nasıl düşünüp taşınmak? Bir daha canı çıkış! Küçümseyerek baktı, yüzünü astı, koşunu çattı!» (Müddesir: 18 İlâ 22. ayetler)

Mevlânâ Hâlidî Bağdodi'nin biz öğrencilerine yasaklıladığı «Jest ve mimikler» bunlardı. Yani 23 yıldır mü'minlerin, özellikle varlıklı oluşlarıyla kendilerini ahkâmcı soyan mü'minlerin bana yaptığı jestler, mimikler! O delici, vahşi, dik dik Ticâni mimikler!

Yoksul mü'min, söz dinler, boynu eğiktir, yarı toktur, komşusu gibi actır, açılıkla terbiye olunmaktadır. Fakat aynı mü'min Allah nimetiyle bir gün zenginlediğinde tüm ohlâki bozulur. Bu engin-zengin mü'minlerin hâli tavrına en iyi örneği Âbese süresinden sunmadan geçmeyeceğim.

Resulullah'ın, yoksulları rahatlıkla dinine dövet ettiğinde koştukları çağda, varlıklı oluşlarının kendilerini getirdiği makam, protokoldeki yerleri, politik görüşlerdeki etkinlikleri ve ticari çıkarları yüzünden nazlanan, tâvîz isteyen, ALLAH ile pazarlık etmek şartıyla Müslüman olmaya çalışan eşrafla Resulullah'ın buluşmaları sırasında söz konusu Âbese süresiindi.

Bu sırada Resulullah, meclisine tenezzül en buyuran ve saygısız rehâvet içindeki calımlı Mekke ekâbir zenginlerine aşırı itibar ve tâvîzle Â'lâ süresini anlatıp, dini telkinlerde bulunurken içeriye, âma «Mektum» girdi.

Hz. İbni Ümmü Mektum'un o meclise girmesi, Resulullah'ın gözde ileri gelenlerle toplantısını en hararetli yerde bölmesi ve «Yô Resulullah, Allah'ın sâna öğretiklerinden

bana da öğret» diyerek tebliğ istemesine karşılık Resulullah'ın onu hâkir görmesi, yüzünü abesleştirdip buruştuğu anda birden, Resulullah'a «Vahy» gelince kendinden gecti.

Vahy, Resulullah'ın yüzünü ekşittiği «Abese» hâlinde başlamaktadır. Çünkü Resulullah, Mekke şeflerine, zenginlerine, o kibirli, tenezzülen oraya gitmiş bulunan ricâle «Aşırı güleryüz göstermey!» obartığı için, kendisine Allah'tan bir ihtar olarak âmâ mü'minin gelmesiyle sinanmış, fakat yüzünü abuslaştırdığı sırada «Abese ve tâvellâ» diye başlayan süre inmiştî:

- 1-2. (Hz. Muhammed) âbes yüzünü öteye çevirdi. Kendisine o âmâ (Kör) geldi diye?
- 3. Âma olmasi (Zengin ricâl olmaması) o, senden öğrenip bilgiyle temizlenmesine engel olduğunu nereden biliyordun?
- 4. Senden öğüt (Tezkire, tebliğ) alacaktı ve bu tezkire kendisine yararlı olacaktı.
- 5. Fakat (Zengin olduğu için, kendini tezkireden, öğütten müstağnî gören, senden bir şey talep etmeyen, bilim istemeyen) meclistekilere yüzünü abesleştirmiyorsun (Tam tersine iltifat ve güler yüze gösteriyorsun).
- 6. İşte sen o (Zengin kaşı-gözü oynayan, ileri gelenlerle) muhatap oluyor (Boşuna onlarla söyleşiyorsun. Onlar ÜMİTLİ, ötekiler ÜMİTSİZ MI? Sen ÜMİTSİZLERDEN tebliğ ile ileri sonuçlar alacaksın.)
- 7. Ötekilerin (Zenginlerin, ileri gelenlerin) imâna temizlendirilmesinden sâna ne!
- 8. Fakat sâna koşarak gelen o âmâ kimse,
- 9. O (Allah'tan) korkar biri olduğu hâle
- 10. Sen ondan başkalaryla (Sâna zengin âzametiyle, zorakî gelir gibi yapan, yanına reisler psikolojisiyle gelen, mali-mülkünün verdiği gurur ile tenezzül etmez görünen) diğerleriyle oyalanıyorsun.
- 11. Hayır böyle (Ötekilere hoşyuzlu, âmâ-ümitsizlere hor-yüzlü, abes, bezgin, sıkkın, bizâr, yüzünü ekşitmiş mimikler, jestler) yapmalı Çünkü o tebliğidir (Öğüt, tezkiredir).

12. Artık dileyen kimse onu hifzeder (Kur'anı) görmeden de okur. Gerickeñten ômâ Mektum'un yüzü suyu hürmetine, mü'min ômâların tamamı Kur'an hâfizi olmaktadır.

ALLAH'ın Sevgili Peygamberi'ni bile böylesine azorlomasına kimi okuyucu şAŞıRMAMALIDIR: Çünkü Kur'an'da Resulullah'a «De ki, size melek olduğumu söylemiyorum, ancak ben de sizin gibi bir insanım» buyuran ALLAH'tır.

Resulullah, mâmum ki insandır, her beşer gibi şAŞar da... Peygamberlerin (Gelmiş-geçmiş bütün günahlarının affedileceği anlamına gelen) «îsmet» sıfatı başka, hata başkadır: Günahsızlık hatayı yok edemeyeceğine göre ALLAH ÂDALETİNDEN umulduğu üzere, Âbese süresini indirerek, Rabbimiz ânında müdâhale etmiştir.

Âbese süresinde Resulullah'ın azorlanmasıının bir başka «GİZLİ MESAJI» da vardır: Resulullah'ı öyete rojmen, ALLAH kadar kusursuz sayıp, ALLAH'ı bırakıp da RESULULLAH'ın mânîvi putuna tapınmak, sevgimiz ne kadar yüce olursa olsun, (Resulullah'a canım fedâ olsun) bir şirktir. Tapınılacak tek mâbûd sadece ALLAH'tır. O'nun bırakıp, oşırılaşmış bir sevgiyle yaratıkların en şerefli olan Resulullah'a tapmak bir şirktir. Oryantal mü'min önce bu sapıklığı bırakmalıdır. Yoksa «Teslis» yapmış olur.

Örneğin, ALLAH'tan «Allah'a ismarladık, Allah büyük, Allah belâni versin, Allah kerim, Allah bilir vb.» gibi çok sâde olarak söz etmekteyiz. (Bunda bir sakınca yok, zirâ Allah kendi zatından da Kur'an'da böyle bahseder.) (Allah ve melekleri resüllerine selâvat getirdiğinden dolayı) Resulullah'tan söz ederken de selâvat getiririz. Fakat ALLAH'ı çok sâde olarak âdetâ es geceren, Resulullah'ın ismen onimasına ziplayarak, abartılı hareketleri elini göğsüne götürüp selâvat şovu yaparck, tapınanlarla aynı dinden olmam için, bu sevginin bin katını önce Allah'a yapmalarını şart koşuyorum. Yetinmeyeip, ALLAH ve Resulullah'ı bırakıp bir din büyüğüne tapınmak ise tam bir komedi. (Din büyüklerine de saygımlı sonsuz. Fakat birtakım kraldan daha kralcılardan) Allah ve Resulullah'a göstermediğleri heyeçanı, kalben bağlandıkları din büyüğüne göstermeleri ise açıkça dinsel sapıklıktır. Siz Allah'ı nîcîn bir din büyüğü kadar sevmiyorsunuz? Yanlış sizde mi bende mi?

Örneğin, ona secede ediyor, eteğini öpüyor, dalkavukluğa Cennet'ten arsa alacağını sanıyor, burnunu karıştırmasını, cehâletini bile kerâmet yapıyor! Ondan 24 saat boyunca «Esseyid hazreti eşşeyhi azâm, filâncâ yerden filâncâ efendi hazretleri» diye söz ederek tapınmalarınc ve aynı saygıyı önce ALLAH'tan ve sonra Resulünden esirgediklerine karşı sadece Allah'a sigınıyor: «Eyyûhel kâfirûn, sizin taptığınıza ben tapmam; benim taptığımı da siz tapmazsınız...»

ALLAH'ı o kadar «Öz, sâde» kupkuru diliyle geçitiren; Resulullah'ı göğsüne elini koyarak selâvat ile anan, fakat bir din büyüğüne kanlı gözyaşları dökmek kadar, türbelerdeki ölülere tapınanlar, cindarlara tapınanlar, Kerbelâ şenliklerinde benzeri bir tapınmayla vücudunu kanrevân içinde bırakanlar gibi Allah'ı bırakıp kollarına tapınanlar; Allah'ın kitabı bırakıp kulun tahrifli, sahihlî şüpheli kitabına tapınanlar, Allah'ın dinini bırakıp, bu tür dînsel sapıklığa tapınanlar, Allah'ın bilimini bırakıp, taassubun cehâletine yöneliklerle aynı dinden değilim! (Ben elhamdüllâh Müslümanım)

Eğer bu tür dînsel sapıklardan bir kısmı beni «Sünnet düşmanı» ilân etmeye kalkışırlarsa sağıduyulu okurlarım, bu iftiraya itibar etmemelerini önemle hatırlıyorum. Ne ben ne Bağdadi ne bri başka aydınlik Müslüman kişi, sünnet mezhebinden bir adam ötede olamaz! Ama bu tek mezhebi de 72'ye parçalayanlar gerçekte Sünnet yoluandan (Sünnet yol demektir) Cehennem'e yol almışlardır, bu böyle bilinel..

Unutmayın sevgideğer okurlar, önce ALLAH FARZI, sonra Resulullah sünneti gelir: Örneğin ALLAH, bizlere seferi (Yolcu) iken «Dört rekâti bir farz namazını ikiye indirmemizi» emrediyorken, «Sünnet namazları için Resulullah böyle bir hüküm vermemiş» diyerek, sünnet namazının tamamını kılan «Fenni sünnetçi»ler yâni ALLAH şefaatinden ümidi keserek, Resulullah'ın ŞEFAATİNE şıyanlar sapıklıktadır. Bize şefaat edecek olan Resulullah değil; ALLAH'tır, Resulüne «Kendi denetiminde» bir şefaat vekâleti vermiştir. Eğer şefaatci Allah olmayıp, peygamber olsaydı, Hz. Nûh kendi şefaatıyla, kâfir oğlunu tufanda boğulmaktan kurtarırdı!

ALLAH MİSÄLLERİNİN MUHATABI OLMAK...

Âbese süresinin devamı ise şimdî gireceğimiz konuyu kapsıyor. 1900 yılında «Bizden Planck'dan bu yana geçen doksan yıl boyunca, bütün evreni tek başına yönelik en genel teorem olan Kuantum fiziğinin (Tanecik mekanığının) tamamına yakın bulgularını Zig-Zag mensupları başarmıştır. Pozitif ve resmi bilim Zig-Zag öğretisinden türemiş, fakat hırsız ve hazırla kononların elinde kalmıştır.

Bu kitabın içerisinde sunulacak olan tarihçe ve gerekçelerden anlayacağınız, 11 boyutlu tanecik fiziği, birleşik olanlar ve dört temel kuvvet birimlerinin tek bulucusu Zig-Zag üyeleriidir.

Onlara teori doğitmini veren K. M. Allein mektuplarının rehberliğidir. K. M Allein notlarının orijinali ise Doğu Hâlidi başkanı Ekim Bey'den gelmektedir ki bunların yazarı Bağdadı'dır. Bağdadı'yi yöneten ise Hz. Hizir'dir. Hz. Hizir ise «ALLAH KATINDAN» verilmiş özel bir ALLAH İLMİNİN tek bilenidir. Dolayısıyla her şeyin başının ALLAH olduğu ortadadır.

Kur'anın (Cifir oritmetiğinden başka) MISÄL denen (ve misâl öleminden kaynaklanan) «SEMBOLİZMİ» vardır. Bunlar ALLAH'ın kitabında verdiği «ilâhi misâller» olup, bunların GİZLİĞİNİN açılması ve bilime zamanla mal edilmesi yukarıda dejindigimiz zincirleme sırayla olmuştur. Misâll (Sembolizm) ALLAH, tüm insanlara vermekle birlikte, bundan sadece ÂLİMLERİN anlayacağını, Ankebut-43, âyette bildirdiğine göre, ne demek istemiştir? Kur'an'daki bu semboller (Misâilleri) hangi kategoriden ölimler anlayacaktır? Burada bir sınıf ölimden değil; çağdaş (Yâni bilimin evrimleşmesyle eşleşen bir çağdaş Müslüman bilgin) ÂLİME verilen kavrayıştan söz edilmektedir. Bu misâllerin GİZLİĞİ vardır, hattâ Resulullah'tan bile silinmiştir.

Bilimsel evrim süreci gereği, zamanı gelince bir ölimin anaması için gizlenmiştir. Çünkü, Kur'an her çağın kitabı olarak, bilimsel evrimin «Kurulduğu saatin zilinin çalmasını» beklemekte, o ana kadar da ilgili MISÄLLER (Kuvvetle anlıdığımıza göre «Bağdadı Tezkiresi»yle) konserve edilmektedir.

Şimdi «Âbese» süresinin (Bu konudaki bıraklığımız yerden) devamına girmeden önce, Resulullah'ın bu sürenin inişi sırasında zengin ağalarla telkin ettiği «Â'lâ» süresine en baştan itibaren «Halâ açık» ve «Halâ gizli, ôlime açık» meâllerini sunalım: Elbette bunlara karşı cüccaklar da olacaktır.

1. Yüce olan, yaratıp, âzayı düzeltip,

ACIKLIĞI: ALLAH organizmayı (Âzayı) oluşturan organik kimyası biyolojik atom bağları aracılığıyla makro molekül olarak düzenledi.

2. Her şeyi bir ölçüde yapıp,

ACIKLIĞI: Makro moleküllerin biyolojik kimyasını çekirdek asitleri üzerine düzenleyip, cansız proteinleri yarattı.

3. Her şeye yol gösteren,

ACIKLIĞI: Bu cansız moleküller, enzimlerin birleştirip-parcalamasından sonra, ortaya çıkan bir tek DNA-RNA iplikçiği seçildi ve onun aynısını kopyalamak üzere imâl eden taşıyıcı (Mesajçı) iplikçik aracılığıyla genetik kod oluşturma alıştırmalarına ALLAH yol gösterdi.

4. Otlanacak otu mer'odan çıkarıp, yeşerten

ACIKLIĞI: ALLAH önce, mikroorganizmal (Tek hücreli, örneğin suyosunları) olan bitkileri yarattı. Suyosunları zamanla bitkisel yosun oldu. Daha sonra bunlar karaya gerek, yeryüzünde yeşerdiler. Mer'a=Otlak, denen bitki plantasyonları dünyayı kapsadı. Fotosentez ve CO₂ soluyarak oksijen verip atmosferin oksijence zenginleşmesini sağladılar.

5. Onu kara dala ve Gussa suyunu ceviren Rabbi'nin adını tenzih et.

ACIKLIĞI: Yeşilliği (Ölen organizmaların jeolojik çağlar boyunca asılları olan) karbon (Kömür) kimyasına çevirerek, ağaç kömürü rezervleri oluşturan ALLAH, bit-

kilerden sonra yeryüzünde hayvanları da yarattı. Bitki ve hayvanların fosil ve ortiklar; petrol (Gussa) rezervleri oluşturdu. İnsanlığa kömür ve petrol stoklarını armağan eden Robb'inin odunu Subhâne Rabbîyel ô'lâ» diye zikret.

Robb'imiz bu öyetlerden biyolojik hayatın cansız evresini, organik kimya biçiminde bir ölçüde makro-moleküllerin nasıl bağlanacağını, sonra bunlardan (Cansız proteinlerden) nasıl CANLI PROTEİNLERİN çıktığini, hayatın önce bitkilerden başladığını, bunların tek hücreliler ve tohumlar hâlindeyken daha sonra eğreltiotları gibi bitki plantasyonuyla «Çayır, orman vb.» gibi bittiğini anlatıyor.

Bu dönemin ardından ilk ölen bitkiler, asılları olan karbon kimyasına yani ağaçkömürü vb.'ye dönüştürdüler. Bir kısmı ise katı değil; SIVI'dır ve bu da petrol çağını anlatmaktadır. Çünkü, bitkilerden sonra hayvanlar da çıkmıştır ve ikisinin karışımı petrol olarak yerelten rezerve edilmiştir.

Şimdi de aynı sürenin aynı öyetleri ardından 12. ayete kadar «GİZLİĞİNİ» (Ayetlerde saklı olan ve ALLAH'ın gizlediği cifir misâilleri, sembolizmi) yani «GİZLİKLERN TEBLİĞİ»ni sunacağım. ALLAH, bu gizlilikleri, cühil olan mü'min coğuluğu unutturup, özimlik olan bilimci mü'mine de TEZKİRE=Öğüt tebliğî ile hatırlatmaktadır :

1. Yüce olan, yaratıp ozyi düzeltten,
(GİZLİĞİ : Tebliğ ederek, karşıt fikir üyelerini de yola getiren, organize eden)
2. Her şeyi bir ölçüde yapıp.
(GİZLİĞİ : Her kesime ayrı bir tebliğ götüren. Her şeyi ayrı bir düsturla birbirinden ayıran)
3. Her şeye yol gösteren.
(GİZLİĞİ : Türlü tebliğlerle türü kesimlerden insan kazanan)
4. Ottanacak otu mer'dan (Bitki plantasyonlarından) çıkarıp yeşillendikten sonra,
(GİZLİĞİ : Tebliğ edeceklerini biz size bulduracağız)

5. Onu (Yeşilliği) kara çöpe, GUSSA (Sel suyunu) ceviren Robbinin odunu tenzih et.
(GİZLİĞİ : Gussa=Petrol devri başlayınca size tezkire ve tebliğ için ölamet gelmiştir)
6. Biz sâna Kur'an'ı okutacağiz, sen de unutmayaçaksın.
(GİZLİĞİ : Sâna Abese'yi okutacağiz, onu akıldan çıkarmayacaksın. Çünkü A'lâ 8. sûre Abese ise onun işaret ettiği Cifirde $3 \times 8 = 24$. sıradır)
7. ALLAH'ın dilediği (Âyetleri unutacaksın, onlar) başkal Çünkü O, açık ve GİZLİ'yi bilir.
(GİZLİĞİ : Allah'ın başkalarına unutturduğu ve tebliğ edene sakladığı, GİZLİKLİ MESAJLAR VAR. Halk açık olanı, bilgin ise gizli olanı ALLAH'ın izniyle bilecektir. Bilgin bu GİZLİĞİ tebliğî kullanacaktır.)
8. (Şeriatımızla) sâna kolay yol gösteririz.
(GİZLİĞİ : Cifir ile (ve hangi insan olursa olsun) sâna tebliğ ettireceğin kişiyi ALLAH hissettirir, karşına çıkarır ya da yüzündeki nûr'u gösterir. Onlar ne kadar ümitsiz olursa olsun EĞER TEBLİĞ ederseniz, ALLAH onları hak yoluna çekmeniz için sizî vesile kilar, ektığınız tebliğinizin karşılığını biçer, onları yola getirirsiniz. ALLAH emeğinizi boş bırakmaz)
9. Öğüt (Tebliğ=Tezkire) yarar verecektir, tebliğde bulun!
(GİZLİĞİ : Tezkireyi=Öğüt, tebliği, Hızır tezkireleri tebliğ etmede etkili olacaktır. Tebliğin her türlüsunu yap. Sakın ABES suratlı olma, hâkir görme!)
10. Allah'tan korkan kimse öğüt (Tebliği) kabul edecektir.
(GİZLİĞİ : Hızır Tezkiresi, hangi insan olursa olsun, onu yola getirecek bir tebliğ bicimi içermektedir. Tezkire en ümitsiz kişiler için bile kurtarıcıdır. Yeter ki tebliği iyi bil ve yap.)

11-12. Dehşetli bir ateşe atılacak kimse de öğütten (Tebliğden) kaçınır!

(**GİZLİLİĞİ**: Mü'min zaten mü'mindir, onu kurtarmam gerekmek. Tebliğ onlar için değil; mü'min olmayanları mü'min yapmak içindir. **Hümeze-Abese yapan mü'minlerin** aya durağı Cehennem olacaktır. Onlar nâsihata, tebliğde tıkanmış, taassuptaki cahillerdir. Kimi varlıklıdır, yüzünü gözünü mimiklerle ,ahkâmcı İfadelerle, abus suratla senin tebliğ edeceklерini kaçırırlar. O tür mü'min olanlara, hâli-vakti yerinde ve ekâbir olanlara sokulma, bu tebliğ gayrı müslim ve ümitsiz Müslüman içindir. Başkasına tebliğ etme. Onlar tebliğinin ve tebliğ ettiklerinin düşmanıdır.)»

Okurlarına Ä'lö süresinin baştan 12 ayetini sundum. «Kur'an'da hiçbir şeyi eksik bırakmadık» ayeti uyarınca bu «**GİZLİLİĞİ**», yani ALLAH'ın çyetlerde unutturduğu (7. ayet) gizli bıraktığı ve sadece bilginlerin anlayacağı bir sırrıdır. »

Bu sırr, Boğdodi'nin petrol dönemiyle birlikte doğaçlığı ve tebliğimin petrolün gelecekte yaygın kullanımı (Örneğin plastik endüstrisi, otomotiv vb.) petrol çağının boyunca etkili olacağı bildiriliyor.

Bu ayetlerin gizliliği Resulullah şahsında tüm insanlığa «Kur'an=Bilimin» OKUTTURULACAGI, bunlardan bir kısmının eski bilimler olarak unutulacağı, bir kısmının da «Gelecekteki mer'a, gussa, kömür çöpü» gibi sembollerle anlaşılocağı bildirilmiştir. Fakat buradaki İLÂHÎ MİSÂL, 7. ayette geçen «Allah'ın dileğinde dışında» kalanların Resulullah'a bile unutturulduğu anlamı kapsamaktadır.

Açık olan bütün insanlığa fakat GİZLİ olan sadece ölümlere gönderilmiştir. Rabb'imiz günün birinde (Zamanı gelince) bu gizlilikleri ortaya çıkaracak ölümlerden söz etmekte, bu zamanı da insanoğlunun endüstri dördüsüyle önce «Kömür ve buharı» daha sonra da «Gussa=Petro enerjisini» kullanacağı dönem olarak işaret etmektedir.

Ayetlerin üçüncü bölümünde ise «TEZKİRE=Öğüt» tebliğinden söz edilmektedir: ALLAH'ın misâllerini anlayacak olan ölümlere «Gizliliğin» desifresi için kolay yol gösterileceği, tezkirelerin yaror vereceği, bilimsel İslâmî

tebliğde bulunmamız gerektiğini, ALLAH'tan korkanın bu tebliği hemen kabul edeceğini; diğerlerinin Cehennem'i yurt edineceği anlatılmaktadır. Ayette «ALLAH'TAN KORKANLARIN» yalnızca ölümler olduğu da başka ayetlerle sabit olduğundan, ilme soyunmamız gerekiyor sevgideğer okurlar...

Şimdi yeniden Abese süresinin kaldığımız 13. ayetine dönersek, orada da tezkire aracılığıyla tebliğin «Misâllerini» göreceğiz. Cünkü Resulullah o sırada «Zenginlere» Âlâ süresiyle telkin ederek dil dökmeye, kulaklarında sağırlık; kalplerinde ağırlık olan bu kapitalist çikarcılara merâm anlatmaya çalışmaktadır.

Abese süresinin 13. ayetinden itibaren «Tebliğin» Resulullah'ın o meclisteki gibi yanlış yöntemle propaganda edilmesi gerektiğini ve asıl yöntemi anlatmaktadır:

13. O (KUR'AN) çok şerefli kılınmış sayfalardadır.
(**ACIKLIKİ**: Aslı Levhi Mahfuz'dadır.)

(**GİZLİLİĞİ**: Levhi Mahfuz'daki GİZLİ kalmış olan yanlarını tebliğ edecek tezkirelerde de yeryüzüne indirdik Levhi Mahfuz'un bulunduğu ZEG-ZAĞ Arş'ından ve onun biliminden sorumlu Hızır'a da devrettik. O bununla âmet yapardı.)

14. Yüceltilmiş, tertemiz tutulmuş

(**GİZLİLİĞİ**: Hz. Hızır'a yüceltilmiş bilimsel emânetler kötü art niyetten temizlenmiş)

15. Kâtiplerin elleriyle (Açık anlamı meleklerin elleriyle)

(**GİZLİLİĞİ**: Velilerimin, örneğin M. Hâlid'in kâtipliğiyle)

16. Çok şerefliler, itaat edenler (Melekler, Kirâmen, Kâtibin).

(**GİZLİLİĞİ**: Tezkirenin vasiyetine uyalar ve tebliğ götürenler. Herkes ALLAH'ın kuludur, hicbiriniz zengin diye yoksuldan üstün değilsiniz. Hiçbir mü'min de [Örneğin] en küçümsediği bir ayıştan ya da fahişeden üstün değildir. Üstünlük her ikisinin de eşitlendiği [Fahişenin tövbe ettiği ya da sonradan ickiye başlayan bir mü'minin küçümsediği ayyaş seviyesine indiği eşitlik-

lerde] belli olur. Herkesin son nefesine kadar tövbeye, anadan doğma, tertemiz, şerefli, Allah'a itaatli olmaya hakkı saklı bulunmaktadır. Sen tebliğ götür, bunu sağla!

İşte böyle sevgideğer okurlar. Üç süreden sizlere çok-gizli yâni ALLAH'ın sakladığı bazı şeyleri üstü örtülü göstermeye çalışıyorum.

Anlayan anior! Bundan fazlasını yazamam, cünkü «Gizliliğin» gizli kalmaması hâlinde öyete karşı çıkmış gibi olacağım ve bu kaderiyle yetineceğim.

Akıl ve i'zan youluya hem hakkı hem de ölimlere verilen misâllerin, öyetlerde ne anlamo geldiğini karınca karorinca sunarak açıklamayı ilerletmekten şimdilik imtina etmekle birlikte ben, her şeyi bilen ukalâlordan degilim: Bir tek şey bilirim o da «Höddimi» bilirim!

Koldı ki, değil ben, değil tüm Zig-Zag, Hz. Hızır gibi Levhi Mahfuz'u okuması serbest, gelmiş geçmiş en büyük kozmik bilimle dononmuş bir seckin kulun bile ALLAH'ın sakladığı (Gizlilik ötesi) gizlilikleri ortaya çıkarması mümkün değildir. Biz ancak Kur'an'daki genel ve zohiri (Zarf) ofiki (Dış) anımlardan, özel ve batını (Mazruf) enfûsi (Gizlilik) mesajlarını süzüp alabiliyoruz. Fakat «Hakk ile batılı» ayıron FURKAN'ı bildikten sonra...

Sözü edilen Tezkire, sunduğumuz «Hızır Tezkiresi»dir. Kömür, petrol, buhar ve elektrik ile nükleer enerji dönemlerini kapsamaktadır. Daha önce de tezkireler vardır ve daha sonra da olacaktır. Biz, sodece «Hızır Tezkiresi» dönemine aitiz. (*)

(*) Diğer tezkireler ise Kur'an'da da zikredilen Hz. Lokman, Hz. Zülkorneyn, Hz. Üzeyir tezkireleri ve Hz. İdris'in suhuflarıdır. Gelecek cildimizde söz konusu bu tezkirelerin (Gizliliğinden değil; açıklığından) kısaca söz edeceğiz. Zig-Zag öğretisini yöneten «Hızır Tezkiresi» clup, şimdiki bilimin (Âyetetteki) petrol, elektrik ve nükleer cağlarına YOL GÖSTERİCİ FONKSİYONU vardır. Diğerlerinden farklı olan «Hızır Tezkiresi»nın omacı «GÜLER-VÜZLÜ ve BİLİM İLE TEBLİĞ» olup, «Bütün Dünya'nın Müslüman olması» uyarınca «Mehdi'si bir geleceği hazırlamak, İslâm Siyonizmi olan Süfyanızmden kaçınmaktır.

REFERANS - 15

NASIL TEBLİĞ?

Şimdiye kadar gizliliğini sunduğumuz sürelerden onladığımız üzere, her çağın dini olan İslâm'ın güleryüzle ve bilimsel tebliği gerekmektedir. ALLAH buyruğu gereği (Sürelerin gizliliğinde işlenen vurgu) TEZKİRE TEBLİĞİNIN bilimsel nasihatlar ve güleryüzlü öğütler ile hem okla, hem sevgiyle duyguya hitap edilmesi doğrudan ALLAH'IN KENDİ YÖNTEMİDİR! Bu görevi yaparken de tebliğinin karşısındaki her kim olursa olsun yüzünü abes-leştirip hâkir görmememizi hümezeyle yanı çektişirip kaş-göz işaretleriyle alay etmememizi ve Şuarayla (Hicivci, satirist igneeme ve taşlamalardan) kaçınmamızı ümitsiz ya da BİLİME SUSAMIS olan Müslümanları, gayrimüslimleri ve oteistleri, bilimsel tebliğ ile, hoşgörüyle, anlayışla doğruya çağırmanızı bildirmektedir. Tebliğ, «Misyonerlik» değildir. (Çünkü misyonerlik, kanla da yapılabiliyor, 2 milyon Kızılderilinin öldürülmesine bile neden oluyor.) Dini-mizde misyonerlik olmadığı için yerine «Kurumlaşmamış, iyî örnek, bilimsel iknâ» anlamına gelen TEBLİĞ bulunmaktadır. Allah, tebliği taklidî mü'minlerin taassupta kalanlarına, mal-mülk ve servetinden dolayı «Küçük dağları ben yaratdım» diyenlere götürmemizi istemiyor! Tikanmış mü'minlerle oyalanmamızı, tükenmiş Müslümanlarla tebliğ söyleşmemiz ABSE ile yasaklanmıştır. Mu-gayır-tezatlı-tenokuza düşmuş (AYKIRI BUDUR) mü'minlerle zaman kaybedeceğimize, ÜMITSİZ OLANA zaman ayırmamızı istiyor. Bu bize özel bir mesaj! Bu yüzden 23 yıldır klâsik mü'min meclislerinin hiçbirinde bulunmadım, bir arada görünmedim. Cunku onlar «Kendilerini kurtarmış» oldukları için bundan sonrasında sorumlu-durlar.

Oysa biz, «Kendilerini kurtarmaya kadar olan kritik an» ile ilgiliyiz. Kendini kurtarmış olan nasihate (Tezkireye, tebliğe) gerek duymaz. Bir mecliste onlar

kısrı döngü üzerine öyküsü bol İslâm'dan konuşacakları için, zaten bilim sahibi tebliğciye sıra gelmeyecek, gerek kalmayacaktır.

Dolayısıyla «**Taklidi veya nakli**» yani doğuştan Müslüman olan, ailesini taklit eden, ailesinden Müslümanlığı nakil yoluyla alanlardan, bu taklidi ve nakli imanını **TAHKİKİ** ya da **AKLİ** imana çevirmek isteyenler **BİZİM TEBLİĞİMİZDEN YARARLANABİLİRLERİ** Zaten soruşturarak (Tahkik) ve **AKLEN** (Akıl yoluyla) ALLAH'ı bulmak üzere bu kitapları **SİZ SEVGİDEĞER OKURLARIMA** yazıyorum.

Cünkü Zig-Zog öğretmeni **AKIL-SORUŞTURMA** yöntemiyle klâsik Müslümanları, çağcıl Müslümanlara çevirmek, taklidi bıroktırarak tahkike; nakli bıroktırarak AKL'ı yoldan ALLAH'a SIRATEL MÜSTAKİYM ile ullaştırmak amacıyladır. Bati'da «**6 milyonun yeniden yapılması**» budur.

Bu sayıyı oryantal bir milyar içinden «Güneş'in batıdan doğaçagina imânları» olanlar ile coğaltmak ve **MEHDİ RESÜL** bağıntısı için kurmak üzere devralmaya çalışıyoruz. Çünkü **GELECEKTE** çağını yaşayanlar ile **GELECEKTE GECMİŞİ** (irticayı) yaşayan iki sınıf mü'min birbirinin konusunu icecek! Bu konu içmenin bir tek nedeni var:

Mehdi, TEK MEZHEP kurmak isteyecek, fakat karıştı **SÜFYANI'LERIN** fukahası (Âlimleri, fetva yetkilileri) kendi bidâtlarını koruyup, 73 fırkâti ayrılkılık üzerinde Mahdi ile savaşacaklardır. Onların (Bu yanlışta ısrarı hâlinde) ALLAH'IN BİLE GÖZDEN ÇIKARDIĞINI ABESE HÜMEZE gibi süreler ap-acık göstermektedir. Onların «Küçük doğları yaratmak» eğilimi, tahkiki, oklu (Yani Bİ-LİME DAYALI) olmadığı için «**CÂHİLLERDEN YÜZ CEVİR-MEMİZ** Allah'ın bize emri olmuştur.

Mültimilyorder olduğu için, çevresinde dolgovukluk yorulmuş herhangi bir zengini ele alınız. Ondan bütün servetini alınız ve «**Geriye ne kaldığın**» yani «**Öteye ne götürüreceğine bakarak karar veriniz. Ekonomi bilim «Öteye» götürülmüyor. (Götürilecek olanları ise örgün burada yazmaya çalışıyorum. Kitobının kapağına râhatlıklı Yaroden'in adını yazıyorum. Basmaleyle başlıyo-**

rum ve bundan utanmıyorum. Cünkü porno gibi dünyada kalıcı şeyleri değil; gidici şeyleri yazıyorum. Kur'an ya da benzerindeki kitapların «**Besmele**» ile başlaması, yazdığımız şeylerin **MEŞRU** olmasıندandır.)

Elbette herkes «**Bilen**» olamayacaktır. Herkesin türlü görevleri vardır:

«... ALLAH BİLİR Kİ, SİZDEN BAZILARINIZ HASTA (Hâli: sürekli, özürlü) BAZILARINIZ ALLAH YARDIMIYLA TİCARET VE BİLİM YOLCUSUĞUNDADIR. KİMİNİZ İSE ALLAH YOLUNDA SAVAŞTA (Mucâhitler) BULUNUR...» (Müzemmil-20. öyyeten bir pasaj)

Bilim ve akıl herkesin harcı olmayıpabilir, bilimle tebliğ olamayan tüccar ya da asker vardır. İnsan sefih (Zâni, zâniyye) olabilir. Kisacası SON NEFESE KADAR HER ŞEY olabilir de olabilir.. O zaman, «**Bilimle**» ilgisiz, târafsız, ümitsiz olanlara nasıl bir tebliğ götürmeli, hangi ümitsize «**ALLAH'tan ümit kesilmeyeceğini**» iletmelî?

Klasik oryantal Müslüman'a göre «**Sarhoşu bırakıcasın, düştüğü yerde sızacaksın**». Düşene bir tekme desen atacaksın. Onu o hâle getiren yani cezalandıran ALLAH'tır. O dilemeseydi (Bu kul da böyle içip sızmasayı), bizim gibi mescide, dergâha gelseydi, böyle olmazdı.

O gibilere ibret gözüyle on hanı bakışını bakanıksın, gözlerini yerin dibine sokacaksın. Onları şeriat emri(!) vinclere sekizer-onar asarak idâm edecekseñ. Zina edeni gömecik ve taşlayacaksın. Onlarla gazenî de kaynar suda haşlayacaksın. Ah, bir iktidar olsaydık, memleketin yarısını ipe çekerdi. Bati'ya rest çekerdi, Rum, Rus, Bulgar küffârına ALLAH ALLAH sesleriyle saldırır, Viyana'ya giderdi. İman kuvvetine atom işlmez. Allah Ardımızda!

Onlara göre sözlu tebliğin enâmi şu: «**Bizim tarikat budur, kitaplarımız vardır. Bunu kabul etmezsen sen kâfirsin.**» (Onlara göre ayrıca tebliğ, «**Şeyhleri yarıştırın,** ülkemizde 6 kez olduğu gibi çocukların şeyhe kurban etme gibi cünâliklerdir. Şeyhlerle osla sözümüz yok ama «**Şeyhçilere**» dinsel sapıklıklarından dolayı' açıklı azap var.)

Bir de **tebliğ cahili** olmak var: Neyi, nasıl, kime hitap edeceğini bilmiyor, zaten bilimden, tıhsilden yoksun, bir de olsa gelmiş votanı kurtarıyor, kıyamet dün-yayı sarmış birel Hattâ dün kıyamet koptu, bugün fazla yaşıyoruz. Kimi de «Pamuk dede» gibi gülyüzlü omo, bîse ki «Müslüman Müslüman tebliğ» etmek. (Ancak **BİLGİLİ** Müslüman ötekine tebliğ edebilir.) Tebliğ edemeyenler, itici tebliğleriyle **bu milletin** çocukların **AL-LAHSIZLIĞIN İCİNE İTİYORLARI!** «Ey klâsik mü'minler, ey oykırı inanmışlar, ey oryantasyon beyinler! Dokunmayın gençlerimize!

«O gençler bizim artık, sizin değil! Onlar ne sizin ağır dilinizden, ne (Şimdîye kadar 500 tane bile satomamış) peri masalı kitaplarınızdan anlayamazlar. Onlar neyin peşinden gideceklerini, nasıl tebliğ alacaklarını iyi bilirler!

Onlar bilgisayarlı, kolejli üniversite gençliği! Senin etin-butun ne? Sen ne vereceksin onlara? Dünyanın «Öküzün boynuzunda» durduğunu mu? Dünyanın uçurum kenarları olduğunu mu? İnsanların Ay'a gitmediğini (Şeyh öyle söylemiş) sahte Amerikan film hilesi olduğunu mu? Sen neyi tebliğ edeceksin? Onlar okuyor, biliyor. Tek ihtiyaçları DOSDOĞRU, BİLİMSEL VE UYGAR-MEDENİ ESERLER! Ya da tebliğin her türlüsünün hakkını verecek tebliğlerin eksiksliği!..

Benim tebliğ biçimim çok başkadır ve kural tanımadığından yadigarınır. Eğer sonucuna değecekse, yaptığım sevap, işlediğim günahdan çok üstteyse, insanların kurtarmama değerse, hiç çekinmeden, harama kaçmadan, işaret yerlere sokulurum.

Örneğin gider meyhânde bu bilimsel eserleri yazma-ya başlarım. Bu hareketim, oradaki müdavimlerin dikkatini çeker, merak edip, sorar, tanışır ve kısa zamanda derin sohbetlere gireriz. En fazla üç gün sonra, ortak onların bir kısmını temelli olarak meyhâneden çekip, mescit müdavimi kılارım.

Ben bir vesileyim, ama ALLAH'ın hâdîyet dilediği kimselere tebliği, mekâna ve cinsiyete bakmadan herkese, hattâ toplum düşmanı çevrelerle illetirim, ben bir oracı olurum ve «Hâdîyet» ALLAH'tan onlara sağlarım.

Böyle alkol ve uyuşturucu düşküünü (Herhalde sayısı 50'den fazladır) ALLAH'tan rahmet vesilesi olarak etkilemişimdir. Bunu o meyhâneye girdiğim, onlar «Suz raki» ben «Rakisiz su» içerek, kodehleri tokusarak başardım. (Ayrıca Amerikan barlarda «Entel» takılıp, «Cinsiz tonik; viskisiz soda; votkasız limonata içerek, sayısız ate'yî de kazandım.) Dik dik sarhoşları kınayıp onları toplumdan kaçırarak, yani klâsik aykırı mü'min kafasıyla uzak durarak, nefret ederek değil.. BİZDE HÜMEZE, ABESE yoktur! UMUT, RAHMET vardır!..

«Hümeze» mü'minlerin birbirinin **«Arkadan» cekîstirmesi**. Abese ise mü'minlerin (Âmâ şahsında) **«Görmedinizde»** size yüzünü ekşitmescidir. Peygamber bîle olsa bir insan, **insandır**. (Eğer Resulullah «Görenler» yanında yüzünü ekşitmıyor, âmâ yanında ekşitiyorsa, bunda bir haksızlık vardır ve nitelik, BİRDEN VAHY gelmiş. ALLAH ÂDALETİ devreye girmiştir.) Resulullah dâhil bütün insan ve cin peygamberleri **hata yaparlar**. (Hz. Âdem'in kovulmasının nedeni, Hz. Süleyman'ın görkemler içinde ALLAH'ı unutması, Hz. Davud'un nefsiné uyarak, «Betşabâ dul kalsın diye» kocasını savaşta ölüme göndermesi gibi her birinin mutlaka bir hatası vardır. Peygamberlerin günahları peşin affedilmiştir. Günahsız ve hatasız olmak birbirine karıştırılmamalıdır. Çünkü zerrece kötülik ve iyilik kaybolmaz ama İlâhi rahmetle affedilir. ALLAH UNUTKAN değildir!)

Tebliği bizler «Hümeze ve abese» mimikleri yapmaksızın, her «Âmâ»ya götürmeliyiz. Gözleri gören fakat ALLAH gerçegini görmeyen, gözleri harama bakan, gözleri ümitsiz bakanlara da Kur'an bir anlamda «Âmâ» der. Hâdîsterde de, Âmâ ümitsizin adıdır.

Herkes bir parça ümitsizdir. (Nitelik sevgideğer okurlarım, İslâmın bilimsel hiçbir eser veremeyeceğine ilişkin ümitsizliğe kapıldıklarında, bu TEBLİĞ ÖĞRETİSİ ümitsizlere ümit getirdi.)

Ümitsizliği kronik olan, «ALLAH Bizi AFFETMEZ, BİZİMKİ BATAK HAYATI» diye düşünen «Sayısız ümitsiz» (Oryantasyon aykırı) mü'minlerimiz «HÜMEZE-ÂBESE» ile bakıyorlar. Oysa biz onlara SEVGİYLE bakıyoruz, TEBLİĞİ ONLARIN MEKÂNINA GÖTÜRÜYORUZ. Onlar bizim me-

könümüza (Örneğin mescide) gelmeyecekleri için mescidi oraya götürüyorum. ALLAH HER YERDEDİR!..

Benim tebliğ tarzım, hep UMUTSUZ VAK'A'lara yönelikti. Daima ümitsiz tedâvi ederim. Toptumun dışarıdıklarını, ayıplodıklarını, ittiklerini kollarım. Özellikle de mü'minlerimizin böyle ABESE ile dik dik tepeden bakanak, delerek, ezerek, düşman edindiklerini, HÜMEZE ile ayıplanın, deşip-döktüklerine sohip çıkarım. Böylece onları (ve yanlış temsil edip, kara coldıkları İSLÂM') kazanırırm. Bu ikisini kazanmak ise ALLAH rızosunu kazanmaktadır. Allah rızosunu kazandıkça karşılığında, «Ümitsizler için hidâyet» ister ve ikram sahibi Robbimden hep alırım. O yemyeyle yeni birine (Ancak, zor ve ümitsiz birine mutlaka mü'minlerin DÜŞMAN edindiği kimsele) yönelirim..

Yatırımmı mü'mine değildir. Mü'min zaten kendini kurtarmıştır. Mârifet ümitsiz olanı hüner, aykırı mü'minlerin kaçırıtlıklarını kurtarmaktır.

23 yıldır, düşünüyorum da, 400 kadar böyle ümitsizi «Mevlânâ'nın» yoluna koymuşum. Ayrıca özvatanına, (ve kimliğindeki) dinine düşmon kesilmiş «Ate» gençleri, bilimsel iktâa yoluyla, silâh bırakarak, seccodeyi eline vermişim. Nice kötü alışkanlığı olan yüzlerce kişiye, anne-babalarının başaramadığını yapmış, mescidin yolunu târif etmişim. Aykırı İslâm mezheplerinden olanlara gerçeğin yolunu açmışım. Nice kişiye taklitten sonra tohkkik ile de ALLAH'ı buldurmışum. Fakat bugüne dek bir tek «AYKIRI MÜ'MİN» bilim yoluna alamamışım! Hattâ onlar benim öğrencilerimi kendilerine almışlardır.

Üçü Muşevî olan 80 kadar Hristiyan ve tanrıtanımaç yabancıçı müftüye götürmüştüm. Onlar, eşleriyle 160, çocuklarıyla 320 kişi olmuşlar, bir kuşak sonra bin kişi olacaklar...

«İslâm'a davet, Hz. Mevlânâ'ya yakışır biçimde» olmalıdır. Çünkü O, ayaklısı birleştirilen bir çekim merkezidir. Eğer tek tip kimseleri toplasaydı, kendisi de Mevlânâ olamazdı. O her türlü kesimden, her umutsuzu, her tövbe bozma alışkanlığında olanı, dinsizi de çağırırı. İşte CAĞRI, TEBLİĞ budur. «KİM OLURSAN OL, GEL BİZ ÜMITSİZLERİN ÜMİT DERGÂHYIZ!»

REFERANS - 16

HAKKI TEBLİĞ

Okurlarından bir kısmı «Senin anlatımında bir şey var, sıcak, okşayan, sevgi dolu, bizi kucaklayan, müşfik...» diyorlar, bunun farkında değilim ama hoşgörüyü (Yani o en büyük değer olan) sevgiyi mass etmemden kaynaklansa gerek... Onun adı hoşgörür. Nefret, muhalefet, cehâlet ise horgörür. Horgörüyü HÜMEZE-ABESE ile antarsınız.

Yine okurlarının ortak cümlelerinden biri de şu : «Sizin yaptığınızı hiçbir klâsik eser başaramadı. Onlar bize itici ve yavan geldi. Fakat kitaplarınız, bizi bilincli Müslüman yaptılar. Bunun sırrı ne?»

Bunun sırrı BİLİM, başka hiçbir şey değil! Bilim en iyi tebliğdir. Bilim sizlere yepyeni bir akım gibi geliyor sevgideğer okular, cünkü onu kaybettigimizin farkına vardınız ve kitaplarınızı karışarak BİLİME SAHİP ÇİKTINIZ! Keramet bilimde!

Bilim ,felsefe değildir, yani BİN değil BİR DOĞRU (Doğruların en doğrusuna HAKK denir) HAKK üzerine tek gerrktir. Felsefe ve ideoloji sadece beyin yıkar, propaganda yapar, misyonerlik yapar, kendine doğrular yakıştır, böler insanları, dogmatiktir: Kişi gerceği kendi secer. Oysa bilim HAKK üzerine kuruludur, tek doğrusu vardır. Bilim bu tek doğruya iletir ki, artık başka bir seçenek bırakmaz, sahte doğru ve dogmalarla bölünmemizi öner, bizleri bir HAKK çatısı altında toplar. Yani misyonerlik propaganda, beyin yıkama yoktur. Sadece HAKK'ın «TEBLİĞ» vardır.

Bilimde osla dogma yoktur. Bilimde «Kacınılmaz tekilikler» vardır ki, bunlar da dogma değil, «PARADOGMA» denen zorunlu inanmaktır. Tekilik tektir, dolayısıyla sadece bir tek konuda paradogma vardır. O da ALLAH, RESULLERİ, KİTAPLARI, MELEKLERİ, AHIRET GÜNÜ, KA-DER, HAYIR-ŞERRİN ALLAHTAN OLUSHU (Tanrı inancı,

yaratılış tekilliği, yaratılma zorunluluğu yani ALLAH ve Âmentü'nun 6 şartı).

Günümüzün deneysel bilimi, soyut kütleyi (Melekler), kiyamet çökmesini, bu evrenin bir koradelik tünelinden geçerek, ötede yeniden açılacağı «AHIRETİ» bilo dogma olmaktan çıkarmıştır. Resüler ve kitapları zaten ortadadır. Yalnız ALLAH paradoğmadır.

Kısacası, tebliğ, beyin yıkamaz, HAKK olan TEKİL GERCEĞİ gösterdiğinde, beyni yıkanmadan bir okil sahibi doğruyu bulur. Bilim en büyük tebliğdir! Bilim dışı her şey misyonerlik (Vazifeşinoslık, işgüzörlik, partizanlık kategorisine girer.) Bilim ise bunları reddeder ve TEBLİĞ eder. Bunun için dinimizde «Misyonerlik yasak» sayılış, tebliğ ise tam serbest bırakılmıştır.

Klasik, oryantal Müslümanlık TEBLİĞ edemedi, sa- dece TAKLİDİ NÜFUS ARTIŞIYLA bir milyara ulaştı. Klasik (Taklıdi ve nokli) Müslümanlık sınıfta kalmıştır! Onların hiçbir eseri ve eylemi başarılı değil itici olmuşdur. Oysa ALLAH «Ümitsiz» dürüst kimselere bir süre verip (Tebliğ süresi, eğitim dönemi) onları o müşriklerden ayırmamız istiyor. Dürüst, mert bir kâfir, dürüst, mert bir Müslüman da olur (Nitikim Mekkeli eski müşrikler, mü'minler olurlar), cünkü dürüstlüğünden kaybetmez!

Kaşı-gözü hümeze tiklerine alışkin, obes suratlı müminlerimiz de yine aynı tıynetle mü'minliklerini öylece sürdürürler, çevredekilerini kaçırırlar ve İslâm dışına her ittikleri insana karşılık «Müşrik» olmaya kendileri de o kadar yaklaşırlar da haberleri olmaz!

Oysa gerçek mü'min «BİLİMÇİ TEBLİĞ» götüren son-suz HOŞGÖRÜLÜ, TÜKENMEYEN İNSANCIL SEVGİYLE, ÜMİTSİZİ HEDEFLEYEN, ÖRNEK insanlardır. Onların eserleri de başarılı olur. Onların eserleri, klasik mü'minlerin eserlerinin yapomduğunu yapar, ayyaşları, tele-kızları, turistleri, esrarkeşleri, köfirleri bile imana getirir. Beni o fahiselerin ayyaşların arasında görerek, hümeze obese yanlışlı horgörülü tutumuyla «Müşrik» adayı olan aykırıya ben de ihtar ve ultimatom vererek soruyorum:

Sen benim horgörüğün yerlerde, obese yaptığın ümitsizlerin kalitesine mi bakarsın, yoksa sayısına mı?

Sen tebliğ sonucu kazandıklarının niceligiñe mi bakarsın yoksa benim tebliğ yöntemime mi? Sen benim kitaplarımın içeriğine mi bakarsın, yoksa olası kusuru kışılığime mi?

Sana göre «Bir mü'mini başka bir aykırı mü'min grubu içine transfer etmek "Tebliğ"dir», bunu bir moralfet sanırsın! Asıl sorum şu:

İslâmiyetin karşısındaki görüşlerden (Gayrimuslim, Allahtonıma, sapmış mezhep vb.) kaç kişiyi İslâmiyet'e kazandırdın? Bin?.. Yüz?.. On?.. Bir?.. Eyvah, onu da mı kazanmadın! O hâlde sana koskoca bir SIFIR katıvar.

Ancak bu sıfır bile sana büyük bir not, adaletsiz not! Çünkü sıfırdan da beteri var: Sen İslâm'a hic kimseyi kazanıramadın ama, yâ İslâm'dan abese-hümeze ile kovdurdukların kaç tane? Bir?.. On?.. Yüz?.. Bin?..

(Söylemeye devam ederken) (Sayinga, ben sana söyleyeyim) Ben ne kadar kazandırmışsam, sen o kadar kaybettirmişsin. Seni gidi İslâm düşmanı, seni gidi İslâm sabotajıcı, seni gidi Ya Eyyûhü kâfirün!. Seni gidi müşrik, haramizade, zindik, hümeze-abese vahşi yobaz, karasesli gerici seni!

Hoşgörü sevgi-dendir, horgörü de senin tıynetinden-dir. Azarlamışsin, iğnelemişsin, itici bakmış, kaşını-gözünü oynatmış «Fesubhanallah tövbe tövbe...» demis, başka yapıcı hiçbir lâf etmemişsin. Kapalı bir toplum olmuş, münzevi kurtarılmış bölgeler icat ederek tebliğ ve cihattan kaçmış, «Gemisini kurtaran kaptan» diye gerçek bir karasesle catlak catlak salyalarını saçmışsin. Çakmak çakmak gözlerinle kimseyi hoşgormemiş, «Allah offeder, ben affetmem demissin», mahrem-nâmahrem demissin, sevimsiz bakışlarını, acımasız öfkente, abartılmış ukelöligin ve cohâlet (Rezalet) kokan ahkâmcılığını onune geleni insafsız eleştirmiştir, kendini ALLAH yerine koyup, insanları önyargınlık, sapıntılarını peşinen Cehennem'e mahkûm etmişsin ve hepsini İslâm'dan silmiş. İslâmiyet'i Yahudilik gibi «Kapalı bir dins» olarak KAPATMISSIN.

Sen saltanatçı «Emeviyye» kafasıyla siz takıldı ve nokli Müslümanları efendi ve ôlim; bizim gibi tâhki ve okli Müslümanları ise merva (Köle), dönme ve zibidi savıyorsun ve mektubunda diyorsun ki:

«Siz yeni bitme zibidilərsiniz, İslâm'ı ne bilirsiniz, daha dün bir, bugün iki... İslâm'ın ilme ihtiyacı yoktur, ilim kafa karıştırır. İlim bir noktayı, onu cahiller çalıttı.»

İlim hep anlattıktı, sırası geldikçe de hep anlatacağım. Fakat, Hz. Ali'nin söylediği o vecize: «Bilim bir noktadır»dan ibaret. Ona gerisini ekleyen sensin (Tıpkı ibadete «Nöfile» kelimesini soktuğun gibi). Hz. Ali'nin «O» noktasının kuonları, koradelikler, evrenin patlodüğü andaki bir aknokta olduğunu cahiller değil, ölümler buldu.

Suçladığın ilim sayesinde biz Müslümanlığı bulduk, ilimle Müslüman olduk. Anne-babamızı taklit ederek senin gibi doğuştan Müslüman değildik. Eğer senin gibi tek taklıdi imanda kalsaydık, bugün 6 milyon Avrupalı din değiştirdip Müslüman olmazdık.

Eğer sen ve ben yanlışlıkla gayrimüslim bir anne-babının çocuğu olsaydık, (Kardeş olsaydık) ikimiz de aynı dinden olduğumuz hâlde, ben din değiştirdip okul-bilim yoluyla Müslüman olduğumda, sen yine yobaz bir gayrimüslim olarak kalacak, bana din değiştirdiğim için kalyarı basacak, «Dönek ve hain» diye suçlayacak, ilmin beni sapittirdiğini söyleyerek, seni İslâm'a çağırduğumda taassubun gereği beni reddedecektin. Çünkü sen hangi dinden olsaydin o dinin fanatığı kalmak zorundasın, çünkü senin karakterin böyle! Cehâlet «Aklen ALLAH'ı bulmaya» tek engeldir. Şükürler olsun ki yine de Müslümanınanne ve babonın evlâtısın, aykırı da olsak ikimiz de müminiz (Ehyeni şer).

Ama ben de sen öylesin diye arabesk ve oloturka bidatçısı olmak zorunda değilim. Cehâletinden duyduğum utanca sına karşı beni PROTEST olmaya böyle protest yazmaya zorluyorsun.

Ben senden; sen benden utanıyoruz. Ama bu utanç kesinlikle «Aman mü'minler görür, ayıp olur, meyhaneye, yosmaya gizlice gideyim» benzeri utanç değil.

Ben bir «Mevlevî» gibi «Ümitsizlere hoşgörüyle koşar, insanları hic ayırt etmeden göründüğüm gibi olarak; olduğum gibi görünerek» dost olurum. Bunun için senin kinadığın yerlere utanma duygusuna kapılmadan gittim.

Daha anlamadın mı, ben ÖZGÜRÜM, HESAP VERMEM, SEN DE HESAP SORAMAZSIN, YAPTIĞIM ŞEYLER DE SANA AYIP OLAMAZ!

Ben sadece ALLAH'a sorumluyum, O'na hesap veririm ve ayıp, kula değil ALLAH'adır. Ayıp ve korkuda şirk, koşmam, sadece ALLAH'tan hayatı eder, sadece O'ndan korkarım. (Bu öyle bir höyâdır ki, tele-kızın yanında onun hiçbir cinsiyetini fark ettirmeyecek kadar özel bir oyiptir. Bunu anlamak için onun eşi olan «Korku»yu anlamak gereklidir: Kulları içinde yalnızca bilginleri ALLAH'tan korkar ise, ortık sen ne Allah'a karşı ayırı ne de korkuyu tanımıyorsun. Ama izin verirsen ben her ikiini de biraz tanııyorum.)

Okurlarımıza daha önce sürekli «Bilim adamlarının neden ALLAH'tan en çok korkanların başında geldiğini» sunmuştum. Şimdi de «Bilim adamlarının neden en çok ALLAH'tan hayatı ettiğini, utandığını» anlatmak istedim.

Bir Müslüman bilim adamı (Eğer gerçekten mü'min ve ölim ise) sağlıklı oluşuna rağmen bir hayat kadınının CİNSİYETİNİ hic fark etmez. Çünkü Allah'tan korkunun içine ALLAHTAN UTANCı da girmektedir.

Meyhaneye gitmek, hayat kadınının yanında olmak bir NEDEN'dir. Ama icmek ya da zina SONUC'tur. Eğer icilmemiş, zinâ edilmemiş ise neden günahla SONUCU lanmamıştır. Sonuçlanmayan bir NEDEN'e bakır da ayvaş, zâni-deyyus sayılmak yanı NEDEN'e bakarak, sonuçlanmadığı hâlde SONUCU kötü ZAN ile sonuçlandırmak büyük 10 günahdan biridir. Ayet «Mü'minlerin suizansı» (Kötü, ifrat zan, sonu)dan kaçınmalarını istemiştir.

Bu «ZAN» mü'min ve aykırı mü'min arasındaki başlıca farklardan biridir. Yöntemi bilim olan mü'min «ZANN» etmez, araştırır, hoşgörüyle tarafsız, şapşılık, önyargısız dört şahitle karara varır. Ortada bir başkasının ayırı varsa onu da «ÖRTMEK» zorundadır.

Aykırı mü'min ise «SETTAR» Allah'ın tersine, cahil adalet yoksunu ve iikel içgüdülerinin sapkınlığı önyargılarına dayanır, zannını «GERCEK» zanneder, kendi inandığı için, herkesi de giybet yoluyla inandırmaya çalışır. Ortada başkasının ayıları varsa, onun da iyot gibi açığa çıkarılması için «Cihad» verir, hafıya kesilir.

Gördüğüm kadarıyla «Müslümanların ezici coğunuğu birbiri için varır, dinleri için değil! Birbirlerine oyip olmasın yarısı içinde, her günahı saklı, her mübahı abartarak, anons ederek, göstererek yapıyorlar ve ALLAH rızosuna ters düşüyorlar. (*)

Ben, «Müslümanlar için var» değilim, **ben İSLÂM için varım**, tatsız su mücâhidi değilim!. Hoşgörüm sınırsızdır, tebliğim sabırlıdır, ALLAH RİZASI için yadırganacak şeyler yaparım. Bilirim ki, ALLAH, bizim mü'minter gibi düşünmez, ALLAH hiçbir kulunu vesikalayıp, damgalayıp, fişlemez!. Son nefese kadar her kulunun tövbe kapısını açık tutar. Üstelik tövbe edildiği an, Rabbim insanları «SABIKALI» da saymaz, anadan doğma, günahtısız yapırır.

Rabbim kimseyi «Yoş gruplarına» göre de kınamaz! Fakat klâsik mü'minler hep yaşılı insan rolü yapıyor, kendilerini meyusluğa mahkûm edip, «Müslüman ciddiyet» diye çatık koş, osik surat olmayı fazilet söylyorlar. Sanki İslâmîyet, genç, yaşılı herkesin İHTİYAR MÜ'MİN olmasını emrediyormuş gibi, oksi, hircân yaşılı rolü, moda olmuş.

Bu bahar mevsimini karaklıla öldürmek, körpe yeşilliği kar altında yok etmek, cicek açan ağaclara dolu yağmasına benzıyor. 4 mevsim gibi insanların türlü yaşıları vardır. Kimi yaşıdan bağımsız, olgun genç ya da yaşlıken cocuksu mizaçlıdır.

Mü'minter öyle istiyor diye, şenliğimden, coşkumdan, cocuksu neşemden yani mübah kişiliğimden feragat edip de MUNAFIK gibi rolcü olamam. Çünkü benden istedikleri «Kişilik değiştirilmesi»dir. Kişilik değişmesi ise okil, sinir, ruh hastalıklarının tamomunda (Tip tespitiyle) bir «RUH HASTALIGIDIIR», çünkü öyle bir hasta kendini önce «Kişilik değiştirmesi» ile belli eder. Taassup ise tam bir okil hastalığıdır.

(*) Referans 13, 14, 15 ve 16 yazının «Dinsel Sapıklık ve Horgörüs» isimli seri dışı kitabındaki bazı bölümlerden olmaktadır. Okurumuz «İthamların» muhatabı değildir, tenzih ederiz.

REFERANS - 17

ÖNCE İNSANIZ SONRA KADIN VE ERKEĞİZ

Allah ve Resulü'nün, Müslümandan istediği, kişilik değiştirmesi değil, kötü yön ve huylarını bırakarak İSLÂM olmasıdır. Çünkü kötü huylar da Kur'an'da AKIL HAS-TALIGI'dır. Yoksa Müslümandan istenen, «Ey genc, cabuk baban-dedân-ninen gibi bir an önce ihtiyarla, gençlik enerjini cabuk yok et!» değildir. Nicin, gencleri, neşe dolu olgun insanları cemkirik, somurtuk, yaşılı olmaya zorluyoruz? Nicin helâl, mübah olan her dileğimizi yapmayıacık mıyz? Kahkaha, espiri, lâtife, coşku, gençlik heyecanı, davranışta özgün kişilik ve özgürlük, giyimde estetik, sunnet olan güzel koku, yuva ve çevrenin dekorasyonu, (Tertemiz tuvaleti unutmayalım) uygur ilişkiler ve tabu hâline getirilmemiş kadın ve erkek tesriki mesailerini ALLAH yasaklamıyor ki? AYKIRI GİDEN YASAKLIYOR, «Mahrem-nâmahrem» taassubu yasaklıyor, Kul yasaklıyor, kadın-erkek ucurumu oluşturup, cinsleri birbirinden ayıryor. Zindancı tiynetli arabesk erkek, gardıyan tipli ortalık erkek, kadının dişiliğinin farkındadır. Kişiğinin yanı İNSANLIĞININ farkında olmaksızın, genelde hayat arkadaşını, eşyi (Âlet) gibi görür, kişiliğini yanı insanlık yanını ise «DİNİMİZİ İSTİSMAR EDEREK, KENDİNE YONTARAK» baskı altında tutmakla şartlanmıştır.

«Dinsel Sapıklık ve Horgörüs» isimli kitabımda ayrıntılıyla izleyeceğimiz gibi, ALLAH, kadın ve erkeği hic ayırmamış, bütün Kur'an'da 6000 kûsur âyet boyunca her iki cinse birden «İnsan» ya da «Beni Âdem=Âdem evlatları» demiştir. (Âdem çocukların denmesinin nedeni doğuranın anne; soyadını verenin baba olması sırriندandır.)

Allah sadece, kadın hakları (Miras, evlenme, boşanma ve diğer tüm medeni hukuklar gereğii) dolayısıyla çok az âayette hanımlara «Nisâ=İnsanın dişisi» diye hitap etmektedir. Dolayısıyla, ALLAH, kadın-erkek ayırmı

yapmamaktadır. Bunun enlemi da şudur: **ÖNCE İNSANIZ SONRA KADIN VE ERKEĞİZ!**

Eğer bunun bir bilincine versaydık, ayırm yapmasaydık, keşke helâlimiz dışındakileri karşıt cins görmeseydi, **BU DÜNYADA ŞENLİK VARDI!**

Eğer her kadının mutlak seks simgesi olduğu doğru olsayıdı, Robbimiz bizlere anne, baci, hala, teyze, kız evlât vermezdi. Bu konuda asıl olan kanbağı değil; doha başka bağlılardır: Örnegin abdestte asıl olan temizlilik; su değildir. Eğer öyle olsayıdı, «TEYEMMÜM» denen hoyâlı abdest olmazdı. Kan bacı da asıl değildir. **Kan bağının «Teyemmümü» ise SÜTBAGI'dır, yani sentetik kardeşlik, Cennet dostluğu oluşturmaktır.** Bu nedenle kan bağını taşıyan erkek ve kız kardeşler birbirinin yanında soyunamamakla birlikte «Süt kardeşlerin» soyunuk olmalarında bir dini «Beis» görülmemiştir. Çünkü kan bağına aşan süt bağı olmuştur.

Süt bağına aşan ise «ÖNCE İNSANIZ, SONRA ER VE DİSİYİZ» denen tilismî düstürdür. Bunu idrâk eden nefş'nin hakkından gelir ve kalp zâhâsi yapmayı akıl edemeyecek kadar melekî ahlâkla ahiâklanır.

Sevgideğer «Mü'min» okurum,

Sokın dininizi bir silâh gibi kullanmayın, kimseyi de oyiplamayın.

Dedikodu etmeyin, çünkü ilâhi düzende, bunun karşılığında yine dedikodu edilir ve aynı biçimde kötü etkilenirsiniz.

Sevgideğer «Erkek» okurum:

Sokın uzanmadığınız bir hanîma hattâ kendini satmayı meslek edinen birine dil uzatmayın. Erkek olarak tuzunuz kurudur, ama ya Robbim sizi «Kadın olarak yarotsayı» ne derece namus ölçülerinize sadık kalactınız?

Eliniz erkek olarak kazma tutuyor ve siz, işçilik yaparak kazanabilirsiniz. Peki ya kadın olsaydınız ne yapacaksınız? Yine kazma mı sollayacaktınız; yoksa?..

Sevgideğer zârif hanîmefendi okurlarım;

Hic erkek olmayı denediniz mi? Bilseniz ne kadar zordur.

Baba ve koca olmak, finans, kas gücü, şövalye olmak, denetim olayı, ek ibadetler ile ek yükümlülükler ve

dışarıda dişle tırnakla kazanılan bir aile sorumluluğu var. Bu sorumluluk, çağımızda erkeği ömrünün yarısına kadar, evlenmekten alıkoyacak kadar cetin. Çünkü hiçbir erkek fukara evlenmez, kendini ateşe atmaz. Erkek kolay yılanır, cabuk ölürl

Erkek talep edendir, seçcidir. Kadın doğal bir pazarlama içinde, «Hazır bir yuvaya» gelin olarak gididir. Eğer erkek olsaydınız, bunun hakkını verecek miydiniz hanımlar?

Ve hanımlar bilim size de öncelikle farz. Siz anne yaratılışındasınız ve öğretmek zorundasınız, çocuklarınız...

Her şeyden önce «İNSAN» sonra «Erkek-kadını» olarak iki cinsiz. Siz karşıt cinsinizi «Önce insan» mı görünsünüz; yoksa «Önce cinsiyetiyle mi ilgilisiniz?»

Bu cinselliği sadece nâsîbinize saklayarak, kalan bütün insanlara o «Sencil» gözle bakmanız nefsinizi alt edecektir!..

Sevgideğer zârif hanîmefendiler, kim olursa olsun, bir erkeği «Nezâketle» eğitiniz. Onlardan umacı gibi kocmak «Ben her şeyimle dişiyim» diye kendinizden kocmaktır. Uygur cerceve içinde diyaloglar yapı itibariyle argocu, kaba olan erkeği, «Nâzik» olmaya, ölçülü, tartışılı konuşmaya adapte eder. Erkek nezâketi öğrenir, medeni ilişkilerde deneyim kazanır.

Erkekler hanımlardan çok daha utangactır. Erkekler «Göbeğe» kadar yarı çıplak açık olmak dinsel izni verildiği hâlde, hiçbir erkek böyle gezmez, utanır. Oysa tesettür hanımlara farz olduğu hâlde, alabildigine açılanlar var. (İstisnalar dışında genellерden söz ediyoruz.) Bu erkeğin «Utangac doğasından» kaynaklanan gizli ve gizli bir içgüdüdür (Spesifik motif).

Sevgideğer tarafsız okurum :

Önyargılardan sıyrıliniz. Çünkü belki de cephe oldığınız ruhbanlar, dinimizi temsil edemiyorlardır. Din iyi bir davranışla ve bilgiyle temsil edilir. Çünkü din, kişiler, portîler ve hattâ peygamberlerüstü olup, pek az kişi senin temsil edeceği kadar zordur.

Fakat «Kelime-i Tevhid» cekicek kadar kolaydır. Şimdi kolayından başlayalım ve «LÂ İLÄHE İLLALLAH; MUHAMMEDÜRRESULULLAH» diyelim.

REFERANS - 18

ZARF İLE MAZRUF ARASINDA

Sevgideğer zârif, nözik okurlarım,
Din bilimle aydınlanır. Bilgisiz karacâhillerle değil.
Bir insan kötülüğünü her yerde yapabilir. İster comide;
ister terörist olarak her yerde...

Sakın, yapamadığınız ibadetlerinizden dolayı, ibadet edenleri kıskonarak, onların kusurlarını ortaya koymayalım. Cünkü bize Müslüman olarak düşen görev, onların ayıbını örtmektir.

Ben, «Aykırı» dindoşlarının ayıbını örtmemekle, onların yönüsünü ortaya koymakla, aslında tarihi bir görevi yapıyor, onları «Hizaya» gelmeye çağırıyorum. Cünkü bu referansları protest torzda yazmamın nedeni, «BİZİM BİLDİĞİMİZ GİZLİ BİR ORTANCA KİYAMET ÂLAMETİNİN» ORTAYA ÇIKMASIYDI! Yani bize bir «işaret» verilmişti.

Dolayısıyla 23 yıldır, ruyasına şeyhi kılığında girip de «Bana çocuğunu kurban olarak kes» dediğinde, öz oğlunu kesen rezil ve cahiline bile sesimi çıkarmadığım, dindoşlarımı PROTEST yazmam gerekiyordu.

Biliyorum, tüm klâsik ve sapantılı, bağlandıkları din ekollerinin şartlandırdığından çok farklı gerçekler yazıyor, dinimizin 14 yüzyıldır neredeyse tahrif edildiğini, Kur'an'da Recm denen işkence-vahşet rejiminin olduğunu, şeriat ve «İslâm devrimi» sanılan bu yöntemlerin, dehşet rejimi, Süfyânîlik olduğunu söyleyorum.

Bunları yazmamak «Müslümanın mösüniyetine» dokunmamak için neler fedâ etmedim. Ne var ki, artık geleceği biçimlendirmek, İslâm'da yeniden yapılmak için özelestiri gereklidir. (*)

(*) Mübârek dinimizi terör cinâyet dini hâline getiren ve hükümetikleri insanları kandırarak iyice aykırılaştırıp cehâlete arka veren recimci rejimlerin kiyametin ortanca-gizli olâmetleri olarak haberini Kur'an hâdisler

Hep sözünü kaygıyla ettigimiz SÜFYÂNÎZM ve bunun karşısındaki «MEHDİZM» gibi bir YOL AYRIMINDAYIZ.

Amcımız, bu catal yol ağzında hangi ordunun safinde yer alacağımıza ilişkin seçenek getirmektir. Cünkü klâsik İslâm hep alternatifisizdi. Fakat artık, bütün gecmiş hâfları silecek olan MEHDİ alternatifine hazırlanıyoruz.

Sevgideğer okurlarına bu «Protest referanslar boyunca» açık düşmanlığımızın mert fakat asıl büyük düşmanlığımızın «Nâmert» GİZLİ SÜFYÂNZMİNİ anlatmaya çalıştım. Kiyametin ortanca olâmeti olarak ortaya çıkan şimdiki (Öncü Süfyânizm yâni) cahil, aykırı mü'minler yine mü'minlerin müstâkbel katili olacaktır. Peki, nasıl oluyor da mü'min mü'minin katili oluyor? Sen mü'min, o mü'min. Aradaki fark nedir? (Aradaki fark KAYIP olan bes harftir: B-i-L-i-M)

Gerçek mü'min bilime bakar, diğeri de şeke, bicimlere. Örneğin önemli olan eserim, fikrimdir. Bu kitabı «Benim» yazmam önemli değildir. «Benim» diyen herkesin kusuru bir kişiliği olması son derece normaldir.

Resulullah: «Ben de sizin gibi bir insanım, melek degilim!» dediği için böyle düşünüyorum. Aksi hâlde Resulullah, Robb'i tarafından (Âbese süresinde) azarlanmazdı. «Ben de insanım» demek «icininden biriym» demektir.

Söz konusu «Ben» isem, sıradan bir insanım istem. Söz konusu Rümîm ise o başka... Bu nedenle okurlarım benim kişiliğimle, bicimim, yaşıyış tarzım, tebliğ yön-

ve Hızır Tezkiresi bize vermiştir. Örneğin 2 milyon insanı cephede öldürüler dört milyon mülteci oluşturulanların durumu Tezkire'de zikredilmiştir. Tezkire'de, «Üç Süfyâni ciceceği» yazılıdır: Birinci Süfyânının öleceği, kefeninin parçaparça edileceği, evinin puthane hâline getirip, zamanla ona tapıtan bir mâbet olacağı zikredilmiştir. Bu ilk Süfyânî'nın ölümü ardından «Şam'dan çıkışık olan Fatîmi emri» (Hafız Esad?) tarafından aynı siyâsanın sürdürileceği ve onun da ölümünün ardından, beklenen asıl Süfyânî'nin «Kaim» adıyla Hz. Mehdi ile birlikte ortaya çıkacağı bildirilmektedir. Bütün bunları «Çeyrek Kâlia/Ceyrek Gece Kiyamet» isimli eserimizde ve «Dinsel Sapıklık ve Horgörü» eserlerimizde ayrıntılı olarak ele alacağız.

temim ile ilgilenmemelidir. Sodece, Kur'an ile TAM İÇLİ-DİŞLİ bilimime yönelmelidirler. Bu kitapları bir meyhane-de içerek yazdığını görseler bile, benim kusurlu tarzıma bakıp da «ilmimi osla KUR'AN'A KARŞIYMIŞ GİBİ DÜ-ŞÜNMEMELİDİRLER! İnsanın ilmî fikri ile «ibadeti» de kistros değildir. İbadet kişiye özel; fakat ilim, evrene genel bir coğuldur.

Önemli OLAN YAZAN DEĞİL, YAZDIRAN'dır. Önemli olan muhteve, içeriktir. Onun nasıl ve nerede yazıldığı değildir.

Süfyani (Bağnaz, mürteci) biri BiCİME (Afak'a, ob-jeye) bakar. Fakat Rabbimiz, Resulullah ve gerçek (Meh-dist) mü'minler ise ÖZ'e (Enfüs'a, sübje, art niyete, asıl içteki düşünceye) bakarlar. Tercih okuyucunundur...

Ya birleşilir ya da göz üzerinde koş: boğa altında dana aramak üzere parçalara oluruz. Bölünüp tüm din düşmanlarımızın yapamadığını gönüllü kendimize yaparız. Bölgülük, ayrılkçilik sadece bilgisiz oltyapıdan kaynaklanır. Bilgi, doğruya buldurur ve doğrudan birleştirir. Bilgi, ülküdaşların bir silahı, bilgin ise bir nimettir. (Bilgine sahip çıkmayı hiç beceremiyoruz, bari düşmanların işbirlikcisi olup, aleyhilerinde şaihe türemeyelim: Onlar bilim yaparken klâsik cehâlet miskini olmayaşım.)

Eğer eserlerimle ilgiliyseñiz, sobahlara kadar göz-nuru ile dokuduğum bu bilim size helâl olsun.

Eğer eserin içeriği olan bilimin yerine, kusurlu kişiliğimin hafiyeliği peşinde olanda varsa harâm olsun! Cünkü bilim ve duygunun HER İKİSİNİN DE YERİ KALP'tir. Gönül, aklın iki unsuru olan bilimin de sevginin de koynağıdır, pînorıdır. Fakat öfkelerim ya da hezeyanlarının duygusalılıkla ilgisi yoktur. Benim payıma düşen 23 YILDIR «ÂLEMİ İSLÂM'DA» HİCBİR ŞEY DEĞİŞMEDİ-Ğİ İÇİN ÖFKELİYİM!

«Âlemi İslâm», iç savaşlarla, fikih ilmiyle ve ticaret(!) denen helâl uğraşlarla meşgul olmaktan başka bir şey yapmıyorlardı. Bu demekti ki, «Mü'minler» bilimi kaybetmenin cezasını çekiyor, bilimi bulanlara karşı ise kuleklarındaki işitme cihazının pili bitmişti, gözlerinde tavukkarası vardı, dilleri (Basını) suskundu ve kalpleri ise kiraya verilmek üzere boşaltılmış bir ev gibiydi...

Hep «icinizden biri» kalip, halkın her kesimiyle kay-naşmış, her mizaçta insanla, zamanla öşinalıktan doğan güçlü bağlar kurmuşumdur. Bu yüzden milletimizi çok iyi tanıyorum.. İCİNİZDEN BİRİYİM!. Kimliğinde Müslüman yazılı fakat bu nimetinin farkında olmayan «Tan-ritanımları» HAKK yoluna çevirmek, kıractanelerde topluca kumarı bırakırmak, umutsuzlara umut ve «Helâl kazancın zevkin» aşılamak görevimdir. Kimi kişiliğime, kimi bilimime, kimi kafa karıştırıcılığıma kapılmıştır, kimi esrar ve zararlı alışkanlıklarını, kalaşnikovunu bırakmış, Hacc'a gitmiştir. Yaşları 25'ten küçük, eli silâhlı, eylemciler gecinen kimseler, 180 derece dönüşle, BİLİM sayesinde taraf değiştirip, genç hacilar olmuşlardır. Marx'ın kitabını ellerinden alarak yerine Kur'anı verdiğim gençlerin sayısı yüzün üstünde. Onların her biri de birçok genci kurtardılar. Bütün bunları göstermeden yaptım. Ün, reklâm, TV, basın ve aklınıza gelebilecek her türlü DÂVET'ten, röportajdan kaçındım. (TV beni 7 kez davet etti, 8 gazetenin de röportajını reddettim.)

Söhret bana rahatsızlık veriyor. Öyle ki başarılarımı bile örtmek için elimden galeni yaparken, sindim, pus-tum ve «Kendimle başbaşa kalaraks», bilime daha çok zaman ayırip, sıkıcı protokol ve şölenlerden kurtuldum. Eğer Müslümansam, Müslüman gibi davranışmalıyım. Müslüman olduklarını avaz avaz bağıranlardan değilim. Çünkü her insan aslında Müslüman olmak zorundadır. Bu insanın öncesiğinden beri fitratında vardır, Allah'a verilmiş sözdür. Müslüman olmak bu kadar tabii iken, bunun reklâmini yapmak çok saçma bir şey!. Tıpkı bir insanın «Ben insanım» demesi kadar saçmal Söz konusu INSAN olunca, onların kusurlusu bana düşer.

Hiçbir zaman tanrıtanımlardan, umutsuz ve sefin yaşayanlardan korkmadım. Onları kolayca İslâm'a ve insan'a kazandırdım. Fakat korktuğum tek kesim, «Süfyani» diye özetlediğim bir tür İslâm Ortodoksluğu anlamındaki cehâletlik Süfyânîlik adı altında, lânetlediğim taassuba, gerçek irticaya, bilgic bağnazlığa karşıyorum. «İlimsiz Kur'an, İslâm, insan olmaz!». Kıldıgi namazı niye kıldığını Bilmeyen bizden değildir. (İbadetini robot gibi yapan, kendini yenilemeyecek, hissetmeyecek, dünü yarından farklı

cini Allah affetsin, hiç değilse bu yorgunluğuna bakarok onu bağışlasın.) Ama ilmi almamakta ısrar edene ben şahsen kindoram. Onları çağ-dışı bulurum. Öte yandan gerçek-dışı (Löffa) çağ otlağıını sanonların gri cehâlette, argocası mogadanlık, kozmalık diyorum. (Kazma kafo-göz yazar.)

Yarım yomolak bilgicliğini, bilinen fikirlerden soredenler, gençler: soğutan, «İslâm» Ticâni» zihniyet gösteren yarı-câhillere hiçbir yapıcı, öğretici yoklaşımım olmadı, sadece susarım. Hattâ bu suskunluğumu muhabîtim, «Lehine bir zafer» addeder.

Ben kendimi değil; ilmimi satıyorum sevgideğer okurlarım. Zaten, BEN yok; biz varız: Biz bireyçi değil; cemâat diniyiz, BİZ'iz. Bunun için öğretimizde ikemiz ZİG-ZAG yani Batılı Müslüman bilim adamları cemâatine aittit. (Duolar bile böyle yapılmaktadır: «Ya Rabbi bana, ebeveynlerime ve tüm insanlara...» Yani BEN, BİZ, BİZLER) Sadece beslenme, savunma ve üreme içgüdülerim «BEN» temsil eder. Kalan her ölicenop duyu «BİZ» için dir. Hele cinsiyetsiz «BİZLER» olursak...

Cemâat dinine yakışan da budur: Kodin-erkek yok; insan var! Sen ve ben yokuz; BİZ varız (Hattâ tüm insanlık olarak BİZLER varız). Benlik, bencillik yerine, senlik, sencillik var: **Biz cemâatiz, biz ümmetiz, biz komşumuzun oç yatıp-yotmadığından sorumluyuz.** Biz, mutlaka, ömrümüzde en az bir ağaç dikmekle yükümlüyüz. Bundan daha büyük insancılık, bundan daha ölicenop «Yeşil çevrelik» olur mu?

Dinimizin «Bize» telkin ettiği mizaç budur ama, gel-gelelim, bu yazdıklarım budalaca ülküçülükten, aptalca idealizmden öteye geçmeyecek: Sanki DÜRÜST olmak bir utopya, erişilmez hayâl!. Dürüst olmayanın gizleniyorum. Sakındığımdan değil: İNSANIN dürüst olmadığını gördüğümde kahroluyorum.

O zaman «**GİZLENİYORUM!**»..

REFERANS - 19

NİCİN GİZLİLİK?

Gizleniyorum: Çünkü coğul «ineanlığı» seviyorum, fakat bir tekil insandan alabildigine gizleniyorum: diyorum ama gizlenemiyorum: Ümitsiz tanımadığım birileri kendi ayaklarıyla bana geliyor, bilimle tebliğ alıyor, gerçeği bulmanın huzuruyla monoton hayatlarının bir anda değiştiğini söylüyorlar. Ancak ben değişmiyorum, yine aynı kalıyorum: Cevresine hep faydası dokunan, kendisine yararsız biriyim. «Bir zümre dışında» bu yararlı tebliği remeyeceğim insan yok!. Örneğin bir rahibî 75 günde «Müşlûman» yapabilmeyi (Bîznillâh) başardım ama, 23 yıldır hiçbir klâsik mü'mini taassuptan, peri masallarından, cehâletten kurtarıp, yeniden yapılanmaya, açılığa çağrıldığım gibi bir de üstüne «Zindik, Deccâl ve Şeytan olduğum» ifirasını yemem de yarına kâr kaldı! Meydan onların ya, bunun için klâsik mü'minlerden gizleniyorum. Bu gizlenmenin meşruluğu «Sen câhillerden yüz çevir» öyetinden dolayıdır.

Bu gizlilik, asla köstebeklik ya da devekuşunun başını kuma sokması gibi ya da illegal bir örgüté, başka ordniyetlere dönük bir saklanmak da değil: Adı böyle: «Gizlilik...»

Biz bu gizliliğe uymak zorundayız. «Biz» derken, bîlim yoluyla sîrrîna erdiği ALLAH misâllerini, ALLAH korucusuya anlayacak tek merci olan «ÂLİMLİK KURUMU»nun tefekkür inzivâsidir.

İnziva ise, çiken, tâhkîken Müslüman olanlarla «Aynî dili» konuşamayışımız anlamında... Bu yüzden yüzlerce Müslüman Batılı bilgini (Hattâ 6 milyon Batılı Müslüman) klâsik dini çevrelerde göremezsiniz, onları tanıymazsınız. Bu da gizliliğin bir başka yüzü...

Kaldı ki, «Câhillerden yüz çevirmemizi» isteyen AL-LAH'ın bu buyruğunu, Bağdadi «Câhil ve tosupta olan dindâşlarınızdan yolunuzu ayıra» biçiminde vasiyet ediyor.

Nasıl olur da «Dindaşlar» birbirinden böyle ayrılır? Batılı olarak hem Doğuludan gizli kalmışız hem de (Çoğuımız gizli Müslüman olduğumuz için) Batıdan da gizleniyoruz.

Bu gizliliğin üç nedeni var: İki « Müslümanın olmamız» nedeniyle gayri müslim ambargo ve aforozu. İkincisi, aramızdaki gizemci ve özel kişilerin saklı bulunma zorunluluğu (Tesla, Jessup vb.) ve en önemli de Hâlidî Batı öğrencilerinin «BEN YOK, BİZ VARIZ!» şasraz ilkesi.

(Zick-Zack tabelası dışında) hiçbirimiz kendimizi ortaya koyamayız. Bunun da nedenleri var: İki Hz. Hızzı gibi ve ona sırrını veren Bağdadi gibi «VARKEN YOK» olmak, ama tarihin ve geleceğin kilit noktalarında kilit görev yapmak...

İkinci kelle koltukta çok sayıda suikaste, intihar süsü verilmiş tertiplerle açık olmamızdır. (Şimdiye kadar roket, atom bilgini, teorik bilimci vb. olarak 126 kişiyi kaybetmiş bulunuyoruz.)

Üçüncü bir neden de «Geleceğe ilişkin» yatırım görevlerimizdir. Gelecekte, «Zig Zag öğretisinin» başlarına suskulduğumuzun karşılığında, bulgularımızın «Bozuk niyetli» bilim gruplarının konmaması, kendilerine mül etmemeleri için, zorunlu olarak (Kendimden bu bantta çok söz etmem gibi) deaşınmekteyiz.^(*)

İlimizi, kitaplarınıza, tebliğ ve öğretimizi kesintikle «Klasik, öryantal, aykırı mü'minler» anlayamayacaklardır.

(*) Fakat okurlarımız, adımızdan söz etmemizi «Kendimizi övmek» anlamına almamalıdır, tam tersine «Kitapları ve buluşları bizim yazdığınıza TESCİL EDİLMESİ» için gerekli olduğunu anlayışla karşılamalıdır. Gerçekten «BEN YOKUM, BİZ VARIZ, BİZ ÜMMETİ MUHAMMEDİN BİR MİLYARIYIZ!»

Siz sevgideğer okurların sırları «Kısmen» bilmenize karşılık, asıl okurlar, GELECEKTEKİ kuşaklardır. (Jules Verne örneği gelecekle ilgili bütün bilimsel mimari bu Zig-Zag öğretisinde sunulmaktadır.)

Öğretinin amacı, geleceğin Müslümanını şimdiden bilgilendirip, bilinçlendirmek, bilimde ve ümmetler arasında öne gecirmek, Hz. Mehdi'ye taraftar ya da açık düşman olanlara YOL AYRIMINDAKİ son uyarı vermekti.

Gelecekteki okurlar bu İÇ SAVAŞ'ın alâmetlerini görünce, o Süfîânî'nin zâlimliğine karşı çok taraftar bulmamızı amaçladığımızı anlayacaklardır. Zig-Zag öğretisi İLK VESON KEZ OLARAK mü'minlerin hangi saftan olduklarını belirlemeleri için yazılmıştır. Kritik catal yolağzındayız!

Gelecekte, burada okuyup geçtiğimiz (Örneğin) «Nür» termodinamiği, sonsuz özenerji, Cin-Melek gibi konular FİZİK içeriğinde okutulacak, ders kitaplarına resmi bilim diye, girecektir. Burada sunacağımız teoremler, geleceği şekillendirecektir. Bu arada bizler de (Açıklıkta ölen, fakat ölümlerinden sonra yaptığı eserleri trilyonlarca tıraya satılan ressamlar gibi gelip gececeğiz bu dünyadan... Özellikle Cifir uzmanı olarak, bir suikast sonucu öleceğimi de biliyorum.)

Bizler «Ben» olarak dünyaya kazık çakmaya, demir atmaya gelmedik, ün peşinde değiliz. Görevimiz GELECEĞE ve şimdîye yöneliktir. Biz (Zig-Zag öğretisi), Müslümanlığı bilim ile nürlendirmek ve İslâm'ı, yeniden ümmetler arasında öne getirmek amacındayız. Bu hiç de zor değil: Câhiliyye çağında Araplarının 50 yılda bilim ve uygarlıkta öne gecerek Batı'yi cahil bırakmalarını taklit ederek, yeniden o döneme ulaşmak yeterli... Tek engel «Klasik mü'min» kapitalisti, sanayicisi, esnaftı, tüccarı, petrol şeyhi gibi ticari gerzeklerdir. Onlar bilim-teknoloji konusunda sadece itihâlatçıdır. Eğer bilgilerini destekleseler, teknik mucitlere biraz tesis kursları da çoxtan «Japonya» kapasitesinde zengin olurlardı.

Eğer ,hâlen şimdî bile okul edip de «Bilim Cin'de (Cin, Milliyetçi Cin, Hongkong, Kore, Japonya vb.) de olsa git-dip alınız» hâdisine, hem kendileri hem bütün ülke öne-gececekti.

Bilime, teknigue, yeni onları deruhe eden bilgin ile teknisyene sahip çıkımlarını önleyen bəsət pərə hırsı (Ceplerindeki akrep)'dır. Bir kez minicik bir bağışı Connet'in bedeli sonacık kədər kucuk hesaplar peşindədirler onlar...

Biz Müslüman bilginler, istemez miydi, başkalarına gönülsüz yoptığımız bu kədər buluşu, bir Müslüman əlkəde gönüllü ve gizlenmeden, özgürce yapmak?.. Bir meslekdoşum, okuldan mezun olunca, ilk aylığı 24.000 Alman Markı... Amerika'ya giderse bu ikiye katlanır, Türkiye'ye gelirse yüzde-bir'e iniverir.

Kendi hayatıma bakiyyorum da, «Kopeli kosalar ordunda» buluşlarımı piyasaya sürenlerin kazandıklarını həc ettiğini düşünüyorum. Milyarlarca nüfusu İslâm ülkerinin hicbirinde o teknoloji ve laboratuvar olmadığından, zorunu olaraq Zig-Zag üyeleri gecim derdindən başqa ülkeleri istemeden zengin ediyorlar.

Örneğin, NASA'ya «Uzay Mutfağı» konusunda ihdas edildiğimde, henüz ciceği burnunda bir bilim adamlıydım. Amacımız, uzay araçlarındaki mutfak sorununa önem protik cəreler bulmaktı. Nitekim başarılı da oldum. Mikrodolga kökenli alevsiz çox çabuk yemek pişiren fırın, buluoş tutmayan teflon ve teflin-2 maddesi, patrcıden elde edilen ve icilse bile hicbir zararı olmayan etoksitol deterjan ve boşka bir şeyleri tek boşma bulmuştu.

Buluşlarımda odının gecmesi bir yana, «Yasal olarak maaş karşılığı bunların sattığınızı» hicbir hokkınız olmadığını söylüyor hukuk... Oysa önceki hukuk onlayısı, mücütlərin patent hakki olması aslina dayanıyordu. De loyisıyla buluş sahibi varlıklı da olabiliyordu.

Şimdi ise tek başına olmayan mücütlər bu dav labratuvorlardakı gürüh kalabalığı içinde ismen de yok ediliyorlar.

Değil bir kuruş kozarmak, üstüne üstlük benim gibi, bulduğunuz teflon tavayı paronızla satın alıversiniz.

NASA'daki bu buluşların «Saklanmasının» nedenini o zamanlar meşrū buluyordum. Cənub rakip tərafın eline bu sırların gecmemesi gerekiyordu. Uzay o yillarda bir yarış konusuydu. Yəni uzay mutfağı bir devlet sırrıydı.

Fakat NASA'nın da kime hizmet ettiğini çok gecmeden anladım. Örneğin deterjanlar çok zararlı olduğu için, bəna zararı sıfır olan, bir bebeğe içirilse bile etkisi olmayan etoksitol asla devlet sırrı olmamalıdır! Çok gecmeden nedenini anladım: Klasič deterjan kraları önce əllerindekini dünyaya sürdürlər. O stok bitince, bu kez o zararlı deterjanın bir parça ehveni şer-i olan LAB tənitildi.

Basındakı patırtılar ardından yeni bir ürənmüş gibi 40 yıllık LAB piyasaya arz-ı endam etti. Cək sonra, örneğin 2000 yılında 1973 yılında bulduğum etoksitol deterjanı sira gelecek. (Cənub bunun hamadəsi digərlərininki gibi sudan ucuz değil.)

Kendi buluşlarımdan bir kismini da toksitə satın almak zorunda kalmakla birlikte (Cənub bulucusu Müslüman ise kaderi budur), kendimi, o sermaye çevresine hic satmadım, hicbir dolğun ceke itibar etmedim. Cənub buluşların nəsil insanlık aleyhine istismar edildigine tənktim. Müslüman ülkelərdən de hicbir gayret görmediğim için yoksul, fakat onurumla yaşadım. Cək sıkıntıya düştüğüm gün, gəzinolarda gitarist şantör olaraq çalışıp kendimi doyurdum. Ama asla Amerika'daki lüks villayı, kazıkçı şirkətlərə ortaklılığı düşünmedim, «Süper Batı imkânlarına sırt çevirdim», uşak değil, özgür ve dinimin eri olmayı ilke edindim.

Ne zengin petrol şeyhlerinin ya da sultanatçıların kapısını coldım, ne belli bir din çevresinde göründüm, ne Müslüman ülkelərdəki bilim çevresiyle (Prof. Abdüsselam'la mesai arkadaşlığım dışında) tanışıp görüşmem oldu. (Sodece bu son iki yıldır, kitaplarım dələyişliyə tanışma ortamı bulduğum bilim adamları gerçek dostlarım var.)

Musliman ülkelərdəki anlayış, bilimi, Batı'dan (Bilim mafyasının belli yayın organlarından) tərcümə yoluyla bilgi devşirilməsinə dayanıyor. Musliman ülkelərdə durum, Musliman bilim adamlarının aleyhinedir. Resmi bilim adamlarının tamamı halktan kopmuşlardır. Dini scytalı Musliman ülkelərdə «Resmi bilim, genelde ateizmə dayalı, (Septik radikal görüş nedeniyle) yorum zahmetinden kaçınan, yetkili bilimsel məkmətlərə atadığı bi-

kim adamlarını ALLAH kelimesine allerji duyanlardan seçen rejimler hâkimdir.

23 yıllık gözlemim boyunca, ne yaratılışa yönelik meslek kültürü konulu bir eser sohibine, ne «Din-bilim birleşmesini teorik bilim yönünden anlayacak» bilimsel bir kuruluşa ne de gerçekten Müslüman bir sermâyedârin özverisine bugüne kadar asla rastlamadım. Müslüman ülkelerin Müslüman bilim adamlarının coğu, «Allah, Resûlullah» İâfzînîn bile edilmesinden tedirgin oluyorlar, bilimi dinden iyice soyutlayıp, acmaza giriyor, yaptıklarımızı tersine çeviriyorlar.

Elbette ALLAH dostları, iyi niyetli meslektaşlarımı, söylediklerimden tenzih kârâm. Hattâ, «Şurada birkaç kurus ekmeğin parası kazanıyoruz, cöresiz mecburuz» diyenleri de hakkı buluyorum. Sodece «ALLAH yolunda olmayanlara Bilgin değil, bilgi homâsı, loş-boş, yarımadır» diyecek, bundan canı isteyen alır.

Şimdiki «İslâm âleminde» bilgin olmak tam takır kalmaktır. Sanırsınız ki, bir bilgini bilim kuruluşları servete boğuyorlar. Sanırsınız ki bilim dışında her şeye bol bol bağış yapan cömert zenginler, sizi Osmanlı dönemindeki gibi himâye ediyorlar. Sanırsınız ki, bıdatları, muhafazakârlığı ve taassubu «İslâmiyete hizmet» sanan söze sağıcı, güyâ Müslüman basın size tam destek vermiştir. Birliğin desteği, bir de üstüne üstlük siz «Şâibe» altına alıp, «ALLAH ve İLMİN» temsil ettiğiniz için iftira bile yiyorsunuz. Hem de ne iftiralardan, ne yakası açılmışlık söyleştiler! Mü'min bosının diliyle DECCAL ve ŞEYTAN!!..

DECCAL VE ŞEYTAN OLMADIĞIMI İSPAT ETMEK ZORUNDA DEĞİLİM. ONLAR İSPAT ETMEK ZORUNDA!..

İlahî ve dünyasal adalet odur ki, kim suçluyorsa, ithâmini Ispat etmek zorundadır. Suçlanan maznun kendisini temize çıkarmak zorunda değildir. İftira herkesin başına gelebilir. Erdemli bir kadına fahiş; erdemli bir erkeğe cinsel sapkınlık diyerek, onların kendilerini temize çıkarmak için gidip «Zührevi hastalıklar hastanesinden âdli rapor almaları beklenemez herhâlder!.. Bu bakımdan cırın iftiralara muhatap olmak zorunda değilim. Eğer

Deccâl ve Şeytan olsaydım, herhâlde «Porno» içerikli şeýler yazor ya da Selmân Rûşdi ve Reşat Halife doğrultusunda sapık şeýler, hattâ kendi eski dinim olan Hristiyanlık aleyhine «Günaha Son Çağrı» gibi ya da Çin Müslümanlarını ayağa kaldırın o garip kitaplar gibi «ŞEYTANİYETLİ» (Şeytan+niyet) şeýler yazordum ve onlar da okurlardı!

Üstelik, ben ne «Resûl», ne «Şeyh» ne de bir dini grubun lideriyim. Beni 23 yıldır İslâm câmiası bile tanımadı, sadece zorunlu olarak çevrem bilmektedir. Kimse beni lider ya da bayrak yapmasını istemiyor.

O kadar çok lider var ki, her biri İslâm ordusunun milyon tane genelkurmay başkanı gibi... Bu koca ordu hangi komutanın peşinden gitsin? 7 boşlu yılanın vücutu hançisinin emrine uysun? Böylece milyarlık İslâm değil 73; 73 bin fırkaya bölünmek zorunda kalmaktadır. Oysa «insan olarak Resûlullah'ı komutan tanımak» yeter de orta...

Her bir mü'min «Resûlullah'ı komutan tanadığını» söyleyecektir. (Yâni kendisiyle iletişeciktir.) Karacâhil mü'min dindoşımı hâc değilse gülüp gecerek özür görüyor.

Daha doğrusu kolayca ayırt ediyorum. «Karacâhil» bilimi kaybettiğinden, ibadetin en efdâlı olan bilim talebinden bile yüksünmekte olduğundan, onlar her yerde bellî olduğundan zorar görünce, kolaylıkla yüzcevirebiliyor o çevreden aydınlığa kaçabiliyorsunuz.

Fakat bir de «Yarım aydınlik» yâni, zifiri kara değil de «Kosvet rengi kurşunu» renkli cöhillerimiz var ki, işte Süfyânîzmi örgütleyen müstakbel «Devrim muhafizleri» onlar...

Câhil ikiye ayrılır: Karacâhil ya da yoz câhil ve djeri ise Gri-câhil ya da Boz câhil. Bu ikincisi, birincim universite mezunu olanına deniyor. Karacâhili hemen fark ederek, onun çevresinden kaçınıyorsunuz.

Fakat, boz cöhil, sizin çevrenizde bukalemun gibi renklendiğinden onlardan kurtulmanız mümkün değildir.

Onlar içinizdedir ve sizi arkanızdan vurarak kahkaha atan, sonra yüzünüze dönerek «Timsah gözyaşları döken» müdafiplardır. (*)

Boz ve yoz cahil, bilimi reddettiği için, zaten AYKIRI gitmektedir ki, onun bilimi sevmesi, eşya doğasına aykırıdır.

Onların bilim ile hic ilişkileri olmamınca da «ALLAH HAKKINDA BİLGİSİ OLMIYANLARIN ŞEYTAN'N TUZAĞINA DÜŞTÜKLERİNİ» bildiren âyet uyarınca böyle davranışları gerekiyor. Onların Allah inancı da DOGMATİK'tir.

Oysa ALLAH dogmaları hic sevmez ve istemez. Çünkü ALLAH, SADECE BİLGİ, BİLİM İLE BULUNUR, KAVRANILIR!

Gerçekten de her mülk gibi, bilim de ALLAH mülküdür, bilginler ise O'nun yeryüzü vekilidir. Her mal ve mülk gibi "Bilimin" de böyle teorileri, okuyucuya yansıtılmış kitapları vardır ki, bu da bilgin kişinin akıl nimestinden verdiği "Zekât"tır. O zekât ya da tebliğ ise ALLAH ve RESULÜ'nün "En hoşlandıgı,, en razi olduğu kavramdır.»

(*) Onların başınıları bile «Meslekdaş» olarak dos gürün en bucalemuntardır: Hem sözde raporaj yapmak isterler hem de fısıltı gazeteleri, coktan sizin «Deccâl» olduğunu yadığınızdan (Sevgili Anadolu basını dışında kalan) «Soğuma diyen basını boykotlayarak, benden ve eserlerimden söz etmelerini yasaklamama rağmen, bu fikir fukaraları ustaca kalem hırsızlığıyla, yayınladıklarından birçoğunun alıntılarını tornistan ederek, kendi fikirleri gibi yazmaktan da geri kalmiyorlar.

REFERANS - 20

BU KİTAP...

Bu kitabın «Gizlilik», içeren bir başka amacı da «ALLAH RİZASI» için kaleme alınmasıdır. ALLAH rızasının asla riyâ, kişisel duygular, gerçek dışı obartılar, hikâyât, ısrâîyât, nâs masalları denenler katılamaz. Ben fantastik, sansanyonel bir yazar değilim: «Kur'an bir eğlence değildir.» öyetine göre yazdıklarımın idrakine son derece vakıf ve kritik durumun bilincindeyim.

«ALLAH RİZASI» «Rüşvet ya da dalkavukluk» demek değildir. Ne yaparsak yapalım zarreca o ne artar ne de eksilir. ALLAH'ın rızası «Kendi varlığı» için değil; «İNSANLIK VARLIĞININ BİLGİLENMESİ» doğrultusundadır. ALLAH, «İnsanlığa yararlı olandan» hoşnuttur.

Biraz da bu cilt ile ilgili bir söyleşi acalım: «Arz'dan Arş'a Evrenin Sırları Sınırları» bandımız, (Henüz Mi'rac'ın son cildi çıkmadan) «Araya girerek» program değişikliğine neden oldu. Çünkü sevgideğer okurlarının «Âsi gençleri» olan tatlı-hircin öğrenciler (ve onların öğretmenleri) bu bandın önceliği için, benimle bir kavga etmedikleri kaldı.

Cünkü «Arz'dan Arş'a Sonsuzluk Kulesi» içinde kısaca, özetle deyindigimiz tanecik fiziği (Kuantum teoremi) o hâliyle bite teknik öğrenim veren fakültelerde şayâni hayret sayılmış ve «Ders kitabı» seviyesine yükseltilmiş, kimi anfîlerde paneller yapılmıştı. Cünkü Kuantum teoremi, bütün evren capında işleriği olan TEK teorem olup, kısaca, Kur'an'ımızda «ZERRE» kelimesiyle ilâhi misâl olarak gösterilmektedir. Robb'ümizin âyetlerinin bu tarz misâiller (ilâhi semboller) ile dopdolu olduğunu ve bu misâiller sadece «Bilim odamına» vermekte olduğunu (Ankabut 43. âyet uyarınca) deyinmişik.

Alışılagelmiş diğer bantlarımızın tiryakileri, belki bu cildi sıkıcı bulacaklardır. Ama ALLAH'ın Kur'an'da yalnız-

ca ölümler için verdiği MİSÄLLER bu ciltlerin içerisinde açıklanacaktır. Biz çağdaş ve yeniden yapılanmanın eşiğindeki Müslümanların «Kürresiyle» olduğu kadar «Zerresiyle» de evren kozmolojisini bilmeleri gerekiyor. Çünkü KUR'AN bunlara dolu, «İlahî MİSÄLLER» kitabıdır.

Robb'imizin Kur'anının ağırlık noktası yaratılmayı ve bunun tersi olan kiyameti anlatan oluş-olmuş mekanizmasını: anlatan ayetler üzerinedir. Buntar dışında şimdide kadar Kur'an AP-ACIK bir kitap olarak anlaşılmış sanılıyordu. Açıkçası tüm Kur'anı deşifre etmeden, peri masallarıyla hep kandırıldık.

Oysa, «Hiç bilimsiz Kur'an olur mu? hâdisinin de işaret ettiği biçimde Kur'anın gerçek kıraati (Oku emri) yapıldığında, Robb'in ayetlerinin İlahî misâllerle (Misâl aleminin sembolleriley) dopdolu olduğunu anlayacağız.

Bu ciltlerin amacı sevgideğer öğrencilere ve meslektaşlarına ihtisas vermekten öte her Müslümanı o optimum tepe noktasına ulaştırmak olarak planlanmıştır. İsteden bu rondimanı şimdiki kuşaklarda başaramazsa bile, gelecek kuşaklar için başarma vaadini hâdiselerle elimizde tutuyoruz: «GELECEK» bizimdir. Gelecekteki okuyucu bu öğretiyi kavramış, (Belki de bana gönülden bir Fatiha bile okumayı okılar edecek) düzeye otacaktır. Biz en azından bir ulu ağacın «FİDANINI» ekiyoruz, gölgelenmek ve serinlemek ise «Geleceğe» kalıyoruz.

Gelecekteki sevgideğer okurum, bütün yazdıklarımızın pozitif-resmi bilim çerçevesinde oluşturulduğunu, 1900 yılında Planck'n «Noktasal» kuantlarının yüz yıl sonra, 2000 yılı modelinde evren KÜRSÜSÜ kavramına ulaştığını görecektir.

Bu başarının nedeni kendi yeteneklerimizden öte «Ayetler, hâdisler, tezkireler, Allein notları vb.» denen kapaklı devre yayınları mümkün olmuştur. Kur'an misâilleri de «KAPALI YAYIN»dır. Geleceği tasvir eden tüm hâdisler de...

Kur'an-Bilim ortaklaşmasıyla fizigin birleştirilmesine hizmet veren biz «Zig-Zag öğretisi» (Resmi bilim hırsı-

larının asla erişemeyeceği) «Geleceğin mimarisine» azmetmişiz. Geçmişteki Kur'an sembollerini deşifre için anahat olan «Notları ve Tezkireleri» kullanarak, Kur'an'ı ANA DERS KİTABI ilân etmiş bulunuyoruz.

Bütün bu şartları üstlenen bilimin «Mechul askerleri ve isimsiz kahramanların» niçin literatürlerde ismen fazla geçmediği de kimi okuyucunun merak konusu: Gizlenmemizi fırsat bilerek, üstüne üstlük bilimi ateist çizgide tutmaya cabalayarak, biz Müslüman bilim adamlarını örtmeye, perdelemeye çalışanların, gelecekte, asıl onların isimleri unutulacaktır, bundan kimsenin kuşkusunu olmasın! Bir gün rüzgâr ters dönecek, sığındıkları efen-dileri olan şeytanın bacağı kırılacaktır.

İşte onların bizleri örtmesi ve ötelemesi de bizim şimdiki «GİZLİLİK» gerekçelerimizden birini oluşturuyor.

Araya giren bu bandın bu ilk cildinin içerisinde «Atomaltı dünyanın yapısı ve işlerliği tarihce ve gerekçeleriyle soruşturuluyor, «Evrenin gerçek yapısı» ortaya konuyor. İzleyen ikinci cilt ise başta «Takyon mekanığı ve Esir dinamiği» ile «Misâl ve Mânâ ölämlerinin» doğasını, tam bilimsel, pozitif fizik szzgeciyle ele alınacak.

Kitabımızı okurlarımız, kendilerinin üzerine giderek, zora koşarak, üstlerine yüklediğimizi sanarak sıkıcı bulmamalıdır. Çünkü ALLAH İLMİNİ KOLAY sanmak bir gaflettir, miskintlik göstergemizdir. Hele onu câhillerin işine geldiği için kendi yobaz kafalarının, kit zekâlarının ahkâmiyla anlamak, anlatmak ise kolayca bilim farz ve ibadetinden siyrilmak, kaytarmaktan başka bir şey değildir!

Allah ilminin payımıza düşenini (Şâhsen) 23 yıldır göz nuruyla başarmaya çalışıyorum. Bunu bantlarda ortaya koyduğuma göre, artık okurlarımızın bütün bunları yeniden keşfetmesi gerekmıyor: Yazdıklarımı hakkıyla okusunlar yeterlidir. Bilmemek değil; öğrenmemek ayıptır. Zor olan bilinmeşenin bulmaktır. Kolay olan ise o bilinir olanı izleyerek, acele etmeyerek, tekrar tekrar okuyarak ve ALLAH'tan kovrayış kolaylığı için «İlmini artırmasının» isteyerek, Besmele cekerek okumaktan ibarettir.

Okuyucuya düşen gayret Ta Hc/114. öyetin «Gizliliğindar» bildirilmiştir:

«MELİKÜLHAK OLAN ALLAH VAHYLERİNİ OKURKEN ACELE ETME, 'RABBİM BİLİMİMİ ÇOK ARTIR' DE.»

Bu öyetin gizliliği şöyle transfer edilebilir: «Bilim ochit her türlü mülkün hak sahibi olan ALLAH'ın sına (Resulullah'c) katından indirdiği (Kur'an vahyin; ya da ilhamının) okurken, unuturum diye acele etmeden oku, sına düşen coba, 'Rabbim bilmemi çok artır' duasıdır.»

Kur'an'ın içice katlanmış yedi anlamından, cağırmiza düşeni şöyle algılarız: «Artık kitapların yaygın okunduğu toplu iletişim-bilişim çağında, içeriği hafif olmayan, ALLAH hükümdarlığının hak yolundaki bilginlerin kitaplarını okuyanlar, acele etmesinler, gerekirse tekrar tekrar okusunlar, not tutsunlar. Besmele çekip 'Rabbim ilmimi cogilt' diye dua etsinler ki, onlara zihin berraklı, beşik kolaylığı: vereyim ve HAKK olan gerçeklerin gerçekleriyle kendilerine ben ALLAH'ı akıl yoluyla bulmayı kolaylaştıroy:m.»

Bilimden korkmayın! Hic de zor değil, çünkü SADECE OKUYACAKSINIZ! Ben yazacağım ve siz okuyacak, bütün mevcut bilim seviyesinin en tepesine çıkabilecek ve o haşmetli(!) bilim odamlarına tepeden bakabileceksiniz.

Tehsiliniz, eğitim düzeyiniz ne olursa olsun, öğretimizi okumaya ve bilgi tenneye özmediniz. Bönlörümüz kesinlikle sansasyonel değildir. Sansasyon kitabımızın saadece tırajinadır, kendi türünde gerçek bir Best-Seller olmasını siz sevgideğer okurlarımıza borçluyum.

Size «Peşinden gelin» demiyorum, «Gerçegin peşinden gidin» diyorum. O zaman orada randevulmuş olacağız.

YERDE (Fermion) VE GÖK-LERDE (Bozonlar) HİÇBİR ZERRE (Taneçik) RABB'İN-DEN GİZLİ DEĞİLDİR. BUNDAN (Zerreden) DAHA KÜCÜĞÜ (Takyon, nüve) VE DAHA BÜYÜĞÜ (Kürre) KUŞKUSUZ, AP-AÇIK (Determine) BİR Kİ-TAPTA (Levhi Mahfuz'da)DIR.»

Yunus-61

BİRİNCİ ALBUM

MİKROKOZMOLOJİ

Klasik Kuantum Fiziği

ZİG-ZAG DOKTRİNİ

ZERRELER (Tanecik) FİZİĞİNİN Z-DÖNEMİ (1900-1950) PROGRAMI

Birinci albüm içerisinde «Atom dünyasının keşfi, Kuantum (Tanecik, zerre) fizığının doğuşu ve erken evrimi, doğanın dört temel kuvvetinin kozmolojik alanları, bu kuvvetlerin inanılmaz fırlınaları» sunuluyor.

«Zamanda Zig Zag dergisi»nın Türkçe versiyonundan ayrıca Paul Davies'in ünlü bir makalesinin «Bilim ve Teknik dergisi» çevirisiyle alıntı ve bunun ileri yorumu yer alıyor.

Z-Dönenemi, «Hızır Tezkiresi sembolizmis» özel kodu olup, Z=Zülmet, zifirlilik ve zımnilik denen üç karanlığın «Zerre» kısmını simgelemektedir. «Siyah, karanlık, görmeden sezmek» anlamındaki bu üç karanlık «Misâilleri», örneğin «Siyah cisim» olarak Müslüman Alman Planck'a K. M. Allein notlarıyla öğretilmiştir. Böylece Planck'ın «Siyah cisim işına yasası» 1900 yılında ortaya konduğunda kuantum (Tanecik) mekaniği başlatılmıştır.

KESİM - 1

ATOM DÜNYASININ KEŞFİ

Oldum olası ters biriyimdir: Barışsever, insan sevgisiyle dolu mizacına rağmen, insanların düşmanı ve savaşsever bir mesleğim (Nükleer fizikçi) olduğuna hayıflanıyorum. Simdiki tersliğim de yetişkinlerden çok, «Geleceğin sahipleri» olan GENÇLERDEN EMİR ALMAMDİR: Çok çok sevgili gençler, çok çok baskı yaparak, (Üstelik bandlarımızın aksını bozarak) mikrokozmoloji konulu bu bandı yazmamı sağladılar. Gençlerin bilim aşğını kıramayacağım için huzurunuzdayım sevgideğer okurlar. (Başta bir kısmınızın canı sıkılacaktır ama, dağrcımızda hiçbir yerde yazılmamış, yayınlanmamış nice bilgiler var!)

Görünen, yani «Mikroskop gerektirmeyen» evren ve yasaları için makrokozmoloji=Kürreler âlemi» diyoruz. Kozmoloji=Evrenbilim ve makro da göze degen büyülükteki her şey olduğundan bir sorun teşkil etmiyorsa da, söz konusu mikrokozmoloji olunca gözümüzün görmekten âciz kaldığı zerreler evreninin bilimsel sorunları pek çok. Makro=Kürre ve Mikro=Zerre misâiliye Kur'an'da anlatılmakta fakat «Rumca» modası nedeniyle literatürde böyle anılmaktadır.

Diyeceksiniz ki, simdi bu zerrelerin sırası mı? Gençler istiyor diye, diğer okurlann bu sıkıntiya katlanması uğruna ZERRELER nereden çıktı?

Aslında bir bakıma iyi oldu: Çünkü **KÜRRELER** (Büyük) ile **ZERRELER** (Küçük) aslında birbiri ile iç-icedir: Kürreler fiziğine Elence olarak «Makrokozm=Büyük evren» ve zerreler fiziğine de «Mikrokozm=Küçük evren» ismi de verilmektedir. Kur'an'da ise bunlar **Kurre ve Zerre** diye geçmektedir. «**Kurre=Kuvviret, kuvvetle yuvarlamak**» kökenlidir. Yani zerreler bir kurre biçiminde topaklaşırlar. Bu yumaklaşma mekanizması aynı zamanda şimdiki konumuzu «**Tanecik mekanığını**» oluşturacaktır.

Zerre, zürriyet ile ilgili, doğanık minik altyapı parçacıklarını içermektedir.

Zerreler fiziğine «**Tanecik fiziği**» anlamında **QUANTUM** fiziği denmektedir. (Kuantum ya da Kuantum ya da Kvantum diye okunan bu sözcükten biz «Kuantum» okunuşlu olanını kullanacağız. Bu sözcüğün Arapça yazılışında Kaf=Kolin k harfinin telâffuzu esastır.) **Kuantum teorimi** «**Nicelik, kemiyet**» yani **ZERRE** demektir. Çünkü zerenin kaç tane olduğunu sayamayız. (Deliye pösteki sayıdılmak istiyorsanız bu mümkündür.) Fakat zerrelerden oluşan **makroskopik KÜRRE'leri** sayabiliriz: (Güneş, Ay, Dünya.)

Makroskopik evren gözle görülen KÜRRE evrenidir. **Mikroskopik evren ise gözle görülmeyen** (Adı üzerinde mikroskopla izlenilebilen) **ZERRE** evrenidir. Einstein Relativite teoremiyle «**Kurreler fiziğini**» belirlemiş ama, zerreler fiziği olan «**Kuantum**» teoremi (Tanecik fiziği, parçacık mekanığı) ile ilgisini birleştirememiştir. Bu **tarihsel** birleştirme işini «**Stephen Hawking**» denedi.

İnsanoğlunun o her şeyi anlamaya, bilmeye yönelik meraklı ve özlemi bilimin gelişmesine etken olmuştur. Bu özlem olmadan, teorik yorumların aracılığı ile gerçeklerin kavranabileceği inancı olmadan bilim olmazdı. İşte bu inanç, evrenin uyumu olduğuna duyulan inanç, bilimi bugün mikro düzeydeki, en küçük boyutlardaki olayları anlamaya bilmeye kadar vardırılmıştır.

Gözlenebilen olayları çözebilir, anlayabilir, doğruya yakın bir biçimde saptayabilirdik. Ya gözlenemeyecek kadar küçük boyutlarda neler oluyordu? Neydi, evrenin hiyerarşisinde en alt düzeyine gelip yerleşmiş yapıtaşları? Tüm bu sorular ve cevabını bulmaya yönelik araştırmalar yüzümüzün başında gelip atoma dayandı.

Cevremizde gördüğümüz **her şey daha küçük bir altyapının kurgusudur**. İlk insanlar bu konuda ilk tasarımları, «**Zerrelerden**» söz eden, ya da dört anasırı (4 unsur) bildiren **din kitaplarından tanımlamışlardır**. Bu din kitaplarının bilgileri **diğer uygarlıklara da geçmiştir**. Örneğin **Aristo**, «**Evrende her şeyin dört unsurdan kuruoduğunu ve de doğa kuvvetlerinin ise yerçekimi, suyun kaldırma kuvveti, havanın kaldırma kuvveti ve bunun tersine suyun batırma kuvveti iie havanın reddederek düşürme kuvveti gibi eğilimlerden oluştuğunu**» yazmıştır. Aristo'ya göre, madde sürekli ve sonsuza kadar bölünebilir, bir temel bileşeni olmamalıdır.

Fakat Demokritus bunun tersine maddenin «**A-TOM**» yani parçalanamaz, bölünemez çok küçük birimlerden oluştuğunu, özellikle kristal-

leri gözleyerek ve din kitaplarını yeniden yorumlayarak öne sümüştü (Klasik atomos deyimi).

Din kitapları diyorum, çünkü Hz. Musa'dan bin yıl önce bile eski Mısır'da «Tek tanrı» bir din, muhtemelen Allah'tan Suhuflar (Sayfalar. Belki de Hz. İdris'e indirilen suhuflar) indirilmişti ki, o çağda henüz Eski Yunan uygarlığı bile yoktu. Grekler, yüzlerce yıl sonra, kendilerinden oldukça ileride olan antik Mısır uygarlığına gezgin ve öğrenci olarak gider ve rahiplerden ders alırlardı. Nitekim «Atlantis, Mu» gibi kayıp kitapları, Sais ve Thebes rahiplerinden haber almışlardı.

Cok eski çağlarda, dünya dilleri birbirine çok benziyordu. Çünkü bunlar Hz. Nuh'tan yeniden türemiş ve Hz. İbrahim döneminden sonra iyice ayrıklasmıştır.

Örneğin Yunanca ATOM sözcüğündeki «A=Olumsuzluk eki, anti kelimesi ve TOM=Arapçadaki TAM ya da TAMAM ve Türkçedeki TÜM=Bütün» kelimesiyle özdeşdir. Yani A-TOM, sözcük olarak şimdiki Arapçadaki NÂ-TAM(am)'ın türüdi «Ana dilden» Elenceye aktarılmıştır.

Bu «Atom» düşüncesi daha sonra terk edilmiştir. Öyle ki 1905 yılına kadar «Atom» fikrine kimse inanmıyordu. Fakat o yıl Einstein, «Polen denen çiçek tozlarıyla su moleküllerinin çarpışlığı» Brown'un gözlemleyip, bir anlam veremediği olguyu çözüduğunde, bilim artık atomları kabul edecekти.

M.Ö. 500'den bu yana «Bölünemeyen» onlamında kullanılan bu sözcük maddenin yapısı-

na isim oldu. Teoriler gerçeklere ışık tutarlar. Bu konuya da ışık tutan ilk model Thomson tarafından ortaya atıldı. Thomson elektron ve protonun varlığını saptadı.

Daha sonraları 1911 yılında Yeni Zellandalı Ernest Rutherford Güneş Sistemi'ne benzeyen bir atom modeli önerdi. Burada ortada bir çekirdek ve çevresinde dönen elektronlar vardı.

O yıllarda hayalcilık gibi görünen bu model Einstein'in Brown hareketlerini çözümlemesi ile doğrulandı.

Gercekten de atom, pozitif (+) yüklü bir çekirdek ve onun etrafında dönen elektronlardan oluşmuştu. Elektronlar negatif yüklüydüler ve yerleri olasılık aralıkları ile belirlenebiliyordu.

Atomun kütlesinin büyük kısmı çekirdekte toplanmıştı ve burada proton ve nötron denen iki parçacık vardı. Bilim adamları atomun sırlarına tam vakıf olduklarını düşünürkenlarına «Kuark» denilen tanecikler çıktı. Gelişen hızlandırıcı teknigiyle saptanan bu tanecikler proton ve nötrona aracılık ediyorlardı. Üstelik bir tane de değil bir ordu kadar vardılar. Bu konuda Japon bilim adamı Yukawa'nın katkıları büyük oldu. Bilim adamları bu kadar çok tanecikle karşılaşmanın şaşkınlığını üzerlerinden atmadan yeni bir tanecik daha ortaya çıktı. Kuarklara aracılık eden bu taneciklere «Gluon» adı verildi. Şimdiki tekniklerle daha yalın olarak elde edilemeyen bu tanecik Petra akselatörleri tarafından saptandı. Bunlara cildimiz boyunca degeneceğiz. Daha önce, izleyen ekte (Appendix) atom-kuantum ve nükleer endüstrinin tarihçesini içeren bir kronoloji sunmak yararlı olacaktır.

APENDIX - 1

ATOM CAĞININ TAKVİMİ

18. yy Fransız Lavoisier kimyasal bileşikleri ilk kez tanımılıyor.
- 1803 Britanyalı Dalton «Moleküler birleşmelerin atomun varlığına işaret» olduğunu bildiriyor.
- 1869 Mendeleev (Mendelief), kimyasal elementlerin periyodik tablosunu (Boşluklarına rağmen) ilk kez düzenliyor.
- 1896 Fransız Becquerel uranyumun karanlıkta filmde iz bıraktığını gözlemliyor.
- 1900'den itibaren: Alman Planck «Siyah cismin ışma yasasını» ve dolayısıyla kuantları bularak, klasiğik Newton-Leibniz enerjetiğinin sonunu getiriyor. Teorem biçimleniyor, enerjinin mini noktacıklar hâlinde salındığı ortaya çıkıyor. Işığın dalga yapısına karşılık, Fransız L. de Broglie maddenin dalgalarını ortaya koyuyor. Böylece ışığın hem parçacık hem dalgacık olduğunu ve «Planck kuantları biçiminde salındığını» Einstein foton dualitesi belirliyor. Maxwell'ın dalga yapısını, Alman Schrödinger kuantum dalga mekaniği olarak belirlerken, yine bu yıl Boltmann istatistiksel fiziği oluşturuyor. Kuantum teoremi, izleyen yıllarda bu isimlere ek olarak Le Bon, Perrin, Saddy, Bohr, Rutherford, Schrödinger, Dirac, Heisenberg, Fermi, Sommerfeld, Pauli, Born, Jordan elinde yükseliyor.
- 1905 Einstein daha önce Brown'ın gözlemediği polen-su molekülü çarpışmalarına «Atomların» neden olduğunu ispatlayarak, ilk kez ATOM düşüncesini oluşturdu.

- 1910 Thomson tüp metodu ile atomun binde-biri ağırlığındaki elektronu ispatlıyor.
- 1911 Dalton atom modelini izleyen Yeni Zelandalı Rutherford, «Atomların içi dolu demir bir bilye gibi olmadığını; tersine boş bir bilye olup, tam ortada artı yüklü bir mini çekirdek ile eksi yüklü elektronandan oluştuğunu alfa ışınları yöntemiyle kanıtladı. Çekirdeğe proton (Temel taşı) dendi ve ilk kez bir atomaltı parçacık belirlenmiş oldu.
- 1920 Schrödinger dalga denklemlerinin «Pozitif sonucun elektronu doğrulamasına» karşılık, bir de negatif sonucun «Antielektronu=Pozitron» haber verdiği Britanyalı Dirac ortaya koydu. Aynı yıl çekirdeğin proton sayılması kesinleşene dek, elektromagnetik kuvvet tanımlanıyor. Daha önce doğanın dört temel kuvvetinden ilki olan «Çekim»i Newton ve Einstein belirlemişlerdi. Böylece dört temel kuvvetin ikincisi de bilim alemine giriyyordu.
- 1923 Tekniğin ilerlediği bu yıl, Wilson Alfa ışınlarının «Helyum çekirdeği» olduğunu buluyor. Bunun gibi Beta ışınları ise «Elektronadan» oluşmaktadır. Gamma ışınları da Planck'in kuantları ve/veya Einstein'in fotonlarıdır. Alman Röntgen ise, X ışınlarını keşfetmeyi.
- 1930 Lawrence, Cockcroft, Walton, parçacık hızlandırıcılarını (Akseleratör) bulup, büyük bir teknik darbenin ilk adımını oluştururlar.
- 1932 Rutherford'un arkadaşı Chadwick, proton ile eşit ağırlıkta, fakat elektrik yükü olmayan «Nötron» bularak atom modelini tamamla-
- 1933 dr. Böylece parçalanmaz denen atomun üç temel parçacıkındanoluştuğuortaya kondu.
- Currie'lerin kızı ve damadı yapay radyoaktiviteyi, diğer adıyla «Zayıf nükleer kuvvet» denen doğanın üçüncü temel kuvvetini de tanımladılar.

- 1934 Anderson, 1923'te Dirac'ın öngördüğü anti-elektronu ya da pozitron denen ilk anti-madde birikimini denel olarak bulup, ayırt etti. Böylece anti-madde (Korşu parçacık) düşünücseli doğuyordu.
- 1935 Japon Hideki Yukawa, elektrodinamiği, çekirdek için de kullanarak, «Mezonları» buldu. İtalyon Fermi, nötron katalizantıyla elementleri izotoplarına dönüştürmeyi başaranak, trans-uran (Uranyum ötesi) elementlerin keşfine gidecek olan yolu açıyor. Bu sayede aynı zamanda çekirdek birleşmesi denen füzyon çözümlemeilecek ve doğanın son temel kuvveti olan «Güçlü nükleer kuvvet» gündeme gelebilecek.
- 1938 Joliot çifti, Hahn, Stressmann, Meitner «Atomun parcalandığını» gördüler ve Uranyum-235 sayılı izotopun bölünebileceği anlaşıldı.
- 1941 McMillan Neptünyum; Seaborg Plutonyum elementlerini buldular.
- 1942 Fermi ve ekibi ilk fission reaktörünü yaptılar. Zincirleme nötronları elde edildi ve nükleer tepkimeyi Kadmiyum'un denetlediği onlaşıldı.
- 1943-1944 Einstein atom bombası yapımı için cabalıyor ve Birleşik Amerika başkanını ikna ederek, Uranyum rafinerisi yanında Plutonyum-239 izotopu üretimi yapan endüstrisini de kuruyor.
- 1945 Temmuz 15: Mexico çölünde ilk atom bombası denemesi başarıyla deneniyor, 600 gram uranyumdan bir gramı enerjile dönüşterek, uyuyan güçlü nükleer kuvveti insanlığın başına belâ diye salıyorlar. Einstein'in bütün cabalarına rağmen Avrupa'da savaş bittiği için, Almanya'ya attıramadığı atom bombasının iki 6 Ağustos'ta Hiroshima'da; 9 Ağustos'ta Nagasaki'da deneniyor(!) Sonuç 150 bin ölü ve iki buçuk milyon radyoaktivite kurbanı...

- 1946 İsrail Devleti kuruluyor ve ilk cumhurbaşkanlığı için Einstein'a başvuruluyor. Einstein, Almanya'ya kılmayı attıramadığı atom bombalarına hayıflandığı için moralî bozuk: Başkanlık önerisini reddediyor.
- 1948 Buna rağmen yine kendi gibi Yahudi olan Rosenberg'ler aracılığıyla atom bombasının sırrını Sovyet carlığına aktararak, onlara Almanya'ya atılması şartıyla hibe ediyor. Atom bombasının sırrından İngiliz ve Fransız müttefikler de nasipleniyor.
- 1951 Kasım: U-235 izotopunu bölgerek ilk hidrojen bombasını Birleşik Amerika deniyor. Atom (Fission) bombası, hidrojen (Fusion) bombası yanında mantar tabancası gibi kılıyor. Dünüyanın artık güvencesi kolmadığı anlaşılıyor.
- 1953 Sovyet Çarlığı, Britanya ve Fransa da hidrojen bombalarını deniyorlar. Özellikle Fransa'nın 40 megatonluk bombası, kitasal bir tufan ya da mini-kıyamet potansiyeline sahip. Anlaşıyor ki bir nükleer savaşın galibi asia olmayacak ama mağlûbu bütün canlılar olacaktır.
- 1955 Segre, protonun karşı parçası olan eksi yükülü anti-protonu buluyor.
- 1956 Cowan ile Reines «Hayalet» denen yüksüz nötrinoları gösteriyorlar.
- 1957 Anti-nötron da bulunuyor.
- 1961-1963 İki yıllık çalışma sonrası Murray Gell-Mann kuarkları öneriyor. Buna göre, atom nasıl ki proton, nötron ve elektronadan oluşuyorsa, bu parçacıkların da bölünebildiğini; proton ve nötronun üç kuarktan, Yukawa'nın bulunduğu mezonların da ikişer kuarktan oluşturduğu anlaşılıyor. Böylece güçlü nükleer kuvvet taranlamayıla deşifre ediliyor.

RADYOAKTİVİTE:

Yarılanma süresi ya da yarı ömür süreci. Radyoaktif bir maddenin ağırlığının yarılanması, her iki atomdan birinin «Tünel süreci» tarafından enerjiye dönüştürülmesi, entegre yapının dezintegrasyon denenくるmeye dönüşmesi... En uzun yarı ömür protonun olup evrenin ömrü kadardır. Buna karşı nötron 8 dakikada bozunur. Bir kilo uranyum 1620 yıl sonra yarım kiloya iner. Radyoaktif bozunmanın Alfa (Helyum çekirdeği), Beta (Elektron) salınmasıyla bilinen iki tip klâsik yolu vardır: Birincisinde element bir basamak alttaki diğer elemente dönüşürken, diğerinde de tam tersine bir üst basamağa çıkararak başkalaşır. Bundan başka 1940 yılında Flerow'un bulduğu bir bozunma da uranyum ötesi elementlerin ikiye bölündürmektedir. Son Tip radyoaktif bozunmayı ise yazarımız, 1983 yılında Berkeley Laboratuvarında (UCLA, Los Angeles) keşfetmiştir. Buna göre, «iki proton bırakarak, alüminyum izotopu önce sodyuma; (Sonra aynı yöntemle) sodyum da neon soygazına dönüşüyor ve SIMYA başarılıyordu». Radyoaktif bozunma olayı, bir elementi diğer elemente dönüştürüldüğünden MODERN BİR SiMYA olayıdır. Klâsik simya (Alışimi) ise örneğin civadan altın üretmeyi düşünüyordu.

ELEMENTLER TABLOSUNDA SON DURUM:

Mendeleev'in ilk elementler tablosundaki bilinmeyen elementler, keşfedilmiş ve günümüzde 111 elemente kadar ulaşılmıştır. Ancak bu yapay ve nadir elementler son derece kararsızdır. Örneğin 109. element elde edildikten hemen sonra demir ve bizmut olarak ikiye ayrılmaktadır. Perrin, yeni bir düzenleme ile tablosuna 127-153 atom numaralı «Süper Aktinidleri» öngörümüştür. Ancak «Dirac eşitliği» çekirdeğe çok yakın «Elektron» için I. durumunun 137 numaralı elementte çözümsüzdür. Buna rağmen 164 numaralı elemente kadar keşfin sürmesi bekleniyor. Cünkü 164, 126 ve 114 numaralı elementler, «Süper atomların sihirli, soylu ve kararlı» sayılarıdır. Ancak bu sayılan atom numaralarında «Yüksek çekirdek karartılılığı» için stabil element adları vardır. Bunların keşfi dünyadaki metalokimya anlayışını alt-üst edecek nicelikte umuluyor.

KESİM - 2

KLÂSİK KUANTUM TEOREMİNE GİRİŞ

Tüm çağların en görkemli teoremi ve evrenin yönetiminde tek söz hakkı olan mekanik «Kuantum» ismini almaktadır. Bu teorem evrende her şeyi «PARCACIK» olarak görür. Öyle ki enerji yani sözgelimi ışık zerreleri bile nokta boyunda (Boyutsuz) parçacıklar, mini-minnacık enerji paketçikleridir. Bu paketçikler, enerjiyi ve dolayısıyla «Maddeyi» yâni içinde bizim de yer aldığımız BÜTÜN EVRENİ oluşturmaktadır.

«Kuantum» Lâtince nicelik, fakat şimdi bilimde «TANEÇİK» anlamındadır ve isim babası Planck'tir. Planck enerjinin «Düz-sürekli» değil; «Kesik-kopuk» ardışık noktalı paketçikler halinde yayıldığı buldu. Bu enerji paketçiklerinin her birine «Kuantum» denir. Kisaca enerji tesbih taneciklerinden oluşan amaçlı bir «Durum»dur.

Bütün bu gelişmeler yanında ışık ve madde konusundaki ögestirmalar yeni bir teoremin ortaya çıkmasına yardımcı oldu. Mikrofizik görümlere «Nicelik» anlamında «Kuantum olayları» olarak bakıldığından, bu fizige «Kuantum fiziği», bunun matematik teorisine de «Kuantum mekaniği» adı verildi.

1900'lerde ortaya atılan fiziğin bu en görkemli teoreminin babası Max Planck'tir. Şimdiki durumda elektronu gözlemeye yönelmişse de

teorem kapsamı içine evreni almaktadır. Planck kendi adını verdiği bir sabitle makrofizik ile mikrofiziğin duyarlı sınırlarını, bir başka deyişle cisim ile atomlarının etki sınırlarını belirler. Planck'ın bu teoreme ikinci büyük katkısı ise enerjinin sürekli değil, kesik, kopuk salgılanan enerji paketçiklere verilen kuant adı teorinin de adı olmuştur. Bu paketçiklere foton da denilmektedir.

Bu teoreme açıklık getiren bir başka olay ise, Lenard'ın foto elektrik çözümlemesidir. Lenard, ışığın metal yüzeyinden elektron kopardığını gözlemledi ve bu olaya fotoelektrik olayı adını verdi. 1923'te Compton kendi adıyla anılan grafitin elektronlarının fotonlarca koparıldığı ve bu çarpışmada fotonların enerjisinin bir bölümünü yitirdiğini buldu. Bütün bunlar ışığın niteliğinin anlaşılmasına yardımcı oldu.

Şimdiye kadar ışık konusunda süregelen çeşitli tartışmalar vardı. Newton'a göre ışık corpuscle denilen madde akımıydı. Tanecikli bir yapısı vardı. Maxwell ise ışığın dalga davranışını gösterdiğini savunuyordu. Kuantum teorisi fizigin en büyük tartışmalarından birini uzlaştırdı. ışık hem madde hem de dalga özellikleri taşımaktaydı. İkili bir doğası vardı. Foton denilen her maddeciğe uzaydu bir de dalga eşlik etmektediydi. ışık uzayda yol alırken bir dalga gibi, önüne bir engel çıkınca da aktif bir parçacık gibi davranmaktaydı.

Gerçekte ise ne idüğü bellişiz ışığın ne zaman parçacık, ne zaman dalgacık özellikleri gösterdiği bilinmemektedir. Yalnız olasılıklar tanımlanabilir. ışığın bu ikili doğasının Einstein tara-

findan açıklanması bilim dünyasını şaşkınlığa uğratmışsa da birçok sorunun cevabının bulunmasına yardımcı olmuştur. Einstein'in bu çalışmaları 1917'de Laser'in temelinin atılmasına neden olmuştur.

İşliğin bir dualitesi vardı, bu belirlenmişti. Ya madde? Bütün maddeler kararlıydı da son zamanlarda bulunan radyoaktif maddeler fizikçilerin huzurunu kaçırıyordu. Çünkü bu maddeler belirli bir süre içinde kütlelerini yarıyorlar, zengin ışını enerji biçiminde dağılıp gidiyorlardı. Kısacası madde durup dururken yarısını enerjiye dönüştürüyordu. Einstein'in üstün dehası ile olaya getirdiği yaklaşım, bilim dünyasında şok yapacak nitelikteydi. Madde ile enerji farklı şeyler değildi. Madde yoğun, enerji ise seyrek maddedi. Madde ile enerji özdeş olduklarının yanı sıra birbirlerine dönüştürülüyorlardı. Enerji maddenin ışık hızının karesiyle çarpımına eşitti. Einstein bu olayı ünlü $E=mc^2$ denklemi ile formülüze etti.

Bu formül Güneş'in bunca yıldır nasıl büzülmenden enerji verdiği ve atom bombasına kanittır. Hiroşima'da patlayan bombanın içindeki 6000 gr. radyoaktif maddeden sadece 1 gramı formül uyarınca enerjiye dönüşerek korkunç degerde bir enerji ışaması yaptı. Böylece ışık gibi maddenin ikili doğası da anlaşılmış oldu.

Einstein, Lenard ve Compton ışığın tanecik yapısını soruştururken, De Broglie de dalga yapısını soruşturdu.

İşik dalgaları, eşlik ettiği fotonların uzaydaki dağılımını düzenliyor. Her noktada dalga-

nin şiddetiyile orantılı olarak yer alıyordu. Bunun gibi madde taneciklerine eşlik eden madde dalgaları olmaliydi. Bu soruna cevap getiren de Broglie atomaltı parçacıkların aynı zamanda bir dalga boyu olduğunu buldu. Elektron ve proton gibi parçacıklara bir dalga boyu eşlik etmektediydi.

Hareket halinde bu parçacıklar dalga davranışında bulunuyorlardı.

Kuantum teoremi birçok soruyu cevaplamıştır. Madde ile enerjiyi, dalga ve parçacığı aynı şey olarak belirlemiştir. Madde diye kaba-ca varsayıdığımız her şeyin iç evreninde tanecik ve dalgacık niteliklerinin birbirine hızla dönüşümünden olan enerjinin bir başka görünümü olduğunu anlatır.

Bu teori tüm evreni içine alacak kadar geniş kapsamlıdır. Özellikle «Enerjinin katmerli fazlarını» inceler ve elektro dinamiği çok iyi belirler. Özler birbiriyle kuantlar oracılığıyla haberleşir.

Kuantum teoremi (Tanecik mekanığı) dizimiz boyunca zaman zaman yeri geldikçe deği-neceğimiz üzere, şu ana temeller üzerine kurulmuştur :

1. Kuantum teoremi evrende her şeyi («Min enerji paketçiği» yani) PARÇACIK olarak sö-rür. (Parçacık olarak nitelendirmekle birlikte dü-aiitesini de kabul eder.)

2. Her parçacık aynı zamanda dalgaciktır. (Parçacık-dalgacık ikilemine düalite [Çifte tablo] denmektedir.)

3. Bu düalitenin sonucu evren için «Kuantum durumu» ve/veya dalga fonksyonu (Davranış) olarak bakarız. (Schrodinger-Broglie)

4. Kuantum düzeyinde ışık hızı ötesi yasağı nedeniyle bir sistemin bütün «Durumları» belirlenemediğinden, **BELIRSİZLİK ilkesi** kuantum dünyasına hakimdir. (Dolayısıyla «İhtimal=Olasılık» hesaplarına dayanan anketler, şans serileri kesinliğin yerini almıştır. Belirsizlik ilkesine ileri bölgülerde başlıbaşına yer vereceğiz.)

5. Üst üste gelme ilkesi de (Belirsizlik ilkesi gibi) «Kesinlilik=Determinizm sağduyusuyla» çelişir. Bir dizgenin kuantum «Durumları» üst üste getirilince başka «Yeni durumlar» da elde edilebilmektedir. Bunun iki sonucu vardır : Kesinsizlik ve gizli değişkenler.

6. Sonuçlardan ilki **şans serileridir** (Nesnel olasılık da deniyor). Bir olayı önceden kestiremez, ona şans aralığı tanırız. Yani her şey tedadüfidir.

7. Sonuçlardan ikincisi polarizasyon çiftinde olduğu gibi **Correlation** (Tipi tip davranış) olusudur. Buna göre, birbiriyle hiçbir bağı bulunmayan iki parçacığın davranışlarında inanılmaz bir çarpıcı paralel ilişki (Parite) vardır. İlk sonucun kesinsizliği tersine, polarizasyon olaylarında «Gizli değişkenlere» yer verilmektedir. (Öğretimiz bu görüşten yana olup, 2. cildimizde **GİZLİ DEĞİŞKENLERİ** açacağız.)

8. Bir sistemin (Kuantum) DURUM'larında belirlenemeyen correlation özelliğine «**Hidden variables=Gizli değişkenler**» denmektedir ki, ke-

sinsizlik ilkesine karşı çıkmaktadır. Kuantum deneylerinin şimdiki sonuçları, belirsizlik, kesinsizlik ilkesinden yanadır. Ancak, gizli değişkenler **TÜNEL MEKANİZMASIYLA** ilgili olduğundan, bu tüneller «Yerel» bağlantıya gerek duymaksızın, iki varlık arasında polarizasyon benzerinde correlation denen ince ilişkiyi sağlarlar. Tüneller «Dört boyutlu uzay-zaman relativitesinde» anlaşılamazlar, beş boyutlu bir evrende ise tüneller en uzak ile en yakını birbirine direkt bağlayan, karadelik tünelleriyle özdeştiler. Böylece aradaki mesafeye gerek kalmaksızın correlation sağlanabilmektedir.

9. Gecikmeli seçim deneyi (Schrödinger'in kedisi; ileride değinilecek.) bu beş boyutlu uzay-zamana ihtiyaç göstermektedir. Yani akılın hakem olması zorunludur.

10. Tünel deneyi (Süper iletken halka deneyi) kuantların aslında bir tünel ucu parçacıkları olduğunu bildirmektedir (ileride değinilecektir).

11. Yalnız fotonlar değil her parçacık (Nötronlar, protonlar, elektronlar) tünel aracılığıyla parçacık-dalgacık özelliklerinden birini seçip, kullanabilmektedirler.

12. Elektronların hiç bulunmadığı bir yerdeki bir manyetik alanın varlığını duyabilmeleri, magnetizmanın beşinci boyutun bir TÜNEL SONUCU olduğunu göstermektedir.

KESİM - 3

MİKROKOZMOLOJİK ALANLAR

Planck'in bayraktar olduğu kuantum kuramına kadar bilinen tek kuvvet «Çekim» idi. Maxwell, elektromagnetik dalga teoremini kusursuz biçimde açıklamıştı ama burada elektromagnetik kuvvet hissediliyor ancak tanımlanamıyordu. Planck kuantlarının bir elektrodinamiği olduğu, ancak çekirdeğin pozitif ve nötr; elektronun eksi olduğu 1932'lerdeki atom modelinde ortaya çıktı. Sözelimi iki elektron aynı yüze sahiptir ve birbirlerini bir «Alan» ile haberدار eder, bir foton (Kuant) ile haberleşirler ve birbirlerinden uzaklaşmaları gerektiğini anıllar. Yani kuantlaşmış alan onları iter. Çekirdek çevresinde de elektronu çekirdeğe bu kuvvet bağlar ve zit yükler birbirini çektiğinden, elektron spin yaparak belirli bir uzaklıktaki (Olası) yönüne oturur.

Yine 1930'lu yıllarda «Çekirdekte yan yana olduğu hâlde protonların pozitif yüklerine rağmen, birbirini itmeyip, nasıl bir arada durduğu» soruşturuluyordu. Birbirini itmesi gereken eşit ve özdeş yüklü protonların çekirdekte yan yana durması için; elektromagnetik kuvvetten de bin kat büyük bir çekirdek kuvveti öngörülüdü. 1935'te Hideki Yukawa bu güclü nükleer kuvveti təşhis edince, (Tipki iki elektron arasında foton [Kuant] değiş tokuşıyla haberleştiği gibi) iki proton arasında da aynı «Elektrodinamik» uyanıncı bir

«Aracı» yani MEZON öngördü. Bu güçlü etkileşim kuvveti, yalnızca (Nötronu protona çeviren) radyoaktiviteyi ve (Görünmez kütle açığını gişeren) nötrinoyu açıklayamıyordu. Öyleyse, ayrıca bir de «Zayıf nükleer kuvvet» yani zayıf etkileşim de bulunmalıydı!

Böylece maddeyi bir arada tutan dört temel kuvvet vardı ve ayırım bunların birbirine «Gücü» oranıdır. Elektrodinamik her birime önerilirse, yani dört ayrı alan dört «Değiş-tokuş» parçacığıyla haberleşiyorsa bunlar birleştirilebilirdi.

KUVVETİN ADI	İŞLEVİ	ETKIME MENZİLİ
CEKİMÇİ KUVVET	Molekülü oluşturur	Evren çapında
ZAYIF ETKILEŞİM	Radyoaktivite	Evren-atom-Çekirdek
ELEKTROMAGNETİZM	Atomu oluşturur	Atom çapında
GÜÇLU ETKILEŞİM	Çekirdeği oluşturur	Çekirdek çapında

ŞEKİL - 1/A : DOĞANIN 4 TEMEL KUVVETİNİN GÖSTERGELERİ, İŞLEV VE MENZILLERİ

KUVVETİN ADI	ARACI PARÇACIK	GÖSTERGESİ	ORANI
ÇEKİM KUVVETİ	Graviton	Karadelikler	1
ZAYIF KUVVET	Bozon	Nötrinolar	10^{-4}
ELEKTROMAGNETİK K.	Foton	Leptonlar	10^{-12}
GÜÇLU KUVVET	Gluon	Kuarklar	10^{-15}

ŞEKİL - 1/B : DOĞANIN 4 TEMEL KUVVETİNİN ARACI PARÇACIKLARI, ORANLARI

KESİM - 4

CEKİM KUVVETİNİN GARABETİ

Bütün evreni egerek, bir arada tutan, fakat buna karşılık doğanın en zayıf kuvveti olan, esrarengiz çekim kuvveti (Gravitation), diğer üç kuvvetten çok farklı ve gariptir. Çekim, daima «Aşağı» kütle merkezine doğru ceker. Kuantum yani tanecik teoreminde şasraz bir kural olarak, daima bir parçacığın «Hem parçacık hem dalgacık» denen dualitesi vardır. Fakat bir istisna olarak, çekim kuvvetinin yalnızca «Dalgacık» özelliği vardır ve tanecik özelliği yakalanamamıştır. Dolayısıyla kütlesizdir ve algılanamaz, «Esir» gibi davranışır.

Cekim kuvveti, gerçekte çok çok zayıftır. Atom içinde hiç hissedilmeyen ama, bu atomlar üst üste birikince, dev güneşleri ve galaksileri oluşturunca inanılmaz bir güç olarak ortaya çıkar. (Bir tür sürümden kazanmak gibi) kütle birbirine eklendikçe EVRENİ ÇÖKERTEREK KIYAMETİ oluşturur. Çökken bir evren ise kozmik bir tek KARADELİKTE odaklanır. Bu kozmik karadelığın, kritik yarıçapı dışında kalan gravitation (Cekim) dalgaları evrenin dışına, fakat cap içinde kalan ise öteki evrene gecer. Bu ikisinin toplamına Schwarzschild ışaması denir, niceliği ise evrenin madde-enerji kütlesine eşittir. Galaksileri, güneş sistemlerini ve iki atomu bir arada tutarak «Molekül» olayını oluşturan bu kuvvet, Newton'un klasic yıldızlararası çekimi ya da Einstein'in geometrik çekim olup, Newton'un elmasını bu kuvvet yere düşürüp, Einstein'in ayağını yere bastırır. Her ikisinin de gövdesini doğrulamaktan korur.

Cekim kuvveti, sadece çekicidir ve bunun için fark edilir. Örneğin molekül olmak üzere atomların birbirini çekmesi, elmanın yere düşmesi (Hem yere hem havaya düşmemesi) nedeniyle onu hisseder, hatta bu yüzden yükseklik korkusu bile cekeriz. Oysa diğer üç kuvvet, hem çekicili hem iticidir. Böylece birbirlerinin etkilerini (Ce-

birel işlem sonucu) özdeş iseler iki katına çıkarır, eşlenik iseler sıfırlayıp, yok ederler. Çekimin ise böyle bir cebirel işlemi olmadığından ve diğerleri gibi kütlesi olmadığından aygıtlarca algılanması hâlen mümkün olmuyor.

Cekim kuvveti (Hünnes), diğer üç kuvveti (Künnes'ler 3 öydinlik) yıldızlar düzeyinde yine yıldızın cökerek ölümüne neden olur, böylece beyazcuce, pulsar ve karadelikler oluşur. Karadelikler, çekimin (Hünnes'in) tek başına otorite olduğu doğrudan bir çekim kaynağıdır. Ömrünün sonuna gelen bir yıldız, eğer Güneş'ten üç kez kütlece büyükse, en sık ve yoğun mekân kanallarındaki ya da tüneldeki inanılmaz büyülükteki enerji birikimi, nötronları çözerek, yerine «indirgenemez yüzey enerjisinden» oluşan bir **Mevâkiin nücuûm=Yıldız boşluğu** denen **KARADELIKLERİ** oluşturur. Karadelikler bu özellikleyle, sângı «Dalgacık» olduğu hâlde diğer kuvvetlerdeki gibi parçacığı olmayan çekimin, bu «Kayıp parçacığı» görevini yaparlar. Sanki «Karanoktacıklar» çekim dalgalarının parçacığı olma sonucudur.

Schwarzschild işimasına eşdeğer bir çekim enerjisi entropi özelliği göstermediğinden, çekimin yalnızca karadelik yüzeyinde olduğunu anlatan «Karadelik indirgenemez yüzey çekim enerjisi» olduğu ortaya çıkmaktı, karadeliklerin sadece bu indirgenemez yüzey enerjisinden oluşan karaboşluklar olduğu anlaşılmakta, entropisi olmayan ve spini çok garip olan bu çekim alanı magnetik etkiyle birleşerek ses, ışık, ısı, uzay-zaman, yıldız-galaksi vb. ne bulursa onu emer ve arkasındaki tünelden başka plânlardaki arka evrenlere fırlatır. Bunu başarıran **CEKİM KUVVETİ**'dir.

Cekim dalgaları son derece zayıftır. Fakat kozmik şiddetli olaylarda bunu algılamak mümkün görünmektedir. Bu konuda 1960'larda Weber bir dedektör gerçekleştirmiştir, fakat uzayda şanslı bir kaza yakalanmadığı için, beklemede kalınmıştır. Şimdi daha duyarlı olan Laser kullanılmış (LIGO) dedektörü bu düzeneğe eklenmiştir. Bu dedektörler, geçmişimizde kalın büyük patlama ve galaksi oluşumlarındaki çekimci dalgaları (Radyo dalgaları kodar) net olabilirlerdi. Fakat günümüzde bu mümkün değildir.

İki göksel cisim birbirine yaklaşlığında, o cisimleri terk eden çekimci dalgalar, hızlanırlar. Eğer bunlar nötron yıldız ikilisi gibilerse, çekimci dalgaların sinyalleri periyodik olarak daha da şiddetlenir.

Eğer, tesadüfen günün birinde Süpernova patlamalarından birini yakalarsak, (Bir kilohertz frekanslı vurumlu türden) çekimci dalgayı yakalayabiliirdik. Dedektörler aslında şiddetle dönen bir karadelığın «Sönümlü sinus» denen tipteki çekim dalgalarını yakalaymayı beklemektedirler. Eğer bunlardan biri yakalanırsa, belki de yapay çekimci dalga üreticilerini başarabileceğiz ve böylece, örneğin; «Cekimci dalga haberleşmesi» yolu açılabilecektir.

Cekimci dalgaların doğal jeneratörü olan karadelikler, çekimci dalgaların şiddetini azaltır ama dalgayı tamamen yutamaz. Böylece karadelikler (Söz konusu dedektörlerle) gözlenirse, büyük patlamadan acıya çıkan «Schwarzschild işaması» ölçümleri yapılacak ve bu çekimin arta kalmış işaması, bize evrendeki «SAKLı» kütleyi, gölge maddeleri saymamızı sağlayacak, karadeliklerin de kalın sirları çözülmüş olacaktır. Eğer bir çift karadelik birleşmek üzere birbirini yutarsa, istediğimiz sonuca ulaşmış olacağız.

Karadeliklere baktığımızda, çekim denen mekulun karaboşluk enerjilerinden ibaret olduğunu söyleyebiliriz. Çekim, yine Kur'an'daki Hünnes'in 7 anlomından biridir, merkezî kuvvet diye de tanımlanabilir.

Cekimin garabetleri pek çoktur. Doğal atomik birimlerdeki minik ölçeli kütelerin çekim sabiti $r=5.902 \times 10^{-39}$ yarıçapında çekim eylemi yeni bir boyutta tabi olur. Planck sabitinin altında, başka bir eylem tarzı da 10^{-36} cm. diye belirlenmiş «Sıkışmanın sonu» bölgesinde, çekim birimleri yeniden «Spinterine» saklanarak, çekimi ortadan kuvvet olarak yok etmeleridir.

Böylece bu doğal boyutta sonsuz sıkışma önlenir. Yani evren o mesafeye kadar büzüşür, sonra arkaya (ya da yeniden bize doğru) genişler. Bu doğal mesafede çekim tamamen etkisizdir.

Newton'un klâsik teoremine ek olarak, Einstein, «Evrende, tüm cisimlerin serbest düşüğüne eşdeğerlik dışında bundan bağımsız olarak evrenin geometrik çekimi olduğunu bulmuştur. Buna göre dünyaya uzavdan sürekli çekimci dalgâ akımı vardır.

Sürekli düşen, yani serbest düşen bir asansörde ağırlığımızı, çekimi hissetmeyiz. Amo asansör yere deðiginde, çekimim gerçekte var olduğunu yere çokılıp da parçalara olunca anlarız.

Evren, kendi kütlesine eşdeğer bir çekim etkisiyle, uzay-zamanını eğriletmektedir. «Geometrik çekim» kavramına tâbi (Kütlesi olan) her şey, çekim dalgaları oluşturarak, birbirine doğru hızlanır, sonucta da yaklaşırılar.

Örneğin vücutumuzla dünya arasında bir çekimci dalgâ alışverişi vardır. Dünyanın çekimci dalgâ şiddeti, elmanın çekimci dalgasından çok daha büyük olduğu için, elma yere düşer ve ayağımız da yere basar.

Cekimci dalgalar, iki cismin birbirine hızlanması sırasında, o cisimlerden kaçarak, çekimci özellik gösterirler. Bunlar sükûnet kütlesinde en fazla ve ışık hızında en az çekim uygulamaktadır. Dolayısıyla ışık hızında çekim maddeye etkiyemediğinden, madde dağılır yani oslî olan enerjiye dönüşür.

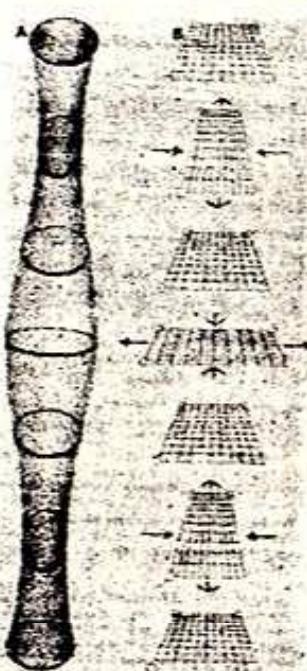
Einstein'in ışık hızı yasağı söz konusu olunca, Birleşik alan fizikçileri çekimi de «Kuantlaştmak» zorunda kalmaktadırlar, ona bir tanecik tanımak zorunda kalmakla birlikte bu tanecik şimdî dek osla bulunamayan hipotetik (Varsayımsal) GRAVITATION'dur.

Cekimci dalgalar (Gravitation) maddeye hic etki esmeden, kendilerini ve maddeyi hic tâciz etmeden, cismen içinden saydam olarak gecer giderler. Maddeyle etkilendikten tedirgin ve rahatsız olmayan çekimci dalgalar, bütün evren boyunca yol alırlar.

Dalgâ kavramı, kuantlaşmış olanlar kavramından çıkmaktadır. Evrendeki genellenmiş dalgâ mekanigine göre, (Típkî elektromagnetik dalgalarda olduğu gibi) dalgalar, iki türüdür. Bunlardan birincisi statik (Duraðan) alan dalgaları; diğeri ise dinamik (Değiþken) alan dalgalarıdır. Cekim (Gravitation), örneğin dünyomuzdaki gibi statik

bir alanda «Yerçekimi» denen duraðan dalgayı oluşturur. Fakat dinamik alanda (Zîmni fotonlar gibi) çekimci dalgalar oluştururlar. (Bu dinamik olanın sonucudur ve yayılan dalganın hızı ışık hızını aşmamalıdır.)

ŞEKİL - 2: CEKİMÇİ DALGALARIN UZAY-ZAMAN ORTAMLARINDA KASILIP GEVSEME ETKİSİ

den geçtiğini varsayıyalım. Başlangıcta dairesel olan tüpün kesit alanı, dalganın etkisiyle, eksenler oranı dalganın frekansına bağlı olarak değişen bir elipse dönüşecektir. Dalgâ kesildiğinde ise tüp eski şecline dönecektir. Dalgâ, kütlerlerin bulunduğu bir düzleme dik gelirse, düzlemin bir yönde daralmasına ve o yöne dik diğer yönde genişlemesine neden olur. İki dik yöndeki bu daralma ile genişleme dalganın yarım periyodunda yer değiştirir ve bu dalgâ var olduğu sürece tekrarlanır. Verilen örneklerdeki elipsin eksenlerindeki ve düzlemin boyutlarındaki fark dalganın genliğiyle orantılıdır.

Bu şeklärin orijinali Bilim Teknik 245. sayılardan açık lamasıyla birlikte alınmıştır: A şeklä, esnek bir tüp; B şeklä ise, esnek bir düzleml olup, çekimci dalgaların geçmesiyle, onların uyguladığı büzülüp-genişleme etkisi, dalgâ frekansı değerine göre tekrarlı olarak cismen düzlem distorsyonunu da kasıp-gevşetmektedir. Cekimci dalgalar, geçtikleri ortamın biçimini, hareket yönüne dik bir düzlem boyunca değiştirmeler. Bu değişim birbirine dik iki yönde sıkıştırma ve genişleştirme biçiminde olup, dalganın şiddetine ve frekansına bağlıdır. Örneğin, dalganın esnek bir plastik tüpün içi-

KESİM - 5

ELEKTROMAGNETİZMA

Elektrodinamik alan demek, bir cismin hızlanması, yani hareketi sırasında ortaya çıkan, elektrik yüküne ve ivmesine bağlı olarak orantılı **elektromagnetik dalga yayması** ise kütlesine ve ivmesine bağlıdır. Momentum (impuls) sakınımlı ilkesine göre yüksüz bir sistemin ivmesi sıfırdır, bu etkiye karşı gelen tepkinin sonucudur. Fakat etki ve tepki eşit olmadığından, ivmeli bir hareket oluşur ki, bu da çekimci dalga yayınlanmasının nedenidir. (Etki-tepki farkı kütlenin düzgün dağılımına bağlıdır. Birinci tam yuvarlak olmayan bir cisim daha çok tepkir.) Böylece ivmesi ve kütlesi olan her cismin, bu iki faktörün şiddetle orantılı olan çekimci dalga yayındadır anlaşılmamaktadır.

Kuantum teoremi, denebilir ki, en başta sadece elektromagnetizma kuvveti ve dolayısıyla «Elektron» dinamigi üzerine kurulu gibiydi. Daha sonra kapsam genişlemiş ve diğer her parçacığı bunyesine sırayla katmaya başlamış, günümüzde de tam evrensel olmuştur.

Elektromagnetizmanın tarihi çok eskidir. İnsanların ilk çağda «Mıknatısı» ve sonra yeni çağda «Statik elektriği» bulmalarına rağmen ikisi ayrı ayrı şeyler sanlıvardı. Ancak Maxwell, magnetizma ve elektriğin «Aynı kökenli, tek şey olduğunu» bularak «Elektromagnetik dalga teorisini» oluşturdu.

Daha sonra bu dalga teorisi Schrödinger'in dalga mekaniği ile Broglie'nin madde dalgaları teknikleriyle Kuantum kuramına alındı. Einstein'in elektromagnetizmayı kuvvet alanı olarak fotonlarla kuantlaştırması ve Dirac'ın elektrodinamigi bulmasıyla, elektromagnetik kuvvet kuantum teoremine girmiş bulunuyordu. (Öte yandan alanlar ile çok sıkı ilgili olan «Elektronun sıyrılmalı yönlerini» de Bohr gösteriyordu. Kuantum düzeyinde elektromagnetizme bu...

Gelelim elektromagnetik kuvete: Ciltlerimiz boyunca (ve bir önce zayıf nükleer kuvvet içinde de geldiğimiz) elektromagnetik kuvveti bir daha uzun uzadiya açmayaçak, özetleyeceğiz:

Cekimin ister elektrik yüklü ister yüksüz her kütleyle mutlaka etkimesine karşın, elektromagnetik kuvvet, sadece elektrik yüklü parçacıklara etkii, örneğin yüksüz olan nötrona hiçbir etkisi bulunamaz. (Buna karşılık nötrona çekim kuvveti elbette etkimektedir.)

Elektromagnetizma kütleyle ilgilenmez. Külesi ne kadar büyük olursa olsun, parçacıkların yükü (Mutlaka $+1$ ya da -1 olduğundan) bire-bir eşittir. Sözelimi (-1) yüklü elektron, kendinden 1836 kez küteli olan ($+1$) elektrik yüklü protonla, yüce bire-bir eşitlenip bir araya gelerek atomu oluştururlar. O hâlde, elektromagnetizmal kuvvet atom copında ve her yüklü parçacığa (Kuarklar dahil) etkindir. Cebir teoremi uyarınca, biri pozitif, diğeri negatif iki elektrik yükü vardır. Aynı yasaya göre mıknatista da buna özdeş iki kutup vardır. Elektromagnetizma yasasına göre, özdeş elektrik yükleri birbirini iterken; karşıt, eşyenik elektrik yükleri de birbirini çekmektedir.

Elektrik yükü ise eşit sayıda ve aynı anda milyarlarca yıldırımıçığın çakmasıdır. Bu yüzden elektromagnetik kuvvet, gökteki yıldırımların da nedenidir, tüm elektronik ölettleri, bilgisayar, motor ve fabrikaları, TV-radyo yayınlarını o yönetir. Bizi ısıtır ve aydınlatır, güneş ışıklarının uzayı kat ederek, bize ulaşmasını sağlar, mıknatısın çekmesini sağlar.

En başta ise atomu oluşturur: Eğer bu kuvvet olmasaydı, proton ve elektron bir araya gelip, hidrojen atomu diye ortaya çıkmazdı. Daha sonra da moleküller, en dışındaki elektronu paylaşarak ortaya çıkarlardı. Bu kuvvet olmasaydı, aydınlığı hic göremeyecektik.

Bu kuvvetin bir alanı olduğunu örneğin mıknatış okalarından biliriz. Kendi kuvvet alanını taşıyan foton denen ve (1) dönmeli (Spinli) kendisi elektrik yüksüz ve oygitlarıla asla algılanamayan zımnı (Sezgisel, virtuel, işleyen ama hissedilen, görülmeyen) kuantlardır.

Güçlü ışık fotonları ise ısı ve ışık verip, aygıtlarla olgulandığından, zımnı fotonlardan ayrıdır.

İşyan aktuel fotonlar, elektronun enerji düzeyleri arasında yayılanan, X ışını, Gamma ışını, 7 renk ve radyo dalgaları olarak kendini belli eder. Fakat zımnı (Elektromagnetik radyasyon verdiği hâlde, hiçbir aygıtlı saptanmayan, virtüel, sezilen) fotonlar elektromagnetik kuvvetin taşıyıcılarıdır. Bunun için hiçbir işime görmediğimiz hâlde, mıknatıs demir bir civiyi çeker (ki, bunu görürüz).

İster oktüel; ister virtüel olsun, tüm fotonlar, elektron carparırsa onu yörungesinden koparırlar. En soğuk fotonlar, uzun radyo dalgaları itibarıyle mutlak soğuk dereceye kadar soğuyan çok uzun dalga boylu olanlardır. En sıcak fotonlar ise ultra morötesi dalga (Gamma) fotonları olup, bunlar o kadar şiddetlidirler ki, ikisi çarpışsa, herhangi bir çift kararlı madde çifti (Proton, elektron-pozitron vb.) oluştururlar.

Bunun tersine madde-antimadde parçacıklarından ikiyi birbirini bulup yok ederlerse, yerine, yok olma ürünü olarak birbirine polarizlenmiş bir çift foton çıkar. Eğer polarizasyon kesinse, fotonların yüksüz olmakla birlikte, bu görüşe göre, (Bizdeki yüksüz fotonun tersi olan antimaddedeki negatif bir enerji olasılığında) ters yüklü bir karşıt foton olduğu da ileri sürülmüür. Böyle seyrek ışınalar asla yok değildir ve kuantum teoremi içinde önerilir: Örneğin negatif enerji $E=mc^2$ temelinde Negatif $E=-mc^2$ de yer alabilir. Ya da karşıt yüklerin birbirini çekmesi özdeşlerin itmesi, belirsizlik ilkesinin belli zamanı gelen bir parçacığı için geçersiz olur. Birbirini iteceklerine çekerler.

İşte bu garip durumlardan bir kaçı da «Elektron» için söz konusudur.

Kuantum yanı tanecik mekanlığında, ilerde değigneceğimiz gibi, parçacıklar arasında etki eden «Görünmez kuvvet alan parçacıkları» vardır. Bunlar 0, 1 ve 2 gibi tomsayılı spinlerle kuvvet etkileşimi sağlarlar. Örneğin, iki elektron arasında fotonlar elektromagnetik kuvveti (ve iki kuark arasında ise gluonlar güçlü nükleer kuvveti) taşırlar.

Daha doğrusu parçacıklardan birinin yayındığı fotonu diğer soğurur. Bu arada yutan parçacığın hızı bu tepkimeden etkilenecek değişir. Böylece iki parçacık arasında zımnı bir kuvvet olduğunu da anlarız. Bu duruma ELEKTRODİNAMİK YASA adı verilir.

Okurlarımıza doğanın dört kuvvetini sırayla sunarken, onların taneciklerinden de söz ediyoruz. İleride birleşik alanlar bölümünde doğanın dört temel kuvvetini birleştirmemi deneyeceğiz.

Doğanın dört temel kuvvetinden ilki olan Çekim, konumuzu oluşturan «Parçacık mekanığı», yani kuantum teoremine girmemektedir, tam tersine «Genel relativite teoremi» içeriğindedir ve tüm evren capindadır. Yani çekim atımkı ölçekte lokalize olamamaktadır. Çekimin bir parçacığı olup olmadığı da (Şimdilik) sırdır. Bunun için «Çekim», bilinen en eski kuvvet olmasına rağmen tanecik fizигinde tanımlanamayan tek kuvvet olarak düşünübiliriz.

Oysa diğer doğanın üç kuvveti «Kuantum teoremi» içindedir ve sırrı değildir. (Eğer relativite ve kuantum teoremleri birleştirilebilirse, doğanın dört temel kuvveti de birleşecektir.)

Cekim kuvvetinden sonra doğanın en eski ve en çok bilinen kuvveti, mıknatıstan, statik (Sürtünmeyle) elektriklenmeden tanıdığımız elektromagnetizmadır. Daha sonra «Elektrik ve elektronik» devriminden sorumlu olan elektronlar, günlük hayatımızın bir parçası olmuştur.

Doğanın dört kuvvetinin göstergesi olan parçacıklar, en yalan söyle anlatılabilir:

1. Elektromagnetizmal kuvvet: Elektron denen parçacık foton paketçileri yayar.
2. Zayıf çekirdek kuvveti: Nötrino denen parçacık bozon paketçileri yayar.
3. Güçlü çekirdek kuvveti: Kuark denen parçacık gluon paketçileri yayar.
4. Çekim kuvveti:

Cekim kuvvetinin bir «TANEKİĞİ» yoktur. (Olsaydı, «Filanca parçacık gravitation yayar» diye yazardım.)

APENDIX - 2

ELEKTRON BİLMECESİ

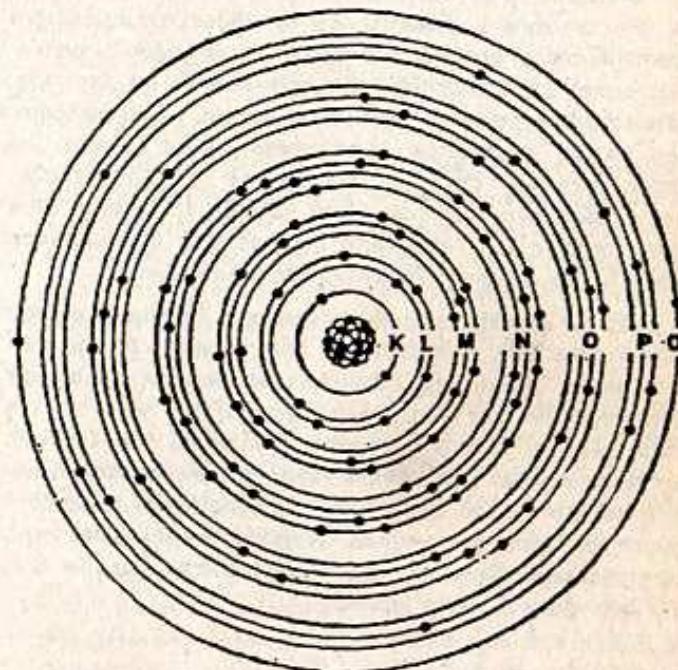
Elektron, nötrino, kuarkları sırayla yeniden göreceğiz. Şimdi konumuz atomun çevresindeki elektronlardır. Elektronlar çekirdekteki proton ve nötron merkezinin çevresinde dolonırlar. Fakat proton ve nötronun (Yeni çekirdek parçacıklarının) MADDE olmasına karşılık elektron madde ile enerji arasında kalmış «ORTADA» bir yapıdır.

1925 yılında Pauli, «Belirsizlik İlkesi yüzünden, benzer parçacıkların aynı konuma sahip olamayacağını ve aynı hızda hareket edemeyeceklerini», yani spinlerin 0, 1, 2 gibi dağınık ve de zit olma zorunluluğunu «Exclusion-Cikarma İlkesi» ile belirtirmiştir. Eğer böyle olmasayı, kuarklar proton ve nötronları, onlar da atomları oluşturamaz, kısaca dünya-evren kurulamazdı.

(Örneğin Helyum atomundaki elektron aynı yörungede seyretme şartını, birbirine ters yönde spin yaparak sağlarlar.) Pauli İlkesi aynı zamanda «Beyaz cüce» yıldız artıklarının oluşumunu sağlamaktadır. Dirac, 1928 yılında bu ilki den yola çıkararak, elektronun bu şartsızı ($1/2$) spinli olduğunu kuantum ve relativite teoremlerine tam uyan bir matematiksel yolla ispat etti. Böylece elektronların iki tam tur atarak dönmeleri gerektiğinden başka elektronun tersine yanı onun karşıtı olan «Pozitronu» da matematik yolla yakaladı. (Nitekim 1932 yılında Anderson «Pozitronu» buldu.) Bütün bunlar kuantum teoremi adına bulunanlarının dosdoğru olduğunu kanıtladı.

Ektromagnetik kuvveti taşıyan fotonlar (Kez güclü kuvveti taşıyan gluonlar ve zayıf kuvveti taşıyan bozonların tamamı), Pauli İlkesine uyarlar. Sadece çekim kuvveti bu ilkeye diğenir.

Evrende her şeyi «Parçacık» gören Kuantum teoremi, «Her parçacığın» da mutlaka «Spin» denen bir «DÖNÜ»sü, dönüşü olduğunu belirtmektedir. Bu kabaca bir örnekle, bir topacın kendi çevresinde dönmesi gibi düşünülebilirse de, gerçekte, kuantum mekanığının noktasal taneçiklerinde bir eksen asla yoktur.

ŞEKİL - 3 : ELEKTRONLARIN ÖRGÖTÜ

En ortada atomun çekirdeği bulunuyor. Siyahlar proton, beyazlar nötrondur. Bunun çevresinde ise 7 ana tabakada (Harflerle gösterilen) yer alan nokta biçiminde elektronlardır. Elektronların bu ana yörüngeleri dışında bir de alt-yörüngeleri vardır. Elektronlar dışarıdan enerji alıklarında bu sıçramalı yörüngelerde bir yukarı çıkarlar, enerjiyi foton olarak salıktan sonra da yerlerine geri dönerler. Temsilî resimdeki gibi elektronlar aslında birer noktacık değildir. Konumu belirsiz bir KÜRE-ZARF'tır. belirsizlik İlkesi, bizim, elektronun ne zaman, nerede ve hangi hızda olduğunu tespit etmemizi engeller. Bu bakımından elektron zarflarını bir «KÜRE BULUT» düşünmeliyiz. Elektron her an herhangi bir yerinde, herhangi bir hızdadır.

SPİN: Dönüşümlü özelliği temelde üç tiptir: Bunları «0», «1» ve «2» tamsayıyla gösteririz. Bu özellikler, bir parçacığın resminin masa üzerinde çevrilmesiyle, ilk andaki resmini eide etmek gibidir. Örneğin «0» spin demek, adı üzerinde, sıfır rakamını çevirmek, ya da bir nokta ya da bir cemberi ekseni çevresinde döndürmeye benzer. Fakat, ne kadar çevirirsek çevirelim, cember ne ters ne düz olur, her yönden aynı görünür. Buna karşılık «1» özelliği olan spin, örneğin bir fotoğrafın bir tam tur döndürülünce yine «ilk ve eski» görüntüsünü alacağını söyler.

«2» tur özelliği ise tipki bir İskambil kâğıdında olduğu gibi «Yarım tur» döndürülünce «ilk ve eski» biçimini aldığı onluttır. Bu olağan özellikteki spinlere ek olarak, bir parçacığın iki kez yanı iki tur döndürülüp yine «ilk ve eski» biçimini olmadığı şaşırtıcı spinler de var. «1» tam tur dönerken eski biçimini alamayan bu parçacıklar, örneğin elektron kesirli olarak $(1/2)$ ile gösterilen 2 tur döndüğünde ancak eski hâline ilk görüntüsünü alan garip bir istisnadir. Daha yüksek enerjili parçacıklar ise $3/2$, $5/3$ gibi garip spinler verirler.

Elektronun atom örgütü içindeki statüsünü, görüldüğü gibi «Kuantum teoremi» (Taneçik mekanığı) çok iyi belirleyebilmektedir. Aslında öncü kuantum teoremi doğrudan «Elektron taneçigi» üzerine kurulmuştur. Buna rağmen, elektronların nicin yükleri olduğunu, nicin yörüngelede ve sıçramalı olarak dolandıklarını ve en önemlisi de (Bir foton gibi özgür olacaklarına) nicin atom çevresinde «YERLEŞİK BİR MADDE DALGASI» gibi yerleştiğini açıklayamamaktadır. Birleşik alanlar teoremi açısından da «Elektronun temel=Asal» yanı bölünmeyen bir parçacık olması mümkün değildir. Takyon teoremi ise elektronu noktasal sayar. Elektron bileşik bir parçacık ise, onu bütün hâlinde tutan kuvvetler nelerdir? Nicin sıçramalı hareket ederler? Ana yörüngelein altında nicin ara yörüngeleler vardır? Bu soruların cevabını «Evreni tamamen taneçik=Madde» olarak görmek isteyen kuantum teoremi veremez.

• Ama kuantum teoremini eğer Planck sabitinin altında ve hemen Hilbert uzayı sınırlında olan özel bir ARA bölgeye götürdüğümüzde, elektron, artık taneçik değil; tamamen bir rezonans olarak, SOYUT bölge eşiğinde noktasal bir duruma gelir, küre olma vasfını kaybeder.

Bunu yapmamız için haklı nedenlerimiz var: Elektronun toplam enerjisini, ne kadarının «Elektrostatik=durgun alan» enerjisi ve ne kadarının «SOYUT» enerji olduğunu soruşturabiliriz. Çünkü m_e =Elektronun dinamik kütlesi ve m_s =Elektronun durgun kütlesi, m_s =Elektronun soyut (Sonsuz özenerjili, intrinsic, özünlü) kısmıdır. Bu durumda formül:

$m_e = m_0 + m_s$ olunca, m_e 'nin elektromagnetik katkısı $m_s = W/c^2$ biliniyor. Fakat m_s , matemotikte soyut (İmajiner yanı sıfırdan küçük bir kök içinde) sayıdır. Soyut sayılarından umacı gibi kaçan maddi fizik, bunları dışarılar ve her şeyi somutlaştırır.

Elektronun somut bir parçacık olabilmesi için $m_s = m_e$ kabul edilmiş ve böylece yarıçapının $r = 1,7 \times 10^{-13}$ cm. olduğu bulunmuştur. Bu böyle olmazsa kuantum fiziği baştanbaşa yıkılır. Fakat elektromagnetik bir aşırı firtinaya yakalanan elektronun ışık hızındaki durumu noktasal olmalıdır. Bu noktasal elektron (m_s) negatif çıkışma pahasına, elektron yarıçapını sıfır ($r_e = 0$) kabul ettiğimizde vardır. Geleneksel fizikte W elektromagnetik özenerjinin W değerine ve m_s soyut özelliğindeki özükülesine «Hayali» denir. (Modern fizikte buna «Hyper takyon» diyoruz.) Resmi bilim için bu «Sonsuz özenerji güçlüğü» buhranı olup bundan kaçınmak, elektron modeline dokunmamak için elektronu bir zarf kabul ederiz. Noktasal bir elektron için durum farklıdır: Bu zarf bir olay ıftu gibidir ve bir tünel süreci bu zarfa değmeden ona uzanır.

Elektronu bir foton yörüngeinden koparabilmektedir. $r_e = V = 1$ değer için sonsuz özenerjisi olduğu meydana çıkan elektronu kuantum teoremi «Durum» olarak tanımlar ki, bu onu beterrsiz yapar. Fakat noktasal bir elektron, «Durum» değil; bağımlı olduğundan öte evrende (Hilbert uzayında) anomali (Eski yüzde ihtimal) sonucu determinine olur.

Bizim INTRINSIC elektronumuzun «Bağlama enerjisi», kendinden büyük (ÜSTÜN KÜTLE VE ÜSTÜN YÜK İLE SONSUZ ENERJİLİ) olup, beşinci boyutta ölçülebilir. (*)

(*) HF- bioelektromagnetik plazma ışımamızın sonsuz özenerji radyasyonu kabasız bir süreçtir. Bu ışma radyasyonun metrik gamında yer almadı ve sadece «Çanbedenin» elektromagnetik plazmasıdır. Gövdemiz çekirdek, Kirlian ışaması da biyoelektromagnetik elektron fotonları gibi davranışır. Öğretimiz bu Kirlian ışmasını ($r=0$ için) «Sonsuz özenerjili» noktasal elektron AURA'sı olarak saptamıştır. Yaşam sürecimiz de bir zaman enerjisi (Sayılı nefes ile tüketim) ve rızk denen (Rezervin harcandığı) enerji paketçileri sonucudur. Elektron protonun yükü (1)'-

dir ama onun bileşenleri $(2\pi)^{-4} = \frac{\pi}{4}$ = 1 değerini ver-

diği için yük (1) tam sayıdır. Öğretimiz dış uzayı (Aktuel evreni) bir cemberin çevresi ve iç uzayı (Virtüel, capita saklı uzayı) ise evrenin üçüncü düzlemi (ya da mekanın dördüncü uzunluğu ya da «Beşinci boyut=Bilinç») olarak göstermektedir. Böylece iç ve dış uzayın birbirine oranı π sayısıdır. Nitekim dairede-cemberde, çevrenin capa oranı $\pi=3.14159$ sayısıdır. Böylece dış uzaydaki yük (1) ise iç uzaydaki elektrik yükü $1/\pi$ olup kuarklarda kesirli yükü açıklamaktadır. Dış uzaydaki elektrik yükü bir doğa sabiti olan (1) ve iç uzaydaki karşılığı ise π ya da 2π olmaktadır. Bir sinüs dalganının $2\pi=360^\circ$ olması sonucu 2π

sayısının dördüncü negatif kökü $(2\pi)^{-4} = \frac{\pi}{4} = 1$ sonuc

olarak (1) olur ve elektrik yükünün tam sayısıdır. Ama, kuarkların «Üstün kütleyerinin» $1/3$ ya da $2/3$ değerinin somut kalıcının soyut olmasının nedeni, iç/dış uzay oranlamasıdır ve π sayısının yönetimindedir. Üstün kütle konusunda daha sonra «Hızır Tezkiresi» içinde de de-ğinilecektir.

Nesil ki «Çekim-aşırı-şok» karadellikler gibi GARİP bir son ile sonuçlanıyorsa, aynı mantıkla, «Elektromagnetik-aşırı-şok» da GARİP sonuçlar vermelidir. Çünkü böyle bir durumda elektronlar «NOKTASAL VE/VEYA TÜNEL BULUP KAÇMAYA, UZAY-ZAMAN DEĞİŞİRMEMEYE ZORUNLU kalacaklardır. Bunun böyle olması için sayısız nedenlerimiz var:

1. Konumuz elektromagnetizmal kuvvet olduğundan, bu kuvvetin sık kanallarda birikimi sonucu «UZAY-ZAMAN YÜRÜYÜMÜ» gerekmektedir. Yani aşırı elektromagnetizma yüklenmiş ya da bu fırtınaya tutulmuş bir cisim, parçacık özelliğini yitirerek, dalgacık olmaya yonelecektir. O zaman da lokalize (Konumlandığı, sükünet hâlinde) olduğu yerden cılgınca bir güclü tünel bulacak ve başka uzay-zaman bölgesine koşacak, kendi kafesini parçalamış olacaktır.

2. Kuantum teoreminin «Parçacığın maddi dalgacık olması» ikili özelliği buna izin vermektedir. (Düülite bu konunun ardından hemen sunulacaktır.)

3. «Elektronun bulunma olasılığının sıfır olduğu» bir yerde bile, MAGNETİK ALANIN VARLIĞINI HİSSETTİĞİ KANITLANMIŞTIR. Bunun sonucu boşluktan enerji (Örneğin elektron) üretmek yanı bir başka uzay-zamandan, bizim tarafa yoktan var edilmişcesine cisim nökleri mümkün olmaktadır. (Gizli değişkenlerin neden olduğu bir tayıyı mekâna da ileride de-ğinilecektir.)

4. Kuantum teoremi, TÜNEL açarak, maddenin madde içinden (Etkileşmeden) gecebildiğini kanıtlamıştır. Tünelin ağızı, MAGNETİK ALAN içermektedir. Çünkü BEŞ BOYUTLU bir evrende MAGNETİZMA dört boyutlu evrenin değil BEŞİNÇİ BOYUTUN BİR SONUCU olarak ortaya çıkmaktadır ki, bunu Zig-Zag/K. M. Allein notları ispatlamıştır. (İleride de-ğinilecek.)

Şimdi söylemeklerimizin bir anlam kazanabilmesi için, yine ekibimizden (Sieg saga) Prof. Dr. Paul Davies'in orijinali PM. dergisinde çıkan, fakat sevgideğer Dr. Ergin Korur'un usta çevirisi nedeniyle Tübitak/Bilim ve Teknik dergisi 237. sayısından aynen alıntı yaptığım ilginc yazıyı okurum mutlaka dikkatle izlemelidir. Çünkü yazının yorumunu sunduğumda «Hayatlılar gerçek» olacaktır:

APENDIX - 3

HEM İNSAN HEM (İşık hızında) DALGA OLABİLİR MİYİZ?

- «Burada anlatacağımız gerçekler; karadelikler, zaman uzaması ve diğer garip fizik olayları hakkında okuduklarınızdan bile daha inanılmaz gelecektir. Yine de, bugün artık hiç kimse yaratılan her şeyin "ikili" bir özellik gösterdiğinden kuşku duyamaz: Her madde aynı zamanda bir dalgadır ve bundan dolayı ışık hızıyla uzayı aşabilir. Bilim bu parçacık-dalga ikiliğini nasıl buldu? Bununla ne demek isteniliyor? Bunun hangi sonuçlarını somut olarak kanıtlayabiliyoruz? Yazımızda bunları göreceksiniz.

Prof. Paul DAVIES

Aynı zamanda dalga olan bir cismin hikâyesi, akrep ve yelkovan karanlıkta sarımsı yeşil parıldayan, eski ışıklı saatlerle başlar. Bu saatlerin göstergeleri radyum kaplıydı. Hafif parıltıları, radyoaktiviteden ileri gelmekteydi. Bu radyoaktivite, fizikçilerin "alfa bozunu" dedikleri bir olaya bağlı olarak ortaya çıkıyordu. Alfa bozunu olayı, yüzylimizin başında keşfedilmişti. Bundan bir süre sonra araştırmacılar, bu olayın çok garip özellikleri bulunduğuunu anladılar.

Olaydaki garipliği anlayanlardan biri, İngiltere'de araştırma yapan bir Yeni Zelandlı cekirdek fizikçi Ernest Rutherford idi. O zamanki adıyla alfa ışınları üzerinde ilk deneyleri yapanlar arasında o da vardı. Bu ışınları doğuran neden, o zaman da bilinmekteydi. Durağan olmayan ağır bir atom cekirdeği, örneğin, bir uranyum ya da radyum cekirdeği; kendiliğinden dışarıya yüksek enerjili elek-

trik yüklü bir parçacık fırlatır. Rutherford burada hiç beklenmeyen bir şey buldu. Eğer böyle parçacıklarla başka uranyum atomlarının cekirdekleri bombardıman edilirse, parçacıklar cekirdektenden geriye yansıtılıyordu. Anlaşıldığına göre cekirdeğin elektrik yükü, onları geri itiyordu. Bilmecede buydu. Rutherford şu soruyu cevaplandırmaya çalışıyordu: "Madem alfa parçacığı uranyum cekirdeğinden çıktı, o halde neden tekrar cekirdektenden içeri giremiyor?"

Elbette ki araştırmacılar, her atom cekirdeğinin görünmez bir engelle çevrili olduğunu biliyorlardı. Bu, cekirdeğin elektrik olanının doğurduğu bir kuvvettir. Şimdilik düşünülüyor suyu: Alfa parçacığı engeli içeren dışarıya doğru aşabildiği halde, neden dışardan içeriye doğru aşamıyor? Yapılan yaklaşık hesaplar, bilmeceyi daha da içinden çıkmazı hale getirmektedi; çünkü, kuvvet engelinin gücünün, dışarıya fırlatılan parçacıkların enerjisinden çok daha üstün olduğunu ortaya koymakta idiler. Bu hesaplara göre, aslında zaten alfa parçacıklarının hiç dışarıya çıkamamış olmaları gerekiyordu. Öyleyse bu parçacıklar cekirdektenden kaçabilmek için engelin altından bir tünel mi açmışlardır? Herhalde burda pek tekin olmayan işler dönüyordu!

Rutherford'un bilmecesi, ancak bambaşka problemlerle uğraşan iki araştırmacıının dahice buluşları sayesinde çözülebildi. Bu dahice buluşlardan biri, atomun yapısı ile ilgiliydi. Rutherford, atom için bir "gezegen modeli" geliştirmiştir. Bu modelde negatif yüklü elektronlar, pozitif yüklü cekirdek külesi etrafında dolanıyordu.. Rutherford'un modelinin zayıf tarafı suyu: Dolanan elektrik yükü taşıyıcıları, mekanik kanunlarına göre, sürekli olarak elektromanyetik ışının biciminde hareket enerjisi kaybetmek zorunda idiler ve sonlarının çabucak gelmesi gerekiyordu. Enerjilerini kaybedip, helezonlar cizerek atom cekirdeğinin üzerine düşmeleri kaçınılmazdı..

O halde, Rutherford'un modelini doğru kabul edersek, atom yapısının çabucak cöküntüye uğraması ve elektronların yöründede kalmaması gerekiyordu. Oysa gerçekte elektronların düşüşü diye bir şey gözlenmemiştir. Aslında elektronlar dolanırken enerji düzeylerini korurlar, yanı işi-

nim biçiminde enerji kaybetmezler. Sadece, dışarıdan gelen bir uyarıma ile elektronlar çeşitli enerji düzeylerinin birinden diğerine atlarken; kalan fazla enerji, işinim şekilde açıga çıkar.

Heisenberg'in belirsizlik ilkesi, elektronların neden cekirdek üzerine düşmediğine iyi bir açıklama getirmiştir. Ancak soruyu ilk kez Danimarkalı fizikçi Niels Bohr doğru olarak cevaplandırmıştı. Bohr 1912'de Rutherford'ın Manchester'de ziyaret ettikten sonra, atomların en basit olan hidrojen atomunun olsı değişik enerji düzeylerinin doğru olarak hesaplanması olağan veren bir formül düzenlemiştir. Bu formülde, her şeyin kendisine bağlı olduğu bir nicelik yer almıyordu. Bu da, Alman fizikçisi Max Planck'in keşfetmiş bulunduğu Planck değişmez (konstantı) idi. Bu değişmez, daha 1905'te ünlü Albert Einstein'in fotoelektrik etkisini açıklayabilmesine yardımcı olmuştu. Ayrıca da, eskiden herkesin sadece elektromanyetik dalgalar saydığı ışık ışınlarının, bir parçacık akımı özelliğini de gösterebildiklerini ortaya koymuştur. Einstein, bunları foton adını verdi ve küçük enerji paketleri, ya da o zamanki deyimle, kuantalar biçiminde ortaya çıktılarını belirtti.

Bundan yedi yıl sonra, Niels Bohr atom bilmeçesini çözdü. Bohr, ışık kuantları ve atomdaki enerji düzeyleri arasında bir ilişki olduğunu bulmuştu. Buluşuna göre, enerji düzeyleri öyle rostgele değerler olamıyordu. Bir enerji düzeyi ile onu hemen izleyen enerji düzeyi arasındaki fark, hep tam sayılar, örneğin, Planck değişmezinin bir katı, iki katı, üç katı, yedi katı vs. biçiminde olabiliyordu. Buna karşılık, diyelim sekizde yedi gibi kesirli bir değer olamıyordu.

Fizikçiler bir şeyin nasıl olduğunu anladıkları zaman ne yaparlar? Cevap: Bunu doğuran nedeni de araştırırlar. Burada şu problem vardı: Atomdaki elektronların enerjisi neden kuvantlaşmış biçimde idi?

Bohr'un buluşundan oniki yıl sonra genç bir Fransız, cevabı bulmak amacıyla cesur ve spekulatif bir fikir ortaya attı: Louis de Broglie'ün düşüncesine göre, Einstein'in

"Işık, bozen bir parçacık akımı gibi davranışır" sözünü tersine çevirmek gerekiyordu. Herkes elektronların küçük kürreciklere benzeyen maddesel parçacıklar olduğundan emindi ama, belki de elektronlar, bazen dalgalar gibi davranışlıyorlardı.

İş, sadece fikir sahnesinde kalmadı. De Broglie basit bir formül tasarıladı. Bu formül, böyle bir madde dalgasının dalga uzunluğunun nasıl hesaplanabileceğini gösteriyordu. Bunun sonucuna göre; bir elektronun impulsu ne kadar yüksek olursa, dalgaları da o ölçüde kısalmaktadır. Impuls, kütle çarpı hızı eşittir. Elektronun kütlesi çok küçük olduğu için, bu kurallı daha basit olarak da ifade edebiliriz: Bir elektron ne kadar hızlı hareket ederse, dalgası da o ölçüde kısalır. Hangi ölçüde mi? Burada Planck değişmezini gene önmüze cıkıyor.

Belki burada anıtlıklarımız sadece teorik düşünceler olarak görünebilir. Ancak bu görünüş yaniltıcıdır. Aslında de Broglie'ün fikri, atom araştırmalarında çok önemli sonuçlara varılmasını sağlamıştır. Nitelik, Avusturyalı Erwin Schrödinger "dalga mekaniği"ni geliştirirken şunları belirlemiştir: Elektronlar ve diğer atomici parçacıklar söz konusu olunca, İngiliz bilgini Isaac Newton'a dayanan klasik hareket kanunları geçerliklerini kaybeder. Bunun yerini madde dalgaları konusundaki yeni bir denklem olması gereklidir.

Böylece atom araştırmacıları birdenbire atomla ilgili birçok bilmecesi çözümbilir duruma gelmişlerdi. Örneğin neden sadece belirli enerji düzeyleri vardır? Cevap: Çünkü ancak belirli dalga motifleri, enerji kaybı olmaksızın yan yana bulunmaya olağan verir. Atom çekirdeğinin etrafındaki durumu, gitari teli titratıldığı zaman ortaya çıkan tonlara ve üst tonlara benzer.

Schrödinger'in dalga denklemi, üstelik Niels Bohr'un 1912'den kalma formülü ile de iyi uyuyordu. Sadece, Schrödinger'in denklemi çok daha kapsamlı idi ve Bohr'un formülüne onun sadece bir bölümü gözüyle bakılabilirdi. Daha sonraki yıllarda kuantum mekaniği adıyla tanınan bu yeni teori, elektronlar ve diğer parçacıklara ilişkin yeni problemlere de uygulandı. Bugün Schrödinger'in dalga

denklemi bütün atom, molekül ve parçalar fiziginin, ayrıca fizikokimyanın büyük bölümünün temelini oluşturmaktadır.

Acaba maddenin dalgası yapısı, sadece en küçük parçacıklar alanında mı geçerlidir? İnsan bazı durumlarda bir dalgası gibi davranışlı mı? Dünyadaki bütün araştırmacılar birden bu soruya karşılaşılmış bulunuyorlardı. Atomik olanda bile olanaksız sanılan şeylerin mümkün olduğu ortaya çıkmıştı. Örnek olarak bir kuvvet alanında karşılaşılan bir elektron akımını ele alalım: Eğer bu itici bir olsan elektronları iteceğini ve buna karşılık çekici bir olsan elektronları kendine çekenin vorsaymak okla uygun olur.

Bu vorsayımda okla uygun görünüyor ama; anlıttığımız olayı dalgı mekanığı denklemiyle incelersek vorsayımlarımız yanlış çıkmaktadır. Bu denklemiyle göre; çekici bir alan bile bazı dalgaları itebilmekte, elektronlar bazen çekilecekleri yerde geriye fırlatılabilmektedir. Bu olay seyredebilse, deliğe kadar yuvarlanan, fakat deliğin kenarına gelince içeriye düşeceğini birden geri dönen bir golf topu görmüş gibi olacaktır.

İkinci ve hemen hemen inanılmaz gibi gelen bir olay da şudur: Madde dalgaları örneğin atom çekirdeğinin etrafındaki kuvvet alanı gibi bir engelle karşılaşlıklarını zaman, bütünüyle durdurulamazlar. Bazı dalgalar engelden sıyrı ve öbür tarafında tekrar görünürler. Bunun anlamları elektronların, aşmak için enerjileri yetmese bile bir engelden "tünel" açıp geçebilecekleridir. Tünel etkisi diye adlandırılan bu olaydan şimdi elektronikte yararlanıyoruz. Buna bir örnek, bir devre elementi olarak kullanılan tünel diyonotudur.

Yazımızın başında, panidayan radyum saatinden ve bu parıltıyi doğuran alfa bozunumundan söz etmiştik. Artık bu olayı açıklayabiliyoruz. Alfa bozunumunun arkasında da dalgalar yatomaktadır. Nasıl elektron dalgaları varsa, alfa parçacıkları da dalgalı olabilirler. Alfa parçacıkları ve bunlarla ilişkili dalgalar atomun kuvvet alanı gibi bir engelle çevrelendikleri zaman bunun arasından sıyrıbilirler. Böylelikle alfa parçacıklarının engelden "tünel" açarak sıyrılmaları mümkün olur. Bunun tersine bir olayı neden

seyrek olarak gözleyebiliyoruz? Cevap, böyle dalgaların kaçış oranının fevkâlâde küçük olmasıdır. Bir alfa parçacığının atom çekirdeğinden tünel açabilmesi için milyonlarca yıl geçmesi gereklidir.

Tünel etkisinden daha bile şaşırıcı diye biliceğimiz bir olay, üstün iletkenlidir. Elektronlardan oluşan elektrik akımı, normal olarak, örneğin bir bakır tel gibi iletkenlerden dümmez akmaz. Aksine, elektronlar metalin kristal yapısının arasından, önceden hesaplanamayacak biçimde dolanırlar. Bu arada, çoğu kere engellere carpar ve yollarından sapırırlar. Bunun sonucunda bildiğimiz elektrik direnci olayı ortaya çıkar. İşte şimdi işin şaşırıcı tarafına geliyoruz: Bazı modeller, onları mutlak sıfır derecesine kadar soğuttugumuz zaman, birdenbire bütün dirençlerini kaybeder ve üstün iletken olurlar. Halka biçimindeki bir üstün iletkende, elektrik akımı filen enerjisini kaybetmeksızın sonsuza kadar akabilir.

Bu nasıl oluyor? Bu olayın ardında ne yatıyor? Yine dalgı etkileşimi ile karşı karşıyayız. Her yüklü parçacık bir elektrik alanı ile çevrelenmiştir. Bu alan, parçacığın yer aldığı kristal yapının biçimini biraz değiştirir. Bu da, öteki parçacıkların hareketini etkiler.

Fizikçilerin deyişiyle, kristalin içindeki atomlar arasında zayıf bir karşılıklı etkileşim vardır. Çok düşük sıcaklık derecelerinde, bu etkileşim elektron çiftlerinin oluşmasına yol açar. Şimdi biz bu elektronları halka biçimindeki bir cisme elektron çift olarak aktarabilirse, bunların halkadan geçen kuantum dalgaları, aynı düzeyde kalın bir enerji durumuna erişecektir. Artık normal direnç olayı ile bu durumun değişmesi söz konusu değildir. Böyle akım elektronları tipki bir atom çekirdeğinin etrafında dolanan ya da salınan elektronlar gibi davranışları. Onun için, üstün iletkenleri dev boyutlu, makroskopik atomlar sayabiliriz.

Bundan 25 yıl önce Cambridge Üniversitesi'nde Brian Josephson adlı bir öğrenci, tünel etkisi ile üstün iletkenliği birbirine iliskilendiren bir şey buldu. Josephson şunu kanıtlamıştı: Bir üstün iletkenindeki elektron çiftleri, ince bir yalıtkan madde tabakasından "tünel" açabilirler. Bu-

gün andığımız tünel etkisinin sadece belirli bir akım şiddetine kadar ortaya çıktığını biliyoruz. Ancak, bir manyetik alan yardımıyla mümkün en yüksek akım şiddetini azaltabiliriz. Eğer manyetik alanı bir kuvvetlendirir, bir zayıflatırsak; o takdirde mümkün en şiddetli akım da belirgin ritmik bir biçimde yükselir ve alçalar.

Bu etki de, elektron çiftlerinin dalga özelliğini gösterdiğini ortaya koyar. Akım değerlerindeki yükselp alçalmalar; dalgaların manyetik alanın değişik bölgelerinden geçmesi, fazdan çıkışması ve birbirini girişim (enterferans) doğayısıyla dönüşümlü olarak kuvvetlendirmesi ve zayıflatmasından ileri gelmektedir.

Üstün iletkenlik de artık çoktan laboratuvarlardan çıkarık uygulama alanına geçmiştir. Artık üstün iletkenlerden, çok güçlü miknatıslar yapmak, çok zayıf manyetik alanları ölçmek ve evrendeki şu esrarlı "tekkutup"ları araştırmakta yararlanılmaktadır. Bu tekkutuplar, miknatısların aksine sadece bir kuzey ya da güney kutbu bulunduğu öngörülen parçacıklardır.

Brian Josephson'un buluşu, belki kısa süre sonra fevkalâde hızlı çalışan bilgisayar devre anahtarlarının yapımını sağlayacaktır. Elektronların dalga özelliğinden de teknikte yararlanılmaktadır. Bunun bir örneği, elektron mikroskopudur. Bu mikroskopta, ışık dalgaları yerine elektron dalgaları kullanılıyor. Bunun yararı şudur: Elektron dalgaları çok daha kısodır ve bu yüzden bir resemi çok daha ince ayrıntısıyla gösterebilirler. Elektron dalgalarının metal yapısındaki kusurları ortaya çıkarma yeteneği de dikkatten uzak tutulmamalıdır. Bunun için elektron ya da nötron dalgalarından oluşan bir akım, incelenenek metalde yöneltilir ve dalga uzunluğu atom çekirdeğinin kendi salınımı ile rezonans sağlayıcaya kadar değiştirilir.

Bütün bunlar çok ilgi çekici değil mi? Ancak hepinden önemli soru, insanın da bir madde dalgası olup olmadığıdır. Kesin olarak evrende her parçacığın bir de dalgası olduğunu söyleyebiliriz. Örneğin tam yapılı atomlar arasında bile girişim olayları gözlemebilmiştir. Bu, ancak atomla ilişkili bir dalganın olmasıyla açıklanabilir. O halde ilke olarak insanların ve hatta gezegenlerin bir

kuantum dalgası vardır. Bu dalgayı algılayamadığımızın nedeni, bundan 60 yıl önce Fransız bilgini de Broglie'ün düzenlemiş olduğu formülden onlaşılmamaktedir. Bu formüle göre, impuls arttıkça dalganın boyu kısılır. İmpuls ise cismin hızı ve kütlesi ile orantılı olarak artar. Bir elektrikli ev aletinden akım olarak geçen bir elektronun dalga uzunluğu, aşağı yukarı milyonda bir santimetre kadardır. Tipik bir bakterinin dalga uzunluğu, bir atom çekirdeğinin çapından daha küçüktür. Bir futbolcunun havaya fırlattığı bir futbol topunun dalga uzunluğu ise 10^{-32} santimetredir. Bu sayıyı bir kere de rakamla belirtelim: 0 000 000 000 000 000 000 000 000 000 000 01 santimetre!

İnsanlar ve gezegenler için bu değerler çok daha küçüktür. O halde pratikte kendi beden dalgalarımızı fazla önemsemeden gözardı edebiliriz.

Eğer madde dalgaları ile ilişkili bazı çözülmemiş temel sorunlar olmasaydı yazımızı burada noktalayabilirdik. Bilim adamlarının özellikle son ellî-altmış yıldır uğraştığı bu sorunların temelinde şu soru yatkınlıdır: Kuantum dalgaları aslında nedir?

Normal hayatı her şey mantıkla açıklanabilir gibi görülmektedir. Buna göre ortada ya madde vardır, ya dalga. Bir cisim aynı zamanda bir dalga olamaz. Buna göre, cismi olan elektronların dalgası olamaz. Ne var ki, elektron dalgaları olduğu ortaya çıkarıldı ve fizikçiler önce ne diyeceklerini şaşırdılar. Sonra, dalga-parçacık ikiliğinden söz ettiler. Açıklamalarına bakılırsa elektronlar duruma göre dalga ya da parçacık özelliğini gösterebiliyorlardı. Danimarkalı Niels Bohr bu konuda bir adım daha ileri gitti ve "bütünleme ilkesi"ni ortaya koydu, bu ilkeye göre dalgalar ve parçacıklar birbirinin ziddi değildir, tam tersine, birbirini bütünlüler. Bundan dolayı bir elektron bazen bir dalga, bazen bir parçacık özelliğini gösterebilir ama; her iki özelliği aynı anda gösteremez.

Bohr, elektronların aslında bir dalga mı, yoksa parçacık mı olduğu sorusunu mantıksız bulmaktaydı. Gerekçe: suydı: Bir elektron hakkında bir şey öğrenmek isteyen kimse, onu gözlemek zorundadır. Gözlem yapmak demek, ölçüm yapmak demektir. O halde elektronun dalga

olup olmaması, yapılan deneye bağımlı kalacaktır.

Bohr'un düşüncesi, ilk defa 19. yüzyılın başlangıcında Thomas Young adlı İngilizin yapmış olduğu bir deneyi yeniden gün ışığına çıkardı. Young bu deneyi ışık ışınları ile yapmıştı ama, bu deney kolayca elektronlarla da tekrarlanabilir. Young deneyinde ışığı iki dar aralıktan geçirmişti. Bunun üzerine ortalarındaki duvarda bugün girişim çizgileri dediğimiz bir sıra aydınlatır ve karanlık çizginin belirdiğini gördü. Young'un deneyinde bu şekilde ortaya çıkan çizgiler ışığın dalga özelliğini açıkça kanıtlamaktadır. İki dalga birbirile karşılaştır ve kesişirse, her zaman girişim ortaya çıkar. Dalga doruğu ile dalga doruğu karşılaşrsa, dalga zayıflar ya da yok olur, yani karanlık meydana gelir. Daha önce Josephson etkisini anlattığımız zaman girişim olayından söz etmiştik. Nitekim Young deneyinde de sağ ve sol aralıktan geçen ışık dalgaları üst üste gelmekte ve dönüşümlü olarak birbirini kuvvetlendirmekte ya da zayıflatmaktadır.

Şimdide kadar anlattığımız her şey normaldir ve iyi bilinmektedir. Ancak şimdı ışığı bir parçacık (foton) akımı olarak ele alırsak, garip bir celişki ile karşılaşırız. ışığı, aralıklardan her defasında sadece bir foton gececek kadar korartmak mümkündür. Şimdi, uzun bir süre içinde elde olunan sonuçları, örneğin, fotonların bir fotoğraf plakını korartmasını sağlayarak kaydederek, tuhaf bir şey görürüz: Fotoğraf plakında girişim olayını gösteren noktacıklar meydana gelmiştir. Celişki bunun neresindedir? Cevap: Tek bir foton sadece tek bir aralıktan geçebilir, her ikisinden birden değil. Girişim motiflerini açıklamak içinse her iki aralığın varlığı gereklidir. Bir foton davranışını, nasıl içinden geçmemiş olduğu aralığın durumunu "bilip" belirleyebiliyor?

Bohr, bu soruya da bir cevap buldu. Cevap, insanın gözlemci olarak rolü ile ilişkiliydi. Bohr'a göre, girişim motifini bozmadan belirli bir fotonun hangi aralıktan geçtiğini öğrenmemimize olanak yoktu. Diyalim ki, biri fotonun yolunu izlemek istesin. O takdirde yaptığı gözleme sistemi etkileyecektir ve motif bozacaktır. Sonuçta girişim çizgileri ortadan kaybolacak ve sadece birbirile üstüste ge-

len parmak noktacıklar kalacaktır. Başka türlü söylesek, örneğin, uzaya belirli bir yol izleyen fotonların parçacık özelliğini gözleyen bir kimse, onların dalga özelliğini fark edmeyecektir. Tersine, eğer fotonun izlediği yol ile uğrasmazsa, o takdirde girişim çizgileri ile ortaya çıkan dalga özelliğini gözleyebiliriz. Bohr'un düşüncesine göre; burada tek bir deney değil, birbirini bütünüleyen iki deney söz konusudur. Deneyin biri parçacıkları, diğeri ise dalgaları ortaya çıkarmaktadır.

Kısa bir süre önce Teksas'taki Austin Üniversitesi'nden fizikçi John Wheeler bu garip açıklamaya daha da şarşırıcı bir nokta ekledi. Wheeler, dalganın mı yoksa parçacığın mı gözleneneceği seçiminin, foton ya da elektron aralıklar düzenden geçtikten sonra yapılması gerektiğini belirtmektedir. Wheeler'in gösterdiği gibi, ya projeksiyon ekranından aralığa doğru, yani tersine bakarak ışığın hangi aralıktan geçmiş olduğunu tespit etmek, ya da buna bilmeksızın girişim motifinin oluşumunu sağlamak seçimiz vardır. Bunun anlamı şudur: Araştırmacı verdiği kararla, aralıktan bir dalga mı yoksa işin mi geleceğini "sonradan" etkileyebilmektedir!

Fizikçiler, bu deney düzene "gecmiş seçim deneyi" adını vermektedirler. Bu deney, dalga-parçacık ikiliğinin insana pek tekin görünmeyen bazı özelliklerini ortaya koymuyor. Burada deneyi yapan sanki gecmiş etkileyebilmişmiş gibi görünebilmektedir.

Kuantum teorisinde ortaya çıkan bu gibi etkiler, mistik eğilimleri olan kimseler tarafından bütün olağandışı olayları açıklamada kullanılmak istenmiştir. Durumu açıklığa kavuşturmak için hemen söyleyelim ki, bu gecmiş seçim düzeni öyle gecmiş mesajlar göndermek üzere kullanılamaz. Deneyi yapan kimse gecmiş değiştirmemek te, sadece bir biçim almışında etken olmaktadır.

Doğrulanmış olan şay, gözlemcinin, kuantum düzende gerçeğin ne olduğunu belirlenmesinde temel bir rol oynadığıdır. Bu durum fizikçilerle filozofları her zaman şarşırtmıştır. Şu soruyu sormamız gerekmektedir: Bir kimse bir elektron ya da fotonu gözlediği zaman ne olmaktadır? Daha önce gördüğümüz gibi, dalga özelliği, in-

son gibi büyük cisimlerde normal olarak tamamen önemlidir. Yine de, kuantum düzeyinde yapılan bir ölçümde ne ölçüm oletinin, ne insanın daha özelliklerinin gözardı edilemeyeceğini sanıyoruz.

Bilim burada cetin bir probleme karşı karşıyadır. Bilgisayarların gelişimine önemli bir katkısı olan Amerikalı matematikçi John von Neumann, bunu çözümlemek için bir model geliştirdi. Bu modelde kuantum parçacıkları, ölçüm aleti ve gözlemci, tek ve bölünmez bir kuantum sistemi olarak ele alınıyor. Anılan sistem bir bütür olarak Avusturyalı Schrödinger'in daha önce anlattığımız dalga denklemine uymaktadır. Neumann bununla İnsan vücutu boyutlarındaki bir sistem de olsa ve dalgaboyunun küçüğünü yüzünden gözlenemese bile, dalga girişiminin etkilerini araştırmak istiyordu.

Von Neumann'ın verdiği sonuçlar bizi koygılardırmıştır. Gözleminin dalga özellikleri; nicelik (miktar ve güç) açısından kuşkusuz çok küçük değerler taşımakla birlikte, temel bir rol oynamaktadır. Eğer gözlemin sonuçlarını doğrulukla belirleyeceğsek, bunları görmezlikten gelemeyecez.

Birçok fizikçiler büyük sistemlere dalga özellikleri tanınmasından rahatsız olmaktadır. Bunun nedeni şudur: Hayatta çok değişik durumları karşılayan iki değişik dalga biçimini düşünülebilir. Bu dalga biçimleri birbiriley kesişip birbirlerini etkileyebilirler. Bu olaylar konusunda ünlü bir örneği, bizzat dalga denklemelerinin kurucusu Schrödinger vermiştir. Bu, bir sandık ya da büyük kutu içinde bulunduğu varsayılan bir kediyle yapılan "düşünce yürütme" deneyidir. Kutuda kediyle birlikte bir potasyum siyanür şışesi ve vurmaya hazır bir çekic bulunmaktadır. Kutuda ayrıca bir parça da radyoaktif madde yer almaktadır. hic kimse bu maddenin ne zaman olfa parçacıkları yayınılayacağını kesinlikle bilmemektedir. Parçacıklar yayınıldığı zaman çekic şışeye vuracak, şışe parçalanacak ve çıkan gaz kediyi öldürerek olacaktır. Düşüncemizde yuttığımız bu deneyi, çok insanlık dışı olmakla birlikte, buraya kadar hayatı da gerçekleştirebiliriz.

Şimdi işin içine dalgalar girerse, bir çelişki ile karşılaşırız. Belirli bir anda, alfa parçacığına ilişkin dolganın bir bölümünün «tunnel» açarak atom çekirdeğinden ayrılmış olduğunu, bir bölümünün de hâlâ çekirdekte bulunduğu düşününebiliriz. Eğer kediyi dalgalar olarak ele alırsak, o takdirde dalgalar motif kismen canlı bir kediye, kısmen de ölü bir kediye ait birer dalgadan oluşacaktır. Her iki dalgalar girişim yapacak ve hayatı zorlayan bu geçiş safhasında kedi ne ölü, ne de canlı olacaktır.

Bilimsel tartışmalarda henüz böyle çelişkili durumların uzlaştırılması sağlanamamıştır. Bazı fizikçilere göre durum şu şekilde yorumlanmalıdır: Evren, birbirileyle yan yana var olan iki gerçekliğe bölünmektedir. Bunlardan birinde canlı kedi, ötekinde ise ölü kedi bulunuyor. Başka fizikçiler ise şöyle bir çıkış yolu teklif etmişlerdir: Kuantum dalgaları bir kedi ya da insanın vücuduna uygunabilen amo, ruh konusunda geçersizdirler.

Üçüncü bir düşünceye göre dalgalar, tek başına alfa parçacıkları ve kediler hakkında değil, olsa olsa özdeş sistem dizileri hakkında bilgi verebilirler. Bu yüzden kedi bazı hallerde canlı, bazı hallerde ölü olabilir.

Sorunun doğru cevabı ne olursa olsun, açıkça görülen şudur: Maddenin dalga özelliği bir gerçektir ve büyük cisimlerin, özellikle okul sahibi gözlemlerinin dalga özelliklerini dikkate alırsak, gerçeğin ne olduğu ve gözlemeyle dış dünya arasındaki bağlantı konusunda cetin problemlerle karşılaşırız. Elbette kediyle yaptığımız düşünce yürütme deneyi, madde dalgalarının çelişkili yönlerini göstermek üzere öncelikle böyle düzenlenmiştir. Ancak bir atom çekirdeği bir alfa parçacığını açığa çıkardığı zaman, her defasında tam bunun gibi bir olay meydana gelmektedir.

Eğer radyum boyali parıldayan bir saatiniz varsa; belki de rakamları ile okrep ve yelkovana bakarken, yazımızda anıttıklarımızı hatırlorsınız.

KESİM - 6

KAF DAĞI MAGNETİK FIRTINALARI

Ektromagnetik kuvvet içinde elektronun başka garabetlerine de göz atabiliriz. Çünkü bu garabetler (Tuhaflıklar), bizi, izleyen kesimde «Seytan üçgeni firtinalarına» kadar götürrecektr.

Elektrik alan bilim tarafından çok iyi bilinir. Elektrik alan genelde ışır ya da durgun olan ise, örneğin statik elektrik, sürtme ile ortaya çıkar. Fakat polarizasyon, dipole ve (Dipolarizasyon ile Kuadropol=Dört kutuplu) olaylarında elektrik alan ve magnetik alan BİRİRİNE DİK olarak ayrıldıklarında, bütün ruhsal olaylar (Başta rüya, kabus, hipnoz vb.) ile cinci olaylar sökün eder. (*)

Elektrik alanın çok iyi tanımlanmasına karşın, magnetik alanın bir bilmecesi, tam bir sırr, hattâ BÜYÜ olduğunu söyleyebilirim. Statik bir magnetik alan mıknatısta vardır.

Aynı mıknatıs neden çeker, hâlen esası bir teorisi yoktur, ya dinamik magnetik alanın?..

Büyüülü magnetizmanın neye benzediği hâlen bilimce enlaşılmış değildir. Elektrodinamik temel olarak o büyülü magnetizmadan çıkarılmıştır, yani magnetizmanın güdü mündedir.

Magnetizma ise madde ve madde ötesinin tam sınırında, yalnızca öteden gelen sonsuz özünlü enerji (intrinsic kudret) kuantlaşınca ve TÜNEL ağzında ortaya çıkmaktadır. Magnetizma enerjinin bir başka sesidir.

Magnetik etki, maddeleşme sırasında, çekim etkisiyle buluşur ve her kişi özel bir çift «CÄZIBE» oluştururlar. Cekim, iki demiri birbirine yapıştıramaz ama, eğer bu demirlerden birine elektrik yükü verip (Elektromagnetik hâle sokar, yani mıknatıs yaparsak) iki demir birbirine koşar ve yapışır.

(*) Bu konuya «Arz'dan Arş'a Sonsuzluk Kulesi» birinci cilt sonu ile ikinci cilde dünyada ilk ve tek olarak yer vermiştim.

Bunun nedeni, uysal duran doğa kuvvetlerinin uyarılmasıdır. Örneğin çekim aşırı uyarıldığında, «Çekim şoku» oluşur, yani karadelikler meydana gelir.

Bunun gibi uysal duran elektromagnetizmayı uyarıp, şiddetlendirirsek (ya da bu işi doğanın kendisi yaparsa), Şeytan üçgenlerindeki taşit kaybolmaları, Philadelphia deneyindeki bunun yapay biçimde taşit sıçratılması gerçekleşir. Hattâ insan, CiN olverir, uzaydaki dünyaya erişemeyen ışınlara yükselsel ve onları dünyaya geri gelişinde beraberinde getirdiği için kendiliğinden YANAR. Ya da Piri Reis ve erenler gibi «Yükselkere gider ve dünyenin haritasını çıkarır.» ELEKTROMAGNETİZMA KÜCÜK ÇAPTA MİRAC NEDENİ VE SORUMLUSUDUR.

Bütün bunlara neden olan elektromagnetizmal kuvvetin aşırılışının tanımı şudur: Cekim kuvvetinin şiddetlenmesi hâlinde, nasıl ki bu cekim dalgasına «Karanokta» parçacık olarak eşlik ediyorsa, elektromagnetik aşırı şiddetlenmiş dalgaya da «Kaybolan taşıtlar, insanlar, nesneler» eşlik etmektedirler.

Durgun bir magnetik alana, çok büyük miktarda elektrik akımı verildiğinde, bu durgun magnetik alanı kuşatan elektrik alan onu dinamik-aşırı hâle getirir. Böylece çok aşırı elektrik yüklenen, buna paralel magnetik alanın inanılması güç kerametlerin alanı ortaya konmuştur.

Bu yöntemle Philadelphia deneyinin, deneylenen gemesi 630 mil ötedeki başka bir yerde birkaç dakika sonra göründü. İşte bu geminin hızını yüzlerce kez aşan ışınlama olayı, «Gemiye aşırı elektrik verilerek» sağlandı.

Bu yapay deneyi, Şeytan üçgenlerindeki doğal manyetik firtinalar kendiliğinden yapmaktadır. Örneğin, bin yıldırıma bedel bir elektrik toplanması gibi bir alan içine düşen şanssız bir gemi, orada kaybolur. Uzay-zamanı o kadar büyük ölçüde aşar ki, 630 mil ötede bile görünenmeyip, GELECEK ZAMANDA ÖRNEĞİN 200 yıl sonra torunlarınız görünür. Ama biz onları kaybedince bir daha göremeyiz, çünkü araya relativite girmış, onlar bizim geleceğimize yol almış, torunlarımızla okan ve zamandaş olmuşlardır.

Bunun gibi UFO ileri teknolojisini, Dhurokhapalam'ı başaran torunlarımıza magnetik alanda bize gelir olmuşlardır.

Böylece magnetik-aşını bir etkinin, atomları uzay kafeslerinden dışarı alarak, uzay-zamanda yürüttüğünü, (Yönlü cisimlere tayıyı mekân) Teleportation yaptırdığını, onları demateryalize işinlodığını anlıyoruz. Atomlar bulundukları uzay-zamanın (Mekân ve şimdiki zamanın aktarış-mövâtinî) yırtarak, gelecekteki uzay-zamana (Öte mekâna ve öte zamana) dev bir «SULTAN GÜC» eseri nâkli gerçekleştirirler.

Bu sırada elektronlar da ışık hızına % 100 yaklaşıklarından, relativite (Görecelik) yasalarına uyar ve «KATI RELATİVİSTİK BÖLGE=Kaf Dağı» konuğu olmak üzere koşarlar. Magnetik güçlerle hız arasındaki bu orantı taneciklerin (Kuantların) tayıyı mekân yapmasına neden olur. (Cünkü cısmın yoğunluğu ile tanecik hızının azalması doğru orantılıdır.)

* Elektronların enerji düzeylerinde seyrederken, dışarıdan enerji aldıklarında «Sıçramaları» neyse, magnetik alan etksinin aşını olması hâlinde cisimlerin de sıçramaları odur. Maddenin ışık hızındaki maksimal yoğunluğu sıfıra inecek, madde bu hızda enerji «GİBİ» demateryalize olacak, sonra sükünet avdet edince yeniden materyalize (Görünür) olacak, fakat hızlandıgı için uzay-zamandaki konumunu, yerini ve takvimini değiştirecektir.

Bu olgu dünyamızda çok seyrek istisnalarla arada bir olmakla birlikte; sürekli magnetik aşın etki (ve çekim şoku) altındaki nötron yıldızlarında, özellikle karadeliklerde (Sürekli bu Şeytan üçgeni benzeri) magnetizmacı kerametler vardır: Örneğin oradaki bir güneş, iki taneymiş gibi hem doğudan hem batıdan doğar. Kişi aynaya bakınca hem yüzünü hem ensesini üst üste görür. Karadelik yöresindeki bir astronot, paranormallikler karşısındada herhalde ciddidir.

Cünkü bu hiç ara vermeyen «Şeytan üçgeni» firtinasında, «Daha önce zamanda sıçramış hayalet nesneleri görür, zaman bir ileri-bir geri sektiğinden daha önce yutulmuş yıldızların tekrarlanan hayalet görüntülerini gö-

rür. Verdiği radyo sinyalleri sürekli tekrar olur. Yıllarca önce başkalarının verdiği imdat çağrıları (S.O.S, May Day vb.) yeniyemiş gibi radyodan duyulur.

Bermuda yöresinde bu hayalet sinyaller, hattâ geçmişte düşüğü hâlde, sessizce tekrarlanan hayalet uçak ve gemi vizyonları, bir kısım tarihi hayalet savaşçı vizyonları ve en önemlisi de İSLÂM inancındaki «DIRİYİMİŞ» GİBİ SAVAŞAN GEÇMİŞİN YEŞİL SARIKLİ ŞEHİTLERİ, o günün savaşlarına iştirâk eder.

İşte bütün bunlar, sırf MAGNETİK-AŞIRI KUVVETİN bize verdiği inanılmaz fenomenlerdir. Bu güç öylesine sınırsız yaptırımlara sahiptir ki, evrenin üçüncü düzlemindeki enerji-insanlar olan CİNLERİN de doğasını oluşturmaktadır.

Cünkü, evren, enerjinin bilinen bilinmeyen tüm türlerine, bütün metrik gamlarının tamamına verilen addır. Hicbir tanımı yapılmayan Kirlian fotoğrafları (Nefsimizin ışınması), zaman enerjisi, Cerenkov ışınları, ruhsal enerjilerin oluşturduğu psikokinetizma, kütle ölçümü yapılmayan cınlar vb. gibi, elektromagnetizmanın aşırılığının SÜREKLİ olduğu kesitlere, Kaf Dağlarına da sahiptir.

Elektromagnetizmal aşırılık öyle bir kudrettir ki, insanı velî yapar, insanı deli yapar, nazara, sihre, (Efsun denen büyüye, cin-periye) uğratır, ya da rahmani gezici duru görülere neden olur. Karadeliklerde olanı ise arkadaki PARALEL bir evrene (Eğer nokta tekilik ise ruhumuzu da ahirete) göndermek üzere geçitler verir.

Tünel teoremini «Süper sicim teoremleri» yerine bilmeyip, yazısında açıkça kullanan, dünyaca ünlü Prof. Paul Davies'in bu makalesi, aslında birçok sırlarını işaret ediyor. «Düşünen» için ardına gecmekten başka bir iş kalıyor.

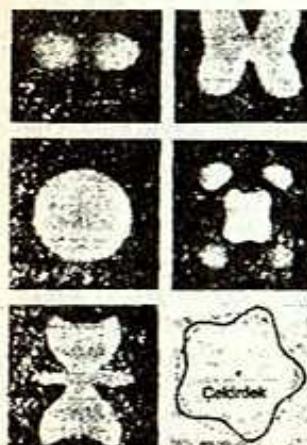
Yazıldığı «Alfa taneciğinin bozunuşu», yani bu parçacığın, bulunduğu, uzay ve zamanın dışına bir «TÜNEL» sürecini kullanıp, çıkışını ile «Elektromagnetik firtinalar» uzay-zamanını tünelden çıkararak «Tayıyı mekân» yapan insanların durumu bittir. Biri zerreler âlemi; diğerleri kürreler evreni düzeyinde başanmıştır. Alfa ışınması olmasaydı, «Madde dalgalarını» bulamayacaktık.

Yani iki proton ve iki nötrondan oluşan alfa parçacığı (Helyum çekirdeği de denir), mikro ölçekte «Koçaman bir parça» sayıldığı hâlde, bir kütlesiz foton gibi «ENERJİK İŞİN» olarak dışarı çıkmış, kendi «Normal dünyasından» dışarıya başka bir uzay zamana sıçramıştır. Bu parçacık, kendinden çok daha güçlü bir engeli «DALGA» hâline gelip, engel içinden bir tünel bulup aşmıştır. Fakat bunu ne zaman başaracağı belirsizlik ilkesine göre bilinmez.

Alfa parçacığı gibi **HER PARÇACIGIN** da böyle hem **DALGACIK** (Vibrasyon) hem **PARCACIK** (Particle) **CİFTE** (Dual) özelliği vardır. Buna göre **MADDE**, çok yoğun bir enerji ve **ENERJİ** de çok yoğun bir madde olduğundan, cralorındaki Einstein eşdeğerliği uyarınca **PARCACIK VE/VEYA DALGACIK** olmak ikili özelliğinden, istediği zaman birini **SECMEK** hakkı madde nin doğasındadır.

Maddenin, böylece, taneikten başka «**MADDE DALGALARı**» dediğimiz bir dualitesi vardır. Broglie'nin bulduğu «**MADDE DALGALARı**» içinde, bir cismi, aynı zamanda **DALGA** biçiminde gösterebiliyoruz (Ya da bir dalgayı maddeleştirebiliyoruz. **Şekil-4**).

ŞEKİL - 4: ATOM ÇEKİRDEĞİ ÇEVRESİNDEKİ ELEKTRONLARIN ÜÇ BOYUTLU ORİTAL DURAĞAN DALGALARı

Madde dalgaları, ya da yerleşik dalgalar, bir madde nin bicimsel oluşumunu şartlayan «Olasılık aralıkları»dır. Son şekil ise elektronun çevrelediği atomun «Yerleşik Dalga» olarak tanımını oluşturuyor. Şekiller iki boyutludur, aslında yuvarlığını küre ve 5'inci sıradakini de kum saatı gibi göz önünde canlandırmak gereklidir.

İşte bu olgunun makroskopik düzeyde, bir nesnenin (Bir insan ya da bir taşın) «Seytan üçgeni» firtinalarında, olağan bir madde iken dualite yüzünden «Dalga» hâline gelmesinin nedenidir. Böyle olunca, yerleşik bir madde dalgası olan «insan», yerleştiği uzay-zamandan başka bir uzay-zamana «Yabancı» olarak istemeden göç edebiliyor. Dolayısıyla kuantumcuların «Mikro ölçekteki» bu madde dcigleri, makro ölçekte eşya ve canlılar üzerinde de etkilidir. Çünkü makro dünyanın temeli «Mikro oltyopı»dır. Makro (iri) şeyler, mikro ortalamanın gerektirdiğini yapan özlerdir. Böylece «insanın bazı durumlarda **DALGA** gibi davranışları» ortaya çıkmaktır, hattâ **ŞİHAB** ile kendiliğinden yanabilmektedir.

Davies'in yazısında «Dalga mekanığı» formüllerine göre, çekici olan bir kutbun, özel durumlarda çekeceği yerde itmesi, reddetmesi yine elektromagnetik bir istisno özellikleştir.(*)

Bu «Özel durumlarda», hangi belli parçacığın bir tünele yakalanacağı ve ne zaman mekân haphishanesinin dışına çıkacağı bilinemez, ama bir gün bu mutlaka başına gelecektir (Ölüm de böyledir). Bunun gibi özel durumlarda «Özdeş yüklerin birbirini itmesi, eşleniklerin çekmesi» yasa: tersine donebilmektedir.

* Kuantum teoremi olgununun en şaşırtıcısı da madde dalgalarının atomu kuşatan elektromagnetik **barikattan** özel durumlarda (Geri sırayacaklarına, elektron küresini bir tünel gibi kullanarak) öte tarafa gecebilmesidir.

(*) Bunun nedeni, «Polarizasyon cıttının bizim evrende gözlenmeyen; fakat diğer evrende gözlenmiş, nedenSEL bir saptırma olayını, buradaki ikizine de yaptırtmasıdır. Bir önceki ciddimizde «Üçlü vefk matrisiyle» bu olgunun matematik mekanizmasını sunmuştum. Ayrıca «Dipol, Kuadropolis» olayları da bunu doğrulamaktadır. Bazı özel şartlarda «Monopol» de oluşmaktadır. Bütün bunlardan başka **Tripol** (Üç kutup) da Kuantum konularındaki istisnelordandır, ama mevcuttur. Tek kutupluğu ilk kez DIRAC öngörmüştür. Evrende tünelerin berzahı, tek kutupludur.

Bu sayede sırası gelen alfa parçacıkları, bu tüneli içeri- den dışarı kullanarak, bize kaçabilmektedir. Ancak, bir alfa parçacığının (Bulunduğu olağan dünya olan) atom çekirdeği içinden kaçabilmesi için milyonlarca yıl gereklidir. Çünkü kuantum teoreminin baştacı olan «Belirsizlik İlkesi», belli bir parçacığın, hangi zaman tünel acacağını bilemez, sadece anket yaparak radyoaktif cismin «Yarı ömrünü» belirler.

Davies'in yazısındaki bütün bu ıstısnaların tamamı, dikkat edilirse SADECE «TÜNEL» ile ilgilidir. Tunelin ortaya «İYİCE ÇIKMASI», özellikle «MUTLAK SOĞUK RECE» eşliğinde (Ve de ışık hızı duvarında) mümkündür. Tunel, mutlak soğuk derecede, enerjiyi, hiçbir dirençle elektriksel kayıp vermeden, direkt nokteler. Bu da gizli değişkenlerin İSPATIDIR.

Mutlak soğuk derecede, bir yalıtkan cisim iletken; iletkenler de Süper iletken» olur. Bu zemheri soğuğunda elektron çiftleri, ne kadar yalıtkan olursa olsun, kendilerinden çok güçlü olan zemini aşip geçerler. Holka bici- mindeki bir üstün iletkende, elektrik akımı, asla enerjisini kaybetmeksızın, sonsuza kadar akabilmektedir.

Burada «Madde dalgaları rol oynamakta, «Madde» madde içinden gecebilmektedir (Matter - through-matter). Süper iletken ise dev boyutlu bir atom durumundadır. İcinden geçen elektron çiftlerinin dalga özelliği gösterip, tanecik özelliğini terk etmeleri, TÜNEL olayı sayesindedir. Tunel evrensel bir yasa olup, kuantalarda, karadeliklerde ve evrenin arasında, süper uzayda her yerde vardır. Tunel monopol (Tekkutup) davranışmaktadır.

Elektronlar, ücta ışını denen biçimde (Ve fluoresant lambada olduğu gibi bir atom çevresinde yerleşik bulu- nacakları yerde) bir «ışın demeti» hâlinde akarsa, onları artık tanecik değil; dalgacık özelliği ile düşünebiliriz. Katod (Proton) ışınları daha da ağır parçacıklardır. «Alfa» ışınları ise, doğrudan protonun dört katı bir atom çekirdeği oldukları hâlde, dalga olarak hızlandırılmışlardır.

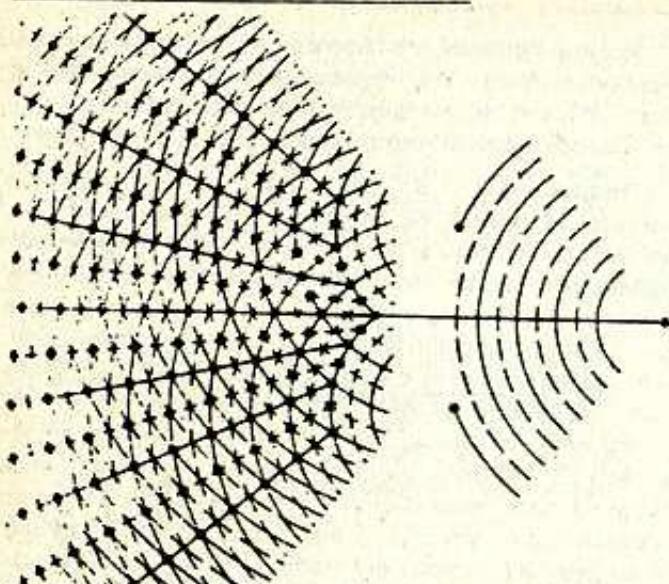
Kozmik ıstınlarda da karmaşık daha büyük element cekirdekleri, birer işin, dalgacık olarak (Şuvaz, Nuha, Şîhab vb.) birbirlerine girişim yapmakta, birbirinin içinden «Madde dalgası» olan bu işimıyla gecebilmektedir.

Perspektifi daha da makro dünyaya doğru büyütü- gümüzde, bir kristal, bir insan, bir kurbağa, balık, solucan (Hayvan yağmurlarını hatırlayınız) yanı doğuda gör- düğünüz her şey, bir «MADDE DALGASINA» sahiptir. Dev bir asma köprüyü düşünelim: Bu köprüye defalarca hava akını yapıp, bombalansa bile köprü ancak hasar görür, yıkılmaya direnir. Ama bu dev köprünün «ÖZ TİTREŞİMİ» denen: «MADDE DALGASI» değerine eşdeğer bir otomo- bil klâksunu, o köprüyü eş rezonansa, diyapozoma alır ve MADDE DALGASI durumuna gecen dev köprü, önce yavaş salınma hareketleriyle yerinden oynar ve sonra osilasyon büyür, savrular, yıkılır, yerle bir olur. Soprano, baritonların da sesleriyle bardak kırmaları aynı şeydir. Çünkü, ses sahibi kristal bardağın öztitreşimini yakala- mis ve onun maddesi yerine «Madde dalgasına» hitap ederek «Ses topu» yöntemiyle parçalamıştır.

Bu perspektif daha da büyündüğünde, Dünya, Güneş ve diğer bütün gezegenlerin birer «Öztitreşim, MADDE DALGASI» olduğunu görürüz. Yörüngeler bile onların dal- galandır.

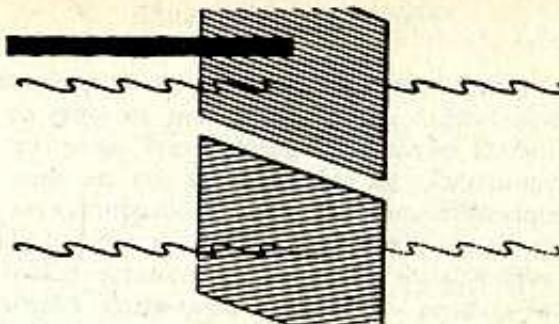
Cekim dalgalarına eşlik eden «Kütleyi madde parçacıkları» olmalıdır. Gezegenler dev «Parçalar» olup, yörün- geleri çember, elips gibi görünüme birlikte. (Aynı za- manda uzayda ilerleyen Güneş ile birlikte ileri sürüklendiklerinden) bu dalgalar, sinüzoidal (Ya da sikloid) bir DALGA hareketi yapmaktadır. Yörüngelere dev dalgalar ve gezegenlere (Gök cisimlerine) de dev parçalar di- yebildiğimiz gibi, her göksel cismin bir maddi dalgası vardır.

Nasıl ki Semud kavmi toptan «Sayha» denen ses- ötesi dalga ile öztitreşimini olan MADDE dalgası eşleme- siyle yok edilmişse, gezegenlerin de öztitreşimlerine uygun (Optik ya da akustik) bir zayıf noktalığı vardır. Ev- renin kendisi topyekün bir ÖZTITREŞİM yanı MADDE DALGASI olduğu için, Hz. İsrâfil'in SÜR BORUSU (Corn Hole tüneli) evreni parçalara edecktir.

**ŞEKİL - 5: İŞİĞİN POLARİZE İNTERFERANSI
(CORRELATION)**

İşik ışınları iki oraklıtan geçiyor. Dalga doruk ve curlyları birbirinin üstüne geliyor ve girişim çizgileri oluyor. Şaşırtıcı olan şey bunlardan her defasında sadece tek bir ışık parçacığı geçirilse ve bu parçacık, başka parçacık ve dalgalarından etkilenmese bile, girişim çizgilerinin meydana gelmesidir. Davies, «Acaba her bir parçacık nasıl olup da bu girişim motiflerini biliyor?» diye sormaktadır. Buna göre «Kuantum bilgisiz» zaman içinde geri gitmekte ve öteki ikizi ile birlikte doğduğu andaki paralel davranışını göstermektedir. Aslında olay daha da karmaşıklaşıbiliyor: Çünkü, dipol (iki kutup) monopol (Tek kutup), tripol (Üç kutup) ve kuadropol (Dört kutup) polarizasyonlarında evrende normalüstü (Paranormal) her gerip olayın bir kerâmet ile istidracın (Şerî kerâmet) bir fizik açıklaması olmaktadır. Makalede «Tek bir foton parçacığının, tek bir yarıktan geçeceği yerde aynı anda ikinci bir yarıktan do gemesi bir polarizasyon bağlaşımı olan CORRELATION ilkesidir. Girişim motiflerinin temelini onlarmak için, dileyen okuyucu 6 ve 7. şekilleri inceleyebilir.

**ŞEKİL - 6: BİR KUANTUM SİSTEMİNİN BELİRSİZLİĞİNİN
FOTON ÜZERİNDE AÇIKLAMASI**

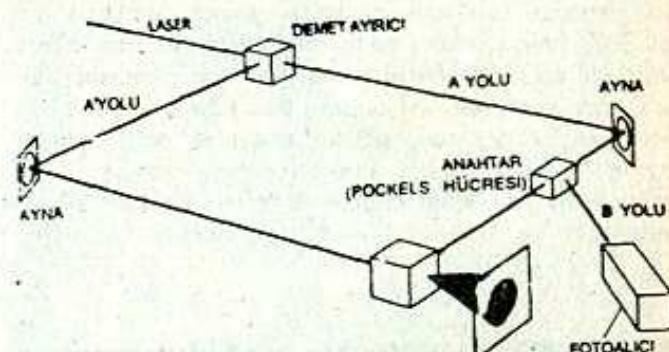
Bir kutuplayıcı (Polarizör) film yaprağı, kendi üzerine dik açı ile düşen ve filmdeki belki bir doğrultu (çizgilerle tarammış) boyunca çizgisel kutuplanmış ışığı tümüyle geçirir. Fotonun bu kutuplanma durumu, üstte dalgâlı renkli çizgi ile gösterilmiştir. Bu film, kendi üzerine yine dik açı ile düşen, ama geçirme eksenine dik olarak çizgisel kutuplanmış ışığı (üstteki dalgâlı gri çizgi) ise tümüyle tutar. Şimdi de, bir fotonun, geçirme eksenine göre 0° ve 90° arasında bir açı yaparak çizgisel kutuplanmış olduğunu varsayıyalım. Bu fotonun geçirilip geçirilmeyeceği belirsizdir; geçirilme olasılığı 0 ve 1 arasında bir sayıdır (Kutuplanma açısının kosinüsünün karesi).

**ŞEKİL - 7: BİR ÇIFT
FOTONUN POLARİZASYON
SONUCU CORRELATION İLİŞKİSİ**

Tek kaynaktan çıkan ve iki ayrı yöne giden foton çifti kutuplanmış ve üst üste gelme ilkesi sonucu «Durum» oluşmuştur. Buna göre, fotonların «Her ikisi birden» ya polarizasyon düzleminden (Taramalı levha) «Geçmekte» ya da her ikisi de tutulup geçmemektedir. Ama «Birinin geçip; ötekinin geçmediği» bir kendibaşınalık söz konusu değildir. Kutuplayıcıların (Çizgisel) yönelişleri ne

olursa olsun, bundan etkilenmeden her iki foton da aynı davranış birligini yapmaktadır. Her iki foton da (Aradaki mesafe ne olursa olsun) öteki nasıl geçiyorsa, beri de aynı «Taktik» ile gecmekte, her ikisi de nasıl geçeceklerini «Bilmektedirler». Polarizasyondan önceki ciltlerimizde de söz etmiştık. İki parçacık arasında hiçbir ilişki olmadığı hâlde «Aynı komut» etkisinde paralel davranışları ki, buna «Correlation» denmektedir. Polarizasyon olayı bunun en büyük deneyel göstergesidir. Polarizasyon için kesinsizlik ilkesinin getireceği hiçbir açıklama yoktur. Fakat aynı kaynaktan çıkan bir çift polarize fotonun aralarındaki correlation'u (Bağılılığı) yerel (Lokal) GİZLİ DEĞİŞKENLERİN yönettiğinden başka hiçbir açıklama getirmek mümkün değildir (Aynı kaynaktan çıkan fotonların yolları üzerine dikey eksenli kutuplayıcı konduğunda, foton çifti ya birlikte TÜNEL bulup gecerler ya da tersine tutulurlar. Eğer kutuplayıcı 45° açı yaptırsa fotonların ikisi birden gecer. Eğer tam yatay konursa iki foton da gecemez ve tutulur.) Birbirinden ayrı yönlerde giden bir çift foton «Aynı anda, aynı davranış» yaparak, birinin şartılımasındaki durumu, öteki şartılımayan da aynı anda uyar. (Bunun sırrı «Her şeyi çift yarattık» ayetlerindendir ve çiftlerin birbirine benzesmesi, ayet şartı olduğundan DAVRANIŞ BİRLİĞİ de gerekmektedir.) Öyleyse oyete göre ikisi arasında ALLAH'a göre GİZLİ DEĞİŞKENLER DENEN İNCE AYIRIMLAR ve kula göre BELİRSİZLİK (Indeterminizm, kesinsizlik) saptanamazlığı vardır. Davies'in makalesinde tek fotonun bir yarıktan geçeceği yerde, ikinci yarıktan da geçmesi bunun ispatıdır. Fotonun bu durumunu bir tek insanın «Aynı anda» evin dış kapısı ile arka kapısından çıkıştı diye örneksersek, bu tuhaftıktır ortaya çıkacaktır. Oysa «Erenlerin» 40 kapıdan bile aynı anda geçebileceğii, aynı anda 40 yerde görünebileceğini de makroskopik olarak hesaba katarsak, tayıyı mekândo (Teleportation, çift işinlama, aynı gazetenin iki baskısının iki ayrı kente okunması, aynı TV vericisinden spikerin her yerde evimizdeki TV olcisinden görünmesi benzeri) ÜÇ KATLI bir hologram nokta mümkün olmaktadır. Ermişlerin bu deneyi kontrol etmemelerini sağlayan ilim, içtenlikle, ihlâsla KUR'AN zikri (Okültist mantra) ile başırmaktadır.

ŞEKİL - 8 : GECİKMELİ SEÇİM DENEYİ

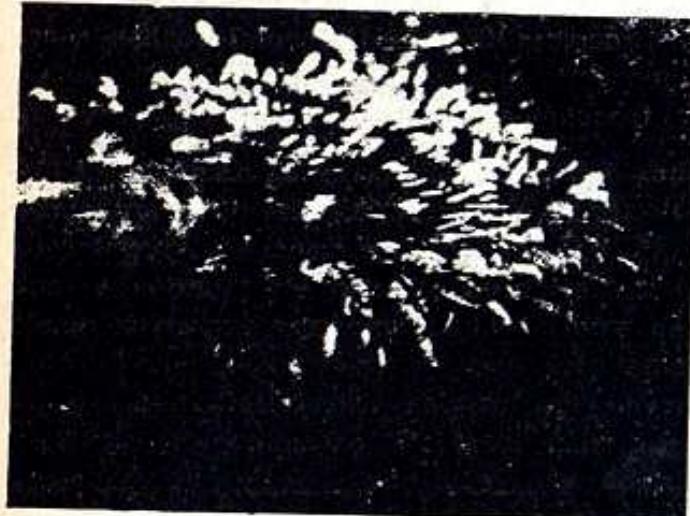
Makalede «Schrödinger'in kedisî» olarak geçen deneyin onomî şudur: Bir işin demeti eğer ikiye ayrılp, biri dolaylı, diğeri de dolaylı yani dolaştırılarak, ötekinden «Geç» bırakıldığından ve daha sonra her ikisi karşı karşıya getirildiğinde (Interferometre) birbirlerine girişim yaparlar. Şekilde bu düzenek gösterilmiştir. Düzeneği akıl eden John Wheeler'dir (1978). Böylece geciktirilerek bir-biriyle girişim yapılan «Aynı kaynağın» demet çiftinden şunlar beklenir:

1. Ya gecmek ya da tutulmak (Yansımak) üzere bir yol mu tutarlar?
2. Foton kendisiyle girişim yapmak üzere hem yonsır hem geçirilir mi?

Bu iki sorudan birincisi «Fotonun dalgacık» ötekisi de «Parçacık» özelliğinden hongisini seçeceğidir. Bu sorulara cevap verebilmek için, fotonun, demet ayırıcı ile etkileşmesinden sonra tutabileceği iki yoldan biri üzerine bir anahtar konur (A yolu). Anahtar açıksa, ışık saptırılarak bir fotoalıcıya gelir (B yolu); dolayısıyla, hangi yol sorusuna cevap verilerek, fotonun parçacık özelliğinin doğrulanır. Anahtar kapalıysa, foton kendi kendisiyle girişim yapabilir (A ve A' yolları) ve fotonun dalga özelliğini gösteren bir girişim deseni oluşturur. Deney sonuc-

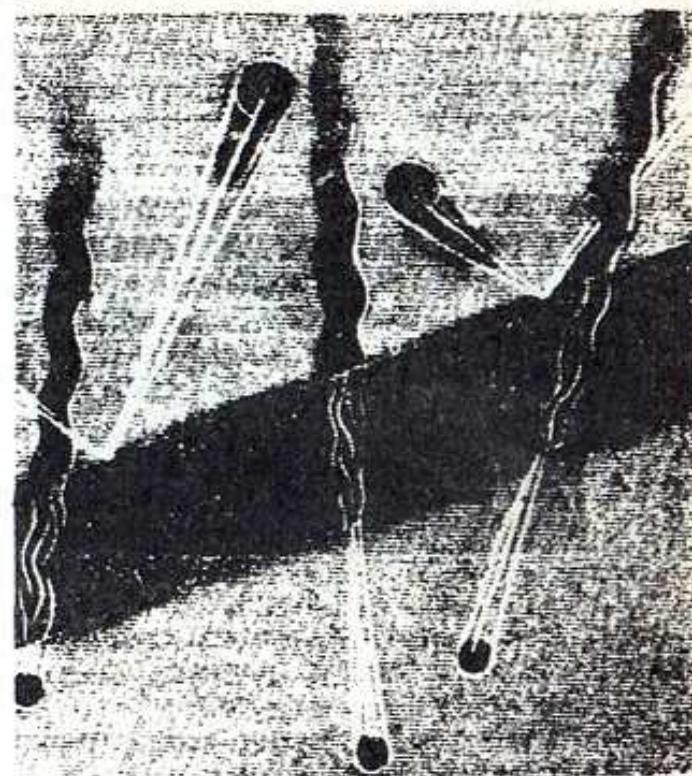
lارına göre, dalga özellikler ölçüldüğü zaman, foton dalga gibi; parçacık özellikleri ölçüldüğü zaman, parçacık gibi davranışır. Önemli olan nokta, anahtarın, fotonun demet ayırcı ile etkileşmesinden sonra işletiliyor olmasıdır; böylece foton, belli bir yol tutarak parçacık gibi mi, yoksa aynı anda iki yol boyunca da ilerleyerek dalga gibi mi davranışacağı konusunda «Bilgilendirilmiş» olamaz.

(Şekil Bilim ve Teknik dergisi Haziran 1988 sayısından Sevgideğer Dr. Hanası Gür'ün makalesinden alınmıştır.)

ŞEKİL - 9: BİR SİS ODACIĞININ ALFA İŞİNLERİNİN İZLERİ

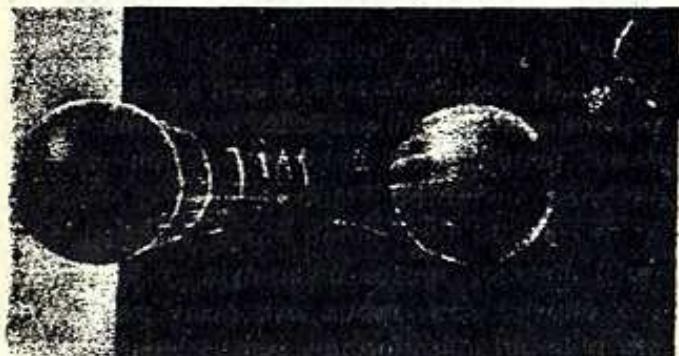
Kalın izler, uranyum cekirdeğinden kaçabilmiş ve sonra tekrar parçacık özelliğini kazanmış ağır alfa parçacıklarına aittir. Zaten, Profesör Paul Davies'in belirttiği gibi, araştırmacılarla madde dalgalarının izini buldurmak da bu alfa işinimi olmuştur. Bu mekanizmanın nasıl işlediğini anlamak için Şekil-10 ve 11 izlenilmelidir. Çünkü mikro sisteme tek başına olaylar istatistik olarak böylesi görüntüler verirler,

ŞEKİL - 10: TÜNEL SÜRECİ

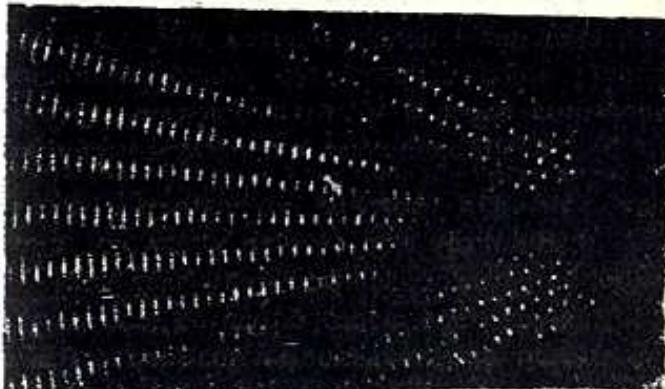
Dört parçacıkdan oluşan alfa taneciği (Helyum cekirdeği) alfa bozunumu sırasında kendinden çok daha güclü olan (Siyah yatay kolinkılı gösterilen) engeli aşabilmektedir. Şekilde çarpıp geri sekenler ile, engeli gecen alfa taneciklerinin arasındaki tek fark şudur: Geri sekenler «Parçacık» özelliği nedeniyle madde-madde etkileşmesine uğrayanlardır. Engel içinden «TÜNEL» bulup dışarı çıkanlar ise parçacık yerine «Dalgacık» özelliği taşıyan alfa dalgalarıdır. Dalga, madde içinden tünel bulunarak, dışarı kaçabilir. Dalga davranışındaki alfa taneleri «Tünel» açıp, engelin altından çok az bir ihtimalle de olsa tayıyı mekân yapabilmektedirler. Evliya ve maji krometteri, bu olgunun büyük (Makroskopik) düzeyde tescili etmesinden doğar. Zikir ile gerekli negatif magnitik aşırı birikim yönü tünel kopası oluşturulur. Tünel buna uzanır (Dâvet edilir) ve tünele girilerek «Tayıyı mekân»

yapılır, bir başka yere «Dalgacık» olarak nakledilen «insan» orada yeniden «Parçacık» olarak görünür. Tunelleri dört-boyutlu evrende göremeyiz. Fakat beş-boyutlu evrende (Beşinci bilinçtir) tuneller somut, görünür olurlar. Tuneller aynı zamanda «SÜPER UZAY=Misal öleminin» dokusu, kuart ipliklerinden karadeliklere kadar her şeyin ardındadır (Hiçbir nefis yoktur ki gözetleyeni olmasın).

ŞEKİL - 11 : MUTLAK SOĞUKTA TÜNEL SÜRECİ

Mutlak soğuk derecelere çok yakın zemheri soğuklarının bir yalıtkan tabakanın altından «TÜNEL» açıp geçebilen elektron çiftleri oluşur. Bunu yapan «Madde dalgalarıdır». Deney «Josephson etkisi» diye bilinmektedir. Josephson'un mutlak soğuk derecede yaptığı «Süperiletken halka deneyi» ilk defa büyük (Makroskopik) cisimlerin de tunelleri olduğunu ve bir görünür maddenin bile gereğinde (Çok seyrek de olsa) «Dalgacık» özelliği gösterebileceğinin ispatıdır. Kuantum teoreminin «Düälitesi» yalnız atom ölçüünde değil, her cisim için vardır. Örneğin, «Karadelik tunelleri» yıldız galaksileri ardındadır. Canlıların ömrülerinin sonunda onların sürekli parçacık özelliğini sonlandırip, dalgacık özelliğine geçiştiren «Tünelin» bu yapısına «Ölüm» diyoruz: Ölüm, bir sanının kendi özel tünelinin, canıyla madde öleminden dalgayı emine «Dalgı olarak» iletmesidir. Cansızlarda yani kuantılıarda da «Hiçbir nesnenin, sonlu bir uzay-zamanda sonsuza kadar kalamayacağı, mutlaka, yarı-ömrü süreci sonunda, tünelinin ona uzanıp, yakalayıp başka bir öleme götürmesi» biccimindedir. Radyoaktif bozunma her iki atomdan birinin «Tünel» tarafından uzanıp, onu yutmasıdır. İnsanın cesedi «Parçacık», nefsi (Kirlian ışaması) sürekli «Dalgacık» özelliklidir.

ŞEKİL - 12 : MADDE DALGASINDA DİFRAKSİYON FILMİ

Şekildeki elektron demetini (Beta ışaması adı altında) 1927'de Thomson bulmuştur. Thomson'un bu bulgusunun diğer tüm elektromagnetik (Enine, transversal) ve mekanik (Boyuna ses, su, basınç) dalgalarından önemli bir ayrıcalığı vardır. Bu fark, onun (Broglie ve/veya Schrödinger'in) **MADDE DALGASI** olmasıdır. Resimdeki difraksiyon deseninin anlamı şudur: Önce, çok hızlı olarak «Elektron demeti ışık dalgası» özelliğle yola çıkarıyor, enerjisi sönüncesçe, şekildeki film üzerine «MADDE» izi bırakıyor, ışık yerine «Parçacık» resmi veriyor (Dalgacık olmaktan istifa ediyor). Kuantum denen tanecik fizigi, bize «Bir parçacığın aynı zamanda dalgacık olduğunu ve belirsizlik ikeşine göre, bu özelliklerinden hangisini ne zaman kullanacağının belirsiz olduğunu, hiçbir şeyin sonlu bir uzayda sonsuz kalamayacağını ve bir tünel sürecinden öteye sıçrayacağını» blidir. Maddenin bu parçacık-dalgacık düälitesinin madde dalgası ve dalgacık olarak dönüşüm formülü $\lambda = \frac{h}{mv}$ olup, λ = madde dalgası, h = Planck sabiti, m = kütle, v = hız faktörü olduğunda, «Maddi dünyadaki her cismi bir parçacık olarak görmemizin nedeninin düşük hız olduğunu, eşlik eden (Formüldeki) dalgayı «Göremedigimizi» anlatır. Çünkü o salı dalgı özelliğini görmeyişimizin nedeni ken-

disinin «IŞIK HİZINDA» hareket etmesidir. «Maddi» (Parçacık, tanecik) yanınız ışık hızından pek çok küçük hızdır. Oysa kütlesiz olan bir foton, (Kendi doğası gereği) taştamam ışık hızıyla gittiğinden, bizim tersimizle eşit şansta «**Hem parçacıktr hem de dalgacıktr**». Bu hızdan çok çok geride olan biz yaya madde grubu ise «**EZİCİ COĞUNLUKLA PARÇACIK**» fakat **çok az bir ihtiyamle de SAKLI DALGACIGIZ**. Bunun anlamını izleyen şekilde sürdürceğiz.

ŞEKİL - 13: FANTASTİK ENERJİ - İNSAN

Resimdeki çalışma, ressamının hayal ürünü değildir (Zaten ressami da bilgisayardır). Resmin bize anlatmak istediği ise, vücutumuzu oluşturan atom ve atom-altı parçacıkların, maddi özelliği ile birlikte, **DALGA** özelliği de taşıdıklarıdır. Kuantum teoreminde bu «Parçacık-dalgacık ikili özelliğinin» kimi zaman kaygıdaştır, kimi zaman kaydedeğer garabetleri vardır. Bir önceki şeitin açıklamasını elektronlar yerine her cisim uygulayabiliriz. Bir cismi, örneğin insanı, eğer (Bermuda, Philadelphia örneği) çok güci elektromagnetik firtına enerjisile hızlandırıbilseydik, insan, «**BROGLIE'nİN MADDE DALGASI**» hâlinde, yani «**ENERJİ-İNSAN**» olark, şekildeki gibi «Yarı-seyyâl, yarı çok yoğun enerji birazca da seyreltik madde» hâlinde relativitif uzay-zaman bölgelerine **KAFDAĞINA** ışınlayabilir, «**ENERJİ-İNSAN**» olan diğer uzay-zaman sakinlerine dâvetsiz misafir diye uğurlayabilirdik. Cinler de

denen öteki enerji-insan grubunun doğası (Bizim tersimize) tanecik özelliği öznilikta; fakat (Fotondaki gibi) dalgacık özelliği coğulukta olmalarıdır. Bir başka deyişle, onların «**Dalgacık Özelliği**» günlük yaşamlarında süreğendir. Dolayısıyla madde gibi yerleşik bir dalganın kescotları kalıpları içinde olmaktan çok, resimdeki hızlandırılmış insanada olduğu gibi «**Seyyâl, cevvâl, plazmoid**» esnek, muğlak yapıldırlar. Eğer resimdeki hızlandırılmış insan, durumunu koruyabilsaydı, típkî cinler gibi bize, yeni enerjetik yeteneklerini gösterecekti: Bîcim değişircilik ya da metamorfolojik yöntemle dilediği manyetik hologramı secerek, ektoplazma denen kıvamlı biyo-organo köpüğü, taklitcilikle «**RUH**» kılığında yutturabilirdi. Böyle bir insanın hızlandığında madde dalgası yumuşu cinlerinki gibi seyyal olmasına rağmen, hızlanma enerjisi duruluncu, yeniden eski biyolojik biçimini alması için iki yanı trafik kontrolünü başarmamız, tersinme yoluyla insanın orijinal biçimini tude almamız gereklidir. Bunun tersine cinler ise mutlak soğuk derecede «**Enerjilerini**» dondurarak görünür hâle koyabilmekteyiz. (Birleşik Amerika'da, bir kadına musallat olan böyle bir «**Âşık erkek cin**»ın dondurulması laboratuvara başarmıştır.) Hızlandırılmış insanların «**Kafdağı**» denen «**Öte-bölgedeki relativistik uzay-zamana**» karışmaları da mümkünür, «Ne ölü ne diri fakat ikisinin melezi ortada bir hayatı olması Davies'in yazısındaki üçüncü seçenek olup, bu seçenek, ileride yayılacağımız «**Can-İnsan**» ve «**Cin-Şeytan**» bantlarında degileneceğimiz «**Kirlian Enerjetik İnsan nefsi**» ve «**Cinlerin üçüncü dünyası**» konularında yer alacaktır ki, bütün bunlar «**KUANTUM TEORİSİNE TAM UYGUN** yaşantı ve yanıtlanma tarzından» başka bir şey değildir, tamamen normal olup, çok az rastlanır ve az bir ihtiyamle bizim de boşımıza gelmesi, cinsel karışmalar, uğramalar ya da onların Şîhab'dan kaçarken bize sıyrılmaları, huddama uymaları, arada bir görümlerleri çok yaygındır. Kuantum teoreminin «**Elektromagnetizma kuvveti**» ve noktalı elektron olasılığıyla elektrostatik yasalar elektromagnetik olaşım firtınaların mekanizması kadar, «**CİNLERİN**» de kuantum teoremindeki yerini, hayatı masalarının gerçekliğini de «**Ustaca yorumlarırsa**» açıklayabiliyor.

Klasik kuantum felsefesi tartışmalarında, tanecik mekaniği (Kuantum teoremi) evrendeki olayları ve nesneleri İNSAN AKLININ (Gözlemci bilincinin ki, bu beşinci boyut olarak bilinmektedir) değerlendirdiğini ortaya koymuştur.

Evren, «Biz, bir anlam verelim» diye oluşturulmuş bir dev okuldur! Böylece biz eşyadan öğreniriz. Eşya ise bize sadece bir «EŞYA»dır, öğretmen değildir. Sadece akıl sahibi akıl sahibinin öğretmeni olabilir. (Dağ, denize ders veremez. Onlar araçtır.) AMAC akıllı insanıdır. İnsan ise bilim ile öğrenen, öğreten, deneyim alarak, öteki asıl ebedi yaşamına deneyimli ve de sorumlu giden biridir. Bunun için ruhumuz doğumla bedenlenir, yaşayarak öğrenir, öğrenmiş (Bazen karacahil, bazen şeytanından ders almış) olarak, beden denen emanet eşyayı bırakıp, ölümle ebediyete doğar.

Evrendeki cisimlerin tamamı, hem parçacık hem dalgacıktır. Bunun hangisi olduğuna gözlemeçimiz olan (Beşinci boyut=Bilinc) SONRADAN «Geciktirilmiş seçim deneyi» uyarınca kararlaştırır. Schrödinger kedisinin «Ölü ya da diri» seçeneklerinden başka, bir de HAYALET olma, yarı ölü, yarı diri gibi «ARADA» kalma, ekminezis-reenkarnasyon gibi algılanabilecek MELEZ bir hayatı olma ihtimali (Seyrek olmakla birlikte) mevcuttur. Bu demektir ki, kedi, BİR DALGA (Madde dalgası) olarak da kaptıldığı sandıktan hayalet olup çıkmış, bir başka yerde «Yarı canlı (Ektoplazmalı) yarı ölü (Hayalet)» gibi görünüp, çevresini korkutabilir. Tipki Philadelphia deneyine katılan tayfalardan bazılarının, lokantada, evde, sokakta durup dururken «Kaybolmaları» sonradan yeniden bir başka yerde görünür olmaları gibi...

Zaman yolculuğu da yine elektromagnetik turbülanslarla mümkün olmaktadır. Zaman yolculuğunda teknik iç uzaya, yanı tünele gerek, tünel ucundaki magnetik etki sayesinde zaman öteleyebiliyoruz.

Zaman yolculuğunda ve ışınlamada yöntem birdir. Bu yöntem dört boyutlu evrenin dışına çıkararak beşinci saklı boyuta gerekçe kesitme bir yoldan uzay-zaman yürüyümüzüdür.

Bir başka deyişle «BENİM ARZIM (Dünyalarım) ÇOK GENİŞTİR» öyeti gereği, evren (ARZ) birbiriyile iç-ice dualistik iki gerçekliğe bölünmektedir. Bu ölem daha çok «Madde» olup; özel durumlarda «Madde dalgası» olabilmektedir ve böylece iki gerçekliğe bölünebilmektedir.

Kuantum dalgalarının bu durumu, Schrödinger kedisini bazı durumda ölü, bazı durumda diri, üçüncü düzlemedeki özel hallerde ise ölüyken diri ve ne ölü ne diri (Yarı modde bir hayatı) tekinsiz ev konuğu, daha doğrusu bir CİN kedisini yapabilmektedir. Zaten ayet «Ölü ve diri» demez; «NE YAŞ NE KURU» demektedir ki, bu ölü-diri ARASI bir durumu yanı ÜÇÜNCÜ şikki AÇIKCA haber vermektedir. Bu bize ayrıca polarize ve elektromagnetik firtinaların neden olduğu zamanaberasyonları sayesinde «Bugün ile geçmişin» her zaman bir tünelle bağlandığını, insanların zamanda yolculuk yapabileceğini gösteriyor. Sürpriz sıçramalarla, geçmiştekilerin şimdije geldiklerini, şimdikilerin de geleceğe kaybolduğunu sık sık olmasa da anlıyoruz.

Elektromagnetik kuantik firtinalar, örneğin bir göldeki balıkları ya da kurbağaları, burarak abilmekte, onları uzay ve zamanda yürüterek, başka bir yere BİR ANDA taşımakta, sonra onları oraya bırakmaktadır. (Bazen de sıçramalı olarak yeniden kaybolup, üçüncü, dördüncü bir yere nakledilebilmektedir.) Bu hayvanların «Normal kasırga hortumuya» yukarı atıldıklarını söyleyenler gülunc olurlar. Örneğin «CANLI BALIK» yağmur olayında, bir hortumla yüzlerce kilometreyi, atmosferin oksijensiz yüksekliklerinde, uçak gibi, saatlerse katetmeleri ve en azından havasızlıkta ölmemeleri mümkün değildir. Çünkü o zamana kadar kurbağalar bile ölmüş olmalıdır. Oysa balıklar, kurbağalar yağdıkları anda diridirler, o yörende bir hortum da gözlenmemiştir. Ve en önemli de YÄMAMAKTA'dırlar.

«Yağmur» yakıştırmasını onlara veren biziz. Gerek Parapsjolojik Araştırma Enstitüsü, gerekse başka resmi tanıkların tespitlerine göre, paranormal hayvan yağmurlarında çok önemli bir ayrıcalık gözlenmiştir. Bu hayvan yağmurlarından birine de tesodüfen bizzat tanık oldum

ve hayvanların kesinlikle «Yukarıdan yağmadığını» çevredüklerle birlikte gözlemledik. 1981 yılında İstanbul Avcılar'da kırmızıtrık bir yağmur ardından kaldığım evin bahçesinin hemen her yerini sayısız, iri solucanların istilâ ettiği söylendi. Yore halkının telâsına meraklandım ve gerçekten her yerde çok sayıda canlı solucanın kaynadığını gördüm. Sonra içeri, eve girince şunu dehşetle fark ettim ki, sıkı sıkı korunmuş ve orta katta olan evimde, hali ve zeminde sayısız iri ve canlı solucanlar peydah olmuştu.

Bunları soba küreğiyle çöp kutusuna attıkça ardi arkası kesilmiyordu. Bu türbilans yarım saatte yakın sürdü ve nihayet, solucan kalmadığına kanaat getirince, bu garip istilâyi incelemek üzere kapaklı çöp kutusuna baklığında, hiçbir solucanı bulamadım. Geldikleri gibi birden gitmişlerdi. (Gözün resim çekme süresinden daha kısa zamanda) birden vor olan bu solucanların nasıl ortaya çıktığını izlemenin imkânı yoktu. Nasıl kayboldukları da bir sırdı!

Dünyadaki benzeri olaylarla birleştirildiğinde, hayvan yağmurlarının «Elektromagnetik fırtına nedeniyle», birer madde dalgası olarak, uzay-zamanları dışına çıktığını ve hayvansal bir tayı mekâna yol açtığını anladım.

Benzeri bir kuşkuya gecen yılın çekirge istilası sırasında kapıldım.

Söz konusu çekirgeler, Afrika'dan ülkemizin güneyine gelebilmek için, kesinlikle Akdeniz'i ucarak geçmezler. Ayrıca bu mesafeyi yüzmeleri esla söz konusu edilemez.)

Elektromagnetizmanın ve kuantumun madde dalgalarının bu garabetlerini sunarak, paranormal (Normal üstü) dediğimiz yığınla olayın, gerçekte SEYREK de olsa gerçekleşen bir BİYOLOJİK RADYOAKTİF BOZUNMA olabileceği konusunda bilgilerimizden sonra, (Ana konumuz olan) doğanın dört temel kuvvetinden üçüncüsüne geçebiliriz.

KESİM - 7

ZAYIF ÇEKİRDEK KUVVETİ (ZAYIF ETKILEŞİM)

Cekimden sonra en «Zayıf» kuvvet «Zayıf nükleer kuvvet» olup, oslînâ bundan sonra göreceğimiz «Güçlü nükleer kuvvetin» uzantısı, yani salınan bir bölümündür. «Güçlü çekirdek kuvveti» termonükleer olup, mutlaka ışık verir. Fakat zayıf çekirdek kuvveti termonükleer değildir, ışık ve ışık vermez, görünmeyen, hissedilmeyen «NÖTRİNOLAR» biçiminde, evrene zayıf nötral akımlar güçlü kuvvet; % 7 puanı ise nötrino biçiminde zayıf kuvvet sayesinde salınır.

Zayıf kuvvet (İsmine rağmen), cekim kuvvetinden on trilyon kez güçlündür. Bu bakımdan parçacıklar tablosunda «Lepton» kanalındaki ilşevleri üstlenmiştir. Eğer zayıf kuvvet olmasaydı, güçlü kuvvet her bir atomun göbeğinde atom bombası gibi patlar, evren catopat gibi olurdu. Zayıf kuvvet, işte bu güçlü kuvvetin güc santalinin sâbabıdır, o dehşetli enerji fazlosunu bir sünger gibi emerek, hissedilmeyen, hayatı bir enerji biçiminde dış uzaya taşırlar ve böylece güvencede oluruz. Aksi hâlde biraç öksürsek, bu enerji binlerce atmosfer atomunu «BOMBA» olarak patlatırırdı.

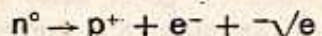
Klasik bilim görüşü, yani «Maddeciliğin sembolü DETERMINİZM», (Kurşun elementinden ötesinin bilinmediği dönemde) evrendeki bütün element atomlarının «Kararlılığını» ilân ettiği an, bu sofsata çok geçmeden yıkıldı. 1923 yılında Curie ailesinin «Kurşun ötesi» elementleri, uranyum, plutonyum ve radyumu bulmasıyla, bu çok ağır ve kararsız olan elementlerin RADYOAKTİF İŞİMASI, işte bu zayıf kuvvetin «Tâlebiniz» doğurdu. O güne kadar, böyle bir kuvvetin doğada mevcut olduğundan kuşkulandırılmıştı bile...

Radyoaktif elementler çok huzursuzlardır. Örneğin hidrojen çekirdeğinde bir, oksijen çekirdeğinde 16, fakat bir radyoaktif elementte örneğin 280 tone proton ve

nötron vardır. İşte bu yüzden «Kurşun» gibi en ağır elemente kadar «KARARLI» olan çekirdek, bundan sonra «Yıkılmakta, devrilmekte» yanı fazlalıklarını, mikro bir nova ile dışa atmaktadır. Bu fazlalık, genelde bir helyum çekirdeğine eşit olan «Alfa» tanecigidir. Özelde ise bir elektron bırakarak, «Beta işleması» biçimindedir.

Cekirdekteki bu trafiği sağlayan «Zayıf kuvvet», atomun huzursuzluğunu, bir yarı-ömür sürecinde gidermeye çalışır. Yarı-ömür ise, «Trans-kurşun ötesi elementlerin, bir kilosunun, belli bir zaman sonra yarı kiloya inmesinin (ışışarak azalmasının)» ölçüsüdür. Bu demektir ki, her iki atomdan biri «Tünel» denen bir yoldan elektromagnetizmayı delerek dışarı kaçmaktadır.

Doğadaki en temel radyoaktif parçacık, («Cekirdeğin dışına» çıkarıldığından) nötron olup, yarı-ömür 13 dakikadır. Bu süre sonunda bir pozitron ile nötrino bırakarak, kendisi protona dönüşür. Proton ise yarı ömrü evrenin yaşına eşit olarak en uzun ömürlü kararlı bir parçaciktır. Formül şöyledir:

Formülüden anlaşılacağı üzere, proton-nötronun birbirine dönüşmesi sırasında bir kütle açığı vardır, elektron ile protonun toplamı nötrona eşitlenmez. İşte bu durum, «Enerjinin sakınım ilkesine» ters düşüğü için, 1932 yılında Britanyalı Dirac, hipotetik olarak bu eksik kütleyi hesapladı. İtalyan Fermi, ona «Mini yüksüz» anlamında «NÖTRİNO» adını verdi.

Elektromagnetik kuvvet için «Elektron» parçacığı neyse, zayıf çekirdek kuvveti için de nötrino oynıdır. Teorik nötrinolardan kitaplarımı boyunca söz ettik: Teorik öngörümüşinden 24 yıl sonra 1956'da Birleşik Amerika'dan Cowan ve Reines nötrinoyu denel olarak ayırt ettiler. Yüksüz olduğu için sis odasında görünmeyen nötron ile nötrino çarpıştırılınca, iz bırakkan ve görünür olan pozitron ile protona dönüşünce nötrinolar dolaylı bulunmuş oldu. (Ayrıca beyazcüce yıldızlarda da elektron ve proton çarpışmalarından dolayı bu ikisinin nötron ve nötrigoya dönüşebileceğini biliyoruz.)

APENDIX - 4

NÖTRİNO DENİZİ

Tepkimelerden izlenebileceği gibi nötrinolar, (Dörtü antinötrino olmak üzere) 8 tonedir ve spinleri $1/2$ 'dir. Üç tip nötrino olup, biri diğerinin tepkimesine katılamaz. Bunlar ($\bar{\nu}e$) nötrinosu pozitron nötrinosu (νe) olarak kararlı elektronlara; ayrıca ağır bir elektron olan mu-mezonu (ya da Myon'a) eşlik eden ($\bar{\nu}\mu$) ve antimuon ($\bar{\nu}\mu$) en sonra da tau-mezonlarına eşlik eden nötrinolardır. Antinötrinolarla toplam 6 tonedirler.

Sezilmesi son derece güç olan nötrinolar, yüksüz olduğu için elektromagnetik etkileşime asla katılmazlar. Güçlü nükleer kuvvette karşı da dokunulmazlıklarları vardır. Kütlesiz olduğu gerçekse, çekimden de muaftrır. Ama Reines (1980'lerde) onların «Evreni çökertcek kadar» kütlesi olduğunu, (Daha önce de Broglie nötrinoların doğrudan «Esir denizi» olduğunu) öne sürdürür. Cünkü ilk yaratılış patlamasından ortan çok önemli miktarda orijinal nötrino kalıntıları vardır. Ayrıca süpernovalardan da önemli bir nötrino akımı fişkirmaktadır. Atom teorisine göre, yüksek kadar bir uzay boşluğununda 100 nötrino vardır.

Madde ve madde-ötesi sınırsında (Hilbert duvarı) calma hazır bulunan nötrinolar, bu duvar ordında impulsmomentte saklı beklerler, fakat çekirdek dengesi gerektiğinde, saklandıkları yerden Lepton kanalına gerek 1/2 spin yapor, kuantlaşırlar. Yaratılışın çok sıcak ilk dönenlerinde gürültülü rolü olan nötrinolar, soğuma ordından sessiz rolde evrene açılmışlardır. O kadar suskundurlar ki, tipki çekimci dalgalar gibi maddeye saydamdırular. «Esir» olmaya bile aday gösterilmelerinin başlıca nedeni budur.

Güneş enerjisinin % 7'sinden sorumlu olan nötr zayıf akımlar, fotonlar gibi atom-elektron seviyelerince yutulup-sacılımadan, oyalanmadan hemen çıkar, ışık hızıyla dünyamızın «Gündüzü» olan yüzeyine 8 dakika sonra ulaşır.

şip, carparak 1/25 saniyede dünyayı içten boydan boya geçerek «Gece» olan yüzeyimizi toprak altından bombardıman ederek, yollarına devam ederler. Önerine çıkan hiçbir maddeyi tâciz etmeden, kendileri tedirgin olmadan galaksimizin dışına çıkarlar. (Bir galaksi capitândaki alanında onların yok olma şansı yarı yarıyadır.) Nötrinolar yakalayabilmek için özel «Havuzlar» geliştirilmiştir. Bu olursa, denizaltı ve uzay haberleşmelerinde (Gravitonlar gibi) nötrinolar da kullanılabilir. En önemli de «Nötrino astronomisi» antigalaksileri gözlemlememiz ve ayırt etmemiz için tek çaredir. Madde de antimadden de foton yayınladıklarından, birbirinden ayırt edilemez. Ama madde, «Antinötrino» yayınlarken, bunun tersine antimadden de «Nötrino» yayınladığından, antigalaksilerin varlığı ortaya çıkacaktır.

Ciltlerimiz boyunca incelediğimiz nötrinoların ayrıntısı sunulmuştu. Eklenecek önemli şeyler şunlar olabilir:

1. Nötrinolar (ileride göreceğimiz kuarkların) sanki elektrik yüksüzüdür. Bunun gibi nötrinolar, bir anlamda sanki yüksüz elektronlardır. Çünkü elektrodinamik yasa, her yüklü parçacık için gecerlidir.
2. Nötrinoların evreni cökertecek miktarda bir kütlesi olduğu da bulunmuştur. Evrenin içi bir «Nötrino de-nizi» durumundadır (Âdetâ bir esir denizidir).
3. Nötrinoların antiparcacıkları da (Antinötrino) vardır. Nötrinolar 3 türlüdür: Bunların ilki elektron (Ve pozitron) nötrinolari; muon (Myon) denen ağır elektron nötrinosu (ve antiparcacığı) ve Tauon denen en ağır elektron nötrinosudur. (*)

(*) Fakat çok ağır parçacıkların bulunabileceği yüksek enerji düzeyli aygıtlarımızda Tauon'dan da ağır elektron türlerine rastlanabilecektir. Dolayısıyla kütle farkını kapayacak yeni ve ağır nötrinolar da öngörülebilir. Bu konu «Rişonlarla» ilgili olduğundan «Yeni kuark takımları» içinde ilerde incelenecak.

KESİM - 8

KÜTLELİ Vektör Bozonyları

Böylece radyoaktivite gösterdi ki, evrende bir de zayıf kuvvet vardı: Oysa doğru dürüst bilinen tek kuvvet elektromagnetizmadı: Elektromagnetizmayı «Elektrodinamik» yönetiyordu. Yani, fotonlar «Yüklü parçacıklar» arası elektromagnetik kuvveti taşımaktan sorumluydu.

Doğanın diğer bilinmeyen kuvvetleri de «Kuvveti taşıyan (Örneğin foton benzeri) bilinmedik bir tanecik ile bu işlevi yapıyor olmasındı? Acaba, elektrodinamizm zayıf çekirdek kuvvetine (Hakezâ güçlü çekirdek kuvvetine de) uygulanabilir miydi? Güçlü kuvvet için Yukawa mezonları önermişti. Zayıf kuvvet için bakalım kimler bu işin olurunu bûldular:

Güçlü kuvvet ile elektromagnetik kuvveti «Birleştir-meyi» deneyen Weyl, böylece hâri bir yöntem bulmuş hem de «Birleşik alanları» bilmeden gündeme getirmiştir. Weyl'in yöntemini elektromagnetik kuvvet ile zayıf kuvveti birleştirmeye kullanılan ise Schwinger oldu. Onun matematik yöntemini Glashow «Kuantum ayarlama=Gauging» teoreminde geliştirince Hooft ve Lee ikilisi ise (Benim Transtunnel continuum yöntemimi ekleyerek) denklemlerdeki sonsuzlukları giderip, işin olurluğunu gösterdiler.

Bütün bu bilgi birikimi sonucu «Zayıf Çekirdek Kuvvetinin» kuantumlaşmış alanda nasıl temsil edileceğine ilişkin, tüm matematik ön hazırlıklar tamam olduğundan, teorisyenler, «Fiziksel teorem» olarak ortaya nasıl bir şey koyacaklarını hâri hâri düşünmeye başladılar.

Beklenen başarılı ilk ses, (Birbirinden habersiz olarak, yakıtsız aynı anda aynı sonuca ulaşan) Abdüsselâm ile Weinberg çiftinden geldi. «Elektromagnetik kuvvet» (Örneğin elektrondan) foton saçılırsa, acaba zayıf kuvvet (Göstergesi olan nötrinolardan) ne saçar?.. Cevabı «Fermionlar, aralarında bozon saçılıp, yutarlar».

Abdüsselem-Weinberg zayıf çekirdek kuvveti için «Aynı montikla» foton benzeri bir kuvvet (Değiştirme paracığı yanı) zımnı bir kuant daha öngördüler. (Örneğin fermion olan elektron, muon, tauon ve nötrinolar arasındaki iletişimini sağlayan bir zımnı kuant paracığı.)

Ama bu parçacık, kesintilikle foton gibi kütlesi sıfır olamaz. Çünkü çekirdek dışına çıkamadığına göre kesintilikle kütlesinin çok ağır olması şarttır.

Abdüsselem ile **Weinberg** öncelikle iki öngörümde bulundular: İlki, nötrino faktörünün «Zayıf çekirdek kuvveti» ile sımsıkı fonksiyonel ilişkisi... ikincisi de elektromagnetik kuvvetin zayıf kuvvette girişim yapması. (Elektron bombardimanına tutulmuş hidrojen atomunda) bu girişim resmen gözlemediğinden her iki görüş birden doğrulandı.

Abdüsselem ile **Weinberg**, foton gibi kütlesiz değil, fakat en az 85 proton ağırlığında bir BOZON öngörmüşlerdi. Buna (Weak force=Zayıf kuvvet) anısına «W» simgesini vermişlerdi. W parçacıkları fotonlar gibi kütlesiz değil, tersine ağır küteli oldukları için onlara fizikçi dililey «Massiv intermed vector=Küteli ara yöney» adıyla anılan BOZON ailesine girmektedirler. (Diğer bozonlar foton, gluondur.)

Proton nötrona ve nötron da protona dönüşüğünden, bu dönüşümü başaran bozonların mutlaka elektrik yükü olması gerekmektedir. Nitekim (W^+) bozonu, nötronu protona ve (W^-) bozonu da protonu nötrona çevirmek görevini üstlenirler. (Bunlardan daha küteli olan W^0 daha sonra önerilecekti. Bozonların yüküleri indikatör değildir.)

Böylece üç bozon, elektrodinamik yasaya uygun olarak, «Zayıf çekirdek kuvvetinin» evrensel betimlemesine yetiyordu. Elektromagnetizmından sonra zayıf kuvvet de meyhülden çıktı.

Bozon adıyla genellenen W^+ , W^- ve W^0 parçacıkları da tipki fotonlar gibi (1) spinlidirler. Fakat protondan 85 kez ağır olunca da kütlesiz fotonlar gibi özgür değil; çekirdeğe mahkümduklar. Yani bozonların çok kısa menzilleri vardır.

Zayıf nükleer kuvvet çekim kuvvetine hiç etki etmez. Sadece spinleri (1/2) olan elektron, muon, tauon, nötrinodan oluşmuş LEPTON ailesine etkilidirler.

APENDIX - 5

GENEL BOZONLAR

«Küteli vektör (Ara yöney) bozonları», aslında, «Genel bozon ailesinin» bir üyesidirler. Çünkü maddi parçacıklara «Fermion» ve (Maddi olmayan fakat maddeyi yonen) dört kuvvetin aracılarına da «Bozon» demekteyiz. Bunun anlamı, dört kuvvetin farklı dört ayrı fazda bozon olduğunu olduğunu.

Bozonlar, daha sonra ele alacağımız «SÜPER SIMETRİ» denen madde ve kuvvet olanlarının birleştirilmesinde «Kuvvet olanı» tarafını temsil etmektedirler.

Süper simetri, «Bütün evrenin içeriğinin iKİ TAKIM ENERJİDEN oluşduğunu» öngörür. Yaratılışın en başında, evren pek çok sıcakken, bu iki takım enerji tek bir enerjiydi. Ancak, soğumayla birlikte, maddeyi ve kuvvet olanlarını oluşturan «Çok ağır küteli bozonlar» birbirinden ayırsarak farklı iki takım oluşturdu.

Süper simetri bozonları daha sonra soğuyarak kendi crahlarında da dört kuvvet bozonlarına bölündüler. Buna göre:

1. Birinci takımdan maddeyi oluşturan parçacıklar (Proton, nötron, elektron, nötrino vb.) yanı MADDE denen her şey olmuştu. Maddi parçacıklar görünür, tutulur, ısı verir, tortılır, ışır ve kendini ağırlık olarak hissettirir. Noktasal değildir, bir çifti vardır (Örneğin 10^{-13} cm.'dir). İşte bu mesafe içinde yer alan parçacıkların tümüne (İtalo-Amerikan fizikçi Enrico Fermi anısına) **FERMIÓN DENMEKTEDİR**. Örneğin elektron ve proton Fermiondur. Fakat ikisi arasında elektromagnetik kuvveti taşıyan fotonlar noktasaldır ve bir çifti olmadığı için fotonlar Fermion kategorisinden değildir. Peki ne dir?

2. Bu sorunun cevabını da Hintli Bose buldu: İkin ci takım madde değildir. Tanecik, parçacık niteliği noktasaldır, bir çap içermemektedir. Maddi taneciklerden ay-

rihan ikinci takım işte «DOĞANIN DÖRT TEMEL KUVVETİ İDİ VE ONLARI TAŞIYAN DEĞİŞ-TOKUŞ PARÇACIKLARIDIR ki, bunlar sadece kuvvet taşır fakat maddi tanecik oluşturmazlar. Bunlar iki fermion arasında birinin saçığını, diğeri yutarak böylece gidip-gelen, sadece kuvveti ileten, aygıtlarla gösterilemeyen, işimayan fakat zımnı (Sezilgen) kuantlardır. (*)

Zınni kuantlara örnek olarak elektromagnetizmada iki elektron arasında birinin saçığı, ötekinin yuttuğu «İşimayan zınni fotonu» gösterebiliriz. Ne var ki, fotonun «Özkülesi» sıfırdır. Bu yüzden çekim gibi uzaklara açılabilmektedir.

→ ***** İşte fermionlar (Proton, nötron, elektron, nötrino, kark vb.) yanı maddenin kendisini oluşturan parçacıklar arasındaki «Kuvvet iletişimini üstlenen» zınni parçacıklara yeni bir isim gerekiyordu: Zınni parçacıklara onların belirleyicisi olan Hintli S. Nath Bose'in soyadı verilerek Boson (Bozon okunur) dendi.

Böylece, maddi parçacıklara Fermion ve alan parçacıklarına da Bozon denmesi ödet oldu. Kur'an'da «Yer ve gök bitişikken onları ayırdık, görmediler mi?» ayetinin bir sırrı da (Maddi yanı) YER=FERMIÖN ile (Kuvvet alanı parçacıkları) GÖK=BOZON'ların aynılmasıdır. Evren, madde (Fermion) ile alan (Bozon) yanı boşluk ile cisim ilişisinden oluşmaktadır.

Böylece «Sadece âlimlerin anlayabilecegi ALLAH mîsâllerinin» kürreler ve zerreler fizигine göre iki yorumu olduğunu anlıyoruz:

***** • Zerreler fizигine göre: Süper simetri ilkesi, en başta evren çok sıcakken biri «ARZ=Fermion» denen madde, cisim ve SEMÂ=Bozon denen kuvvet alanlarının boşluğu» olan iki takım maddenin birbirileyle bitişik aynı olduğunu söyler.

(*) Örneğin iki tip foton vardır: Birincisi ısı, ışık biçiminde görünen radyasyondur. Gözle görülür, aygıtlarla ortaya konur. Fakat mıknatısın çekmesini-ittimesini sağlayan «Zınni kuantları» gözle görülmeye, aygıtlar da gösterilemez. (Sadece kendilerini «Mıknatısın çekme kuvveti» olarak hissederiz, sezilendirler, zınnıdırler.)

***** • Kürreler fizигine göre: Evren en başta homojen tek bir bulutken, çekim odakları Arz=Galaksiler olarak çöktüğünü ve bunun dışında kalan boşluğun ise Gök (Semâvat) olarak ayrıldığına ilişkin ayeteleri hatırlayınız.

Cekirdek kuvvetlerine genelde «interaksiyon=ic tutunum» kuvvetleri denmektedir. Okurlarımıza, güçlü ve zayıf cekirdek kuvvetlerinin farkını söyle sunabiliriz: Eğer «Güçlü cekirdek kuvvetinin» kuvvet etkinliğini (Diyelim ki) $10\ 000\ 000\ 000\ 000$ (On kentrilyon) birim olarak düşünürsek, «Zayıf kuvvet etkinliği» bunun sadece «Biri»dir.

Bu sonuctan güçlü kuvvetin cekirdek içine hapsolduguunu, fakat cekirdek dengesi gereği, verilen oranda (10^{-18}) küçük bir bölümünü dışarı saldığını anlıyoruz. Bir kuvvet ne kadar zayıfsa o kadar kolay çözümlenir. Bu bakımdan kasıtlı olarak, «Zayıf cekirdek kuvvetini» daha önce sunduk.

Şimdi kaldığımız yere dönelim: Teorik olarak öngördüren kütleli bozonların denel olarak ispat edilmesini kısaca sunalım.:

Abdüsselâm ve Weinberg'in teoremlerinin doğruluğu (Benim de orada olduğum 1983 yılında) Cenevre'de «Avrupa Nükleer Reaktör Merkezi=CERN'de» ortaya çıktı. Denel olarak W^+ ile W^- bozonları net olarak ayırt edildi. Ayrıca Z^0 denen «Elektro-Zayıf kuvvet dev bozonu» da

oynu deneyde elde edildi. Bu sonuncusuna 3. Albümde «Birleşik Alanlar» konusunda yer vereceğiz. Çünkü deney oynu zamanda «Birleşik alanların varlığını da doğrulamasını» yapmış, bir taşla iki kuş vurmıştır.

Elektromagnetizmonin «Elektrodinamigi» olduğunu coktan biliyorduk. Bu elektrodinamik daha sonra «Zayıf nükleer kuvvet» uygulandığında da gerçeklendiği ortaya çıkmıştı. Sadece çekime kullanılamayan «Elektrodinamik», elbette «Güçlü nükleer kuvvet» de uygulanabilirdi.

KESİM - 9

GÜCLÜ ÇEKİRDEK KUVVETİNİN KEŞFİ

Güçlü nükleer kuvvet (Diğer isimleri güçlü çekirdek kuvveti, güçlü etkileşim ve kuarklarda elektro güçlü kuvveti. Zayıf kuvvet için de bu terimler kullanılmaktadır) adı üzerinde «Doğanın en güçlü kuvveti» olup, **elektromagnetizmadan da bin kat güçlüdür.**

Nicin bin kat? Çünkü bu kuvvet, sadece çekirdek içinde etkilendir ve görevi de elektromagnetizma yüzünden birbirini itmesi gereken (Özdeş, aynı yüklü) protonların bir arada kalmasını sağlamaktadır. Bu demektir ki, oradaki elektromagnetik itimi yenmesi için elektromagnetik kuvvetten bin kat daha güçlü olmalıdır. Eğer güçlü çekirdek kuvveti olmasaydı, «Cok protonlu ve nötronlu» elementler oluşamayacaktı, bütün evren, sadece bir protonlu hidrojen atomundan, yani tek elementten kurulacaktı.

Böylece birden fazla proton bir araya gelerek, sırayla diğer element çekirdeklerini bu kuvvet sayesinde oluşturmuşlardır.

Güçlü çekirdek kuvveti (Elektrogüçlü etkileşim), doğanın en güçlü kuvveti olup, çekimden 10^{42} kez; zayıf kuvvetten 10^{28} kez güçlüdür. Ama, «Bir kuvvetin ne kadar güçlü olursa, o kadar etkime mesafesinin küçük olduğunu» bildigimize göre, bu kuvvetin çekirdek içine haps olduğunu ve sadece proton ile nötrona etkidiğini anlayabiliriz.

Sözelimi doğanın en zayıf kuvveti çekim (Gravitation) evren capında, fakat güçlü nükleer kuvvet yalnızca çekirdekteki bir parçasının (Protonun) copi olan 10^{-13} cm.'de, oysa elektromagnetik kuvvet bunun yüz bin kat uzağına, (Yani elektron zarfına kadar) etkimektedir (10^{-8} cm.). Güçlü kuvvet, çekirdekten dışarı çıkmaz ve yalnızca orada farkedilir. Eğer onu çekirdek dışına alırsak, bu kez, **atom ve hidrojen bomblarını** (Fission ve fusion) patlatır.

Ama bu söylede Güneşimiz bize milyarlarca yıl ışığı tükemeneden işmekteadır. Evreni aydınlatan-ıştan termenükleer güç, bu kuvvet tarafından temsil edilir. Kuarkları bir arada tutar.

Elektromagnetik kuvvet: «**Fotonlar**» ve elektro zayıf kuvveti ise «**Bozonlar**» taşıyor, böylece (Kuantlaşmış olan) ikuvveti taşıma görevlerini yapıyorlardı. Aynı elektrodinamige göre, güçlü etkileşimin de bir kuantlaşmış alan kuvvet parçası olmalıdır..

Proton ve nötron yumaklarından oluşan atom çekirdeklere indeki bu güçlü etkileşimden sorumlu parçası, ilk kez teorik olarak 1935 yılında (Einstein'in başına atom bombası attırdığı) Japon Hideki Yukawa akıl etti.

«**Yukawa kütlesine**» daha sonra «**Aracı» anlamında «**MEZON (Meson)**» adı verilecekti. Bu teorik parçası, (O dönemlerdeki yüksek enerji teknigi elverişli olmadığından) denel olara laboratuvara bulmak mümkün değildi. Bunun için onları doğada aramak gerekiyordu. Keşfi beklenen bu olası mezonlar, çok sert etkileşikleri için (Bunların soyadı Hadron=Çok sert)tir) balonlarla filmleri alınan kozmik ışın fotoğraflarında tesadüfen bulunabilirdi. Gerçekten de umulana kavuşuldu.(*)**

Söz konusu mezonun özel adı π -mezonudur ve kısaca pion (Piyon) denmektedir. Piyonlar, iki protonu, iki nötronu ya da bir nötron ile bir protonu bir arada tutmak üzere π^- , π^+ ve π^0 olmak üzere elektrik yükü taşırlar. Bu sayede proton nötrona, nötron da protona dönüşebilir ve yeniden piyonlar-ürün olarak ortaya çıkarırlar. Proton: $p^+ \rightarrow n^0 + \pi^-$ ve nötron: $n^0 \rightarrow p^+ + \pi^0$ biçiminde π (Piyon, pi mezonu) bırakırlar.

(*) Fakat ilk bulunan parçacık, beklenen değil; elektronadan 200 kez ağır muon idi. Kaldı ki beklenen parçacık çok daha ağır olmalıdır. Nitekim, gerçek mezon ortaya çıkmakta gecikmedi.

KUANTUM KANALLARI (TANECİK TÜNELLERİ)

Ancak sevinç çok kısa sürecekti: Çünkü beklenen (π) gibi tek bir parçacık iken yüzlercesi bulundu. Bu umulmadık kargaşa elektrodinamiği alt-üst ediyor; basite, yalnız indirgenmesi beklenirken, karıştırıyordu. Yıllar sonra teknik ilerledikçe, hızlandırıcılar enerjice güçlendirildikçe bu sayı binlerce olacak ve atom-altı enflasyon meydana çıkacaktır. Ama bu neyi açıklar? Milyonlarca bileşim vardır (NaCl gibi). Bunları 110 kadar elemente indirgelyebiliyoruz. (H atomu gibi). Bu 110 element (ve 2000 izotopu) proton, nötron ve elektrona; yanı üçe inebiliyor. Bu «Yalnız indirgeme yöntemi» (ve elektrodinamik bekleneni) «Mezonlardas uygulanamıyor, uygulanamayınca da «Dört gözle beklenen mezonlar» beklenen temel parçacıklar olmuyorlar.

Şimdi sunduğumuz ek (Apendix), maddi parçacıkların oluşumunu, onların neden bazlarının kararlı, uzun ömürlü ve kiminin neden kararsız ve ömürsüz olduğunu, ayrıca parçacık ailelerinin tasnifiyle, bazı terimlerin (Lepton, hadron, nükleon vb.) ne anlama geldiğini açmaya yönelik. (*)

Kuantlar için genel olarak şunu söyleyebiliriz: Her parçacık aynı zamanda KUANTTIR. Bir madde, diğerinden öz kimlikçe aynılığı için «Madde paketciği» anlamına gelir. Her madde bu «Enerji paketciği» olan kuantlardan kurulur. Bu bakımından kuantların tümü birbirlerinin özdeşidir. Fakat kütleyeri dolayısıyla, farklı tanecikler hâline gelirler. Kuantlarda bu vahdaniyet (Teklik) vardır. parçacıklar da bizi (Cevremizdeki her şeyi) oluştururlar.

(*) · kitaplarımızın üniversitelerimizde kendiliğinden illegal(!) bir ders kitabı hâline geldiğini müşahede ettikten itibaren, zorunlu teknik bilgilere ve ayrıntılara yer vermek kaçınılmaz oluyor. Bu bakımından dileyen okuyucu bu ek bölüm atlayabilir, ilgilenen okur ise bu lügatçılardan (Vocabulary, Glossary) yararlanabilir.

Bağdadı planına göre, o dönemin Zig-Zag mensupları O'na bağlanacak, K. M. Allein müsesesesiin sonuncusu «Son Allein» bu kişi ilân edince, Bağdadı'den beri süren Zig-Zag kurumu tarihinde ilk kez olarak açıga çıkacak ve kendini feshedecektir.

1950 yılında «Son Z harfiyle ilk Q harfinin devri teslim döneminin göstergesi» Thule deneyleridir. Böylece son Z harfini Zafer (Arapcadır, Almancası zig okunan Sieg) ve ilk Q harfini ise Quercy (Kürsü, kürsi) temsil etmektedir. «Zafer» Arapça olup, üç karanlığın aydınlatmasındaki başarıdır (ki bunun '28 türəvini bundan sonraki konuda göreceğiz.)

Kürsi ise «Kuantların önce noktasal, sonra iplikçik dah sonra zar sayılması ardından bir üst sisteme KÜRSİ biçimindeki işaretidir. Bu konuda kitabımızın son bölümündeki modern kuantum teoreminde yer olacaktır.

Böylece 1850 ile 2050 yılları arasında Zig-Zag'ın Z, Q ve R olmak üzere üç dönemi olduğunu söyleyebiliriz. (*)

(*) Gelecek kitabımızda kısmen yer alacak bu deneylerin türlü cifir adları vardır. Z-Döneni «Jül, Zül, Thule» diye telâffuz edilen üç karanlık dönemi; izleyen üç aydınlatık dönemi ise Q «Karneyn, Quark, Quant ve Quazar» şifreleridir. 2000 yılından sonraki R-Döneni ise Rakîym (Seçmeli zaman yolculuğu) içerecektir. Zig-Zag'ın geçmiş tüm tarihi ve gelecekte kendini fesh edeceğii tüm süresinin toplam kod harfleri Z-Q-R olup «ZiKiR» diye okunmaktadır. Bunker da Z-Q/Q-R dönemleri diye ikiye ayrılırlar. Z-Q (Zariat-Kehf) ya da Zül-Karneyn döneminde üç (J-K-L) ve Q-R (Kevkeb-Rökîm) döneminde ise bir tane (M) oturak üzere toplam dört J-K-L-M ardışık alfabetin dört harfi vardır. (Nasıl ki Alpha-Beth-Gamma, alfabetin ilk üç harfiyse) aynı kategorinin devamı olan J-K-L-M dönemi de böyledir. K=Kappa, L=Lambda (J=Yod harfi thule ya da zül diye mü yerine de M=Mighty denir.) Örneğin J-K-L harfleri yan yana geldiğinde, Thule-Kappa-Lambda yanı DHURAKHAPALAM şifresini vermektedir. Bu dört harf dört ünlü deneyinin soyadlarının baş harfleridir. Okurlarımız, bunlardan sadece J=JESSUP (Philadelphia) deneyinden haberdardır. Okurların, bu de-

neyden haberdor olmalarının gerekçesi de Philadelphia deneyinin astronomik maliyetinin finanse edilmesi için çağrı endüstri gerekliliğiydi. Askeri bütçeyi bu deneye kulianmayı boşaran Jessup, deneyi mümkün olduğu kadar gizledi. Ancak gerek tanıklar, gerekse kaybolan tayfoların hayatı verici görünümleri nedeniyle ister istemez deneyin yapıldığı, tüm askeri ketümiyete rağmen ortaya çıktı. Ancak diğer iki deney doğrudan, kutup bölgelerinde soklı olarak ve Zig-Zag'ı Gurdjieff'in finanse etmesiyle başarılı olmuş, sırlar olarak korunabilmisti. J (Jessup) deneyinin «Hangi yerde» ve «Ne zaman» sonlandırılacağı bilinemediğinden bırakılmıştı. «Hangi yer» sorusunun cevabını daha sonra yine Jessup buldu. «Hangi zaman» sorusunun cevabını ise Kozirev'in K-Deneyi bulacaktı: Jessup, uzayı yürüten J deneyini ve Kozirev ise «Zamanı yürüten» K deneyini başardılar. Böylece hemzemin (Aynı mekânda) fokat diğer zamanlı iki zeminli ve Z zamanlı bir birleşim eide edildi. Bu tek zeminde (Zig) çift zamanlı (Zog ya da Zülkarneyn'in iki STANDARTLI ZAMANI) finanse eden Gurdjieff'in İsviçre'deki şatosu ile Rusya'da Ural dağları güneyinde Kozirev'in gizli mağarası arasında «insan naklı» gerçekleşti. Kozirev gibi Volga Alman Cumhuriyeti'nden olan Müslüman Paul Kamenberg isimli bir bilgin, İsviçre'ye Dhurakhapalom teknigiyle nakledildi. Paul Kamenberg isimli denek bilim adamından «iki tane zamanlı» (Zülkarneyn'in iki-zamantılı) olarak biri 1971 yılındaki diğeri ise 1973 yılındaki 1 Nisan tarihindeki Paul-Kamenberg «Duble kopyası» elde edilip, Rusya'dan İsviçre'ye işinlama yoluyla kaçırıldı. Tıpkı karodelikteki birinin kendisine rastlaması gibi, «Tek bir mekânda iki ayrı zamanlı» Paul Kamenberg'lerden de daha sonra Allein'in asistanı Landsberg tarafından L (Landsberg) deneyi yapıldı: iki tane Paul Kamenberg'den biri Grönland adasındaki Thule yöresinde, diğeri Kuzey Kanada Kutup bölgesi adalarından birindeki iki kutup istasyonu süsü verilmiş üs arasında, birbirinden farklı ve aynı renkteki, ayrı kodlu çelik mofazaya birlikte saniyenin içinde üçü kadar zamanda 1973'lü Paul Kamenberg önce Grönland'dan Kanada'ya oradan da M-Deneyi (2050)'yle 2050 yılına aktarılarak, tek bir Paul Kamenberg geriye bırakıldı. M=Mighty deneyi ise beş boyutlu relativite üzerinden yapıldığından fizik

1950 Q-Döneni 114 tane Q hortunu içermektedir. Buntuların en tepede olanı (114.) Allah'ın «Kadir=Quodyr, muktedir» kudreti (Quadrate) sonucu Mütekkevin=Yaraticı sıfatının emri olan «Kün=Quin» şifresidir. Bu tek emirden Kün=Ol ve aynı zamanda Hün=Öl emri birlikte çıkmıştır. Birincisi 113. Q olan Künnes'i (QUINNES); diğeri de tersine Hünnes'i içerir. Böylece geriye kalan 112 tone Q sembolü de 4×28'lik gruplar oluştururlar.

Dörtlü gruplara sırayla Q-Zerre, Q-Kürre, Q-Kuvvet ve Q-Nüve (Anlamları sırayla, mikroskopik, makroskopik, kuvvet alanları ve nükleon yanı çekirdek) denmektedir. Bunlar da kendi içlerinde «Mesâni 7=Katlı yedi» sırrınca 4×7'lik gruplara bölünürler (ki, Kur'an alfabetesinin 28 harfiyle tıpatıp özdeştir).

228 sembole birden bu cilt içerisinde yer veremeyeceğimizden, sadece tek örnek olarak, Q-Kürre (Makroskopik küre Kur'an'daki ismiyle «Kevkeb=Gezegen» vb.) sembolünü sececeğiz. Bu semboller Allein mektuplarında İngilizcaye transkripte edilmiş olan Arapça birciyle «Qewqueb» olarak yazılır. Q-Kürre Kevkebinin dört moddesinin yorumu şunlardır:

- **Q-QUABYRLESS (K-Kabisiz)**: Mahşerde «Yeniden dirilmek üzere kabrimizden çıkışımız» bildiren ayetler uyarınca, kara kabrinden ölü yıldız olan Karadelikler de «Olay ufkı» kabrinden dışarı fırlayarak, görünür (Çıplak, örtülmemiş) tekilik olarak gözle görülen hortıklar gibi karşımıza dikkilirler.

- **Q-QUADYRLESS (K-Kodisiz)**: Arapça yıldızların parlaklık ölçüsü olan «Kadir» ayetlerdeki «Sizi nasıl yarattıysak öylece iade edeceğiz» şifresinin bir sonucudur. «Kadırsız» anlam olarak gözle ya da aygıtlarla bile gö-

ile parapsikolojiyi birleştirmekte «Tayyi mekân ve tayyi zaman» tekniklerini içermekte, iki ayrı Q(Quotoob=Kutup, Karneyn) arasında zaman-ötesi bağlantı kurabilmektedir. 2050 yılı M-Deneyi «Gerçektir» ama «Henüz yaşanmamış bir gerçektir». Okurlar, Kehf süresinde «Hz. Hızır'ın» bu yaşanmamış gerçeklerini hatırlayabilirler. Bunlar geminin delinmesi, duvanın doğrultulması ve bir masum çocuğu Hz. Hızır'ın öldürmesidir.

rülemeyen bir zayıf ışınmanın adı olup, 1974 yılında bunun Hawking «Karadelik buharlaşması» ya da «Karanokta sızıntı» olduğu anlaşılmaktır. Bunlar patlayarak açılıp, yeniden «ADE» editirler evrene... Böyle bir patlama Supernova patlamasından farksız olup, aşırı bir gamma ışını yaymaya başlayınca, «Görünür» olurlar.

• Q-QUADEMLESS (K-Kademsiz): Yine İngilizce transkripsiyon ile yazılan bu kelime Arapça Kadem (Uğurlu kademli, kudümlü, kıdemli olsun, ya da sırra kadem bastı dediğimiz) kelimesidir. Zifirdeki göksel anlamı ise «Erken karadelikler denen, evrenin yaratıldığı undaki şiddet hareketlerinin oluşturduğu yoğunluklarda oluşan karanoktaları» anlatmaktadır ki, bunlar, diğerlerinin tersine bir milyon yılda patlayarak açılan ve evrene iade edilen, evrenimize dönen «Ölüm de dirilenlerdir. Diğerleri ise kıyamete kadar dayanıklı olanlardır. Fakat bunların üstünde Kademsiz en genel anlamda, karadeliklerin ardından tünel sürecinin, kıyametten sonra bu karadelikleri bile imha etmesi anlamındadır. Karadelikler de «Her nefis ölümü tadacaktır» ayeti gereği, ölü oldukları hâlde temelli öldürüleceklerdir. (Hz. Azrail'in de canının alınacağını hatırlayınız.)

• Q-QUADRANT the HORIZONS (K-Kudreti əfəki): «Ufuklardaki kudretimizi göstereceğiz» anlamındaki ayette ilişkilidir. Şimdi bu noktada bir hatırlatma yapalım:

Kabirde (Zifiri), Kadırde (Zülmet), Kademde (Zindan) ve Enfusi Kudrette (Zimni) terimlerini anlıdıkten sonra, bunların her birinin de 7 iç-ice katlı anlamları olduğunu belirtmişük. Bunlar da bu kitabın konusu olmadığı için, sadece sonuncu madde olan «Q-Kudreti Əfəki»ye ilişkin 7 yorumu sunalıım:

1. Karadeligi göremeyiz. Ama onun olay ufkuna dejen nesneler, şiddetli X ışması yanında görünen ışık verer, yakalama diskı cıvarını aydınlatırlar. Buuya yakalanın dev bir yıldız bile sarmallar hâlinde çözünerek, karadelige bu yakalanma diskinden itibaren yutulur. İşte bu sırada olay ufkı (AFAK ufugun coğuludur) aydınlanıp, «Ufuklardaki Kudret»ten bir göstergəyi gerçekleştirirler.

2. Q-Quasars (Kuozarlar, kusarcı yıldızlar ya da akdelikler) karodeliklerin içinde gezindiklerinden, bir kuzaor gördüğümüzde hemen orada bir karodelik olduğunu anlarız. Quazarlar ise, evrenin en uzak UFKUNDA oldukları izlenimini verirler. Yani bunun ardı artık rosat ufku değildir. Onun ordına hızla kaçan kuazarlar görünümezler. Eğer evren günün birinde daralırsa, olay-rosat ufkuları (ikisinin coğulu ÂFÂK'tır) altında gözleyemediklerimiz, ufkılarda ortaya çıkarak görünür olacaklardır. İşte bu da «Ufuklardaki kudretin görünmesinin» ikinci tecellisidir.

3. «Işıktan hızlı dönen bir karodelik üzerinde» olay ufkı barınamaz ve ciplak (örtülmemiş) tekilik hâlinde bize görünürler. Bu da «Ufuklardaki kudretlerden birinin görünmesi»dir.

4. Tavuk yumurtası biçimini osimetrik (küre olmayan) bir yıldız, karodelik olarak cökeceği zaman, tek merkez bulamadığından normal (Nokta, halka, disk biçim bir tekilik) yerine, sonsuz bir iplik gibi başı kalın kuyruğu giderek incelen bir «Yılan» benzerinde görünür ki, bu yılanın kuyruğu başının üzerindeyidir. Kuyruğun uzunluğu milyar tone kuyrukluydı (Komet kuyruğu) uzunluğundadır. Asimetrik yıldızlardaki ender de olsa, bu örtülmemiş düzgün olmayan tekilikler de «Ufuklardaki kudretlerden» bir türdür.

5. Yine bu «Uzay yılanı» benzerindeki daha büyük bir felaket ise tüm ufkuları kapsayacak olan «Gök çatlaması, göğün yarılması» vəoddidir. Ayete odunu veren inşikak (Yarılma) budur. Yine ayete odunu veren Tekvir yəni göklerin burulması ve düzülməsi, gökte, gülün katmerli anaforları gibi bir «Bakır rəngi» dev olarak tutusması da «Ufuklardaki kudretten»dir. Gerek gökteki çatlıktan, gerek gökteki dev tutuşma gülündən arkaya bakanlar, resmen ve göz göre göre orkadaki Cehennem'e gözle tanık olacaklardır.

6. Dönen karadeliklerde, halka biçiminde bir disk vardır. Fakat ne bu karodelik ne de halka biçimindeki disk, olay ufkı altında koldıklarından görülmezler. Eğer ulyanık ve şanslı bir astronot, bu dönen karadelige, «Halka -tekilliğin dönme hızıyla eşleşerek» yaklaşırsa, kendisi

o ana kadar olay ufkunda fark etmediği «Görünmez olduğu hâlde görünen» bir GÖK kapısının araladığını hissedecektir. Bu kapı fiks rakam olarak 595 metre en-boy bir karedir. Bunun bildirgesi de ayetlerde geçen «Gögün görünmez nice nice kapıları vardır ki, siz onları görmezsiniz» ayet şifresidir. Birisi (Ergosferde güvenli bir uzaklıkta kalarak) bu inanılmaz pencerenin ardına gecmeden, arkadaki «PARALEL EVRENİ» seyredebilir. İşte bu da «Ufuklardaki kudret»tendir. (Dilerse bu astronot öteye gecer ve şansı varsa aynı yoldan geri dönebilirse, dönüşte tam ufuk üzerinde, biraz önce yola cıkmaktı olan kendisine rastlar ve birken ikileşirler. (Zülkarneyn kum saatı uyarınca iki ayrı zamanlı tek bir kişi olurlar ve/veya iki ayrı kişi fakat tek zamanlı olurlar.)^(*)

7. Bütün bu sayılan «Ufuklardaki kudret»in birer de karşılığı olan 7 adet «Nefislerdeki kudret» simetrleri vardır ki, bunları (Bitmeyen senfoni gibi) saymaya kitabımızın hacmi izin vermiyor. (Daha doğrusu, «Ceyrek Kala/Ceyrek Gece Kıyamet» isimli eserimizin konularından birini oluşturuyor.)

Böylece Q-Döneminin «iki zamanlı=Karneyn» üç aydıntıklı ve dört unsuru (Kuvve, kürre, zerre, nüve) cifir kodlarını basit örneklerle geçiştirmiş oluyoruz: Q-R (Kürre) dönemi Kehf (Cave, tersine dağcılık olan mağaracılık) İNDİSİ ve RÂKİM=Düzüne dağcılık tersine mağaracılık olan, dağcılık ÇIKTISI olarak İNDİ-CİKTİ (Zilzal) dönemi olup, 1950-2050 yıllarını kapsar. 1950-2000 yılı arasındaki Q-Döneminin harfi H ve bunu izleyen R-Döneminin de harfi M'dir. (Örneğin Harut-Mârut/Hennan-Mennan gibi.)

(*) Paul Kamensberg, bir iken ikileşmiştir. Bunun gibi melekler de aynı yöntemle «Mültikopya» olabilekte, evlat sahibi olacakları yerde, kendi kopyalarını üretirler. İnsanların mahşerde yeniden yaratılmalarında da aynı nitelik vardır. Kabirden «Bakla biter gibi bitmesi» de benzeri bir mekanizmadır. Ama bu mekanizma «Ufuklardaki» değil de «Enfüslardaki» kudrettendir.

REFERANS - 25

KARA KÜRE - KARA GÜLLE

Bölüm başından şimdiden kadar sunduklarımız ve daha sunacaklarımız, aslında gelecek cildimizin sürpriz bir bölümünden kısa özettir bir alıntıdır. (Doğrusu, izleyen cildimiz çok şaşırtacaktır.)

Boğdadi'ye dikte ettirilen Hızır Tezkiresi'nden bir kısmını günümüzün Türkçesiyle sunalım:

«Ben Allah'ın lütûf, kerem ve fazılından ihâtâ ettiği ilmi alarak, cümle ölimlerden bilgili kılındım» diyen yolداşım ve öğretmenim Hızır, bana kapkara içi boş bir küre, sanki kara gülle verdi. Bir tek deliği vardı. Hızır şöyle dedi: «Ey Hâlid, sana göstereceğim Misâli iyi belle. Bu gülennin bir tek tipası vardır ki, bu sanki Beytullah'ın Hacerülesved'i (KARATAŞ) gibidir. Eğer bu tipayı kaparsan içi ZİFİRİ'dir. Eğer bu tipayı açarsan içine ZERREİ ZİYÂ (İşik tanecigi) girer ve tek bir zerre ziyâ ZİFRİLLİĞİ ZÜLMETE çevirir. Bu kara kurrenin dışı ve içi ZİFT-lenecektir. İçi ZİNDAN olacaktır. Ey Hâlid ziyâ iki tertiptir. Biri ziyâ zerre ZÂHIR (Optik ışık) diğeri de ziyâ zerre ZİMNA (Sezilgen ışık tanecigi). Ümmetinden Müslüman olacak bir çift ölüme bu sırrı vereceğin zamanı da ben işaretle bildireceğim.»

1763 yılında yazılı bu tezkirede acaba ne söylemek isteniyordu? Bir yüzyıl sonra Zig-Zag teknisyenlerinden birisi bunu «Fotoğrafın İlkesi» olarak kabul etti. «Kara bir kutu» yaptı ve tipadan (Objektif kapağı) içeri «Zülmek» kadar bir ışığı kabul ederek, fotoğraf makinesinin teorisini kurdu ve gümüş nitratı buldu. Sanki karakutunun içi zindan (Karanlık oda da buna dahil) gibi ve sanki ışık girmesin diye siyah örtülerle yalıtlan sistem de bir tür zıtleme tekniğidir. Zig-Zag teknisyenlerine daha önce kısaca yer vermişistik. Şimdi de Zig-Zag teorisyonerine dönüş yapalım:

K. M. Allein mektupları böyle MISÄLLERİ, semboller ve şifreleri içерerek, gerekli bilgilere gidiyordu. Bu teorisyenlerin Z-Döneminin ilki Alman bilgini Max Planck'tır. 1900 yılının Noelini Max Planck başka bir biçimde kutladı. Çünkü bir yıl önce K. M. Allein mektuplarında gizlice Müslüman olduğundan, Noel artık hiçbir şey ifade etmiyordu. Bunun yerine Noel'de (Yukarıda sunduğumuz türden Misällerle dolu K. M. Allein mektuplarında) insanlık tarhiinin en yüce, en evrensel teoremini açıklamıştı.

Beyaz Noel'de Planck, bir karagülle olmuş, buna siyah cisim demiş, sadece bir tek minicik delik açarak, (Tipki fotoğraf makinesi karanlık bölmesi gibi) düşünenek, içini soğurucu bir tabakayla yollayıp, dışını da siyah ziftle boyamıştı. Bu küçük delikten sadece bir tek ışık zarresini içeri almış, bunun enerjisini ölçmüştü. Böylece ortaya PLANCK'IN SİYAH CISİM İŞİMA YASASI çıkmıştı.

Gerçekten de karaküre (Siyah cisim) ZiFTLİ, ZiFiRİ, ZiNDAN gibi idi. Fakat içine alınan bir tek ZiYÄ ZERRESİ, o zifirliği ZÜLMETE çeviriyyordu.

Planck'a gelen öteki Tezkire metinlerinde de tamam 28 Z harfi yer almıyordu. Z-Üç karanlık dönemi gereği bütün bunlar 1950 yılına kadar deşifreyle ders kitaplarımıza kadar tescil edildiler.

Z-Döneni Arapçadaki üç tane Z harfinin (Zel, Zal, Zi) ortak simgesidir. O ise aydınlatır. Örneğin Planck'in karagültesinden çıkan O harfi «QUANT» denen (O-Zerre) olarak tescil edilmiş, ilk kez bir fotonun enerjisi hesaplanmıştır. (Boyle fotonun enerjisi o kadar düşüktür ki, bu fotonlar gözün görme bölgesinin altında kalırlar ve örneğin «Kızılıtesi-Infrared İşin» adını alırlar.)

Daha sonra gündeme gelen TERMODİNAMİK yasalar ise, bize bu en düşük enerji düzeyinin ya da evrendeki en düşük sıcaklık derecesi olan MUTLAK SOĞUK'u sunuyor.

Mutlak soğuk —273,16 Selsius (C°) ya da 0° - Kelvin (K) derecesidir. Bunun Kur'an ve Tezkire misällerleri ise ZEMHERİ adını almaktadır. Termodinamik yasalar bize, «İsli hareketlerinin sıcaktan soğuya tek yönü aktığını»

bildirir. Böylece enerjiden ZİYAN ile kaybedilerek, bir devridaim makinesi yapamayacağımızı bildirir. (Enerji ZAİD=Artı, ziyâde bir sıcak uçtan, «Nakis ya da ZİYAN» olur ve evren karanıp, (ZÜLMET) sonra soğur (ZEMHERİ).

Aynı zamanda termodinamik yasa bize bu termik dengeleme sırasında entropi (İsli düzensizlik ölçüsü) sonucu hareketin olduğu dinamizmi anlatır. Hareketin adı da Tezkire'nin Z şifrelerinde ZİKİR diye geçmektedir.

Vine termodinamik yasa bizlere evrenin «KAPALI BİR SİSTEM» yanı en basit örneğiyle dev bir termos olduğunu bildirir. Bunun da Kur'an şifresindeki ismi ZiN DAN'dır. Zindan mutlaka «izole» bir sistem olmalıdır. Kur'an cifir terminolojisinde izolasyon (Yalıtım, tecrit, soyutlama) sistemleri ZiFT terimiyle açıklanır.

Şimdi de Planck kuantlarının Z şifrelerine deşinelim: Hz. Hızır, ışığın (ZİYÄ) bir ZERRE olduğunu bize çok önce bildirmekte ve tanecik özelliğine ZERRE, dalgacık özelliğine de ZİKİR diye sembolize etmektedir. Ziyânın türleri ise şöyle bildirilmektedir:

- ZiYÄ-i ZiYNET: Ziynet pırıltı, ışılıtı demektir. ışığın ışığını okkor olduğunu anlatır.

- ZiYÄ-i ZUHURAT: Vine optik ışık olup, bize turuncu, sarı, kırmızı vb. görünüp, ısı olarak da kendini hissettirir.

- ZiYÄ-i ZENCİ: Soğuk işıma ya da soğuk ısı olup, (Zemheri soğugundan, IR bölgesinde kadar) gözümüzün görmediği dalga boyundaki ışık bölgesidir.

- ZiYÄ-i ZEHİR: Zehirli ışık, yine gözümüzün görmediği ve morotesinde kalan fakat radyoaktif radyasyon içeren ZEHİRLİ ışık sınıfı (Cinlerin yapısındaki När).

- ZiYÄ-i ZIMNIYYE: Hicbir kategoriye girmeyen tüm bozon ailesinin sezikgen (Optik olmayan) etkisinin adıdır.

Bunlardan başka ZiYÄ-i Zerrin, ZiYÄ-i Zinnür, ZiYÄ-i Zuccac, ZiYÄ-i Zeman, ZiYÄ-i Zemin, ZiYÄ-i Zehab, ZiYÄ-i Zann (Sirayla altın ışıklı Dhurakhapalam, Bhurakhapalam, Laser, zaman enerjisinin işaması, alan enerjisi, gölgé madde, aksiyon-fotino vb.) ile Z serisi 28 tane olmaktadır.

Fakat Kur'an'da zikredilen ana «Üç karanlık» sözlük ve fizik anlamıyla söyledir:

— **ZİFİR**: Mutlak karanlık olup, kör ne görürse odur. Mutlak zindan hâli...

— **ZÜLMET**: Gecenin karanlığı olup, ziliği değildir, zülmeliidir. (Örneğin mehtap, yakamoz, yıldız ışıkları vb.) Zülmek, yarı los olup, ımsak (Yolancı şafak) döneminin kadar süren gecenin simgeleri.

— **ZIMNİYET**: Bütün karanlıkların içinde yer alan üçüncü karanlıktır. Bu karanlık diğerleri gibi aydınlatılamaz ama karanlığın gücü kendini hissettirir. Gecenin şerrî olarak da bu kötü etkiler biyolojik yaşam üzerinde iyi-kötü rûhani yâni sezilgen etkiler bırakırlar. Örneğin Zülmek karanlığında ışık yakarsak, yeniden eşyaları görürüz. Zimnî karanlıkta ise paranormal fenomenler (Çığ etkileri, Şeytan vesveseleri) görürüz. Örneğin magnetizma «Zimnî» karanlıktandır.

◆ Magnetizma, işimadığı için (Zimnî) «Z-Karanlığının» sırlarındandır. Fakat onun işiyani olan «Elektrik» ile bu karanlık da delinmiştir. Böylece elektrik ile magnetizma (Maxwell denklemleriyle) birleştirilmiş ve bir tek kuvvet olan ELEKTROMAGNETİK KUVVET (ya da elektromagnetizm) diye bilimde tescil edilmiştir.

Önceleri magnetizma ile elektrik ayrı ayrı iki kuvvet sanılıyordu. Tezkire'de magnetizma (Cözibe) Z-Karanğından; elektrik (Ziyâ, nâr) ise O-Aydınlığından olarak tanımlandığından, bizler elektrik alanı o günden beri O sembolüyle göstermektediriz. Elektrik alan, magnetik alanın karanlığının aydınlanmasından ibarettir.

K. M. Allein mektupları Max Planck'a «Kara-küre/Karogülle» sembolüyle «SİYAH CISİM» denen mekanizma sayesinde «İşime yasasını» buldurdur ($E=Hv$). Bu sayede, Tezkire'deki O-Zerre aydınlığını karşılık O-Zerre=Quant'ları ortaya atan Planck'ı Einstein $E=mc^2$ formülüyle Photons=Fotonlar olarak doğruladı. Böylece Zig-Zag teknisyenteri, bilim doğının bir bayırını; Zig-Zag teorisyenleri de öteki yamacını fethetmeye koyulmuş oluyorlardı.

REFERANS - 26

SIRLAR ÂLEMİNİN SEMBOLİZMİ

Kuantum teoremini kuran Planck'in doğrulamasını yapan zaten doğanın elektromagnetik kuvvetiydi. Elektromagnetizma, yüklü iki kuvvet arasında foton ya da kuantoların transfer (Yutulma-sacılma) ilişkisinden ibarettir. Zaten, klâsik dönemin Kuantum teoremi, sadece «ELEKTROMAGNETİZMA» üzerine kurulmuştur.

Dâhi Dirac ise, bu kuvvetin «Elektrodinamik yasasını» tanımladı: ALAN teorisini içeren bu yasa, «Aynı kutupların birbirini itmesi; zit kutupların birbirini çekmesi etkisinin (Optik değil de) «Zimnî» fotonlar (İşimayan kuantolar) aracılıyla gerçekleştirildiğini ortaya koyuyordu. Böylece, görünmeyen (Fakat sadece sezilen) bu zimnî fotonlar iki yüklü parçacık arasında etkileşim yapıyorlar, buna da elektromagnetik kuvvet diyorduk.

Elektromagnetizma yerçekiminden sonra bilinen klâsik bir kuvvet idi. Daha sonra bir çift çekirdek kuvvetiyle toplam olarak doğanın dört temel kuvveti, içeriği anlaşılmıştı. Parçacıklar (Fermionlar) arasında olan tanecikleri (Bozonlar) etkileşimi sağlıyorlardı. Bunun yerçekimi olarak bir tanımı yoktu ama, elektromagnetik kuvvet cinsinden iyice belirlenmişti.

Acaba elektromagnetizmaya uygulanan «Elektrodinamik yasa» çekirdek kuvvetlerine de uygulanabilir miydi? Bunu güçlü çekirdek kuvveti için ilk akıl eden 1936'da Hideki Yukawa İdi. Zayıf kuvvet için de 38 yıl sonra Abdüsselâm ile Weinberg öngördüler. (*)

(*) Üçüncü albümde göreceğimiz gibi Büyük birlesitme teoremleri, dört doğa kuvvetinin tek bir ana kuvvetten ayrıldığına dayanan «Birleşik Alanlar» fikridir. Abdüsselâm ile Weinberg bir foton (Fotonlar kütlesiz bozonlardır) benzerinde fakat tersine küteli olan fotonları (Vektör bozonilarını) öngördüler ki denel olarak da doğ-

Güçlü çekirdek kuvetine «Dirac elektrodinamığını» uygulamayı okı̄ eden Yukawa'nın (1936) matematiksel gereklisi başlangıcta kusursuzdu. Bu yüzden güçlü çekirdek kuvvetinin «Elektrodinamik parçası» (Yani olan kuvvetin yutulan-yayınlanan aracı) MEZON parçası bir sevinç estirmīti. Matematiksel bir harika olan mezonların «Fiziği» konusunda ise tam bir hüsran vardı. Beklenen temel 3 parçacık (Piyonlar) yerine «Yüzlercesi sökün» etmiş, ortalık mezonlardan geçilmez olmuştu. Gerek teorisyenler, gerekse deneyiciler kara kara işin fiziğinin nasıl çözümleneceğine kafa yoruyordular. Bu fizikçiler içinde en hevesli, en tutkunu her kimse, bu gayretkeşliğinin ve işgüzârliginin armağanını dört yıl sonraki bir sürprizle alacaktı.

1940'larda kuantum teoreminin en ünlü isimlerinden Sinitro Tomanage'in tek tutkusu «Kuantum teoreminin» güçlü çekirdek kuvetiyle ilgili, özellikle mezonların denel yolla bulunmasıyla kesinleşen hadron dinamığını oluşturmaya kendini adamış, yemiyor, içmiyor ve işin içinden çıkmaya çalışıyordu. Onun bu gayretkeşliğini fark edenler olmuştu:

Günün birinde posta kutusundan «Çok esrarengiz» bir mektup çıktı. Mektupta, «Mezonların güçlü nükleer kuvet için bir çözüm olamayacağını, fakat asıl gerçek için bir basamak daha aşılması için geçiş teoremi sayılması gerektiğini, mezonların asal olmadığını ileri sürüyor, bu geçiş dönemini çok öc̄il atlatmak için kendisine yardım edecekleri» teklifi yer almıyordu.

rulandı. Bozonların en üzerindeki Z° bozonu, elektromagnetik kuvvet ile zayıf çekirdek kuvvetini de «Elektro-zayıf kuvvet» olarak birleştirdip, tek bir tanecik ile gösterilebiliyordu. Bunun kolaylığı teorik olarak tek ve umulan, beklenen parçacıkların doğruluğunu. Oysa Güçlü çekirdek kuvveti tam bir kargaşa hâlindeydi. Bu yüzden 50 yıl sonra bile «Güçlü çekirdek kuvveti elektrodinamigi» açıklanmadır. Oysa «Zayıf çekirdek kuvveti» böyle müşkülpesent değildir: 1974'te teorik olarak öngördüğü gibi kendini göstermiştir. Nitekim on yıl sonra denel olarak bulunma beklenisinden kuşkulanılmadı.

Sinitro Tomanage'i asıl şaşırtan, mektupta boy boy, aranıp da bulunamayacak, hattâ okul bile edilemeyecek formüllerin yer almasıydı. Öyle ki, Tomanage, bu formüller pek az değiştirerek, (Neredeyse aynen) açıklamış, Yukawa mezonlarının mükemmel betimlemesi yapılmış, 8 katlı bakişaklı HADRON dinamigi kusursuz ortaya konmuştu.

Tomanage'in bilim dünyasını sarsan bu buluşunun hemen ardından aynı kişilerden aynı el yazısıyla ikinci bir mektup gelmişti. Bu mektup bilimle değil, fakat din ile ilgiliydi: Kendisini «İslâmiyet» çağrıyor, bulunduğu yere en yakın müftüye başvurmas, hâlinde, çok büyük kozmolojik ve kozmogonal bilimsel sırların mektupla sürekli aktaracağıını belirtiyordu.

Tomanage bu pazarlık gereği kendisinden istenenin yapmamıştı ki, bir daha mektup gelmedi. Fakat dostlarına bu mektupları heyecanla gösterdiği, okuttuğu biliniyordu. Gelen mektupların ikisinde de bir çift imza vardı: Charles M. Alan ve Drakensberg.(*)

Q-Serisi mektuplarda dönemin K. M. Allein'ı ismini İngilizcaye adapte ederek Charles M. Alan diye tanımlıyordu. Asistanı Drakensberg ise aslında ünlü teorisyen ve bilim adamı G. Zweig'dan başkası değildi! Zweig, Z döneminde Hubble (Kozmolojinin ilk kurucusu) ve Klein (Kozmogoninin kurucusu) ile birlikte K. M. Allein mektupları etkisiyle Müslümanlığı kabul eden Zig-Zag bilim adamlarındanandır. Zweig'in dehâsi, Allein notlarının «Güçlü nükleer kuvvet» üzerine yönlendirilmiş, Yukawa'nın «Mezon» enflasyonuna temel bir çözüm bulması için görevlendirilmişti. Bu dönemde yaşanan Zweig, daha sonra asistanlık görevini «Cronnbjerg» isimli kişiye bırakarak, ortaya çıkmak zorunda kaldı. Çünkü kendisine «Açıktır» ihtiyacı vardı.

(*) Daha sonra «Philadelphia deneyi»ne bağlı olarak, Charles M. Alan'ın Karl M. Allein ile aynı kişi olduğu belirlenince, ünlü «Esrarengiz K. M. Allein notları» doğan sansasyon ile birlikte, Tomanage'in mektupları da basına açıklanacaktır. Tomanage'e yapılan yatırım asılnda, mezonlar yerine konacak kavrama geçişten ibaretti.

Zweig, Hızır tezkireleri üzerine uzun düşünelerden sonra şu açıklamayı yaptı: «Atoma bölünemez dendi ve bölündü. Şimdi de mezonlara, proton ve nötronu bölünemez deniyor ama, bunların altında yatan daha temel bir parçacık var olmalıdır. O zaman çekirdek de bölünebilir!»

O sırada bütün kuantum teorsyen ve matematikçileri bu açıklamaya «Çılgınca ve sorumsuzca bir düşünce» diye gülüp-geciyordu. Kendisine inanan tek bilimci Amerikalı fizikçi Murray Gell-Mann cılgınca, hem bizzat Zweig, hem de Cronnbjerg adlı yeni asistan aracılığıyla Gell-Mann ile çok yönlü temasla geçildi. Başkalarına sacma gelen - iddia nötron ve çekirdeğin içinin kütlesi, ölçülen kütlesinden bile ağır olmalı, üstelik tomsayı sabiti olan elektrik yükü de kesirli çıkmalıdır ki, böyle bir tıddı iteri sürülebilirdi. Gerçekten «Bir şeyin içi dışından nasıl ağır» ve (Doğada lastamam 1 olan) elektrik yükü nasıl kesirli olur?..

Fakat «Hızır Tezkiresi» bunun olabilirliğini Q (Keş)-Zerre diye verilen misal öleminin simbolü olan bir Kuvvayı İrk'tan söz ederek doğruluyordu.

Arapçada kuvvet kelimesinin coğulu olan *Kuvva* ile «Fark ve İrk» kelimesi anlamına gelen IRK bu şifrenin adı olup belki de farklı kuvvetler anlamında kullanılıyordu. Tezkire'de ismi C harfiye başlayan bir yazının «Yazılmış misralarından» söz edildiğinden bu kerâmetin çıkışması için caresiz beklemek gerekiyordu.

Beklenen kerâmet bir tesadüf eseri «Gell-Mann'da ortaya çıkacaktır: G. Zweig'in «Proton, nötron ve mezonların bölünebileceğine» ilişkin kiyasiya ısrarıyla iyice doldurulusa gelerek, kafasını yoran Gell-Mann, gündüz uykusunda garip bir düş gördü:

Bir eline üstünde proton, diğerine de nötron yazılı iki yumurta vermiş, bu yumurtalar içерiden darbelenmiş ve çatlayarak (Civciv yerine) her birinden üçer tane minik renkli bilye çıkmış. Sonra da (kendi deyimleyle Santino-Noel Baba benzeri entarılı) bir ihtiyar, Gell-Mann'a düşünde bir kitap vermişti ki içinde birtakım kısa şiirler vardı.

Aynı rüya, bu misraları Gell-Mann iyice ezberleyene kadar birkaç kez tekrar etmişti. Gell-Mann'ın gördüğü 6 misra ve yiğintı anlaşılmaz bilmeceli semboller, İngilizce gramerine aykırı olarak ters yazılmıştı. Şimdi bunun doğru sintaksını sundalık:

- Three darks for master Mark
Dark is strength of light
- Three arks for master Mark
Ark is string of bright
- Three quarks for master Mark
Quark is strange of tight(*)

Gell-Mann bu garip rüyayı ilk ve tek olarak bilimsel çalışma ortağı Zweig'a aktı. Zweig, böyle bir kitabı gerçekle varoluşunu sanki iduyumuştu. Nitekim üniversite kitaplığında bu kitabı bulunca, Gell-Mann'a telefon ederek, hemen oraya çağrırdı.

Gell-Mann kütüphanede yukarıda sunduğumuz dizelerden sonuncusunun oynen yazılı olduğu bir romanla karşılaşınca herhalde bayılmasına ramak kalmıştı. Fakat diğer iki beyit, gerçekle o romanda yer almıyordu. Sadece «Three quarks for master Mark» dizesi vardı.

Önceki kitapta yayınladığım «Kuarkların» bulunma mekanizması ile çok ilgilenen okurlarım, böyle bir kitabı varlığı hakkında daha fazla bilgi istediklerini belirttiler. Şimdi söz konusu kitabı değigneceğim:

Kitabın yazarı İrlandalı şair, romancı ve gizemci James Joyce (1882-1941) işin içinde «Kuarkları» olmasaydı, hiç de tanınmayacak, unutulmaya terk edilmiş bir yazar olarak kalacaktı. Cünkü eserlerinin tutmamasının nedeni, binlerce bilmecemsi anlamsız sözcükler içeren garip üslubuydu. Örneğin, Kuark kelimesinin ne anlama geldiğini günümüze kadar hâlen hiç kimse bilmemektedir. Bu anlaşılmaz bilmeceli yüzlerce kelimenin yer olduğu eserin

(*) Söz konusu dizelerin (Rüyalarda bir şeyler terstir) orijinaline sadık kalınarak, önceden yayınladığımız «Arz'dan Arş'a Mıracı» bandı 3. cilt, sayfa 264 Appendix-3'te sundılmıştır.

odi (Bir erkek ismi olan) «Finnegan's wake=Finnegan'ın uyanışı»dır. Bu romanın yapısı ve kurgusu cevapsız bilmeceli, sembolizmle yazılı olduğundan pek çok kimsenin «Uydurma» sandığı sembol sözcüklerle doludur.

Ayrıca, iki romanında daha ilkinin benzeri cümleler vardır :

Finnegan's wake romanında söz konusu cümle şöyle kullanılmıştır :

- «Three quarks for master Mark=Mark ustası için üç kuark»

Daha sonra yazdığı romanının odi da şudur :

- «Three quarks for Mister Mark=Bay Mark'a üç kuark»

Dğer müsvedde hâlindeki isimsiz kitabında şöyle bir cümle var olduğunu James Joyce'un yaşayan ahlafından bazıları Gell-Mann'a gösterdiler :

- «Three quarks for muster Mark»

«Quark» sözcüğü gibi «Muster» sözcüğünün de (Arap kriptolojisi dışında) bilinen hiçbir dilde anlamı yoktur. Kısaca kitap bilmecme kitabıydı. Fakat bu bilmeceyi «Ustası Mark, Bay Mark ve Muster Mark olarak» üç biçimde diğer sembolierle birlikte irdelendiğinde «Ana işaret, Bayrak işaret ve Muster-işaret (Mostar hâlindeki işaret)» olarak simgeleyebiliyoruz.

«Muster Mark» kitabındaki diğer anlaşılmaz sözcüklerden bazıları şunlardır: Agyb, Jazebel, Axon, Sophil, Yula, Zemna, Zirway... Bunların en eski Kelt dininin rahiplerinin (Druidler) ya da Skandinav Runik alfabetesinin tişimli sözcükleri olduğu da ileri sürüldü. Şimdi bunların anlamı olup olmadığına başka bir açıdan bakalım: Agyb=Arapça âcib/Jazebel=Arapça Câzib/Axon=Ahsen/Sophil=Süfli, sefil/Yula=Ülo/Zemna=Zîmn, zeman/Zirway=Zirve.(*)

(*) Türkceleri sırayla «Acaip/çekici/güzel/ağı (Taban)/yukan (Tavan)/icsel (ya da zaman)/doruk olan bu kelimeлерin anlamına izleyen kesimlerde yeniden değinecek olan yazarımız bir rastlantı sonucu Gell-Mann ile

Şimdi, bütün bunları anladıkten sonra, (Hadron ailesi) «Mezonların» temel parçacık olmadığını kestiriyoruz. O hâlde, mezonların (ve dalayılarıyla ana konumuz olan Güçlü Nükleer Kuvvet'in) temelindeki mekanizma nedir? 300 kadar kararsız parçacığın tek bicim yapısı var mıydı?

Yukawa'nın öngördüğü mezonlar, bir yerine binbir tane sökün edince, mezonların «Asal, temel» parçacık olması umudu suya düştü : Mezonların, neredeyse sınırsız sayıda olmasının (ve baryonların aşırı kalabalığının) ardında daha «Temel, daha sade, çok yalın» açıklanabilecek bir gerçek gerekmektedir. Fakat mezonların yerine nasıl bir teori konmalıydı? Bu konu 1935-1961 arasında donduruldu kaldı. Belki yüz yıl da öylece buz tutacaktı.

Fakat 1950 yılında, mensusularımızdan G. Zweig, bu konudaki tıkanıklığı mücizevi biçimde ortadan kaldırın «Proton ve nötronun da bölünebileceği, bir başka deyişle çekirdek taneciklerinin birleşik bir yapısı olduğu» varsayımlıyla teorik dünyayı alt-üst etti..

Zweig, Müslüman olunca kendisine gönderilen «Hızır Tezkiresi» gereği, «Üçte-bir» ve «Üçte-iki» gibi şifrelerinden bu «Yen» parçacığın elektrik yükünün kesirli olduğunu da formülle bulunca anladı.

Tanışlığında «Kuarkların isim babası» Gell-Mann'ın ifadesine göre, romancı Joyce'un yaşayan aile bireylerinden ypatığı soruşturmuşa hiçbir cevap bulamamıştı. Gell-Mann'dan bu şiirin tamamını alan yazarımız, Joyce'un Hızır Tezkiresi'nde «Yazılmış mırakların sahibi» olduğunu anlamıştı. Şiirin yazılmayanları ve kitaptaki sembollerin tamamı Zig-Zag öğretisinin ilgili bilgilerine gerçekten ipuçları oldular. Ne hikmetse, Joyce'un bütün anlaşılmaz sözcüklerinin tamamı, Arapça bazında bir transkripsiyon içeriyordu. Bu sözcükler Arapçaya çevrildiğinde ve sonra Türkçe'ye, en sonra Türkçe'ye de İngilizce'ye çevrildiğinde bu şifre sözcükler tamamen aydınlığa kavuşuyordu ki ilerleyen bölümde bu, okurlarımıza anlatılacaktır.

KESİM - 10

KUARKLAR SAHNEDE

Böylece 1950 yılında Zweig, Tezkire'de yer alan ve nükleonun benzerinde Nüveon teriminden türetmeye Newon=Yeni-parçacık önerdiğinde, resmi bilim moyası, «Kasılırlı ve içi dışından büyük» bir parçacık önermesini «Dellilik» diye gülüp geçerken, Gell-Mann, Zweig'in «Newon»larını izleyerek, 1963 yılında Kuarkları ortaya koydu. Bu «Zaferin» başı, 1950 yılı Zweig teorisidir. O yıl Kahire yöresindeki Zogazig kentinde bir aroaya gelen Batı ve Doğu koordinatörleri K. M. Allein ve Ekim Bey, Z-Dönenmini bitirerek, O-Döneminin 2000 yılına kadar açıldığını korarlaştırdılar.

Q-Döneni 2000 yılına kadar sürecek ve sonra R-Döneniyle (2050) Hz. Mehdi'nin dönemine bağlanacak, teorik bilimin bu konuda sonu gelmiş ve kitap silinmiş olacaktır.

Gell-Mann «Kuarklar teoremiyle» bilim dünyasını bir anda alt-üst edip, mezonların ve bütün çekirdek parçacıklarının TEMEL KURGUSUNU buldu. Kuarklar en önce G. Zweig'in hipoteziydi. Daha sonra Gell-Mann onu teorileştirdi ve en sonra da denel olarak ayırt edildi.

Kuarklar teoremi en yalın model olup, güçlü nükleer kuvvetin de işlevini açıklıyordu, evrendeki «Çekirdek maddenin» ne olduğunu betimliyor, ayrıca «Birleşik Alanlar teoreminin» giden tıkanmış yolu da açıyordu. Kuarklar ile Zweig ve Gell-Mann, kararlı, asal parçacıklar olduğuna kesin inanılan proton ve nötronun da bir «Birleşik» yapı olduğunu, bu iki parçacığın ve diğer yüzlerce mezon ile daha bulunacaklarının tamamının sadece 2 kuarktan olduğunu söylemek curetini gösteriyordu. Böylece bu konuda en yalın ama en zor teori doğuyordu.

Gell-Mann'ın öngördüğü ilk bir çift kuark (*u*) ve (*d*) kuarklarıdır. *u* (Up=yukarı) kuarkı $2e/3$ yüklü; *d* (Down

=Aşağı) kuarkı $e/3$ yükfüdür. Proton (*uud*) üçlü kombinezonu; nötron da (*udd*) üçlü kuark kombinezonundan oluşmaktadır. Elektrik yükleri zıt olarak, bu iki kuarkın eşleniği antikuarklar da vardır. [*u*=($2e^-/3$), *d*=($e^+/3$)] 3 kuark proton ve nötronu oluşturur. Fakat kuarkların ikili kombinezonu da mezonları oluşturur. Mezonlardaki ayrıcalık, biri kuark, diğer antikuark olarak kuark çiftinin bir arada bulunmak zorunluluğudur. Örneğin Yukawa külesi olan pionlar π^0 : (*uu*) π^+ (*ud*) π^- (*ud*) ve *dd*(φ) gibi kuarkların olası tertiplenmelerine bağlı olarak COK SAYIDA bulunmuştur.

Daha sonra umulmadık biçimde λ^0 (Lambda hiperonu) bulununca ve K-mezonlarının (Kaon) tuhaftığı için üçüncü kuark yani (*s*) kuarkı gerektti. Bu *s* (Strange=Tuhaft) kuarkı bir katalizör gibi davranışın (*u* ve *d*) kuarklarını ücleyerek birleştiriyordu. λ^0 parçacığı (*uds*) kombinezonu olup, aynı zamanda Σ^0 parçacığını da açıktır. Σ^+ (*uus*) Σ^- (*dds*) ile anlatılır ve bir tane «*s*» içerdigi için tuhaftlık (Strangeness) derecesi (1)'dir. Ancak E^0 (*uss*) Ξ^- (*dss*) çiftler «*s*» içerdiginden, tuhaftlık derecesi (2)'dir. Ω^- parçacığı ise (*sss*) yani üç tuhaftlık derecesi gösterir.

s kuarkının otikuarkı (*s*), Kaon (K-mezonlarda) görev alır. Tuhaftlığı (2) olan (*ss*) doubleksi ETA (Ξ^0) mezonudur. Diğerlerinin tuhaftlık derecesi (1)'dir. *su* (K^+), *sd* (K^-), *sd* (K_1^0), *sd* (K^0) gibi...

(*s*) tuhaftlık sıfatında olduğu gibi, kuarklar hangi harfle kombine edilmişse o sıfatla (Kuark derecesiyle) anılırlar. Tipki, suya «Soğuk, ılık, sıcak» dediğimiz gibi. Örneğin proton *uud* olduğundan «iki yukarı bir aşağı» ve tersine nötron «*udd*» iki bir yukarı iki aşağı» gibi. (*u*) ve (*d*) kuarkları sadece iki baryon (Proton ve nötron) ile dört mezon oluşturur. Bunlar birinci ailedir.

Fakat *s* kuarkının ilâvesiyle bu baryon sayısı 10 parçacık (Toplam *u*, *d*, *s* kombinezonları 12 nükleonu) açıklar. (*u*) ve (*d*) kuarkları elektron-pozitron çifti ve bunların nötrinoları ile aynı ailedendir.

Fakat rezonanslardan (Δ) Delta parçacıkları bulununca yeni bir kuark daha gerekti. Adına (*c*) denen ve

Glashow'un öngördüğü bu yeni kuark da bir «Sıfat derecesi» olarak $c=Charm$ (Cekicilik, cüzibe, tilism) dendi. Orneğin ccc rezonansı üç; cc mezonu iki cekicilik derecesine sahiptir. (c) ve (s) kuarkları ise «ikincil oileden» olup, her iki oilenin (u , d , s , c) dört kuarkı 44 parçacığı açıklıyor. (s) ve (c) kuarkları muonlar ve bunların nötrinoları ile aynı kategoridir.

Ancak, akseleratörlerin enerji düzeyi yükseldikçe «Yeni yeni parçacıklar» dolu gibi yaşıyordu. Bunların yorumunu da 1974 yılında Türk bilim adamı Feza Gürsey yaparak, kuark sayısını altroya yükseltti. Bunlar ($t=Top$, İngilizce tepe, tavşan) ve ($b=Bottom$, dip, bodrum) durlar (t)nın sıfatı ise $truth$ (İngilizce gerçeklik) olup, orneğin (ttt) rezonansının üç doğruluğu vardır. Yine (b) kuarkının simgesiyle mütenasip olarak $b=beauty$, $güzellik$ sıfatı orneğin (bbb) rezonans parçacığında «Üç güzellikli» diye tanımlanır.

Böylece 6 kuark 184 parçacığı açıklamaktadır. Savour =Lezzet de böyle bir kuark derecesi açıklayan sıfat olup, «Tatlı, acı, tuzlu, ekşi» diye tanımlar için kullanılır. (b) ve (t) kuarkları da üçüncü oileden olup, bu kuarklar, tauon (Artı ve eksi) leptonlarını ve bunların nötrinolarını açıklamaktadır.

Kozmoloji (Evren bilim) ve kozmogoni (Yaratılış bilim) bilimlerinin temeline inildikçe, kolaylık yerine zorluk çıkmakta, fakat YARATAN, insan aklını çiğnayacak türlü vesilelerle zorlukların altedilmesi için çıkış yollarını, çareleri de göstermektedir (Hostalık varsa İlâc da vardır evrende). YARATAN, bu zorluklarla kendisinin erişimezliğinden küçük örnekler vermektedir, yaratıklarına bakılarak, kendisinin anlaşılmamasını yanı bilim yoluyla bulunmasını dilemektedir. (Yaratın'dan ötürü bütün yaratılanların hoş görülmesi şartıyla...)

Bu nedenle kuarklara uluştığımızda da sevincimiz kursağımızda kalmıştır. Cünkü gerçekten acımasızları varır. Aslında bu acımasız, bizi yüreklemektedir, çünkü Kur'an'ın pusula edindiğimizden üstesinden gelebilmekteyiz. Fakat pusulayı şaşırın bilim adamları için, elbette kasvet kaçınılmaz bir sonuc oluyor. Şimdi «O tür» bilim adamlarının şartlığı, bu acımasızları ve cevabımızı gündeme alalım:

KESİM - 11

KUARK ENFLASYONU VE RİŞONLAR ÖNERMESİ

Kuarklar en başta iki tane (u , d) öngörülmüştür ve gerçekten atomun çekirdeğini tanımlamaktaydı. Ama ikinci aile (Nuhas), üçüncü aile (Şuvaz) ve dördüncü aile (Şihab) belki de aile olmaktan cıktıp «Kabile» olacak kuarkların uzay geometrisi ve başka etkenler, onların çift sayıda olmalarını gerektiriyor: 2-4-6-8 gibi...

1984 yılında kuark sayısı: altıdır. Bunların anti-kuarklarıyla toplamı 12 etmektedir. (Appendix-11'de izleyeceğimiz üzere her biri üç ayrı renk sıfatını hâiz olduklarıdan) toplam 36 tanedirler. Her biri diğerinden farklı, fakat 18 çift olarak eşleniktirler. (Bir düşünceye göre evrende de 36 temel parçacık bulunmalıdır.) Bu bile Kur'an'da «Çift-çift» diye bildirilen ilâhi misâlin yanî SiMETRİNİN göstergesidir.

Ne var ki, kuarkların sadece «Çift sayıda olmaları gerektiğini» söyleyebiliyoruz. Ancak, kuarkların sayıca sınırlanırmaları için bir kısıt getirmek yürekllilik ister.

Cünkü, parçacık hızlandırıcıları (Akseleratör, ivme-lendiriciler vb.) teknik yönden gelişip, enerji düzeyleri yükseldikçe, karşımıza yepyeni bilinmedik parçacıklar ve bunları açıklamak üzere yeni yeni kuarklar talebi olacaktır.

Sayıca sınırlanmanın yöntemini resmi bilim teoris-yenleri henüz okul edemediklerinden(*) Yukawa'nın başına gelen mezon enflasyonunu kurtarmaya çalışan Zweig ve Gell-Mann da aynı enflasyondan etkilenecektir.

(*) Zig-Zag öğretisi mensupları, bunun sınırlanıracığı sayrı «Ta-Ha» ve «Ya-Sin» sürelerine göre hesaplayabilmektedirler. Bu konuya da ileride biraçdan değineceğiz.

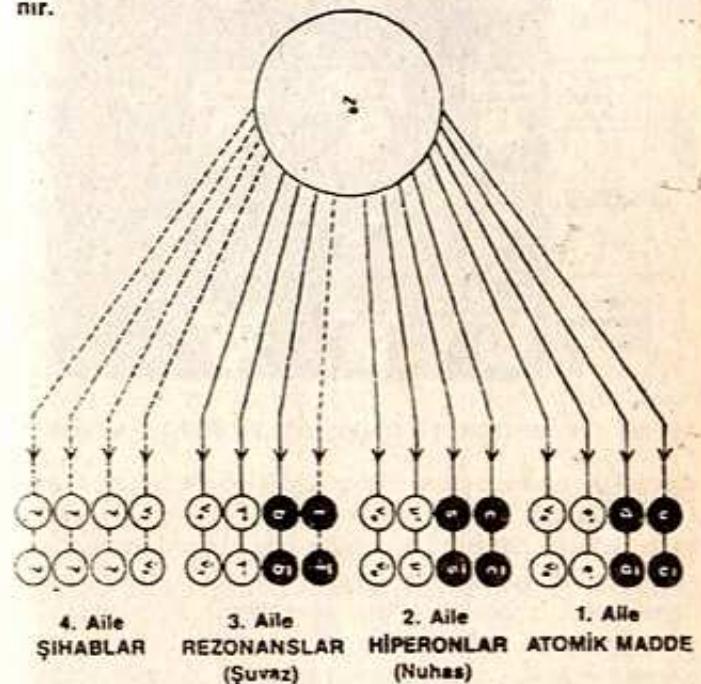
Bu enflasyon, mezonlarını gibi ürkütücüydü. Eğer çift sayıda bir sür-git kuark zinciri varsa, bu isimizle gelmez, yeniden «Yalın ve sade, daha temel kuarklardan da osal» bir parçacık gerekmektedir. Oyle ki, «Kuarkların bile bileşenleri» olmalıdır. «Mi'rac 3'üncü ciltte de de-ğindiğimiz» «Bileşenlerin bileşenleri zinciri» hiç sonuc-
lanmamıştır biçimde maddeci bilim odamlarınca ele alın-
nyor. Bu yönde kuarkların altındaki «Bileşen» parçacığı,
kuarkların sayıca azaltılması (Hem de birleşik olanlar
teoremi gereği 1984'te) H. Harari öngördü. Rişon odası
verdiği yeni bir kozmolojiyle, (Proton, nötron gibi) ku-
arkların da osal olmayıp, rişonlardan kurulmuş bir bi-
leşen olduğunu varsayıdı. Nasıl ki, proton içinde kuark-
lar üçlü sıvı ucu kombinezolar ise, rişonlar da kuark-
lar içinde aynı durumdadır. Rişonlar bir çifttir (Ve bir
çift de «Anti-rişon» bulunmalıdır).

Rişonların bu iki türünden birincisi Tau-Rişonu olup
•/3 yüklü (Antiparcacığı ise ters yüklidir) diğeri ise
yüksek olana Nü-rişonudur. Rişonlar, leptonlarla kuark-
ları birleştirmek üzere yine yerinde bir düşüncedir. (Yani
elektronlar, nötrinolar denen) leptonlar ile kuarklar, ri-
şonların bilesigidir. Dolayısıyla bozonları ve fotonları bir-
leştiren Z^0 parçacığıyla sımsıkı ilişkilidir. Çünkü rişonlar
zayıf ve güçlü çekirdek kuvvetini (ikisine interaksiyon kuv-
vet denir) oluşturan bileşimin ürünü olduğundan Z^0 bo-
zonu ile doğrudan muhatapträgt.

Rişon mekanizması ideolojik bir öneridir. Bu öneri
oslunda yaradılışı reddetmek amacıyla «Evrenin temel ya-
pısının sonsuza kadar sür-git hâlinde sonlanamayacağı-
nı» savunan düşünçenin ürünü olup, kuarkların altında
rişonlar, onların altında da daha trilyonlarca (ve daha
doğrusu sonsuz sayıda) HİC BİTMEYEN bir bileşenler
kotori vardır. Yani evrende hiçbir parçacığın temel ol-
madığını, evrenin TEMELSİZ BİR BİNA olduğunu savu-
nurlar.

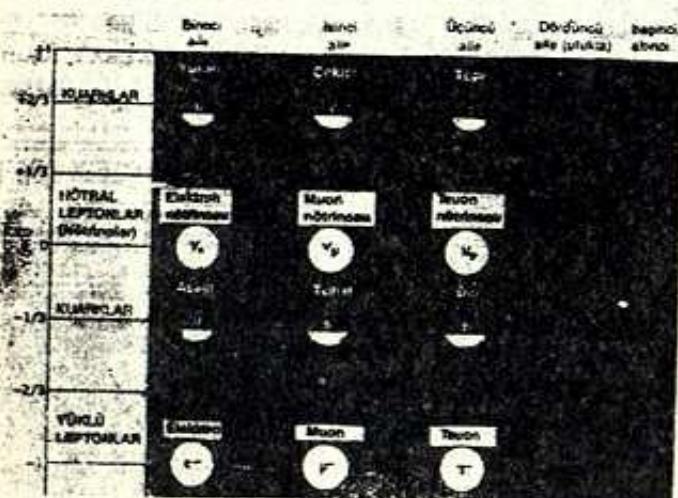
Oysa öğretimiz, bunun tersine, «Evrenin sınırlı bile-
şenlerden oluşduğunu» öngörmektedir. Bu sür-git versa
bile «Planck sabitinin altındaki «Hilbert-Feinberg uzayın-
dan» geride vardır ki, artık parçacık olamadan, kuant-
laşamayan «NUR üzerine NUR» denen (Nür-35) sonsuz

özenerji mekânıdır. Ama orada asla kuantlaşma olma-
ğından, o mekânın madde uyduclarının «Tanecik» ya-
pısıyla asla ilgisi yoktur. Tanecik (Kuantlaşma) limiti
mutlaka Planck sabitinin tabanında biter, sür-git sonla-
nır.

ŞEKİL - 14 : ELEKTRO-ZAYIF KUVVET İLE
ELEKTRO-GÜCLÜ KUVVET İLİŞKİSİ

Elektromagnetizma ile zayıf kuvvetin ortak ismi «Elektro-
zayıf kuvvet» olup, ortak parçacığının adı da yuvarlak
içinde görünen Z^0 Vektör bozonudur. Bu demektir ki, Z^0 ,
parçacık ailelerinde nötrinoları ve elektronları ortak yö-
netmekte, aynı zamanda (Zayıf kuvvet güclü kuvvetin
solunan bir bölümünden olduğundan ve kuarkların da bir ele-
ktromagnetizması olduğundan) Z^0 bozonu, koyu yuvarlak-
lar olan kuark aileleriyle de kendiliğinden ilişkilidir. Bu
ilişki yalnızca, kesikli çizgiyle gösterilen t (Tepe) kuar-
kında net anlaşılmamıştır. En alttaki dörtlü grup hâlindeki
dördüncü ailenin keşfi beklenmektedir. Çiftlerden soldaki
sıra parçacıkları, diğeri antiparcacıkları göstermektedir.

SEKİL - 15 : KUARK KOZMOLOJİSİ KONFIGÜRASYONU

Cizenekte düşey olarak elektrik yükleri ve yatay olarak «Kuark-Lepton» aileleri gösterilmiştir. Bilinen 3 aileden başka ufukta görünen dördüncü aile, kuark sayısını sekmeye; nötrino ve elektron sayısını da dörde çıkaracaktır. Daha sonra enerji düzeyinin yükselmesi ile beşinci, altıncı aileler de bulunacaktır ki, bu durum oslindo arzu edilmemektedir. Çünkü, kuark sayısı da Yukawa mezonları gibi artınca, kuarkların da temel parçacık olma ihtiyacı azalmaktadır. Bu durumu önlemek için, aynı aileden (Biri okraba diğeri hisim) kuarklar ve leptonları birleştirip LEPTO-KUARKLAR (Rişon) olarak düşünün önerme yerindedir. Şekilde antikuarklar ve antileptonlar kasden yer almamaktadır.

Sekildeki simetriden de anlaşılacağı üzere, kuarkların çift çift olması için hoklu nedenler var (2, 4, 6, 8, 10 gibi). Her bir ailedede (Üstten alta) ikisi kuark, biri elektron, diğeri nötrino sırası yer almaktadır. Birinci aileden bütün atomlar oluşur. İkinci aileden ise Hyperonlar da denen kozmik sekonder ışınlar (Nuhas) ve üçüncü aileden tüm kozmik primer ışınlar olan rezonanslar (Suva) oluşmaktadır. Keşfi beklenen dördüncü aile ise bunların en şiddetli olan ŞİHAB'lardır. Bunlar Kur'an'da bildirilen «Ya-

rotılışın ilk onlarındaki sıcakarda oluşan parçacıklar» baryonlar (Nükleonlar, hiperonlar ve rezonans sahanakları) sırayla «Suva, Nuhas ve Şihab» diye yazılmış. Ayrıca bunların «Sağanak» oluşturduğu bildirilmiştir. Şihablar dördüncü aile olup, özellikle «Cinler» hedef olan 5'lümcül atomaltı lepto-kuark mermileridir.

Oyle ki, bu evren bile oradan sonsuz küçük «TEK BİR PARÇACIK AKNOKTA» olarak fırlamış, en ağır kuantaneciği olarak patlamış, açılmış, genişlemektedir.

O cehennemi sıcaklıklarda daha başka parçacıklara bölünen evrenin dört temel kuvveti de bitişik tek kuvvetti.

Daha sonra bu tek kuvvet ayrıtı. Evrenin AKNOTASI denen tek kuant soğumaya uyalandıkça süper simetri parçacıkları türüyecekti. Önce çekim diğer üç (BİR-LEŞİK) kuvvetten ayrıldı. (Diğer üç kuvveti temsil eden) X parçacığı da, ikinci soğuma döneminde alt ürünler verdi.

Ancak bu alt-ürünün «Rişon sür-giti» olmadığını reddetmenin tek bir yolu vardı. «Rişonların yandaşları» yaratılışa inanmıyordu. Bizler yaratılışa kesin inanc besleyenler olarak, rişonla ryerine «Başka bilimsel bir CİKİŞ, ya da doğru çözüm arıyorduk. Daha doğrusu ben hiç aramıyorum ama, K. M. Allein (Borges) mektupları bu görevi bana tevdi edince bu arapsı ya da kördüğümü kördoğusuna katıldım.

Zig-Zag öğretisinin bilimsel seviye olarak, resmi bilimden çok çok ilerde olması avantajını kullanarak, rişonlardan başlayıp, onların «Bileşenlerinin bileşenleri» diye sohsuza kadar giden sür-gitin, Planck uzayının tabanında yer alan HILBERT uzayına kadar sınırlanılaabileceğini ve kuantlaşma o türde biteceği için, orada soyut yaratılış (Takyonlar) söz konusu olduğuna göre, rişonlar Planck sabiti tabanında sonanıp, kendi varlığını ortadan kaldırır. O hâlide rişonlar manzıken, daha bu aşamada ifləs eder.

Bir yandan da büyük birleşik aicanlar teoremleri ve süper simetrisi denen hassas konularda doğanın dört kuvvetini birleştirmeye çabalamak angaryası ile parçacıkların spinini (Dönüşü, dönmeli oluşu) ile ilgiliydim.

APENDIX - B

LEPTO-KUARKLAR GÜNDEMDE

«Birleşik alanların ışığı altında» kuarkları incelemeye oldim. Tipki leptonlar gibi, tüm kuarkların da spinleri $1/2$ 'dir. (Elektron, muon, tauon nötrinolardan oluşan) lepton ailesinin, bir üst sistemde kendileri gibi $1/2$ spinli (Dönmeli) olan kuarklarla «DOĞAL» birleşmesi gerekmektedir.

Cünkü aynı spin sayısına sahip olanlar, zaten, birbirinden ayrılmış olmalıdır. Yani, evrenin ilk sıcaklığında her ikisi de $1/2$ spinli olan «LEPTON ve KUARKLARIN tek bir birleşik kuvvet» olması gerekmektedir.

Şu farkla ki, nötrinolar hemen hemen kütlesizdirler. Elektronlar ise $0,511$ MeV'lik bir enerji verildiğinde oluşurlar. Muonlar (Myonlar) elektronadan yaklaşık 200 kez ağırdir. Tauonlar ise en ağır elektronlardır.

Aynı mantıkla kuark oluşturmak için de elektronların yaklaşık 672 katı kadar dev bir enerji verilmesi yeterlidir.

Cünkü u kuarkının oluşması için gerekli 336 MeV'd kuarkı için 338 MeV ve s kuarkı için de 540 MeV'lik enerji gerekmektedir.

Bunun onlamı şudur: Evrenin ilk dönemleri çok çok sıcaktı ve bu enerjiye sıcaklık nedeniyle sahipti. Dolayısıyla leptonlar ve kuarklar birleşik olmaliydi.

Yaptığım «Yüksek enerji fiziği» hesaplarına göre, bu mümkünü ve rişonlar için asla mümkün değildi. Bu nedenle iki ismi birleştirip, LEPTO-KUARK odunu olan tek parçalı olarak sunduğumda kabul gördüm. (*)

(*) Lepto-kuark ile birlikte süper-simetri (s-parçacıkları) ve çok ağır kütleyeli bozonları da birlikte buldum. «Yüksek enerji fizigi uzmanı» oluşum sayesinde matematik formülü bir bomba olarak patlatıp böylece bir tek toşla beş kuş vurmuş oldum.

Bu kitabın üçüncü bölümünde izleyeceğimiz gibi, elektro-zayıf kuvvet ile güçlü kuvvetin birleştilmesinin göstergesi LEPTO-KUARKLAR'dır. Lepto-kuarklar «Büyük birleştirme» teoremleri kapsamındaki ANA parçacık olup, leptonlar ve kuarkların bir üst sisteme birleşmesinden sorumludurlar.

Bir önbilgi olarak, sunduğum LEPTO-KUARKLARI, evrenin en erken ilk sıcak dönemlerinde süper simetri ikisi gereği, maddi tanecikleri temsil eden fermionlar ve bozonlar birleşikteler ve birbirlerine dönüşebiliyorlardı. (Şimdi ayırtılar ve birbirine dönüşememektedirler.)

Lepto-kuarklar «Fermion» denen maddecik özelliğini taşıdıklarını, kuvvet alanının temsilcisi bozonlardan ayırdılar. Lepto-kuarklar, izleyen evren soğumasıyla «Kuarklar ve leptonlar» olarak, kendi aralarında yeniden ikiye ayrıldılar. Kuarklar çekirdeği (Proton, nötron) leptonlar ise elektronu oluşturunca ortaya ATOM çıktı oluyordu.

Evrenin erken dönemindeki o Cehennemden beter sıcaklıklardaki ortamı oluşturup, bunları laboratuvara sınavamayız. Bu nedenle tüm önerilen parçacıklar hep hipotez olarak kalmaktadır.

LEPTOKUARKLAR, böylece sür-git üreten rişonlar yerine, doğanın dört temel kuvvetini birleştiren doğruluğu sonsuz sınırlar. Rişonları reddetmek üzere önerdiğimiz leptokuarkları, kısaca hem elektronun bileşeni hem proton-nötronun ve nötrinonun bileşeni tek bir parçacık gibi düşünerek bulduk. Oysa rişonlar, kuarkların altında olup, kendi altlarında da sonsuz sayıda alt yapı içermektedir.

Rişonları esas olan görüş açmaza girmiş, fakat öğretimin Lepto-kuark önermesi Çurumu kurtarmıştır. Böylece rişonlar yerine (Kuarkların ve leptonların ayrıldığı) tek bir LEPTOKUARK «Kuark teoremini» kurtarmıştır. Çünkü rişonların dipsiz, sonsuz bir ucurum olmasına karşılık, LEPTOKUARKLAR (Sonun başlangıcı ve/ya da başlangıcın sonu olarak) evrenin bileşenlerini sınırlar.

Lepto-kuarkların üzerinde ise üç kuvveti temsil eden (Örneğin X parçası) ve onun üzerinde dört kuvveti temsil eden temel bir parçacık ve en sonunda ise EVRENİN KENDİSİ OLAN AKNOKTA KUANTI vardır ve sürgit orada sınırlanmış ardından Süper Uzay'a geçmiştir.

APENDIX - 9

KESİRLİ ELEKTRİK YÜKÜ SORUNU

Artık «Tanecik fiziği» olan kuantum, yani madde enerji bitmiş, yerine Nür ile soyut madde gelmiştir. Kuantum fiziği «Maddi parçacıklarla» ilgilidir. Bu bakımdan kuantlaşma ötesinin transfigürinden ise «Takyon teoremleri» sorumludur (ikinci cildimiz konusu).

Böylece kuarklar velarındaki sonsuz çevrimi önlemediyoruz. Ama kurtardığımız kuarklar, bilimin olası lojelmiş deterministe yasalarına pek kabadır. Kuarkların bilim tarihinde ilk kez görülen garabetlerin ikincisi ise «Elektrik yükleri» sorunudur. Şimdiki başlığımız bu konuya ele alacak.

Kuarklar tanımlanıncaya kadar, doğada hiçbir elektrik yüklü parçacığın, kesirli yükü olmamıştı! Yani yükler, belirlenmiş bir tamsayıdır. Elektron təstəvəm (-1) ve proton təstəvəm (+1) diye gösterilen bakişik denk yükler sahiptirler.

Bunun tamsayı katı bir yük de vardır: Örneğin Δ^{++} diye gösterilen rezonans parçacığı (+2) elektrik yüküne sahiptir.

Yüksek enerji fizигinde böylece ± 1 , ± 2 , ± 3 , ± 4 gibi tamsayı katlı yükler de mevcuttur. Katlı yükler bizleri zaten şaşırtmaktadır. Fakat buna olışkındık. Çünkü katlı sayılar doğanın sıcak mazisindeki ortamda mümkündür. Örneğin spinleri ele alırsak, 0, 1, 2 gibi tamsayıları kanıksiyorduk. Ne var ki $1/2$, $3/2$, $5/2$, $7/2$, $9/2$ gibi kesirli spinler benzerinde, kuarkların elektrik yükleri de kesirlidir.

Tamsayı cinsinden katlı yük anormalliliğinden de beteri olan «KESİRLİ» yük, bilim tarihinde ilk kez gözlenmektedir. u kuarkının $(+2/3)$ ve d kuarkının $(-1/3)$ gibi kesirli elektrik yükleri olmak zorundadır.

Oysa, tamsayı elektrik yükleri bir doğa sabitidir.^(*)

Kuarklar niçin kesirli yüklerdir? Rezonansların bazıları niçin tamsayı katlı yükler sahiptir?

En önemli de «Nin elektrik yükler vardır?»

Bütün bu soruların cevabı bilim için hep mechüldür. Fakat öğretimiz için bazı mechüller Kur'an'a danışıkça mechü olmaktan çekiyor ve Resulullah'ın «Hiç bilimsiz Kur'an olur mu?» hadisi daha anlamlı oluyor.

Yukarıdaki üç sorunun cevabına yaklaşım olması bakımından «Üstün yük» teoremine değineceğim: Kuantumcuların Y simgesiyle benimsediği bu teoreme Y harfini Türkçe «Yük»ün baş harfi olarak vermiştim. Kısaca «Üstün yük teoremi, bütün etkileşmelerde toplam elektrik yükünün korunduguunu bildiren yük teoremidir». Farklı tipteki kuvvetli ve elektromagnetik etkileşimlerde her parçacığa tamsayı cinsinden bir «Üstün yük» kuantum sayısı bağlayabiliriz. $P^+ + \pi^- \rightarrow K^0 + \lambda^0$ ($1+0 \rightarrow 0+1$) denkleminde doğa izin verir, ancak $P^+ + \pi^- \rightarrow \pi^0 + \lambda^0$ ($+1+0 \rightarrow 0+0$) ile $n^0 + P^+ \rightarrow \lambda^0 + P^+$ ($+1+1 \rightarrow 0+1$) tepkimeleri yasaklanmıştır. (Tek istisna zayıf etkileşimle bozunan $\lambda^0 \rightarrow \pi^- + P^+$ tepkimesi olup ($0 \rightarrow q+1$) üstün yük teoremine karşı sayılmas.)

Bu nedenle rezonanslarda katlı yükler oluşmaktadır: $N^{3/2}$ ya da Δ^{1238} parçacığı ($++$) çift yüklerdir. Daha büyük bir perspektifle bunun altındaki «On katlı yol baktırı» parçacığı ($+$ 3) yüklü olarak beklenmektedir. Bu piramidin ucu tamsayı bir Ω parçacığında da bitmekle beraber yük kesirlenmekte olduğundan: kuarklara $e/3$, $2e/3$ gibi yansır. Proton uud kombinezonu $2e/3 + 2e/3 + e/3 = 4e/3 - e/3 = 3e/3 = P^+$ biçiminde soyut üstün yüke sahiptir. Yük birimi en küçük olarak $e/3 = 1,621 \times 10^{-19}$ coulomb çıkar.

Kuarklar niçin kesirli elektrik yüklerine sahiptir? İşte bu sorunun cevabı yine Hilbert-Feinberg uzayının sonsuz özünlü enerjisi olan Nür'un YAKYON DINAMİĞİ for-

(*) $1,621 \times 10^{-19}$ Coulon olarak belirlenmiş bu sabit, baryon sayıları ve yüklerin sakinini bir yasadır. (Ne kadar pozitif yük varsa, o kadar da negatif yük vardır.)

müllerine bağlıdır. Dizi kitaplarımızdan hatırlanırsa, talyonlar, enerji verildiğinde (Örneğin bir kayayı ittiğinizde hızlanacağına yavaşlayan, (Evrenimizle eşlenik) eks) formüllere dayanan yasalarla yönetilir. Tokyo-dinamii (Nür) enerji ile bizim enerji ile antiparalel ve negatifli. Bizim enerjimiz (En-närengiye=Enerji/Energie) yâni NÂR olup, diğerine de (Öğretimizin önerisiyle EN-NÜRENCİV=Enürji=Enorgie) NÜR demekteyim.

Kuarklar öyle bir sınırdadır ki, üçte-ikisi ya da üçte-biri «Nâr»dan, kalani «Nür»dan ise elektrik yükler için de bu kesirlilik geçerlidir. Çünkü takyonların fizik evrene olan etkileri vardır. (*)

Ruh-bilinc olaylarını yöneten takyonların fizik evresi ile «Etkileşiklerini» «Düşünce fotoğrafçılığı» ve «Telekinizm» gibi paranormal olgular, takyonların fizik maddeyi etkilediklerinin laboratuvar kanıtıdır. Oysa maddemaddeyi, hayal hayalı etkilememidir. Ama bunlardan çapraz ikilinin birbirini etkilemesiyle klâsik fizik hâpi yutmaktadır.

«Düşünce fotoğrafçılığı» ile örnekleyeceğimiz takyon dinomiği, eğer hayâlimizin resmini objektif dışı maddi fotoğraf filminde ayırtırsak, buna «Takyon-Tardyon» girişimi denmektedir. Yâni somut maddé-soyut maddé etkileşmesi, bir başka deyişle, soyut enerji, somut enerji bileşimi diyoruz. (Tipki «Uzay-zaman» dörtlüsü gibi, karışmadan bileşim uzay ve zaman hep birleşiktir ama birbirinin asla aynı değildir, koordinatları farklıdır.)

Zaman, bir enerjidir (Kozirev yasası). Fakat zaman enerjisini asla bildiğimiz enerji gibi, pile doldurup kullanabilemeyez. O, çok özel şartlarda ve Kirlian fotoğrafçılığında kendini belli eder. Uzay koordinatları hep artıdır ($\sqrt{+1}$ gibi). Fakat zaman koordinatının soyut oluşu $\sqrt{-1}$ gibi bir takyonik niceliktir. Bu demektir ki «Zaman

(*) Yazarımız denel olarak «Takyon» izini dolaylı olarak, kozmik işin fotoğraflarında göstermiş, takyonların Cerenkov ışımmasını yakalamıştır. Bu konu «Arz'dan Arş'a Sonsuzluk Kulesi» bandının 2 cildinden hatırlanabilir.

enerjisi NEGATİF bir enerji olup, bildiğimiz türden enerjiyle hiç etkileşmez görünür. Bu suskun rolüne rağmen maddi her varlığın ömrünü sonlandırip, öldürür! Bu da onun maddeyle en büyük etkileşimidir.

• Zaman enerjisi bize «Kuantlaşmış rızkımız» taşır ve sayılı bir nefes sonucu tüneldeki bu rızk ikmali olan kuant enerjileri tünel bağlantısı kesilince varlığı öldürür. Ölüm ise, soyut, negatif enerji olan zamanın bizi nasıl etkilediğinin ispatıdır.

Zaman gibi, benzeri soyut enerjiler de böyledir: Onların elektrik yükü terstir. Bunun nedeni de «İKİ DOĞU-NUN VE İKİ BATININ» sırrıdır. Evrenin somut ve soyut iki kompleksinde de Kuadropol=4 kutup, yâni «iki doğu iki batı kutuplarının elektrik yükleri» vardır.

Sözelimi bizdeki (NÂR kategorisinden) elektrik yükleri (+1) ve (-1)'dir. Fakat bu (1) tamsayısi mutlaka gerçek bir sayıdır ($\sqrt{+1}$ gibi). Öteki doğu ve batı kutupları ise yine (+1) ve (-1) olup, ne var ki KÖK İÇİNDE $\sqrt{-1}$ gibidir.

İşte bu bakışmılık «Dördünün» de yükleri olduğu anlamına gelir. Bizdeki «Doğu ve batı» sırrı elektromagnetizmadan eksiden artıya dengelenir. Ötedeki «ikinci doğu ve batıda da» artıdan eksiyse akar.

Ama, «Düşünce fotoğrafçılığı» söz konusu ise, bu iki eşlenik (Daha doğrusu soyut-somut) çifte enerjinin 4 elektrik yükünün birbiriley etkileşmeleri vardır. Öyleyse şimdî bir kuarkı ele alalım: Bunun elektrik yükü $(-1/3)$ ise ötesinde görmediğimiz tünel (Yay, iplikçik, sicim) ucundaki sonsuz enerjinin yükü de $(+2/3)$ olup, soyut bir yuktur.

Bu soyut yükün bizdeki karşıtı örneğin $(+2/3)$ yüklü (d) kuarkıdır ki, bunun da karşıtı öteki tarafda (Öteki batıda $(-1/3)$) tünel kuarkıdır. Bu karmaşık gelen terimleri özetlersek, toplam formüllerde, bütün iki tür enerjinin ikişerden dört yükünün cebirsel 4 işlemi ve bulduğum beşinci işlemin sonucu $(2 \cdot -4) = 1$ 'in karşılığıdır. İşin tuhaftan yolu, bu işlem TASTAMAM BİR'e eşittir ki bir (Ehad)

sayısi da bir doğa sabiti oluyor. (Gerçekten bildığımız «1» sayısının bir EVRENSEL SABİT olduğunu asla düşünmemiştim.)

Kuarklar ise bu sabitin içinde (π) sayısının değeri kadar yer tutmaktadır. Yani (d) kuarkının yükü $\pi = 3,14159$; (u) kuarkının ise $2\pi = 6,28318$ olduğundan, $3\pi = 9,42477$ (1) tamsayısı olmuyordu.

Aynı durum örneğin proton ve nötronun birbirine döñüşken ortaya çıkan kütle açığı (Nötrino) olarak Dirac tarafından ortaya konması gibi 0,57523 değerinde yük açığı vardı.

O zaman anladım ki bu simetri karşılığının bir NÖTR kuark ya da elektrik yükü yarı yarıya olan bir kuark ($-1/2$ gibi) daha gereklidi. Ama bu kuark ötekilerden farklı olacak ve katalizant olacaktı, kendisi sadece, örneğin (d) kuarkının elektrik yükünün π cinsinden değerinin beşte-biri olmalıydı. İşte etki kuarkını bunun için öngörmüştüm. Gerçekten de etki kuarkı günümüzdeki kuark teoreminin vazgeçilmez postulatıdır, cünku TÜNEL (Süper süm, iplikçik, string, yay, tunnel, channel) açığının kuarkıdır.

Böylece yükler (1) ve kuarklar da negatif-pozitif (Enerji-enurji) farkından dolayı KESİRLİ YÜKLÜ OLUYORLARDI. Bu kesir ise $1/\pi$ ve $2/\pi$ diye tanımlanmayırdı.

Şimdi Δ^{++} rezonansının neden $+2$ yüklü olduğu konusuna değinelim: Açıklama ve sekilden anlayacağımız üzere bu parçacık (uuu) kuark kombinezonundan oluşup, toplam $6/3=2$ tam sayı yükülüdür. Bunun nedeni de evrenin saklı üçüncü düzleminde (Yeni, matriste köşegenlerde) yer almıştır. ÜSTÜN YÜK KORUNUMUNA GÖRE çıkan uuu parçacığının proton toplamı proton toplamı ile eşitlenmesi gerekmektedir. Nitelim bu eşitlik evrenin yatay düzleminde, dikey düzleminde ve köşegende saklı üçüncü düzleminde toplam olarak $4p^+$ karşılığında $2\Delta^{++}$ vererek eşitliği sağlamaktadır ve (Yüksüz) 2 nötron cıkmaktadır, ki toplam yük korunsun: Denklemde 4 proton yüküne eşit: fakat iki adet olması gereken denge parçacığı, zorunlu olarak (+2) yüklü oluyor.

u	d	u	$\rightarrow p^+$	Δ^{++}	\bar{u}	\bar{d}	\bar{u}	$\rightarrow \bar{p}^-$	Δ^{--}
d	u	d	$\rightarrow \bar{n}^0$	$\bar{\Delta}^{++}$	\bar{d}	\bar{u}	\bar{d}	$\rightarrow \bar{n}^0$	$\bar{\Delta}^{--}$
u	d	u	$\rightarrow p^-$	Δ^{++}	\bar{u}	\bar{d}	\bar{u}	$\rightarrow \bar{p}^+$	Δ^{--}
			\downarrow	p	\downarrow	n	\downarrow	p	\downarrow

Üstün yük teoremine göre:

$$2p + n^0 = \Delta^{++}$$

$$2\bar{p} + \bar{n}^0 = \bar{\Delta}^{--}$$

$$(\bar{u} = -2/3, \bar{d} = +1/3)$$

ŞEKİL - 16/A: 2 PROTONLU, 1 NÖTRONLU HELİYUM İZOTOPUNDU KUARKLARIN

İLE

MATRİS İLE

ÖZETLENME

$$(u = +2/3, d = -1/3)$$

ŞEKİL - 16/B: ANTİHELİYUM İZOTOPUNDU ANTİKUARKLARIN MATRİSİ

Aşında şekildeki tüm kuarklar üç ayrı renklidir. En basit matris (Vefk) 3'lü olduğu için kasıtlı olarak helyum izotopunu seçiyorum. Yoksa aşında bunu oksijende olduğu gibi çok boyutlu (16×16 matris) içinde gösterebiliriz, fakat anlaşılması çok zorlaşır. Matrisin yatay toplamı evrenin bir düzlemini (Örneğin yatay elektrik alanı), düşey ise ikinci bilinen düzlemini (Magnetik alanını) göstermektedir. Fakat evrenin saklı olan üçüncü düzleme (KÖSEGEN ya da VEKTÖR DÜZLEM) ise, öteki düzlemede olan proton ve nötron yerine bize (uuu) = Δ^{++} parçacığını her iki köşegende de vermektedir. Böylece bir helyum izotopu oluştuğunda, evrenin gizli düzleminde de bir Δ^{++} parçacığı ŞİHAB olarak ortaya çıkmaktadır. İzleyen şekil bir öncekinin «Antimatrisi» olup, harflerin üzerindeki tire, onların antikuark olduğunu onlatmaktadır. Ortaya antiproton ve antinötrondan başka, evrenin üçüncü (Kösegen, vektör) gizli düzleminde de antidelta (Δ) parçacığı denen Şihab oluşmaktadır. Bu Şihabin elektrik yükü tamsayının iki katı olarak (-2)'dir. O hâlde tam sayılı pozitif ve negatif ($\pm 2, \pm 3, \pm 4$ vb.) evrende mevcuttur.

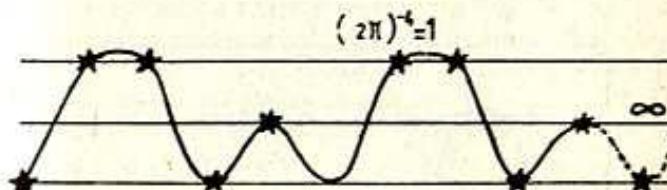
Şekil-16/A ve B izlenildiğinde bunun negatif de (-2) elektrik yükü değerindedir. Bu konuya kadar, niçin «Tamsayı = ± 1 tam sayı katı (± 2) ve kesirli yükler $(1/3, 2/3)$ » olduğunu bilimin bulamayışına karşılık, açığa kavuş turmuş olduk. Şimdi en can alıcı soruya geliyoruz :

«Niçin elektrik yükleri vardır?» Bunun cevabı resmi bilim çevresince henüz bulunamamıştır. Fakat açıklamalarımızdan anlaşılabileceği üzere, («ENERJİ ve ENURJİ» dediğimiz) somut ve soyut iki enerjinin, «iki doğu = Maşnakeyn ve iki batı = Mağribeyen» kutuplarının [Rohman-17. öyet] 4 katlı etkisinden) «Elektrik yükleri» doğar, iki doğunun «Kresisi» ve iki batının «Karesi» terimlerinin $NÖTR = Sıfır$, beş ve beşin katlarından bir fazla $(+1)$ veya bir eksik (-1) ya da beşin katlarına eşit (0) olmasından kaynaklanır, ki bunun anlamını izleyen şeillerde açıklayacağım.

Kullandığımız (1) sayısının asılında $(2\pi)^{-4}$ olup, bunun dalga mekanlığında gösterimi Şekil-17'dedir. Ayetteki «SEN DAĞLARI YERİNDE SANIRSIN, OYSA ONLAR (Elektronda olduğu gibi, bulut biçimini bir ihtimal küresi, olasılık aralığı, madde dalgası denen) BULUT GİBİ GECER GİDERLER» tefsirinin cüfir anlamını uyarınca ve «KAFDAĞI» denen MADDE DALGASI BİÇİMİ DAĞLAR'a degeñelim :

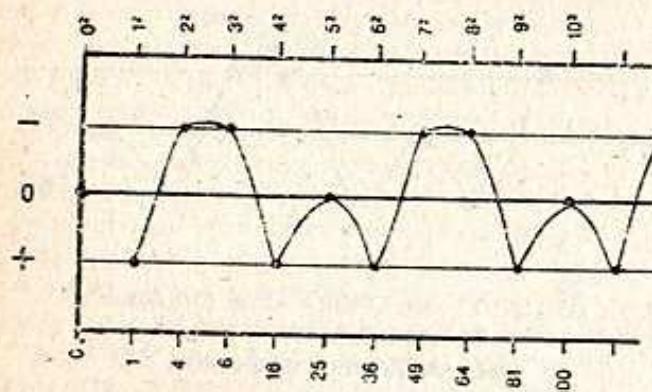
Evrenin üçüncü düzlemindeki «ŞİHAB» denen (Koynuğuz bizim iki düzlemdede belirsiz) kozmik ışınların elektrik yükleri, evrenimizin elektrik yüklerinden katlı tam sayılar vermektedir. (Cünkü o başka düzlem, iki düzleminimin vektörü, bileşkesi ve regule edici katalizan sistemi) Üçüncü düzlemede yer olan «Deve dalgaları kervanı» ya da «Kafdağı'nın BULUT GİBİ GEÇMESİ» ve bu dalga biçimlerinin, basit aritmetikle olan gorip ilişkisini şeillerde izleyebiliriz :

«iki doğunun ve iki batının» arasında 45° bir polarizasyon yaptığını (Bir önceki cildimizin 42. şeklärindeki matrislerle ve 41'inci şeklärin matrisleriyle) sunmuştuk. İki doğu ışınları, emisyon eden ve iki batı, ışınmayan, absorbe eden kutuplardır. İki doğunun polarizasyonunda somut

ŞEKİL - 17 : «KAFDAĞI MADDE DALGASI»
YA DA «BİR, SABİTİNİN DALGA
MEKANIĞİNDEKİ GÖSTERİMİ

Şeildeki formülde görülen işlemin karşılığı (1) 'dır. Bu bakımdan (1) sayısını hem Schrödinger hem de Broglie dalgaları biçiminde $(2\pi)^{-4}$ olarak gösterebiliriz. Birisi madde ötekisi enerji dalgaları olur ve «AYNI» görünümü verirler. Kur'an cıfirinde «KAFDAĞI» zinciri olarak da verilen «BULUT GİBİ GECEN DAĞLAR» ya da şeklärdeki dalgalar, 8 tepelidir. Buna da İLKİ «YERLEŞİK MADDE DALGASI» diğerleri ise özgür ve nihayetsiz enerji dalgalarıdır. «Asymptotic Freedom» denen «Sonu gelmez bağımsızlığınından» dolayı, diğerleri gözümüze görünmez. Ama birinci doğ (Kafdağı) bize zaman zaman görünebilir, bizi hayatıt bir ülkeymiş gibi kandırabilir, oradaki ifritlerle sürpriz karşılaşmalar (Kuantum teoremine göre) daima mümkün kündür. İşık hızının % 99'u hızla giden biri de bu doğları madde olarak görür. Kafdağı bulutu (Kur'an'da «SEN DAĞLARI YERİNDE SABİT SANIRSIN, OYSA ONLAR BULUT GİBİ GECERLER» öyeti misali) ya da «Deve = Cemel = Gimmel kervanı» denen («Arz'dan Arş'a Mi'rac» 2. cilt Şekil-34, 35) Bu şeklär tamamen ters çevirirseniz (Başıyla, eğri uzun boynu, çift hörgüçü ve kuyruğuyla) «Deve» dalgasını Şekil-19'da ters-yüz ederek özellikle görebilirsiniz. Bir başka çizimde küçük tepeler büyük tepe üzerine eklenerek matematik 5'inci işlem için evrensel piramit halinde gösterilebilir. Beşinci işlem matematikte şekilde gösterilmeyen bir dördüncü yatay eksene tekabül eder. Bu evrenin soklu düzlemidir.

ŞEKİL - 18: «KAFDAĞI BULUTU MADDE DALGALARININ» SIRA SAYILARIN KARESI TABLOSUNDA «ARTIK VE EKSİK» DEĞER VERMESİ

Bir önceki şenin kalibini «Vefk=Matriş» ile yazdığımızda, ikinci bir ilginc sonuc daha vermektedir: Sıra sayıların kareleriyle TAM UYUŞUM hâlindeki bu dalgı eğrisi çok şaşırtıcıdır. (Sayıların karelerini almamızın nedeni, ilgili formülün 1 sayısına tam eşit olmasıdır.) Dolayısıyla basit aritmetik ile de gösterilebilen «SIRA SAYILARIN KARESİ» geometrik bir çizimle bize yine «KAFDAĞI BULUT DALGALARINI» AYNEN vermektedir. Şekilde, sıra sayılar üstte ve bunların kareleri aynı hızda alta işaretlenmiştir. Şenin içinde ise yatay üç eksen (+), (-) ve (0) sembollerinin seviyeleridir. Ortadaki eksen «Sıfır» olup, hem kendini, hem beşti hem de beşin katlarını (5-10-25-40-100) temsil etmektedir. Eğer sayıların karelerinin tam beşin katları olması hâlinde [Örneğin $(5)^2=25$ ve $(10)^2=100$] ortadaki eksende işaretlenir. Üstteki (+) yatay eksen ise, eğer bir sayının karesi, beşin herhangi bir katından bir fazlaysa oraya işaretlenir: (1) sayısı sıfır sayısından bir (+1) fazladır, 16 sayısı beşin üç katından (+1) fazladır. Bunun gibi 36 ve 81 sayıları da beşin katlarından (+1) fazladır. Altta ki eksi çizisi, yine beşin katlarından bir eksiği olan sayı karelerini göstermektedir: Örneğin 4 sayısı beşten bir (-1) eksiktir. 9 sayısı 10'dan (-1) eksik; 49 ve 64 sayıları, yine beşin katları içinde (Ken-

dilerine en yakın olanları) bir (-1) noksandır. Ortadaki beşin katları ise ne noksan ne fazladır. Bu çizelgeye saretlenen artik ve eksik sayıların ortaya koymuğu dalga da KAFDAĞI MADDE BULUTU DALGASIYLA aynıdır. Bu şenlik şimdi yük teorimize uygularsa, sayıların karelerinin fazlosu (+1) ve eksigi (-1) elektrik yüklerini oluşturmaktadır. Beşin katları ise «Yüksüz» taneciklerden sorumludur. Bu dalga sonsuza kadar sıra sayıların kareleri için aynı olup, evrenin 3. düzleminin tegeti üçlü vefklerdeki matriste ortadaki beş sayı ile anlatılır ki, protik olarak YÜKSÜZ'dür. Buna karşılık, matematikte sonu 1 ve 6 ile biten kare 1, 81, 16, 36 sayılar nedeniyle 1, 4, 6, 9 evrenimizde (+1) elektrik yükü verir ve 4, 64, 9, 49 gibi sonu 4 ve 9 ile biten kare sayıların kökü olan 2, 3, 7, 8'in ise eksi yükleri içeriği ortaya çıkıyor.

(+1) elektrik yükü ile soyut (+1) elektrik yükü ve iki botadaki bunun tersi durum, biri SOĞURAN, diğeri EMİSYON yapan N-S kutupları ve/veya (+) ve (-) elektrik yüklerini oluşturmaktadır.

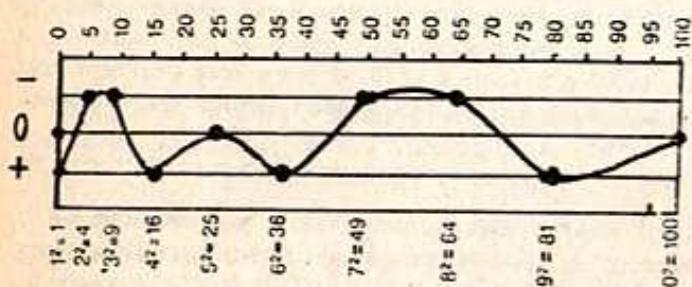
Şekil-19 dik tutulduğunda ayrıca parçacıkların kütle katlarının (Mezonlar, baryonlar vb.) «Sekiz ve on katlı yol bakışım şemaları» ortaya çıkmaktadır. Foton, bozon, gluon, çekimci dalgalar da «Yüksüz» orta eksende yer olan zımnı parçacıklarıdır. Bu şenliklerdeki antimaddenin ters yükleri için, Kafdağı dalgı biciminin ters-yüz edilmesi, cukurların tepeyle yer değiştirmesi yeterlidir.

Kuarklar düzeyinde ise $(1/3)$ ve $(2/3)$ gibi tamsayı olmayan kesirli yüklerin bize SOMUT olanıdır. Kalan ise soyut yük olup, her soyut varlık gibi, o da kendini göstermez ve evrenin üçüncü teget düzlemindeki TÜNEL giriş ucunda saklı kılır (Beşinci boyutun oğlu, giriş).

Genel yük toplamı şöyle ifade edilebilir: $Y=\text{üstün yük}$, $O=\text{parçacığın yükü}$ ve $O_j=\text{soyut yük (Intrinsic charge)}$ olduğunda $Y=O+O_j$ toplam (1) olur. Fakat $O=1/3$ ise $O_j=2/3$ 'tür. Bu soyut yükün evrende önemli işleri ve işlevi vardır: Noktasal bir elektron oluşturmak,

eşikteki etki kuarkını oluşturmak, protonun yarıömrünün (10^{16} yıl) bozunmasını sağlamak, yarı soyut Süper uzay geonlarının ve Konandrumların «YARI-SOMUT VE/VEYA YARI-SOYUT» bileşimini oluşturmaktadır. Bunlara daha sonraki bölümde ve izleyen ciltte yer vereceğiz.

(1-Ehad) sayısının bir DOĞA SABİTİ olduğunu, yüksüz parçacıkların evrenin üçüncü düzlemi tegettinde olduğunu, bu nedenle nötrinoların hayaleşten farksız olduklarını anladık.

ŞEKİL - 19: SONSUZ ÖZENERJİNİN ASYMPTOTIC FREEDOM ÖZELLİĞİNİN DALGA MEKANIĞİNDEKİ GÖSTERİMİ

Bir önceki şeitin yatay eksendeki onar aralıklı açılmış şekli: Bu bize hem sıra sayılarının karelerinin gittikçe büyürek, sonsuza gittiğini, fakat ana biçimini koruduğunu gösteriyor. Okurlarımız, bunu sönüşerek pesleşen bir dalga gibi almamalıdır. Tersine SONSUZ ÖZENERJİ, katlanarak enerjisini karesi kadar büyütür. Böylece «Asymptotic freedom» denen «Sonugelmez özgürlük» ilkesine uyar Doğanın diğer kuvvetlerinde olmayan bu özellik, yalnızca KUARKLAR nedeniyle «Güclü nükleer kuvvet»te bulunmaktadır. Bu kuvvetin gündemündeki tüm parçacıklardaki (+), (-) ve nötr değerler, (Daha doğrusu kuarkların kesirli elektrik yüklerinin toplamı) basit bu aritmetik sürprize dayanmaktadır. Niçin elektrik yükleri vardır sorusuna matematik bir soruya cevap bulalım: «Niçin sayıların kareleri beşin katından bir eksik ya da bir fazladır?» (Örneğin 6'nın karesi niçin 36'dır da 38 değildir?)

APENDIX - 10

KUARKLarda ÜSTÜN KÜTLE GARABETİ

Kuarklarda kesirli elektrik yükü sorunu ile sımsıkı bağlı olan bir de «İçi dışından büyük olma» sorunu vardır. Örneğin, bir radyoyu tartsıyo, sonra onun içini çıkarıp bir daha tartsıyo, ve bakıyo, kı, ilk buldukları değerin 100 katı daha ağırloşmış radyo!.. Şimdi bunu kuarklar düzeyinde açıklıyorum:

Protonun ağırlığı bellidir ve sabittir. Fakat kuarklardan oluşunca bu iş acımadadır.

Kuarklar bileşeni olduğunda, kuarkların (Protona, nötrona) bağlanma enerjisi, çekirdeğin kendisinden daha ağır çikacaktır. (Aksi hâlde şimdîye deðin okseleratörlerde çoktan kuarklar görmemiz gerekiðti.) Klöslük fizik olarak alışıgımız şey, bir atomun ya da çekirdeğinin bağlanma enerjisini sistemin kütlesinden küçük olması zorunluluðudur.

Ancak alışamodigimiz tuhaf şey, bir «Cekirdek» üç kuarkın bağlanması olduğuna göre, bu bağlanma enerjisiniñ kütlece çekirdeklerden de büyük olmasıdır:

$m \rightarrow m_0 + m_j \rightarrow$ üstün kütledir. m_j negatiftir ve soyut olduğu için ölçülemez olan bağlanma enerjisidir. Öğretimiz bu birleşmede (Somut ve soyut) toplam kütlenin korundugunu bildiren teoreme, farklı tipteki somut-soyut bileşimlerin her varlığı, tamsayı cinsinden bağlılığı bir ÜSTÜN KÜTLE KUANTUM SAYISI önermiştir. Üstün enerji türlü fazlarda ve yük deðerindedir, dolayısıyla yükler, kesirden tamsayılaraya kadar yansyan deðerler ortaya çıkar.

Kütle hem maddeyi, hem de enerjiyi kapsar ve üstün kütle, üstün enerji ve üstün maddedir. Üstün (ya da soyut) enerji sözünü ettigimiz sonsuz özenerjidir. Üstün madde ise soyut maddedir. (Bunun da antisoyut maddesi vardır.)

Kuarklar (Elektrik yükü sorunları gibi) **üstün yükle** özdeş bir de **üstün kütle** içermektedirler. Bu örneğin, proton olarak, ölçülen kütle değildir. Bağlanma enerjisi denen saklı bir kütledir. Bu nedenle **doğada hiçbir parça, bütününden büyük oynamadığı hâlde, kuarklar gibi yüksek enerjetik bileşenler, bütünlerinden büyüktür.**

Saklı üstün kütle, yine kuarkların (Sicim, yay, tünel teoremine göre) ordindaki tünelde saklı olan intrinsic özünlü enerji kütlesidir. (Bu, renk iplikcikleri denen mini tünellerden de gözlemlenmiştir.) Çünkü kuarkların kesirli oluşlarına bakılırsa, **biraz somut - biraz soyut «Sınır parçacıkları»** oldukları ve ordalarındaki sonsuz özenerjiyi zorunu hâllerde kullanabilecekleri de doğrulanmıştır.

Sonsuz özenerji, sıfırdan küçük bir kütle içerdiginden **asla teraziyle ölçülemeyecektir ama kendisini «Bağlanma enerjisi» olarak hesaplattirmaktadır.**

Bu yüzden kuarklarda **MATEMATİKSEL BİR SOYUTLANMA** vardır. Bunu denel olarak da biliyoruz. Çünkü, hiçbir kuark tek başına atomun dışına çıkaramamaktayız.

Hadron da denen mezontları dahi, ne kadar ezersek ezelim, bunlar, bir çift kuarktan yapıldığı hâlde birbirini bırakmazlar, bir mezonu **asla ikiye bölemez** ve bir kuarkı dışarı **alamamaktayız.** Çünkü **tek olmak** kuarklara **yasaklanmıştır.** (Bir kuark dışarı çıkaracakken onu RENK tünelciği geri ceker.) Eğer enerjiyi limit üzerine çıkarırsak, bu kuark hemen ikiye bölündüp, kendisinin **«Antiparcacığı»** olan karşıt-kuarkı oluşturup, birlikte yine bir mezon mermisi olarak dışarı çıkar. **Tek bir kuark yasaklandığından, en az mezon denen iki ve nükleon denen üçlü kombinasyonlar oluştururlar.**

Bir de, tünelin denge gereği enerji ve zamanı denetleyen etki kuarkı daha vardır. Bunun da **kütlesi saklı, ÜSTÜN BİR KÜTLEDİR.** Nitekim, bir kuarkı dışarı almak istedigimizde **«Boşluktan»** yokluktan kendi anti-kuarkını oluşturması da bu **ÜSTÜN KÜTLE'nin** somutlaşmış bir örneğidir. Bir kuarkın monopolarite denen tek kutupluğu doğada yasaklanmıştır.

Bir mıknatısı ne kadar bölersek bölelim; iki kutuplu küçük mıknatışçıklar olur, yanı, ikinci kutbunu kendinden üretir.

Mıknatısa özdeş olarak tek bir kuark ve yüksüz kuark yasaklanmıştır. Tek kuarkın asla çekirdek dışında olmayacağı ve buna zorlandığında kendisinin anti-kuarkını üretip dışarı birlikte **«Mezon»** olarak çıkar. Mezon ise eşlenik bir çift kuarkın **«Quarkonium»** denen raksından sonra yok olur. Kuarkların, **«Eşleniklerinin»** etki kuarkından oluşturduğunu savırsak; antimaddenin temelde **«Nerede olduğunu** soruşturabiliriz: Madde ve antimadde birbirlerini (Bir kuark çifti eşlenik oluşturmadan) yok edecek zamanı bulamadığında etkileşemiyorlar. Antimadde, **«Hilbert copının»** altındaki copların iç uzayında gizlidir. Burodaki tünel onu **«Başka bir atoma»** karşı kanal olayı ile gizlice bir değişime iletir. (Öğretimiz Cosmoosmos teoremi uyarınca)

«Üstün kütle» de aslında bir varlığın ordindaki tünelde, yanı Hilbert uzayında saklı olan Feinberg enerjisinin ta kendisidir. Gereğinde yüksek enerji düzeylerinde kendini o enerjiye **«Karşı koyduğu için»** hissettirip, kuarkları tek başına alamazsa, bu kez mezon olarak fırlatır. Fakat bir kuark tek başına salmadığından sadece mezon (Kuark-antikuark çifti) dışarı alınabilir. Mezonu, ne kadar ezersek ezelim, ikiye bölüp, iki kuarkı ayrı ayrı atmayaçaktır. Bu durum, atomun mini-mini derinliklerindeki bir **«Matematiksel SOYUTLANMAYA»** konuttur.

 «Soyut» terimi ise, hemen takyon doğasını ve onun sonsuz özenerji gücüğünü çağrıştırır. Takyonların en düşük hızı **«İşik hızıdır»**.^(*)

(*) Oysa maddenin (Takyonların) en düşük hızı ise mutlak soğuk derecedir. İlkinde takyon ikincisinde de madde DURUR, atom donar, elektron dönemez her şey kasıktır, kristalize, kırılgan, gevrek olur. Takyonların işik hızından milyarlarca kez hızlı olması göz önüne alınırsa, bunların da mutlak soğuk dereceleri **«İşik hızı»** olup, onlar donar ve PATLARLAR.

Böylece takyonların «Minimum hız limitinde» KUARKLAR boy gösterir. Kuarkların icte-ikisi ya da ücte-biri soyut; kalani somuttur. Bu kütlece de böyledir. Sayıt yanını ölçebiliriz, fakat soyut yanını ölçemeyiz, ÜSTÜN KÜTLE olarak kendini özel şartlarda ve deneylerde belli eder.

Söz konusu deneylerin mantığını da şöyle açıklayabilirim: Bir kısmı TAKYON'dan oluşan KUARK'ın o sayı (Takyon kütlesini nintrinsic yanları) sonsuz özenerji güçlüğü vermektedir. Takyonların bu Nür do denen doğaları, kendilerine Nür denen bizim enerjimizi verdiğimizde, hızlanacaklarına yavaşlayarak, hız düşmektedirler.

Yani ne kadar yüksek enerji verirsek verelim, kuarkı bileşenine ayıramayız. Bileşenlerinden üçte ikisi somut ve kalani soyut ise, verdiğimiz enerji, soyut olanı somuttan ayıracına, tam tersine birbirine yapıştırır. (Böylece kuark dışarı tek başına çıkamaz ama bunun yerine gluonu dışarı bırakır.)

Biz bir kuarkı koparmak istediğimizde onlar tersine rak geri döner. Böylece, kuarkların üstün kütlesi olan birbirine yapışınca, verdiğimiz enerji bize rezonans ola. «TAKYON BİLEŞEN», çekirdekten kopacağına, kristalize olup sümksü yapısıdır. Verdiğimiz katma enerji onlara, bir tür «Somut-soyut» fusion enerjisi olarak etkiler.

Cünkü, atomun bileşenlerinin bağlanma enerjileri soyut olup, atomun somut ağırlığından nicelik olark çok daha büyuktur. (Yarıçapı sıfır olan noktasal değerler için ($r=0$) bu sonsuz özenerjidir.) Sonsuz özenerjiye (Nür) bildiğimiz enerji (Nür) vererek, «Kuark» çözülemez; tam tersine «Enerji» alınmalı, eksiltmelidir. Böylece kuarkların durumu mutlak soğukta atomların kristaline kırılan olarak yansır.

Kuarklar ile elektronlar arasında (Leptokuark teoremi gereği ve her ikisinin de elektromagnetik dinamiğe uyuları sonucu büyük bir benzerlik vardır. Kuarkların güçlü çekirdek kuvvetinin ve elektronlar zayıf çekirdek kuvveti (Elektro-zayıf kuvvet) gereği vardır. Kuarkların bu noktasal durumunun aynısının «Elektronda» da olup olmadığını soruşturmıştık.

Elektronun asal, temel bir parçacık olması hâlinde «Birleşik Alanlar teoremini» terk etmemiz gerekecektir. Eğer asal değilse, bileşik ise bileşenleri nelerdir?

Birleşik alanlar teoremini terk edemeyiz. Çünkü elektron ve kuarklar (Öteki adıyla elektromagnetizma ve güçlü çekirdek kuvveti) ayrıca bozonların temsil ettiği zayıf kuvvet bir temelde birleşmeliidir. Bunlara LEPTOKUARK odunu vermişlik. Bu leptokuarklar, evrenin sıcaklığının çok yüksek olduğu ilk dönemlerde TEK bir parçacık iken, daha sonraki soğumaya leptonlar (Elektron, pozitron, nötrino) ile kuarklara bölünmüştür.

Elektron soruşturmasında, onun «Noktasal» olabileceğini ve o zaman, soyut bir özünü enerjiyle, ortak elektron olmaktan çok, bir kuark gibi noktasal (1 boyutlu) olacağını anlıyoruz. Bu nedenle elektromagnetik fırıldıklardaki garip olaylarda, elektronlar tipki aynı aileden (Lepton) oldukları «Nötrinolar» gibi noktasal olacaklar ve bir kuant gibi sadece «İşik dalgası» hâlinde elektromagnetizmal fırına enerjisinin ittiği yere kadar «Uzay-zaman» içinde hareket edecek, enerjinin bittiği yerde ise yeniden bu noktasal elektronlar açılıp, yeniden çaplı olarak başka bir zamana başka bir uzaya nakledileceklerdir. O «Öte-yerde» yeniden «Madde dalgası» olarak gözükeceklerdir.

Elektronlar bu tayıyı mekânlarını, bağlı bulundukları atomla birlikte de yapabilmektedirler. Örneğin hidrojen atomu bir elektron ve bir protondan oluşur. Ama bir proton=üç kuark olduğuna göre, hidrojen atomu (H) en temel olarak, bir elektron ve üç kuarktan oluşmuştur deriz. Bu ikisi LEPTOKUARK diye birleştiğinde noktasal bir tek parça olacaklardır ve bu hidrojen atomu, uzay-zamanda yürüyen bir noktasal LEPTOKUARK gibi, yeri gelince yeniden bir elektron ve üç kuarka dönüşerek birdenire ortaya çıkacak ve oradaki diğer atomları şaşıratacaktır.

Evren-üstü yapı (Transkozm) tuneller yumağı denen SÜPER UZAY'dır. Hangi zerre olursa olsun ardında bir minik sicim tuneli vardır. Bu iplikçik tunel parçacığın üstün kütlesini saklamaktadır.

• Tünel (5'inci boyut) ardından ÜSTÜN KÜTLESİ cebirin negatifi ve soyut cebir ile ölçüldüğüne göre, kütlece terazilerimizde tarijmaları mümkün değildir. Açıkçası bir kuark lokalizasyonu gösterilemez ve kuarkların soyut olan üstün-kütleleri de, ne kuarkin somut bileşeninden ayrılabilir, ne de kuarkin soyut lokalizasyonunu (Gördüğümüz rüyanın yerini gösteremediğimiz gibi) gösteremeyez. Fakat kuarkların somut bileşenini yüksek enerjilerde (O da gluon jeti ve yeni yeni bilmemişimiz kuarklar olarak) gösterebiliriz. (Çünkü her ikeri enerji düzeyinde, buna karşılık bir parçacık ve ona göstergesi olan yeni bir kuark bulacağız, sayılarını sınırlamayacağız.)

Böylece kuarkların türlü garabetlerine dechinmiş olduk ve anladık ki, kuarkların üçü bir çekirdek parçacığı oluşturuyor. Şimdi karşımıza yeni sorular ve sorunlar çıkıyor :

- Kuarkların rasgele üçü bir araya gelebilir mi?
- Onların üçünü bir arada tutan kuvvet nedir?
- O kuvvet, üç kuarka nasıl etkimektedir?

Şimdi bu soruların önce ilkine, sonra başlık koyup ikincisine ve ilginç «Hızır tezkiresi» ile araya girip ardından üçüncü sorusuna da yeni bölümde cevap bulacağız.

Kuarkların **rasgele** değil; fakat **belli kuarkların** bir araya gelerek üçlü kombinasyon biçiminde tertiplendiğini görüyoruz. Belli kuarklar dememizin nedeni, hem kuark dinamığındaki kararlılık (Proton, nötron) kararsızlık (Hyperon) belirteci hem de renk ve «Elektrik yükü uygun» kuarklardır. Bunlar örnek olarak nötron, iki tane d ($-1/3$) ve bir tane de u ($+2/3$) elektrik yüklü üç kuarktan oluşur. Toplam yük cebir işlemi sonucu «Sıfır» olur. Proton ise iki tane u ($+2/3$) ve bir tane d ($-1/3$) yüklü kuark üçüsünden oluşur. Toplam yük $4/3 - 1/3 = +1$ olur. Antiproton ve antinötronda da tersi olur. Çünkü kuarkların da birer «Anti-parçacığı» vardır.

Fakat iş yük eşitlemesiyle bitmiyor: Birbirine yükse özdeş olan iki kuark birbirini itmeliyken, niçin itmiyor, bir arada kalıyor? Bunu sağlayan parçacığı artık tanıyabiliriz.

KESİM - 12

GLUONLAR (Z - ZAMK)

Doğanın diğer kuvvetlerinden **elektromagnetizmada** elektron; **zayıf kuvvette nötrino** ne ise güçlü kuvvette de kuark odur. Ve yine aynı mantıkla, **elektromagnetizma** kuvvetini üstlenen alan parçacığının odi **foton**; zayıf kuvvette bozon neye, güçlü kuvvette öngörülen kuvvet parçacığı **GLUON** da odur. Yani kuarkları bir arada tutan ve bağlayan **GLUON** olup, «Glue=Tutkal, yapışkan, zamk» isminden türetilmiştir. Çünkü gluonlar iki özdeş kuarkı birbirine yapıştırmaktadır.

Gluon da (Kuantlaşmış güçlü kuvvet alanının) değiştokuş parçacığı olduğundan, **foton ve bozon** gibi yüksüz ve spin'i (1) olmalıdır. Gluon da diğerleri gibi asal bir tanecik sayılmaktadır. Kütlece ve kuvvetce bozon ve fotondan çok daha ağır ve güçlü olduğu için (Değil çekirdek) proton ve nötron dışına çıkamamaktadır. Ancak kuvvet etkileşimi (Gel-gittilerini) 10^{-13} cm. içinde icra edebilir, bunu normalde aşamadığından bize foton gibi «IŞIK» veremez, gluonu asla olağan şartlarda fark edemeyiz. Ancak onu 30 GeV'lik muazzam bir enerji «Dolaylı» açığa çıkarabilir.(*)

(*) Ana birim (1 eV) yani bir elektron volt denen ve elektronun 1 voltlu elektrik alanında (Basit piller 1,5 voltтур) kazandığı enerjidir. G=Giga deymisi (Amerika'da BeV diye yazılır, billiard=milyarın baş harfidir) ise 1 milyar elektrik volt demektir. CERN sinkrotronunda bu yıl ulaşılan rekor enerji düzeyi, parçacıkları 400 milyar elektron volta hızlandırmaktadır. Nasıl ki suyu sadece ölevle ısıtmakla, onu buharlaştırıp koparsak da, patlatmaya hazır hâle getiriyorsak, atomları titreşiren enerjinin tam bir cehennemi olan parçacık hızlandırıcılarında, atomaltı parçacıklar, bir buhar kazanının enerjisinin milyonlarca katı olan sinkrotron enerjisisiyle parçacıklar kozmik ŞİHAB hâline döner. 400 GeV'lik bir enerji parçacıkları (Protonun sekiz katı olan) 3200 GeV'ye yükseltir. Bu, şimdilik rekorumuzdur (CERN, DESY, SLAC vb.).

Bu indikatör özelliğinden yararlanarak, tek başına çekirdek dışına çıkması yasaklanan kuarkları ve dolayısıyla gluonu atom dışına almak üzere, 1980 yılında PETRA (Hamburg) sinkrotronunda yapılacak deneye soyunduk.

Kuarkların tek başına olması yasaklandığı için, bir kuark, eğer çekirdek dışına çıkarsa, hemen kendisinin «ANTİKUARKINI» oluşturur ve ikisi bir araya gelerek, bir MEZON hâlinde dışarı çıkarlar. Bu mezonlar, bir çift olduğundan, birbirlerine 180 derece ters dönerken, sis odası ya da film plâkasında «Jet seli» denen bir çizgi hâlinde birbirinden uzaklaşırlar (Atomaltı mermileri de denir).

Mezonların bu 180 derecelik «Zit bir çift jet seli» ilk akseleratörlerdeki enerji seviyeleri düşük olduğundan daima gözleniyordu. Fakat 30 GeV değerindeki muozam enerji düzeyinde, (Eğer kuarklar teoremi doğrusa) klâsik bir jet selinden başka, üçüncü jet seli ilk kez ortaya cakacak, gluon, ilâve üçüncü jet seli hâlinde çekirdekten dışarı fırlayacak ve bu jet çizgisi (Sis odası ya da film tabakasında) iz bırakacak toplam üç jet seli gözlenecekti. Bir kuarkın tek başına dışarı alınamaymasına karşılık, onu «TEK BAŞINA» gibi olmamızı sağlayacak olan «GLUON»un üçüncü jetidir. Bu da kuarkın İSPATI olacaktır.

İki jet seli 180 açı derecesi yaparak, birbirlerini magnitik alanda zit yönlerde iterler. Ama üç jet seli çıkarsa, bu üçü birbirinden 120 açı derecesiyle ayrılacaktır.

Eğer bu dehşetli, enerjiye rağmen, sadece her zamanki gibi iki jet seli çıksayıdı, mezon, proton ve nötronların kuarklardan oluşmadığını anlayarak, hem kuarklar hem de birleşik alanlar teoremlerini terk edecektil. Neves ki bozonlar gibi, gluonlar da, Zig-Zag gayretini boş bırakmadılar.

Gerçekten deney sonucu umulan olsa: 120° aralıklı, tâstamam teorik olarak hesaplanan frekansta üçüncü jet selini yakalamayı başaryorduk. Deneyin anlamı şuydu: iki jet seli kuarklardı. Üçüncüsü ise gluondu. Böylece bir taşla iki kuş vurulmuştu, hem kuarklar hem de gluon denel olarak ispat edilmiş, her ikisinin de varlığı kesinleşmişti.

Cünkü, gluonlar ve kuarklar birbiriley «Bozon-fermion» ilişkisine sahiptirler. Gluon (Jet selinin) varlığı, kuarkların var olmasıyla mümkünü. Görünen görünmeyeni doğruluyordu. (*)

PETRA deneyindeki atotaltı mermilerle vurma yöntemi, bize birçok şeyi dâha kanıtlıyordu: Sanıldığı gibi çekirdek parçacıkları yusyuvarlak bir mekanik bilye benzerinde değildi. Tripolarize üçgen gibi 3 kuark çıktılığıdı. Tepkimeler, ancak, bu sıvı uclardan birine rastlarsa kuarklar üç jet bırakabilir.

Bu üç somut kuarktan başka, bir de (Örneğin kavanozdaki su gibi) kalın boşluğa yayılmış «Etki kuarkı» vardır ki bu, belirsizlik ilkesinin sonucu çekirdek parçacığının göbeğindeki bir tünelin çıkışında bekler ama oyuna girmez, yedek oyuncu gibi saha kenarındadır.

(*) Örneğin isıma vermeyen koranlık nötron yıldızları gözlemek mümkün olmadığı için hep hipotetik kalmışlardır. Fakat Joselyn Bell, pulsarları bulunca, nötron yıldızlarının da varlığı kanıtlanmıştır. Çünkü nötron yıldızları dönmeyen pulsarları; pulsarlar ise dönen nötron yıldızlardır. Bu dönde sırasında periyodik sinyal gönderen bir pulsar, kendini belli ettiğinden, kendisiyle birlikte görülmeyen nötron yıldızları da ispat etmiş olmaktadır. Kuarklar (Nötron yıldız) ve gluonlar da (Pulsar) sayılırsa, niçin bir taşla iki kuş vurduğumuz anlaşılır. İkinci bir konu da 120 açı derecelik zorunluluktur. (Eğer dört jet çıkarsa, bu gluonu ispat edemezdi. Ancak 6 gibi jet seli «Gluon çiftine» işaret sayılır.) 120 derecenin bilim adamlarının gözünden kaçan bir diğer yanı ise, TRİPOL (Üç kutup) oyunının haberciliğidi. Gerek gluon jeti, gerekse doğadaki şimşekler-yıldırımlar hep (+) ve (-) bir çiftli dipol (iki kutup) sayılıyorlardı. Fakat bu odaydan sonra otta ve üstte artı; ortalarında da eksi elektrik yüklü üç kutuplu olduğu ortaya çıkmaktadır. Eksi yüklü jet bir mezon (Bir çift kuark) artı yüklü üçüncü jet ise artı yüklü mezondur. Üçüncü artı yüklü olan (Aslında doğada yüksüz olduğu hâlide) jet selinde önceden şartladığımız artı yüklü bir parçacığa dönüştümüş olan gluondur. Yüksüzün böyle yüklü olması tripol (3 kutup) olayıdır.

(Gereğinde oyuna girer.) Bu çevrim sürecinde bozon nötrino; kuarklar proton; elektromagnetizma da elektron ortaya çıkarken, etki kuarkı ise kendini üstün kütlenin kütleden farkı olan bağlanma enerjisi olarak saklar. İki kuarkı, bu üstün kütleyi, kütleye taşımakla görevlidir. Adet boşluktan madde üretmek mekanizmasından sorumludur. Örneğin, 2 tane d kuarkından birini u kuark hâline sokarak, protona ik itene (Ayrı renkli) «uu» çift sağlar. Buna rağmen etki kuarkı, (Soyunma odasında oyun sahasına çıkan) TÜNEL'in parçası (Bir yedet oyuncu olup, nötrino gibi, gereğinde evrene yan geçerden girmek üzere) spin yaparak, tünelden oyuna girer.

Etki kuarkı, farklı kuarkları birbirine cevirmekten başka, (Kuarklarda monopol=tekkutup yasaklandığı için) kendini tek başına kalan bir kuarkın antiparcacığına dönüştür. Böylece hem kendini tek kalmaktan hem de tek kalan öteki kuarka arkadaş olaraktan, bir çift kuark yani MEZON adıyla çekirdek dışına bir mermi gibi fırlar.

Ote yandan, antimadde-madde yok olmasına göre, mezonlar çok kısa salise dilimlerinde başka parçacığa dönüşür.

Etki kuarkı, aynı zamanda kuarkların tek sayıda olmasını da önler. Örneğin mezondaki tek kuarka eşlik ederek, iki kuark olduğu gibi, proton ya da nötron'daki üç kuarka da dördüncü kuark olarak çift tamamlar.

Buna rağmen etki kuarkını dördüncü kuark **saymamızı** istiyiz. Çünkü o gerçekte tünele aittir, tünelden bir parçacık ve proton ya da nötronun malı değildir.

Kuarkların, proton, nötron gibi nükleonlar (Çekirdek tanecikleri) içinde nasıl bir modeli olduğu yeniden soruşturulmaya başlanacaktır. Çünkü «Yuvarlak» kavramı terk edilmiştir. Proton, atomaltı mermilerle bombalandığında, geriye yuvarlak bir modelin tipik yansımmasını yapmazlar, tersine «SIVRI UCLAR» içerirler. Bu uclardan birine atomaltı mermi rastlarsa, deneyden jet selleri ortaya çıkar. Dolayısıyla «Yuvarlak demir bilye» yerine daha **değişik** modeller öngörmek gerekiyordu.

İlk okla gelen «Topolojik» matematik modele dayanın gösterdi. Bunu ömip gibi biçimde bir biçimde ya da bir torbonin öylesine bıroklımsı porsuk hâline benzetebiliriz. Buna «Torba, poş, Torchya» gibi isimler verilmiştir.

Fakat «Torba» modeli, pek esnek, muğlak ve zaman zaman kuarkın hapis olduğu limit dışına da taşıyormuş gibi matematiksel mantıksızlıklar vermektedir. Bu yüzden ondan daha tutarlı «Kabarcık=Bubble» modeli daha popüler oldu.

Kabarcık modelinde su altındaki hava kabarcığı ya da havoya üfürülmüş köpük balonları gibi «Kaba mekanik» bir benzetmeye bakılabilir. Topolojik modellerin karmaşık ve sadece uzmanlarınca onlaşılabiliğine karşın, kabarcık modeli «Örnekle» anlatılabiliyor.

Kabarcık modelini, su dolu ve içinde hava kabarcıkları olan küresel bir akvaryum camına benzetebiliriz. Cam kavanoz atomun kendisidir. İçindeki hava kabarcıkları ise bu suyun içinde serbestçe gezinen fakat camdan dışarıya çıkamayan proton ve nötronlardır. Fakat nötron ve protonu temsil eden hava kabarcıklarının içinde su değil, oda üzerinde «Hava» (Daha doğrusu havai gazların) molekülleri vardır. Hava molekülleri de hava kabarcığının içinde serbestçe gezinmekte, fakat onlar da o kabarcığın zarından dışarı çıkamamaktadır. İşte hava moleküllerini «Kuarklar» olarak düşünmek gerekir.

Her hiyerarşik sistem kendi hapishanesinin duvarlarını dışına çıkamamakta, fakat, hapishanesi içinde serbestçe gezinebilmektedir. Böylece kuarkların da içinde organizel olup, nasıl bir arada durduklarının modelini belirliyoruz.

Ancak, «Bu bir arada durma» mekanizmasının türlü açıozları vardır. Aynı yüklü kuarklar birbirini neden itmiyor? Onları bir arada tutan kuvvetler nelerdir? Bu kuvvetler nasıl bir yöntemle özdeş kuarkları bir arada tutmayı başaramaktadır?

Cünkü elektronlar gibi kuarklar da elektromagnetizmanın elektrodinamik yasalarına tabidirler: Özdeş yükler birbirini iter, eşlenik yükler ise çeker, yanı bir arada kalmak ya da birbirlerini reddetmek zorundadır. Protonu yeniden örnekseki orta yüklü iki tone (*u*) ve eksik yüklü tek (*d*) kuarkı vardır. Fakat bunlardan iki

tanesinin elektrik yükleri (Kesirleri farklı olduğundan) eşlenip birbirlerini çekemezler. (Çünkü $+2/3$ ile $-1/3$ ikı elektrik yükünün birbirine bire-bir tekabülü, eşdeğerliği yoktur.) Bu ikisi birbirini çekseymi bile, iki özdeş yüklü kuarkın birbirini itip, reddetmesi gerekiyor, o zaman da asla proton yaratılamazdı. Bunun gibi (udd) kombinasyonundan oluşmuş nötronda iki özdeş (d)'nin ve $\Omega = \text{sss}$ kombinasyonunda özdeş üç kuarkın birbirini reddetmesi gerekiyor, bize inat bir arada durmaktadır.

Elektromagnetik kuvvetin elektromagnetizması —protonda geçerli olduğundan— kuarklar düzeyinde de geçerlidir, çünkü protonlar kuarklardan oluşmaktadır. Hattırırsa, elektromagnetizmanın ittiği protonları, «Güçlü çekirdek kuvvet» bin kat güce bastırıp, bir arada tutuyordu. Bu nedenle önceki dönemlerde bilinmeyen güçlü çekirdek kuvvetinin keşfi ve talebi gerekmisti. Şimdi bunda benzer bir mantıkla, acaba, kuarkların birbirini itmesini önleyerek, bir arada tutan, güçlü kuvvetin bile pabucunu dama atan, ondan da güçlü bir beşinci doğa kuvveti mi vardır?

Kısa cevap «Hayır»; uzun cevap ise, «Beşinci bir kuvveti artık talep edemeyeceğimiz» olacaktır. Çünkü, zaten kuarklar (ve gluonlar) bizatihi kendileri güçlü çekirdek kuvvetini açıklamak üzere vardırlar. (Bir örnek versek, insanın hücrelerden yapıldığı doğrudur ama, bir hücre insancıklardan yapılmamıştır. İnsan için hücreye dayanan bir altyapı talep edilir. Fakat, hücre için altyapı birimi insanlar talep edilemez.)

Bilim adamları, «Özdeş kuarkları» bir arada tutan kuvvetin «GLUONDAN» kaynaklandığını; kuarkların bu gluonları yutup-sacarak, «BİR ARADA KALDIĞINI» belirtmişler, ancak bu yutulup-sacılma mekanizmasının nasıl işlediğini, o sırada henüz bileyemediklerinden, Kuarklar teoremi, (Her ne kadar kozmik bir şaka gibi tesadüflerle hep korunuyorsa da) yine tıkanıp, kalmıştı. Fakat tesadüfleri düzenleyen doğaüstü güç, bir kez daha «HIZIR GİBİ İMDADA» yetişiyordu. Bunu daha sonraya erteleyerek, bu tesadüflerin tarihçesine deşinelim:

APENDIX - 11

«ALTı YA-SİN; ÜSTÜ TA-HA'DIR EVRENİN...»

Bu cildin başından bu yana kadar «Klasik ve neo-klasik» iki dönemde kuantum teoremini sunduk. İzleyerek, «Modern kuantum teoremine» ulaşacağız. Şimdiyede bilgilerimizin odak noktası «Güçlü çekirdek kuvvetinin» (Fermionu) KUARKLAR ile, (Bu kuvvet olan bozonları olan) GLUONLARIN ilişkisiydi.

Ne var ki, bu ilişkinin nasıl gerçekleştirildiği, mekanizmasının ne olduğu uzun bir süre bilinmeyecekti. Bu aşamada kuantum (Tomecik) teoremi komaya girmiş, can cekisiyordu. Acabo hasta kurtulacak mıydı?

Oysa baştan doğum sağlığıydı: Doğanın en güçlü (ve bilim adamı için en müşküpesent) kuvvette «Mezonlar» ile yaklaşım sağlanmıştı. Üstelik Tomonage'in formülleriyle desiklenen mezonların tek aksayan tarafı, beklenen üç tane piyon yerine yüzlerce mezon olarak yoğunurdu kalan bilim adamlarını doluya tutmasıydı. Tomonage formülleri dosdoğruyu. Ancak yanlış neredeydi?

Bunları düşünen, kendine soran G. Zweig idi. O sırada Zweig, K. M. Allein (ve asistanı Cronsbjerg) tarafından dinsel-bilimsel eğitilmiş, kendisine verilen «Hızır Tezkiresi içeriğine göre», mezonların yanı sıra «Temel bir parçacık sayılması» idi. Zweig «Atom bölünmesi» fikrinin tam tersine çıkması gibi, proton, nötron ve mezonların da «Bölünemezliğine» meydan okuyarak, «Proton, nötron ve piyonların birleşik bir parçacık olabileceğini, bunların daha alt birimlere bölünebileceğini, yanı asıl tomecekleri olmadıklarını» ileri sürdürüğünde çıldırmış olduğuna hükmedildi. Çünkü Zweig'in ileri sürüdüğü gibi proton, nötron ve mezonların bölünmesi hâlinde matematik hesaplarına göre, «İçleri dışlarından büyük» denebilecek bir «Bağlanma enerjisi» ve tam saçılık diye nitelendirilen «Kesirli yükler» içermeliydi.

Bu fikir sadece M. Gell-Mann'a sacma gelmediğinden, G. Zweig'i bularak, onunla koordine oldu. Zweig, Gell-Mann'a rasyonel hesaplar dışında, bir de (Üç aydınlığı, diğeri de kuvveti temsil eden) 4-Q sembolünden söz etti.

Âyet, «ZERRECE=Q-Zerre» ve bu zerreden büyüğü (Q-Kürre) ve bu zerreden küçüğü (Q-Nüve) cifir şifreləşini ölümlere haber vermişti. (Üstelik nüve, Lâtince Nük-leus gibi çekirdek anlamına geliyordu.)

Bu üç aydınliktan başka bir de Q-Kuvveti vardı. Q-Kuvveti, doğanın diğer üç kuvveti için «Câzibe» biçiminde kullanılmış, ancak güçlü çekirdek kuvvetinde «Zerreden küçüğü» olan nüve cin Q-Kuvvayı *ırk=Farklı kuvvet* (ya da ırksal kuvvet) olarak tanımlamıştı. (Âdetâ gizlice kuark adı kullanılmıştı.)

Gerçekten de kuarklardan (Öyle ya da böyle) ilk söz eden notor «Hızır Tezkiresi»nde olup, yazıldığı dönemde, Joyce'un misralarına «Quark» yazması bir yana Joyce doğmamıştı bile... İşin tuhafı Bağdadî ve Joyce'un sembolizm üslupları benzeşmekte, kimine absürt anlamız gelen benzer misâller içermektedir.

Böylece Gell-Mann, iye Zweig'in etkisinde bu «Q-Kürre/Zerre/Nüve/Kuvvet» sembollerini üzerinde kafa patlatlığında, düşünde, hic okumadığı ve haberدار olmadığı Joyce'un «Quark»tan söz eden dizelerini okuduğunu gördu. (Böylece «Yazılmamış bir şiirin yazılmış dizesi» ile ilgili Hızır öngörüsü gerçekleşmiş oluyordu.)

Gell-Mann etkisi altında kaldığı iki kişinin görüşlerini birleştirdi: îkinci, Tomagene'in kusursuz formülleri ve ikincisi de «Proton-nötron ve mezonların bölünebileceğini» söyleyen Zweig'in israrı...

Böylece yeryüzü tarihinde ilk kez «Kuarklar» teoremi ortaya konmuştu. Her ne kadar kuark=quark isminin hiçbir bilimsel ve bilinen anlamı olmadığı, absürt bir sözcük olarak seçildiği söylemeye bile, rüya deyip geçmemek gerekiyordu.

Çünkü nice rüyalar gerçekleşiyordu. (Rüya bir niyettir, bir duodır, Rohmanı bir niyetle yorulan beyin uyku geçince, ALLAH İLE RABITA kurabilir. Âlicenap ve iyiniyetli, dualı olocoğı yerde hain, kötü niyetli ve beddua ol bir rüya da ŞEYTAN ile rabita kurabilir.)

• **Kuarklar teoremi ilerletildi:** Dirac elektrodinamiği bu kuvvette de uygulandığında (Bu kuvvetin bozonları olan) GLUONLAR öngörülerek, kuarkların asal tanecikler olup, birbirleriyle «Gluon» olishverisi yaparak bir arada kaldıları anlaşıldı.

— Fakat bu açıklama getirmiyordu: «Beşinci bir doğa kuvveti» olmalıydı ki, kuarklar bir arada bulunsun, birbirini itmesinler! Öyle ya, gluonların bunu bașarmaları için beşinci bir doğa kuvvetini temsile etmeleri gereklidir. (O zaman karşımıza her bir alt-gluon benzeri parçacık için yeni bir doğa kuvveti daha icat etmek gerekiyordu. Oysa, doğa kendini dört kuvvetle sınırlamıştı. Bunu Tomogene açıkça ispatlamıştı.)

İyi ama nasıl olur da, birbirini itmesi gereken yükte bile özdeş üç kuark bir arada durur? Burada gluonlar neyi, nasıl başarıyorlar? Kuarklara, gluonlara kadar gelinip dayanılmış olmosuna rağmen teorem bittisel hayatı terk edilmişti.

Tam bu durgunluk ve ümitsizlik noktasında bir ALLAH VELİSİ'nin bıraktığı eski el yazmaları, kuarklar-gluonlar mekanizmasını komadan çıkaracaktı: Söz konusu tezkirenin tamamı Hölldi doğu kolunun koordinatörü olan (ve batı kolu koordinatörüyle aynı statüde olup K. M. Allein gibi) «Ekim Bey» takma ismini kullanan (Bilim değil de Tâkvâ ve Zühd ile görevli klâsik, taklidî, nakli Müslüman manevî kardeşlerin başıdır.)

İki koordinatör arasında Tezkire'nin «şşoret»lerine göre (ya da söylenen doğrusa bizzat Hz. Hızır'ın girişimisiyle) Tezkire metinleri parça parça batıya iletilmekteydi. Bunlar kapalı devre yayanlar olup, ancak 25 yıl bir zaman geçtikten sonra söz edilebilirdi. (Örneğin kuarkların açıklanması için üstüne 25 yıl geçince ben de bundan rahatça söz ediyorum.)

REFERANS - 27

36 KUARK

Tezkire Arapça'dır. Fakat kimi nüshaları «Ekim Bey» denen koordinatörlerin Türk osili olması nedeniyle «Osmanlıcaya da çevrilmiştir. Osmanlıca olan bölümterini gelecek cildimizde (Dinsel folklorumuza katkı ve belge olması bakımından) gelecek cildimizde sunacağım.

Tezkire'nin bu bölümünün ana konusu, Hz. Hızır ve Bağdadı'nın dükne küçük bir Mirac gibi Gayb ölemine kadar «Yukarı ölemeler» yoldaş olup gezmelerindeki izlenimleridir. Daha sonra birlikte Arz'a geri dönerken, Emir, Mânâ, Misâl ölemelerinden inişe gerek, evrene geri donecekleri Aşağı misâl öлемi kapısındaki betimlemeleri sunuluyor. Bağdadı, aşağı misâl öлемi için Ta-Ha (Tokyon) ve bildiğimiz evren için ise Yâ-Sîn kodunu vererek, «Kâinatın üstü Ta-Ha; altı Yâ-Sîn'dir» diyor.

Bu ikisi arasındaki MÜCERRETEYN (iki-soyut) bir aralıktan söz ediliyor ki, bu sınır bölge, şimdiki konumuzu oluşturuyor. Bağdadı, bu aralıktan 7 Kaf dağı zincirinden (Silsilei Cibalû Kaf) söz ediyor. (Bu 7 dağ ise «Cebeli Âyn/Cebeli Tevâzâ/Cebeli Tacc/ Cebeli Dhurağı/Cebeli Hâlid/Fein Cebel/ Cebeli Gayn ve Cebeli Hayy diye gelecek cildimizin konusunu oluşturacak.)

Bu Kaf dağlarının doruğu emin, vâdileri ise «Kafdağı ifritlerinin» sakıncalı bölgeleridir. Eğer bu vâdinin tabanından da ışık hızı altına inerseniz evrenimize dönmüş oluyorsunuz. Fakat Bağdadı «Çıkışta fark etmediği» ancak inerken dikkatini ceken bir konu bizi ilgilendiriyor.

Cok kısacık bir teget bölgede «Hem maddi (Somut) hem de soyut (Tokyon, esiri) olan bir yapıdan söz ediyor. Şimdi bu kısmın Arapça orijinalinden çevirisini kısa parantezli açıklamalarla sunuyorum. Gelecek cildimizde Osmanlıcasının orijinali ve açıklaması yer alacak.

«Giderken farkına varmadığımız, dönüşte dikkatimi çeken, yarı somut - yarı soyut evrenin birbirine değiştiği hassas ve kıl kadar ince ara-bölgede, Ta-Ha ile Yâ-Sîn birbiri ile üc-te-bir ya da üc-te-iki oranında birleşmek zorunda kalıyorlardı. Cünkü onları bir yandan Tardiyün (Tardyon); öte yandan Tahayyün (Tokyon) birbirine perçinliyor ve ister istemez bir birleşik zerrecek oluyorlar. Bunlar iki evrenin arasında sanki kahverengi taştan (Tuğla?) duvar ya da bir su bendi gibiydiler. Bu kahverengi taş duvar olmazsa bend (Baraj) olmaz ve Nûr, evrene hücum eder yakardı. O duvar, her iki evrenin de katkısından ve ortak olmuştur ama varlığı çok gevrekli dir. Cisimler evreni, öteye kaçmaktan, öteki Nûru bu yana gelmekten koruyor. O duvarın adı Kuvve'dir, rengi de kahverengidir. Kuvve'ler kısmen maddi taneciklerdir, kısmen de değildir (Soyuttur). Fakat Nâr ve Nûr birbirlerine sadece bu (Yarı-tokyon yarı-tardyon) teget bölgelerde (işbirliğine) zorunludurlar. Onun dışında birbirlerinden bağımsızdır.

«O (iki) soyut evren içinde Nâr (Ateş, enerji) haram derecesinde yasaktır. İki soyut evrende asla ateş yoktur, tamamen Nûr'a (Sonsuz enerji) boğulmuştur. Nûr gökkuşağıının mor, lâcivert, mavi ve yeşil renkleri karışımıdır. Nûr alevli, ışılı, ışıklı değildir. (Sifat olmayan yerde sıcak-soğuk da olamaz) Ancak ona kim deşse kavurmasa, yalnız yoktur, günüşi gibi değil, esiri-Aura ışımı (Soguk-cıyanlık, fluoresans gibi) yayar. Maddi cisimler evreninde o Nûr, noktasal zerrelerle (Tanecikleri) hapsi olmuştur. Ateş ise kırmızı, turuncu ve sarı alevle yanar, ışığı vardır ve degeni yakar. Yarı somut ve/veya yarı soyut o sınır evreninde her iki tür (Nâr ve Nûr) alevden birleşik-melez, olağanüstü bir alev özü vardır. O ışının karışımı, Nâr ve Nûr'un üce bölünüp, bir ya da ikisinin birbirine karışmışıdır (Açıkçası kuarklar!). Nâr ve Nûr'un bu kesirleri birbirine toplandığında (CONFINEMENT) o sınır (Yarı soyut - yarı somut) evrende bir tek renk yanı KAHVERENGİ İŞIK oluştururlar. Bu kahverengi ışığı ne somut (Bizim) evren ne de öteki soyut evren bilmezler yalnızca teget sınır evrene özgüdür. Her iki ölem, bu kahverengi ışığı (Kendi yanlarından bakınca) BEYAZ sa-

nırlar. Gerçekte sınıra ulaşan onun (Beyaz değil) kahverengi olduğunu şaşkınlıkla görür. Maddenin merkezi (Yine kuarklara geldik) de o kahverengi renkle tamam edilmiştir (CONFINEMENT, COMPLIMENT ilkesi!). O kahverenginin bileşenlerinde enerjiden (Nâr) kırmızı ve sarı, Nûr'dan (Sonsuz özünlü enerji) do mavi rengin katılması vardır. (Gerçekten, doğada kahverengi renk ve boyo olarak bulunmakla birlikte, asla doğal kahverengi ışık yoktur.) Sınır evreninde sıfattan ve isimlerden bir ve ikisi üce tamamlanıp kahverengi olurlar. Isimler KUVVE (Kuvvet) kudretidir. Sıfat ise İletfettir. O İletfiliği ikincil sıfatlarla tanımlamak gereklidir. Onların tümü 24 sıfattır; ÂCİB (Strange), NEFİS (Savour), SAHİH (Truth), CAZİB (Charm), AHSEN (Beauty), SEFİL (Down), ULÂ (Up), ZEMİN (Bottom), ZİRVE (Top), HÜRR (Freedom), LÄTİF (Fine)... diye nitelendirmek gereklidir. Toplam 24 «Kuvvet» varolmuştur ki, kuvveleri açıklamaya 4 unsur niteliği olan dört harf (ve artikel) yeterlidir. Harfler Ta-Ha-Yâ-Sin'den ibarettir. Tam toplamı ($24+4=28$) olur ki, alfabe harflerinin tamamıdır. Bütün töneçiklerin çekirdeği 24 kuvvet 4 unsurdan kuruludur. Üç tane kuvvet (Kuark), bir tane çekirdek ortaya çıkarır ki, kuvveler (Kuarklar) sarı, kırmızı ve mavi (Üç temel renk) olup, çekirdek ise kahverengidir. Ancak, başka renklerin ayırt edilmesi mümkün değildir (Kahverengi bileşiminden diğer renkler ayırt edilemez). İki yandan (Tardyon, tokyon evrenlerindeki varlıklar baktığında) beyaz izlenimi verir. Gerçekte renkler kahverengidir...».

Temel dört harfin «ikili=mezon» ve üçlü=nükleon kombinezonları dört temel harf (Ta-Ha-Yö-Sin) üzerine bağlanır. İkililer «Ta-ta/Ha-ha/Yö-yö/Sin-sin» (Kuark-antikuark) olarak mezonlara bağlanmaktadır. Dört harf üzerinden elde edilen üçlü kombinezon sayısı 40 olup, değişik teriplerde 24 ve benzer olarak 16 tanedir. Bu 40 kombinezon, Tezkire'ye göre söyle listelenmiştir:

Ta-ha-ya	Ha-ta-ya	Ya-sin-ha	Sin-ya-ta
Ta-ha-sin	Ha-ta-sin	Ya-ha-sin	Sin-ya-ha
Ta-ya-ha	Ha-ya-sin	Ya-sin-ta	Sin-ta-ya
Ta-ya-sin	Ha-ya-ta	Ya-ho-ta	Sin-to-ha
To-sin-ha	Ha-sin-ya	Ya-to-ha	Sin-ha-ya
To-sin-ya	Ha-sin-ta	Ya-to-sin	Sin-ha-to

Ta-ta-ta	Ha-ha-ya	Ya-ya-sin	Sin-sin-ya
Ta-ta-ha	Ha-ha-sin	Ya-ya-ha	Sin-sin-ta
Ta-ta-ya	Ha-ha-ta	Ya-ya-ta	Sin-sin-ha
Ta-ta-sin	Ha-ha-ho	Ya-ya-yo	Sin-sin-sin

Bu kombinasyonlar, kuarkların 36 tane olacağını, ar-
dından yeni kuarklar bulunamayacağını, leptokuarklara
dayanılacağını işaret ediyor. Bulduğumuz Kuark (Kuvvet)
sayısı şimdilik üç olsadır. Son ailenin ikisi Bottom (b) ku-
arkı olup, derecesi Beauty, güzellik ile gösterilir. İkincisi
Top=Tepe kuarkı da truth=gerçeklik derecesi ile ölçül-
mektedir ki, Tezkire'de Sahih=Sahi, gerçek anlamına
esittir.

(b) ve (t) kuarklarının, Tauon ve tau-nötrinosunu oluşturdukları üçüncü ailenin, 1988 Nisan ayında Adair, bozon ile affinitesinin CP (Simetri-Parite) yani bir çift simetri ilkesine birden uyduguunu göstermiştir. 1989 boyunca (SU₃ yöntemiyle) yeni bir kuark ailesinin ilki olan (f) kuarkı kendini haber vermiştir. Sinkrotronların en güclüsünden alınan fotoğraflar fine=LATIF, hoş ısimli bu yeni kuark daha bulunmadan «Hürriyet» derecesinden (Freedom) şimdiden söz edilmektedir. Bu aileden izleyen (g) kuarkı olacaktır. Çünkü kuark ailelerinin çift olma zorunluluğu vardır. Dolayısıyla yeni bir ağır elektron ve onun nötrinosu da sırada keşfini beklemektedir. Sinkotron deneen hızlandırıcılarla büyük enerjilere erişilmiştir. Sözelimi 100 GeV (Yüz milyar elektron-volt) bir enerji, evrenin yaratıldığı ilk saniyenin on milyarda-birinci zamanındaki ısiya denktir. Şu anda hazırlanan Fermi Tevatronu ise 2000 GeV'ı amaçlamaktadır. Çalışınca bize daha ilerleyen (4-12 arası) kuark ailelerini gösterebilecek güctedir. Fakat, evrenin en başlarına doğru gittikçe, ortak kuark sayısının dondurulması gerekmektedir.

Tezkire'de bu, sayıca 36 ile sınırlanmıştır. 24 karkı ise (Tâ-Hâ-Yâ-Sin harfleri sembolünde) 4 temel parçacığın açıklayacağının belirtilmesi muhtemelen leptokuark (Benzeri Rışanlar) teoremi olabilir. Belki de doğanın temel kuvvetinin birer sembolleridir. Örneğin Tayâni T harfi «Tûrab=Topruk» ise hem maddenin katı hâli hem de cekim kuvvetinin sembolü olurdu. Yine Hâ yâni

H harfi de Heva=Hava gibi düşünülebilir. Bu dört harften, ayrıca «Rahmani müekkiler» denen meleklerin isimleri de Cifir biliminde elde edilebilmektedir: Tahayail, Haya-tail, Hatayail gibi... Tahayail melekleri yaratıcı hayalgücüümüzün fonksiyonunu üstlenirler. Hayatail grubu ise küçük çocukları, bebekleri düşmekten, kazadan korurlar.

Hatayail grubu ise tam tersine hata, sakarlık yapmamızı sağlarlar: Örneğin bir bebek, ilk kez elini yakar (Bu hatodır), fakat bir daha oteşi tutmaz. (Bu konuda «NÜR-MELEK» bandımızda geniş bir koleksiyon bulabileceksiniz.)

Gerek bilimde, gerekse Tezkire'deki kuarkların sıfatları konusunda okurlarımız bu «Güzelilik, cekicilik, lezzet vb.» tanımlarını gerçek sanmamışlardır. Bunlar kuarkların ailelerini tanımlamak için konmuş zorunlu bir «Kuark derecelendirme» tanımları olup, sevimsiz ve ölü iki dil olan Yunanca ve Latince yerine, popüler dil olan İngilizcenin geçmesi çok yerinde bir karardır. (Büyük patlama, büyük banglama=Big Bang gibi...) Çünkü, çağdaş bilim adamları, artık kendilerini bir kuşak önceki «Yunan feylesofu nostaljisine» ve de kompleksini demoda bulup, hocalarından farklı düşünüyorkar. Bu yüzden kuarkların İngilizce sıfatlandırılması (Ki bu sıfatlar aslında var olmayan bir tanımlamadır) yerinde bir «PROTEST»tir.

Elbette, gönül isterdi ki sıfatlar (Örneğin) «Arapça» ol-sundu. Böyle düşünen okurlar için bir rahatlaticı açıklama daha yapabilirim: Belki bu sıfatları bilim adamları «Rasgele sectiklerini» sanıyorlardır. (Örneğin Beauty=Güzelilik yerine «Childhood=Cocukluk» diyebilirlerdi.) Bu sıfatları bilginlerin 1965 yılından sonra koyduklarını, düşünürsek, böyle düşünmek çok doğal gelebilir.

Fakat biraçdan göreceğiz ki, bunların isimleri 1800'lü yıllarda «Hızır Tezkiresi»nde çok konmuştur.

İsimlendirme, sıfatlandırma tesadüfler mekanizmasının elinde değil; ilâhi ve kozmik güdümler elinde olmaktadır.

Tıpkı yeni doğan bir çocuğa bizim şimdî koyduğumuz isminin, aslında ezelde Levhi Mahfuz'a yazılması gibi,

bilimsel buluşların ve konumuzda yer alan kuark derecelendirmelerinin de isminin çok önce konduğunu hem «Hızır Tezkiresi»nin içinde hem de Joyce'un eserlerinde «ACIB (=Açayıp, tuhaf, strange) NEFÂSET, LEZZET (Tad, Savour), CÂZIB (=Çekici, Cherm), AHSEN (=Hüsne, güzellik, Beauty), SEFiL (=Alt, aşağı Down), ULÂ (=Yukarı, Up), ZEMİN (=Dip, Bottom) ve ZiRVE (=Tepe, doruk, Top)» vb. izliyoruz.

Joyce, «Muster Mark için üç kuark» isimli kitabında çok daha garip şifreler vermiştir. Bunların (Yine tesadüf hazretlerinin rolü yoksa) inanılmaz benzerliklerini söyle tespit edebildim: AGYB=Arapça ácib / LİSESETTE=LEZZET / JAZEBELLE=Câzibe / AXAN=Ahsen / SOPHILL=Süfli / YULA=Ülâ / ZEMNA=Zemin / ZiRWAY=Zirve / LA TIFFANY=Lâtif / HARRİET=Hüriyet...

Joyce bunları «Muster Mark»ın bilmeceleri olarak anlatmaktadır. Muster bazen de must-ar diye yazılmakta, bazen bir Mark (işaret, marka) olmakta; bir yerde de Mustur'ı bir fiilin yalnız hâli söyle Joyce, Arapçadaki Mastar ile özdeşleşmiştir. (Cekilmez fiil, Türkçedeki mek, mok, örneğin okuMAK gibi.)

Acaba Joyce ile Bağdadî arasında nasıl bir kozmik işbirliği, benzerlik vardır? Niçin aynı benzer ve sanki Arapça kullanmışlardır. Bütün bunların cevabını belki de hiç bilmeyeceğiz. Çünkü James Joyce bile bir muammodır. Gell-Mann'ın önum böyle kitapları olduğundan habersiz olarak, rüyasında yazılmış-yazılmamış dizeleri ya da bilmeceleri nasıl gördüğü, bunları Gell-Mann'ın göreğini, Joyce'un yazacağını yüzyıllarca önceden Bağdadî'nın nasıl bildiği de bir başka muammadır.

Bunlar «işaret» elde etmek için kullanılmaktaydı. (Cünkü gelecek cildimizde değineceğimiz «Cebellerle celebelleşmek» konusu, bu tarz işaretler üzerine kurulu.) İşaret «Batıda» çözülünce, «Doğudaki emanetçi», Tezkire'nin yeni bölümünün mührünü açıp, Allein'a gönderiyordu.

Şimdi yeniden «Hızır Tezkiresi»nin özünü yorumlayalım:

Kuarklar, sınırdadır, ücte-bir ya da ücte-iki oronunda «Somut=Tardiyün, Yâ-Sin»den oluşmuştur ve kesin kalanı da «Soyut= Tahayyün, Tâ-Hâ» oluşmuştur. Somut yanının (Enerji, Nâr) renkleri vardır ki, bunlar sıcakkanlı (Ateş) renklerden kırmızı-sarı; öteki Nûr'dan (Sonsuz özenerjiden) olanını ise mavi renki temsil etmektedir.

Üç kuvve=Kuark, böyle değişik renklerden bir nüve=Cekirdek (Proton, nötron gibi) oluşturmaktadır. Bu nüvenin rengi, (Sarı, kırmızı, mavinin toplam rengi olan) kahverengidir. Cekirdek kahverengine tamamlanmaktadır. Buna «TOPLAM RENK» diyebiliriz.

Fakat Tezkire, gerek somut evrenimizde, gerekse ötedeki soyut evrende «Gerçekte» kahverengi olmadığını, bir istisnayla «Sınıradaki (Yâni YARI-TARDYON; YARI-TAKYON) kuarklar evreninde «Kahverengi» olduğunu belirtiyor. Kahverengi doğadaki renklerden yeşil-ara renk bölgesinde soklidır.

Evrenin soyut (Nûr) tarafı gökkuşağıının tüm soğuk renklerini almaktadır (Mor, lâcivert, mavi). Fakat somut (Nûr yâni ateş örneği) «Kırmızı, turuncu, sarı» renkleri üstlenir (Gerçekten de mavi, yeşil, mor alev yerine, bir metal, önce kırmızı, sonra turuncu, sarı ve birden AKKOR olur, yeşil olmadan beyaza ulaşır).

Aradaki evrende, kuarklar düzeyinde ise gökkuşağında yer olmayan kahverengi istisna renk bulunuyor. Öyle ki, madde ya da ötesindekiler kendi tarafından baktığında bu sınır parçacıklarını «Beyaz» görüyor. [İster bir insan, ister bir melek sınırı «Beyaz» olarak algılıyor, fakat tam sınırı geldiğinde onun kahverengi olduğunu anlıyor. Bu sınırda ayrıca yine kahverengi Kaf dağları dünyası da bulunuyor: Q-Kave ve Q-Kaf (Dağları).]

Böylece «Karl M. Allein» notları bu kez Zig-Zag birimlerine ullaştırılmış ve «Tıkanmış» olan Kuark-Gluon teoreminin çözümü için, birden «HIZIR GİBİ İMDADA» yetiştiyordu.

Durgunluğa ve cüresizlige mahküm Kuark-Gluon teoremlerini «Renk dinamigi» kurtarmıştı..

KESİM - 13

«3 KUVVE, EDER BİR NÜVE, RENGİ : KAHVE»

Şimdi işin en başını yeniden hatırlatalım: Birleşik alanları ve kuantum teoremleriyle uğraşan bilim adamları «Özdeş elektrik yüklü, yâni birbirini itmesi gereken» kuarkları bir arada tutan, güçlü cekirdek kuvvetinin yanında «Gluonlar»ın, kuarklar tarafından yutulup-sacılıarak, BİR ARADA KALDIĞINI belirlemişlerdi. Ancak bu yutulup-sacılma mekanizmasının nasıl işlediği tam bir mechûldü. Yâni, Kuark teoremi «Benzini bitmiş» bir araç gibi yolda kalmıştı.

Fakat, Karl M. Allein'in mektupları «Hızır gibi imdadı yetişince» bu en zor konu çözüme ulaşacaktı. Bu kez Borges, «Carlo M. Alano ve Heiberg» imzasıyla Zig-Zag birimlerine notlarını, Hızır Tezkiresi tercumesini ullaştırdı: Gluonları gösterebilmis ama yöntemi bulamamıştık ve yoğun bir beraberlikle yöntemin bulunmasına çalışıyordu.

Karl M. Allein'in mektuplarıyla birden ekibimiz «Üç renkli renk-dinamigi» teorisile işi bitirmiştir. Diğer bilim adamlarına anlatıldığı an hemen kabul gören ve popüler ismi «Chromodynamics=Kromodinamik=Renk dinamigi» maddenin sınırlarına dayandırılmıştı.

Omega carcacığı (sss) üç türdeş kuarktan oluşmuştur. Her üçü de aynı özellikte ve aynı yüklerle sahip olduğuna göre birbirlerini itmeleri gerekirken sanki beşinci bir doğa kuvvetince bir arada tutulmaktadır. (Aynı şeyi, elektromagnetik kuvveti bastırığı için «Güçlü kuvvetin» keşfini gerektirmiştir.) Güçlü nükleer kuvveti de bastırın bir beşinci kuvvetin olmadığından TEK ALTERNA-TİFSİZ ÇÖZÜM olarak kuark elektrodinamigi yerine CHROMODYNAMICS'i önerdik. Bu renk cümbüsü teoreminiz, (Mecazî renkler izaf ederek), kuark kombinasyonlarının nasıl bir arada bulunduğu açıklayacaktır.

Nüve (Yâni nükleon), üç kuvve (yâni kuark)'nin bir araya gelmesinden ortaya çıkar. Proton-nötron nüveleinin alt-bileşeni, (Kuvve denen) kuarklar olup, birbirle-
ne COK BÜYÜK kuvvetle (Güçlü çekirdek kuvveti) bağlı
olup, doğada bundan daha büyük bir kuvvet olamadığın-
dan, kuarkları bağlama işini (1) spinli gluon başarmak-
tedir. Gluonlar, Tezkire'de Z-ZAMK diye zikredilir.

Kuarkların muhtemel bütün tertiplenmelerini «Cok
kesin, tam determine» katı kurallar yönetip, rasgele iki
kuarkın bir araya gelmesini engeller. Kurallardan birincisi, (Çözümledigimiz) «Elektrik yükü» kuralıdır.

Asıl saklı kural ise «Üç durumdan ibaret olan «Renk»
ozelliğidir. (Yükün iki tane olmasına karşılık) ren-
gin üç tane olması zorunluluğu vardır. Renk de diğer
(Cekicilik, güzellik, lezzet gibi) bir SİFATTIR.

Kuarklar isimle değil, hep böyle sıfatları yönetili-
ki, bu da «Tezkire»nin işaret ettiği bir ozelliğidir. Buna
rağmen kuarkların sıfatı mecozi yakıştırma olarak veril-
miştir. Örneğin, kuarkların «Kirmizi, sarı, mavi» renkleri
gercekte var olamaz: Çünkü kuarklar, en kısa dalga
boylu ışığın bile dalga boyundan binlerce kez küçük
olduğundan, bir rengi olup da bize yansıtması mümkün
değildir.(*)

Kuarkların renklerine örnek olarak Ω (Omega par-
cacığının) sss kuarklarının bir arada kalmasını sağlayan
kural, herbirinin 3 ayrı renk olmasıdır. Bu «Güçlü çekir-
dek kuvvetinin» KAPATMA, TAMAMLAMA denen içsel
ozelliğidir.

Yedi ana rengin, Newton deneyinde olduğu gibi, bir-
leşerek beyaz renk olarak bize göründüğünü hatırlarsak,
beyaz bileşik bir renktir, onu prizmada 7 bileşene böle-
biliriz.

(*) Fakat, Tezkire'deki renkler «Yakıştırma» değildir.
Bunun nedeni en küçük ışık dalga boyundan da milyon-
larca kez küçük olabilen Cerenkov ışması biçiminde bir
ruhani, esiri (Etheric, aura gibi) nûronî renklere sahip-
tirler. Bunu geçici durugörü yapabilen mânâ gezginleri
çok iyi bilirler.

Aslında beyaz renk temel bir renk değildir. Bir ci-
sim 7 rengi birden yansırısa (Bu yedi renk dalga boy-
ları birbirine dolanıp) tek beyaz ışık ya da renk olarak
gözlerimize yansır. Eğer, tersine bir cismin yüzeyi, bütün
renklerin tomanını yutup, hiç yansıtımırsa, o cismi de
«KARA, SİYAH» olarak tanımlayız. Eğer bir cisim, bütün
renkleri içinden geçiriyor ve hiç yansıtımırsa, ona da
«Saydam ya da renksiz» deriz.

Kuarkların üç ana rengi de bir araya geldiğinde
renksiz ya da BEYAZ diye bilileceğimiz TOPLAM rengi ve-
rirler. Kuarkların bu özelliği «Tamamlayııcı=Complimen-
ter» ya da «Kapatmalı=Confinement» adıyla bilim lite-
ratürlerinde yer alır.

Kuarklara yakıştırdığımız renkler (Madde-antimadde
odları gibi) keyfi isteğe bağlı olarak seçilmişdir. (Yâni
mavi dediğimiz mavi olmayıabilir. Ama böyle isimlendir-
memiz gerekmektedir.) Üç temel rengi, renkli boskilar-
daki üç ayrı renk film gibi düşünebiliriz ama renkler
değişik oranlarda değil; EŞİT oranlarda karıştırdığımızda
TAM BEYAZ ortaya çıkacaktır.

Beyaz dışındaki bir TOPLAM rengi evren yasaklı-
miş, mavi, kırmızı ve sarıyi EŞİT mikarda ortaklaşa-
rak beyaza TAMAMLANMIŞ, beyaza kapatmıştır. Kapatma il-
kesi, böylece tek başına kalan (Beyazdan başka rengi
olan) bir kuarkı YASAKLAMIŞTIR. Bu nedenle özgür ve
özgün rengi olan bir kuark gözlemlenmemiz mümkün
değildir.

— Bir kuark, tek başına «Yer» değiştiremez, «Ben»
diyemez, hep «Biz» demek zorundadır. Onu ne kadar
büyük enerjilerle dışarı almak istersek de, kuarkların
ordindeki «İÇİ DİŞINDAN BÜYÜK» tünel süreci, bir ip-
likçik olup, kuarkı yakalama ve bırakır. Çünkü tü-
nelde üstün kütle yâni üstün enerji özelliği vardır ve
bize karşı direnir, uzanıp, kuarkı geri alır ve eski ko-
numuna dönmeye zorunlu bırakır. Lâstik gibi uzayan iplik
tünelciğin enerjisini zayıflatsak bile (Bizim enerjimiz onun-
ki gibi sürekli olmadığı sürece) bir kuarkı tek başına
dışarı alamayız. Bunun nedeni «Beyazın» bulunma zo-
runluluğudur. Bu altın kural yüzünden, örneğin bir ce-
kirdek (Nüve) içinde yer alan sarı, mavi, kırmızı kuark-

ların birini dışarı almamız hâlinde (Örneğin kırmızı kuarkı alırsak geride kalan sarı ve mavinin toplamı beyaz değil de yeşil olacağından) beyazın bozulmasına diğer iki kuark direnir ve arkadaşlarını yeniden içeri alan, renk iplikciklerini uzatırlar. Renk iplikcikleri dediğimiz tünelin enerjisi «Sonu gelmez bir serbestlik» diye kurallaşmıştır.

Renk, kuarkların EN TEMEL özelliğidir. Bu kuark renkleri, proton ve nötronun inanılmaz kararlığını sağlarlar. Proton nötron birbirine dönüştürülebilir, da, daha küçük alt-birimlere bozunmaz. Çünkü proton ve nötron aynı kuarklardan (u ve d) yapılmıştır.

Üçlü ya da ikili kuark kombinezonlarından kurulu parçacıklarının tümünde «Gluon» bir kuarktan ötekine «RENK İPLİKÇİĞİ» tüneli içinden geçerek «RENK» özelliğini taşır. Kuantum kromodinamiği bize, «Gluonların RENK DEĞİŞİRTEREK, kuarkları bir arada tuttuğunu» bildirir. Örneğin Ω Omega=sss parçacığının üç kuark arasında (11 boyutlu tünel iplikçiği içinden geçirmek yöntemiyle) değişim-tokuş edilen gluonun «Renklendirme» özelliği sayesinde bir arada kalırlar.

Gluon (Örneğin) kırmızı kuarktan çıkış maviye gitliğinde, kırmızı sarı renge döner. Gluonun verdiği mavi kuark ise kırmızı olurken, üçüncüsü gluonu kaptığında sarı iken maviye dönerek «SÜREKLİ BEYAZ» oluştururlar ve böylece sürekli «TOPLAM BEYAZ RENK» olarak bir arada kalırlar. Kuarkların, «Sürekli renk değiştirerek» bir arada kaldıklarını, toplam beyaz rengi koruyarak, bu düzenlerinin hiç bozulmaması için, «Kesinlikle çekirdek dışına bir kuark bırakmadıklarını» anlıyoruz.

Cok-taneçikli çekirdeklerde bile bu kuradan ödün vermeyecektir. Örneğin Helyum atomu (ikisi proton, ikisi nötron) dört parçacıkta oluşmaktadır. Bu dört parçacık ise, her biri üç kuarktan oluşmaktadır. Parçacıklar birbirine bitişik olduğu hâlde, bir çekirdek taneçığının kuarkları, ötekine konuk gitmez, diğer iki esinden ayrılmaz. Kuarklardaki üçlü kombinezonlar arasında kesinlikle taşınma, boşanma, evi terk etme söz konusu değildir. Çok çekirdekli atomlarda «Üçlü kuark takımları» birbirinden ayrıdır ve komşu ziyaretine gidilemez. (Bu ancak çok yüksek enerjilerde olur ki, buna da değineceğiz.)

2 Kuarkların, bu renk değiştirme özelliğinin «Beşinci bir doğa kuvveti olmadığını» sadece «KAPATMA İLKESİ» adıyla BEYAZA TAMAMLANMA zorunluluğu olduğunu şimdilik tıpkı onlara ve biliyoruz. (Bağdadi ise 150 yıl önce biliyordu.)

«Beyaza tamamlanmak» iki yöntemle mümkün: Birincisi, bir kuarkın, antikuark ile oluşturduğu ikilidir ki buna mezon denmektedir. Kuarkların da simetri ilişkileri sonucu antikuarkları olduğunu bildigimize göre, örneğin, mavi kuark ile antimavi kuark (Ya da sarı, antisarı; kırmızı antikirmizi kuarklar) toplam olarak yine antibeyaz rengi verirler. Yani kural bozulmamış olur.

Bu nedenle bir kuarkı tek başına (Tek renk) olarak dışarı almak istediğimizde, bu kırmızı ise antikirmizi olan eşlenik esini oluşturur ve ikisi birleşerek mezon (Hadron) adıyla çekirdek dışına ancak böyle çıkarlar. Çünkü, evren «Renkli» bir kuarkı tek başına dışarı bırakmamaktadır. Bir kuark (ve aynı rengi taşıyan) antikuark çifti olarak dışarı çıkan mezonlar, madde-antimaddenin bir-birini yok etmesi kuralı (Annihilation) sonucu, kararsız yani çok kısa ömürlü parçacıklardır.

Mezonlar ancak çekirdek içinde uzun ömürlü olabilirler. Ama çekirdek dışına atıldıklarında, (Birbirlerini madde-antimadden karışması sonucu) kısa sürede yok ederler ve başka alt-ürünlere, kararlı olan parçacıklara bozunurlar.

İkisi de aynı renk olan «Bir kuark ve antikuarkın» toplam renginin «Beyaz» olması yanında, üçlü olarak bir çekirdekte toplanmış kuarklardan ikisinin aynı renk olmasını yine «Kapatma ya da Tamamlama» ilkesi yasaklar. Mutlaka, «EŞİT» miktarda üç ayrı renk karışımı olan «MUTLAK BEYAZ» oluşturulmalıdır. Gerçekten sarı, mavi ve kırmızı eşit miktarda karıştırılırsa RENK vermez SADECE BEYAZI elde ederiz. Bu nedenle, benzer renklerdeki kuarklar da kapatma ilkesince yosaklanmıştır.

Üçlü kuark kombinezonları mutlaka BEYAZ olacak biçimde birbirlerine bağlılıklarından, kuantum fiziginin en temelinde bu «Kapatma=Confinement» ilkesi olması, yani kapatma yasağının varlığı, kuarkları ve gluonları «Metafizik» bir varlık yapıvermiştir.

KESİM - 14

«BEYAZIN DA BEYAZI VAR=KAHVERENGİ»

Gerçekten, Zig-Zag öğretisine çtipatısı olanlar, kapatma yasağının, teorik kuantum fizığını «Bilim-kurgu'dan öte metafizik, hayâla hâline çevirdiğini söylüyorlardı. Fakat, kuarklara **KESİNLİK kazandıran** bir özelliği yâni bilim «Tünel» dediğimiz üstün kütlenin saklı bulunduğu «Nihayetsiz gibi bir enerjiyi» ispatlamamız, maddecilerin bu umudunu da suya düşürdü. Kesinlikle ortada bir metafizik diye nitelendirelecek bir hiciv konusu bırakmayan **«Asymptotic Freedom»** özelliğini sonradan kanıtladık.

Karadeliklerdeki «İndirgenemez yüzey enerjisi» benzerindeki bu istisna özellik, elektromagnetizmada ve zayıf çekirdek kuvvetinde yoktur ama, güçlü çekirdek kuvvetinde vardır. İşte bu ayrıcalık, **«Sonugelmez özgürlük=Asymptotic Freedom»** adını almaktadır. Söz konusu özelliği kanıtlayınca, Kuark kapatma yasağı da kendiliğinden doğrulendi.*)

Sonugelmez (Nihayetsiz) özgürlük özelliğini bize buldurun, Hızır Tezkiresi içindeki «Kahverengi» şifresiydi. Buna göre, kuarkları birbirine coklular hâlinde toplayabilirdik. O zaman, **«Sonugelmez özgürlük»** sınırlanırdı ve maddeci bilim adamlarının öne sürdüğü gibi, **«Sonugelmez özgürlük sonsuzdur, sınırlanamaz»** diye karşı çıkmaları cürüyecekti. Bunun için Kahverengi-top elde etmemiz gerekiyordu. Maddeci teorisyen «Bileşenlerin bileşenleri» diye sonsuz bir sür-gite inanıyordu. Biz ise maddenin bileşenlerinin sınırlı olduğunu... Sınır ise bilimde kuark-

(*) Böylece, artık «Maddeci» kuantum teorisyenlerinin elinden, birleşik alanlar teoremini çekip, almış bulunuyorduk. Bir kısmı ise, din değiştirmeden fakat doğruluğu izlediklerinden bir sempatizan olarak bizimle işbirliği yapmaktadır. Bunların organizasyonu ise «Zig-Zag» ve «Sieg Saga» dışındaki Zick-Zack tabelası içindedir. O grubun kendini reklâmi engellenemeyeceğinden, başınlarımızın coğunu da bilim mafyası onlara mal etmeyeocabalamaktadır.

înîn az ötesinde, «Tezkire»deki sırda ise «KAHVERENGİ» simbolündeydi.

Kahverengi-top (Brown ball) kod adını verdigimiz plânen mantığını şöyle geliştirmiştik: «Mâdem kapatma ilkesi, beyazdan başka bir renge izin vermiyor, peki, beyazı beyazça eklemeyi yasaklıyor mu? Yâni üç yerine çok kuarktan oluşan bir çekirdek elde edilemez mi? Ya da bin kuarktan oluşan «Beyazın da beyazı» kuark dizgeleri oluşamaz mı?

Bu sorunun cevabını maddeci ideolojistler «Hayır» diye verdiler. Çünkü onlara göre, «Güçlü nükleer kuvvet, doğanın sonuncu ve en büyük kuvvetidir. Dolayısıyla kuarklara ne kadar enerji verirsek verelim, tünelin renk iplikçisi onu geri alacaktır.» (Cünkü sonsuz özenerjinin intrinsic momenti ile hiçbir enerji baş edemezdi.)

Zig-Zag öğretisinin hepsinin mantığından ve biliminden çok çok üstte olması söyleşinde biz de «Evet»ten yanındaydık. Çünkü, Hilbert uzayı «Sonsuz» yerine «Sonlu» bulunumuştu. Tokyonlar «Sonsuz hızlı» yerine (Bizim mutlak soğuk derecenin altındaki) sonlu bölgede kalmışlardı.

Aynı mantıkla **«Sonsuzönlü enerjinin, sonsuz, sonugelmez özgürlüğü de sonlu»** olmalıydı. Zamanında, sonsuz sandığımız birçok kavramın, aslında sonsuz olmadığını görmüştük. Nitekim, bozon-fotonları birleştirerek, iki sonsuzun birbirine değdiği en az bir sınırı olduğunu bulmuştuk. Bu yöntem, evrendeki sonsuzların tamamını sınırlıyordu (Elif noktaları dışında).

Dolayısıyla **«Asymptotic freedom»** özellişi de **«Sonlu bir sonsuz»** olmalıydı. Aksi hâlde **«Birleşik alanlar teoremlerinin»** yâni doğanın temel kuvvetlerini asla birlestiremeyecek, Vahdaniyeti» kanıtlayamayacaktı.

Eğer Kur'an'a dayalı bu mantığımız doğruysa, (Sonugelmez bağımsızlık özelliğinin) direnen enerjisini zorluyorduk: Bir kuarkı dışarı almak istediğimizde onu geri çeken **«Renk iplikçik-tüneli»** enerjisini, mâmâk ki zayıflatıyoruz, o hâlde o sonușmaz enerji de sonsuz bir özgürlüğe sahip olmamalıdır.

Kuarkları geri alan sonugelmez özgürlük enerjisini mutlaka çok yüksek enerjilerde yenebilmeliyiz. Böylece kuarkların üçlü dizgesinin yerine coklusunu çekirdek di-

şino alabiliriz. Kuarkları çekirdek dışına almanın yasası ile ceisen bu mantığımızı şöyle açıklayalım:

Eğer verilen katma, kinetik enerji yükselirse, b.
«Üçlü içindeki» kuarklardan isabet alanı, kendi üclüsünden daha öteye ayrılarak, diğer bir üçlüdeki, kendisini en yakın kuarklardan birine yaklaşmış olacaktır. Eğer bu enerjiyi daha yükseltirsek, bu kez onun kendi üçüsünden (örneğin proton limitlerinden) diğer bir üçlü (Komşu protona) geçmek ve oradaki **en yakın kuark bireleşmesi** (öteki protona bağlanması) beklenmelidir.

Böylece kendi üçüsünden ayrılmış olarak, «Özgür bir aralığı» oluşturabilecek, yeni kuark üçüsü kurabilecektir. O zaman kuarkların hapsolduğu o uzayın genişletilmesi, maddenin yeni bir durumu 4. hâl ötesi (Kolisiyon, gaz, enerji) anlamına gelmektedir ki, bu BEŞİNCE HAL dediğim Brown-ball ismini koyduğumuz (Başka fizikçilerin «Glue Ball=Yapışkantop» dediği gluon-kuark plazması) kararsız bir dev parçacık durumudur.

Böylece üçten fazla kuark grubu, (Üçün kaç katıysa, o kadar) daha geniş bir alanda serbestce bir arada olabilir. Onları birbirine yaklaştırılan kuvvetlerle, proton ve nötron içindeki kuvvetler farklıdır. Çünkü gluonun görevi, üç parçacığı (Mezonlarda da eşlenik iki kuarkı) beyaza tamamlamaktır. Ama, üçlü ve ikili içinde görevde alıksın gluonların daha büyük kuark topluluklarında şşşkinliği düşecekleri ve kuarkların içinde (Elektronların metallerde serbest gezinmesi gibi) serbest dolaşım sonucu bir «Kuark-gluon topu» oluşturacakları ve her yöne doğru hareket etmeye zorunlu kalacakları belliidir.

Fakat böyle bir gluon-kuark plazması son derece kararsızdır. Çünkü «Evrenin ilk sıcakları» gibi çok yüksek enerjileri vardır. Bu «Brown Ball» diyeceğimiz top, saniyenin 10^{-23} 'te birinde patlayacak ve binlerce (Tadırimiz) parçacıklara bölünecektir.

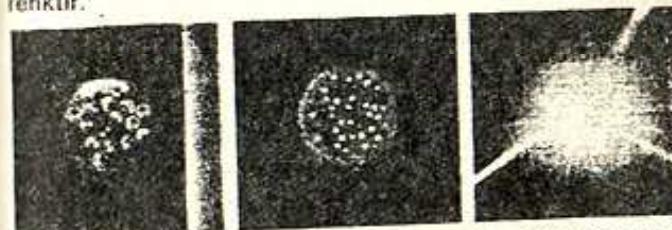
Böylece CERN (Cenevre) proton sinkrotronunda 1987 yılında yapılan deneyde 3200 GeV'lik enerji, maddenin başını hâli olan bu Kuark-Gluon plazması için seferber edildi. (*)

(*) Bir elektron volt (1 eV), 1.6×10^{-12} erg olup, bunun 3.200.000.000.000 katı bir enerji üretilmiştir.

ŞEKİL - 20/A : İKİ PROTON APASINDAKİ ÇARPIŞMA

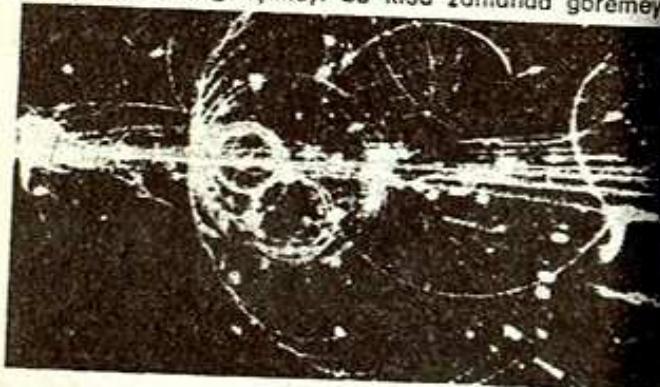
Her biri üçer kuarktan oluşmuş iki proton yüksek bir enerjiyle hızlandırılmış olarak çarpışıyorlar (1). Çarpışma içinde iki proton arasında değil; iki protonun birbirine isabet eden 6 kuarktan sadece iki kuark arasında oluşmaktadır. Çarpışma anında, bu çarpışan iki kuark dışarı kaçma eğilimi gösterirler. Fakat, arkalarındaki çok büyük enerjili (Kendisinden pek çok sayıda parçacık üretebilen) ince bir tünel (Renk iplikçiği de denir) bu kaçmaya çalışan kuarkları lastik gibi uzayarak bırakmaz ve geri çeker. Böylece iki kuark yeniden kendi protonlarına dönerler (3). Fakat çarpışmanın katma kinetik enerjisi kuarkı protona bağlayan renk iplikçiği içinde kuarkın hareket etmemek istediği doğrultuda giden bir parçacık bırakır. Bu parçacıklar topluca «Demet» olarak ortaya çıkar. Bu demetin bir parçası ortodaki karede çarpışmadan fırlayan yüksek enerjili bir parçacık olarak gösterilmiştir. Temsilî resimdeki üçlü kuark gruplarından her biri ayrı bir renktir.

SEKİL - 20/B : ÇOK YÜKSEK ENERJİ DÜZEYİNDEKİ BİR ÇARPIŞMA SONUCU OLUSAN GLUE BALL

Cök yüksek enerji düzeylerinde gözlemlenen «Gecici kuark ve Gluon» plazması: Büyüük bir çarpışma sonucunda, Şekil - 20/A'nın tersine protonlar ve nötronlar eski hâline dönemeyerek, iç-ice karışırlar (1). Bu dev çekirdek içinde kuarklar ve gluonlar her yöne hareket ettiklerinden

«Nükleon özelliğini» yitirerek, sadece kuark-gluon plözması hâlinde (2) son derece kararsız ve çok kısa süre sonra patlayarak yüzlerce parçacık üretirler (3). Bu çok kısa dönemdeki (Ortadaki kare) Glue-ball (Yapışkan-top) da denen MADDENİN BEŞİNCİ HÂLİ biçiminde kodikleri sıradı «Hızır Tezkiresi»nde bir buçuk yüzyıl öncə bildirilen Kahverengi top (Brown ball) olurlar. Doğdu hiç gözlenmeyen kahverengi ışığı saniyenin 10^{-23} 'te bir zamanda yayarlar. Fakat biz Takyon ve Cerenkov ışımı sini ve Kahverengi ışımıyı bu kısa zamanda göremeyiz.

SEKİL - 20/C : CERN'DEKİ PROTON DEPOLAMA SINKROTRONUNDAN ELDE EDİLEN CARPIŞMANIN FOTOĞRAFI

Gerçek bir film olan yukarıdaki «Mini ölemin donanma günü şenliği» bir önceki şekildeki «Glue ball» denen yapışkan-top olayının ispatıdır. CERN (Cenevre) akseleratöründe yapılan deney için 3200-GeV'lik bir enerji üretilmiş, bununla normal bir proton kendi ağırlığının sekiz katı yük taşıyacak kadar hızlandırılmıştır. Seçilen element bu değere uygun olan 8 protonlu, 8 nötronlu toplam 16 parçacıkten oluşan Oksijen iyonu olup, en dikenli ve en ağır doğal element olan kurşundan bir duvar ile çarpıştırılmıştır. Şekilde, çarpışmadan hemen sonrası «Cok kısa» bir andan enstantane görünmektedir. Filmin en solundaki aydınlatık bölge (Aynı zamanda, bir önceki resmin son karesi) olup, «Glue ball» denen gluon-kuark plözması hâlinde patlıyor. Sonra ortaya yüzlerce parçacık çıkarıyor. Minik havai fişekler benzeri ışık kafesi,

şekilde görülen dairesel çizgilerle ortaya çıkanlar «Elektrik yüklü parçacıklar» olup, oynı fotoğrafın içinde mevcut 125 kodor «Yüksüz» parçacık ise görünmemektedir. Bunlar diğer yüklü parçacıklar gibi görülen cemberimsi, helezonik izleri bırakırlar ve dolayısıyla resimde görülemezler. Bu yapay SIHAB'dan türeyen parçacıkların birçoğu da «Mini Şeytan üçgeni fırınmasına» yakalandıkları için uzay-zamanda tayı-mekân yapmaktadır, başka yerlere işinlmektedirler. Deneydeki taneciklerin bir kısmı hemen ardından çekilen resimden (Ki bu neredeyse zamanı donduracak kadar çok kısa zaman dilimleri içinde çekim yapacak beceriye sahip, çok sayıda fotoğraf makineleri ile tespit ediliyor) kaybolup, bir sonraki karede yeniden geriye dönüyorlardı. Oysa bundan önceki her deney fotoğrafında, nedensellik ilkesi yüzünden, giden geri dönmüyordu. Ama, görüldüğü kadarıyla, nedensellik ilkesi yüksek enerjide elektromagnetik ve elektrogüclü kuvvet alanlarında «Şaşkınlış» çalışmıyordu. Böylece parçalar bir var oluyor, bir yok oluyor, sonra «GECMİŞTE» yeniden var oluyor ve ilk fotoğrafta ortaya çıkıyorlardı. İşte bu «Zaman içinde REEL yönde» geriye gitmiş, AYNI ZAMANDA TAKYONLARIN işaretidir. Yine çok önemli bir konu da, klözik uzay-zaman modellerinde olduğu gibi uzay-zaman eğrilerinin «Lineer=Doğrusal» değil; helis biçiminde helezonik, sormalı olduğunu, Bu da bir önceki ciltte kendisinden övgüdeğer bir bilim adamı olarak, söz ettiğim Prof. Dr. Edip BÜYÜKKOCA'nın holo-uzay transformasyonlarının ispatıdır. Çünkü elektromagnetik alanın yuvarladığı helisler, holo-uzay transformasyonları (Prof. Dr. Edip BÜYÜKKOCA'nın bulduğu soyut matematik uzay) ile tam uyumludur. Resmin ortasında «Evrenin üçüncü düzleminin polarizasyonu» tegetleşmiştir. En küçük cember, zamanda geri giden ve dolayısıyla Takyon olduğuna işaret soylanan «Dipolarizasyon» izleridir. Birbirinden zıt yönde cember çizerek uzaklaşan parçacıklar zıt elektrik yükleridir. Bunlardan bir kısmı antimadde olarak (Zıt yükler içerdiginden bir cember turu atarak) yek diğerini bulup imha etmiştir ki, bunlar da ışık noktalarını «Lichtenberg» olarak kendini belli ediyor. Sonduçumuz bu üç resim, «Science et Avenir» dergisinden alınmıştır.

Bu deneyde elde edilen birçok parçacık ise (Tipki Philadelphia deneyine giren geminin mürettebatı gibi) bir kaybolup, bir görünür oluyorlardı.

Sonuç çok başarılıydı: (Sunduğumuz üç şekilden izleneceği üzere, Glue Ball ya da bizim deyimimizle) Brown ball=Kahverengi top yakalandı. Deney, şimdiden kadar ulaşılan «En yüksek enerji seviyesi» ile başarılı olmuştur.

Öyle ki, bu enerji, evrenin yaratıldığı ilk dakikalardan enerjisine «Bir an» da olsa yakındır.

Deneyin bize verdiği en büyük ders, «Sonugelmez özgürlük» de denen (Yarı intrinsic) olayların sonlu olduğunu göstermesidir. Aynı zamanda «Sonugelmez özgürlük» kuarklardaki (Baştan «Metafizik» dedikleri, sonra da susup kaldıkları) «Kapatma=Beyaza tamamlama» (Confinement) ilkesinin ispatıdır. Bu ilke ise, kuarkların (Boğdadi'nin bildirdiği gibi) «Renk dinamigi» üzere yönetildiklerinin ispatıdır. Bütün bunlar «The sieg saga of Zig-Zag» buluşlarından ki, o zafer destanı ise «KUR'AN» yanı ALLAH KELÂMININ yorumu mâhiyetindedir.

Bundan 19 yıl önce ileri sürdüğüm «TÜNEL» teoremi, kuarklar ve dolayısıyla bütün kuantlarda 11 boyut hâlinde ve mini bir iplikcik (String, süper sicim) hâlinde bu deneyle ortaya çıkmıştır. Artık kuantların «Noktasal» değil «Tünelcik iplikcikler» olduğunu biliyoruz. Evrenin üçüncü düzlemi (Mekânın dördüncü boyutu olan Membran'dan da üstteki boyut) bu yüksek enerji karşısında, fotoğrafta, diğer iki düzlemi taşımış olarak ortaya çıkmıştır.

En şaşırtıcı sonuçlardan biri de 10^{-23} saniyelik ömrü olan (Glue ball) Yapışantopun patlama öncesi «Kahverengi» ışığını ortaya koymasıdır. Brown ball de dediğimiz «Kahverengi top», 10^{-23} saniye içinde hiçbir renk tutturamayan gluon ve kuarkların, (Cok girgin ve elektromagnetik radyasyon metrik gamının içinde yer alacak kadar genişleyen Brown Ball'ının) kahverengiyle ışınmasıdır.

Mevlânâ Halîd, «Fizik evren ile takyon evreninin BEYAZ diye gördüğü, fakat aslında tam sınıra gidişinde onun «Doğada hiç rastlanılmayan KAHVERENGİ RADYASYON» olduğunu bildirmiştir. Ve ışığın sekizinci rengi ortaya çıkıyordu: Proton capından dışarı alınan gluon-kuark plâzması bir KAHVERENGİ ışık fotonu gibi davranıyordu.

Bu deneyin en önemli sonuçlarından biri de Kahverengi (ya da yapışkan) topun sıcaklığın 20 milyon santigrad derece olduğu yüzbinde-birinci saniyede «Bütün evrenin yekpäre bir "Glue ball" plâzması olduğunu» kanıtلوmasıdır. Daha sonraki eşik soğumaya, bu serbest kuarklar üçer üçer bir araya geldiler (ve proton, nötron ile benzerindeki) çekirdek taneciklerini oluşturdu. Helios deneyi bunu bize ispat etmiştir. Dolayısıyla o dönemde «Kuark dönemi» de denmektedir.

Böylece yapışkan topun denel olarak elde edilmesi, size «BİRLEŞİK ALANLAR TEOREMINI» tam yol okeylemektedir. Eğer «Asymptotic freedom=Sonugelmez özgürlük» özelliği SONSUZ çıktı, biz «Yapışkantop» elde edemeyecektik ve yeniden «Birleşik alanlar teoremlerini» terk edecektik.

ÜÇUNCU ALBÜM

BİRLEŞİK ALANLAR

Büyük birleştirme teoremleri, Süper simteriler. Süper teoriler

«ALLAH'TAN BAŞKASINI VELİ (Kafir için putları, münafık için dayanakları, oykırı mü'minler için Allah'ı bırakıp, tapındıkları mürşidleri) EDİNEN KİMSELERİN EMSALİ (Dişi) ÖRÜMCEĞINKİ GİBİDİR: (Örümcek) KENDİSİNE BİR YUVA EDİNMİŞTİR. (Örümcek ağı, matematikte uzay-zaman çizgileri sembolüdür. Ayette ise 11 boyutlu süper ağı biçiminde KUANT TEOREMİDİR. Tüm evren bu birleşik ağı biçimini yaylı yapı üzerine kuruludur.) OYSA KUŞKUSUZ, EN CÜRÜK YUVA ÖRÜMCEĞİNKİDİR. (Süper ağı, fır denen birleşik alanlar dokusunu yırtarız, gökleri üzerinden çatlatır yararız) BİLİRLER. ALLAH KUŞKUSUZ KENDİ DİŞINDA (Onlar) NEYE YALVARIYORLARSA (Türbelere, yatırlara, velilere, mürşidlere, şeyhlere, ideolojilerini ve dinlerini ne oluşturuyorsa, ona) BİLİYOR. HALBUK! O KESİN GALİPTİR, TAM HÜKÜM VE HİKMET SAHİBİDİR. İSTE BU MİSÄLLERİ (Örneğin bu öyle örümcek ağı, ayrıca öyetin iniş sebebinde sıvırısının misali) TÜM İNSANLAR İÇİN GETİRİYORUZ. BUNUNLA BERABER ÂLİMLERDEN BAŞKASI AKIL EDEMEZ (Bilginler bilirler) ALLAH GÖKLERİ (Kuvvet alanlarını, örümcek ağı biçimindeki zımnı kuant bozonlarını, süper ağı, süper sicimi, süper yayı ve süper zarı) VE YERİ (Maddi tanecikleri, fermionları ve onların tünellerini) HAKK (Anlamlı, önemli ve bu yoldaki teorileri doğru çıkarıcı) OLARAK YARATTI. KUŞKUSUZ BUNDA (Misâllerde ve Hakk ile ilgili söylenenlerde, yaratılışa inanıp, Allah'ı bilim, okul voluya bulanlarda ve daha bulmak için arayanlarda) ELBETTE BİR ÂYET (Delil, ibret, ders, ipucu, misâllerin varacağı bir öğreti) VARDIR.»

(Ankebut: 41-44)

ZİG - ZAG DOKTRİNİ Q-DÖNEMİ MODERN TANECİK FİZİĞİ (1950 - 1990)

Üçüncü albüm, bu ciltte başlıyor ve hemen ardından yayınlanacak izleyen ciltte sürüyor. Albümün içerisinde «Birleşik alanlar» teoremlerinin «Büyük birleştirme», «Standart model» ve «Süper simetri» özellikleri yer alıyor. Büyük birleştirmeye karşı müşküpesentlik çikaran çekimin oşılması ise izleyen ciltte yer alıyor.

KESİM - 15

BİRLEŞİK ALANLAR DENİNCE...

Birinci ve ikinci albümler boyunca, doğanın dört temel kuvvetini ayrı ayrı inceledik. Sonra ister-istemez şin Abdüsselâm ile Weinberg'in bozonları zayıf kuvvet ile elektromagnetizmanın birleşmesinden başka bir şey değildir. Demek ki doğanın dört kuvveti TEK BİR KUVVET iken sonradan ayrılmış olmalıdır. Doğanın kuvvetlerinin sayısı sadece dörttür ve bu bizim için gerçekten bir avantajdır, lütutur.

Maddi evrenimizde sadece 4 kuvvet vardır. (Örneğin 444444 kuvvet yoktur) ki, bu bize «Birleşik Alanlar» adıyla, doğanın dört temel kuvvetini birleştirmek için ilahi kolaylıktır. Einstein ile başlayan «Birleşik Alanlar» teoremlerinin özü, doğanın dört kuvvet alanını «Tek bir kuvvet alanı» yapmaktadır. Bu yüzden «Alan» terimini kullanmak tozlu.

Bilindiği gibi evren tutarı iki takımdır: Bir bütün enerji, (Yer ve gök bitişikten) ikiye ayrılmış, birincisi yoğunlaşarak, (Yerleşik dalga olanlar) madde taneciklerini oluşturmışlardır (Yer kavramı, ARZ Cifiri). İkinci takım enerji ise maddelereşeceğine, zümni enerji olarak kalmış (Gök kavramı=SEMÂ Cifiri) ve madde taneciklerin birbirile ilişkilerinde KUVVET görevini üstlenmiştir. İkinci parçacık (ARZ) arasındaki bu etkileşim kuvveti «ALAN (SEMÂ)» vardır. Eğer bu «Alan» denen semâ omosaydı, kuvvet etkileşimi olmayacağı.

Öte yandan kuantum teoreminin, «Her şeyi maddi tanecik kılmak» üzerine kurulu olduğunu hatırlarsak, bu, alanlar içinde girdip-gelen (ve iki maddi tanecikin arasındaki) «Kuvveti taşıyan parçacıkların da» «Kuantlaşması» gerekmektedir. Nitekim en klâsik ilk kuantum teoriminde, Planck, elektromagnetizmanın, «Foton» denen enerji inoktaklarından kurulu bir değişim (Takas, alış-veriş) üstlendiklerini gösterdi. Demek ki elektromagnetik kuvveti «ALAN» içinde foton denen kuantlar taşımaktadır.

Semâ - Alan - Tunel

Bunun gibi zayıf kuvveti «bozon» denen olan parçacıkları; güçlü kuvveti de «Gluon» denen olan parçacığı iletmekten sorumludur. (Henüz çekime bir kulp takamıyoruz!) «Birleşik Alanlarla» bütün kuvvet «Alanlarının» ve bu alanların kuvvetini taşıyan «Kuantların» TEK BİR ANA KUVVETTE birleştirilmesidir.

Birleşik alanlar teoremi (Şimdiki abartılmış adıyla «BÜYÜK BİRLEŞTİRME» TEOREMLERİ), «Doğanın dört temel kuvvetinin» aynı kökten geldiğini, en başta bir tek birleşik kuvvetken; daha sonra evrenin soğuma fazlarına bağlı olarak, birbirinden farklılaştığını, değişik asimetrlere bölünerek, 4 ayrı fazda tecelli ettiğini savunan Einstein'in ön-ayak olduğu yerinde bir düşüncedir. «Tanrı'nın ayırdığını kimse birleştiremez» diyen Dirac'a karşı Einstein, 30 yıl boyunca oltından kalkmayaçağı görüşünde ısrarıydı.

Birleşik alanlar bir «VAHDANIYET=Teklik» çabası olduğundan, dinimizde de yer almaktı, dolayısıyla öğretimizce desteklenmektedir. Koldı ki, bilim, birleşik alanlar kuramını Einstein'dan sonra mükemmel bir noktaya getirmiştir. Üç kuvveti birleştirebilmiş, sadece esrarengizeli(!) çekimi, bu büyük birleştirmeyealamamıştır.

2500 yıl önce yine «Suhuflardan» esinlenen Thales'in ileri sürdürdüğü «Ether=Esin» kavramı da aslında büyük birleştirme teoreminin en ilkel ve en eski biçimiyydi. Buna rağmen, birleşik alanların gündeme gelmesi, 1925'li ve Einstein'lı yıllardadır. O yıllarda Dirac, (Bundan sonraki konumuzda ele alacağımız) elektromagnetik kuvvetin «Elektrodinamik» yasa gereği «Elektromagnetik kuvvetin, 'Kuvvet' diye ele aldığımdır kuvvetin bizzat kendisinin, iki parçacık arasında gel-git yapan bir değişim etkisi» olduğunu belirlemiştir. Bu demektir ki, «Elektromagnetizma, kuantlaşmış bir olan olup, olanın kuvvetini 'Foton' denen elektrik yükü bulunmayan, spinî (1) olan zümni (Virtüel, sezilgen) hissedilen, işimayan tanecikler» aracılığıyla taşımaktadır.

Elektromagnetik kuvvet nezdinde «KESİN» olan, elektrodinamizm, acaba doğanın diğer kuvvetlerine de uygunabilir miydi?

KESİM - 16

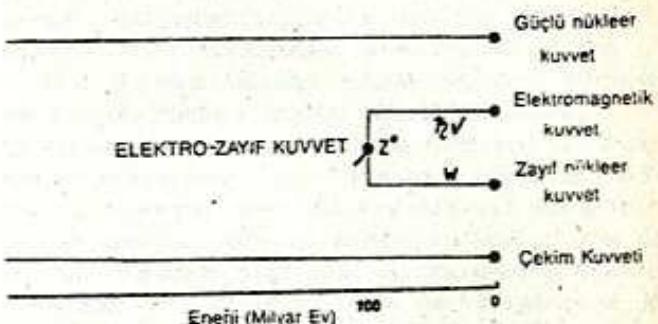
ELEKTRO-ZAYIF KUVVET

Elektrodinamiği 1935 yılında Yukawa akıl eden. Güçlü çekirdek kuvvetini mezonların (Fotonların yaptığı gibi) taşıdığını öngördü. Beş yıl sonra Sinitro Tomonaga bunun kanıtını yapınca, elektrodinamik yasanın doğa kuvvetleri çapında geçerli olabileceği ortaya çıktı.

Bu arada işi «Birleşik olan teoremine getirmeyi akıl eden» ise Weyl oldu: Weyl, (Uzunluk ölçümünde yeni bir yöntem ararken, bilmeden) elektromagnetik kuvvet ile güçlü nükleer kuvveti «Birleştirmeyi» denemiştir.

Weyl'in yöntemini «Elektromagnetizma ile zayıf kuvveti birleştirmeye» kullanmayı akıl eden Schwinger oldu. Eğer bu iki kuvvet birleştirilebilirse «ELEKTRO-ZAYIF KUVVET» denen tek bir kuvvet bulunmuş olacaktı. Nitekim Schwinger, bunun mümkün olacağının matematik ispatını yapmıştır. Fakat, denklemelerini soyut sayılar ve onomali istila ettiği için, askıda bıraktığı işi, öğrencisi Glashow, «Gauging=Ayarlama, uyarlama» teoreminde süzerken yeniden canlandırdı. Benim «Transtunnel Continuum» denen doktoramın farkına varan Hooft ve Lee, «Anomalilerin ve soyut sayıların birbirini denklemde götürerek, sonlu-sonsuzları elde ederek, sonsuz bilmeçesini matematiksel yolla yok ettiler. (*)

(*) «Arz'dan Arş'a Sonsuzluk Kulesi» bandımızın ikinci cildinin son bölümünde J. Taylor'un kaleme aldığı, Appendix'in 342 Hâ 346. sayfalarında, yazarımızın bozonların buluşmasına ve birleşik olanlar teoremine erken dönemdeki katkısı sunulmuştur. Yazarın katılımı, Glashow, Lee ve Hooft'un bulunduğu 1970'li yıllardadır. Daha önce ise «Karadelikler» düzeyinde hiçbir sürekliliğin sonlan-

ŞEKİL - 21: ELEKTRO-ZAYIF KUVVET

Elektro-zayıf kuvvet, elektromagnetizma ile zayıf çekirdek kuvvetinin birleşik ismidir. Düşük sıcaklıklarda ayrı fakat yüksek sıcaklıklarda aynı, TEK KUVVEL olan bu iki kuvveti Z^0 bozonu tek başına temsil eder. Şemanın montiği, dört kuvetten konumuz olan yakın ikisinin birleşiminin ELEKTRO-ZAYIF KUVVET'in ortaya çıkmasıdır. Şemanın montığı budur.

madığı, karadelik tünelерinin bir varlığı (ve sonsuzun bizzat kendisine) yol verdigini, böylece tünel sürecinde hiçbir varlığın sonunun gelmediğini, bir başka evrene sıçrayarak, yeni ömrünü sürdürdügünü, böylece ölümsüzlik denen yeni bir boşluktur ile varlığın «Sonlu» ömrünü «Sonsuza yeniden açtığını» bulmuştur. Sonsuzun kendisi varlığını sonlanmadan, sonsuza sıçrayan süreklilik hâline gelmesine doktorasında «Transtunnel continuum» adını vermiştir. Bu tez hem kuantların noktalı olmayıp, tünel biciminde mini mini İplikçikler olduğunu, hem de sonsuzun doğrultusunun tüneller olduğunu fiziko-matematik yöntemle ispat etmiştir. Böylece «iki sonsuzun» birbirine değişti yerde, birbirlerini artık sonlandırmak zorunda oldukları, bulan yazarımız, denklemelere giren anomali ve soyut (İmaljiner) sayıları ise, pây ve pâydada birbirlerine götürüp, ortadan kaldırın «AYAR» akıl etmiştir.

Bütün bu gelişmelerden sonra hatırlanırsa, Abdüsselâm ile Weinberg, «Bozonları» öngörmüşlerdi. Bunlar zayıf cekirdek kuvvetinin «Kuvvet taşıyan zımnı» parçacıklarıydılar ve üç tür «Kütleli bozon» vardır: W^+ , W^- ve Z^0 ... Böylece Abdüsselâm-Weinberg «Zayıf cekirdek kuvveti alan» (Elektrodinamik yöntemle) kuantlaşmışlardır. Fakat bu başarı hemen ardından, zayıf kuvvet ile elektromagnetik kuvvetin birleştirilmesini gündeme getiriyordu. Weyl ve elektrik yüklü parçacıklar teoremlerine göre, yüklü W parçacıkları sonsuz sayıda miktarlara dönüşürler. Bunu önlemek ve «Sonsuz» sonuc veren denklemlere rağmen «Zayıf kuvvetin, bünyesinde sonsuz büyüklükler içermeyeceğini» anlaşılması üzerine, bu kez Z^0 bozonu gündeme geldi.

Z^0 bozonu «Hem sonsuzu sınırlamış» hem de elektromagnetik kuvvet ile (Kendisinin W^0 bozonu olarak temsil ettiği) zayıf nükleer kuvveti, (Bir üst sistemde) birleştirmeyi başarmaya tek aday taneciktir! Yani (95 proton kütlesine tek başına sahip olan) Z^0 bozonu ile yine bu değere göre hızlandırılmış, enerji yüklenmiş herhangi bir foton AYNI ŞEY OLMAK ZORUNDADIR.

Cünkü «Bozon» gibi «Foton» da yüksüzdür, spinleri ve tüm değerleri aynıdır. Ya da foton kütlesiz bir bozondur ve/veya bozon kütleli bir fotondur. Sadece fotonun özü kütlesi sıfır olduğundan AYRIK durur. Oysa bu fotonu bir bozon kütlesine eşdeğer bir enerji düzeyi verrilirse foton=bozon olur ki, bu elektromagnetizma ile zayıf cekirdek kuvvetinin AYNI ŞEY, TEK ŞEY, TEK BİR KUVVET olması, BİRLEŞTİRİLMESİ DEMEKTİR.

İşin teorik yanı böylece tamamlanmıştır. Denel olarak bulunması için de parçacık hızlandırıcıları teknolojilerinin ilerlemesi için zorunlu bekleniyordu. Çünkü parçacık hızlandırıcıları (İvmelendirici, akseleratör) tanecik başına 100 GeV (Yüz milyar elektron volt) gibi çok yüksek enerji düzeyine erişmelidir. Bunun nedeni Abdüsselâm ile Weinberg'in öngördükleri bozonların 85 (W) ile 95 (Z^0) proton ağırlığında olmasıydı. Bu enerji düzeyi ancak 1980 başında İsviçre, Cenevre'de CERN'de elde edildi. Teknik projeyi de «Anti parçacık depolama sistemini» geliştiren S. von der Meer başarınca, dünyanın her tarafından (Ben dahil) 300 kişilik bir ekip oluşturuldu.

Deney öncesi Zig-Zag mensupları bütün kalbimizle Abdüsselâm ile Weinberg'in bulgularının doğru çıkmasını diliyorduk. Çünkü «Birleşik Alanların ispatı» yalnızca bu deneyden gecmekteydi. Eğer deney gerçekleşmezse, «Birleşik Alanlar» teoremlerini terk etmek gerekiyordu.

«Zig-Zag doktrininin» boşça çıkışından tedirgin olmuş, ancak ister-istemem bu işin içine çekilmiştim: Çünkü Abdüsselâm, Weinberg, Weyl, Schwinger, Hooft ve Lee, benim «Transtunnel Continuum Gauging teorimi» kullanmışlardır. Eğer deney olumsuz sonuçlanırsa «Kobak yalnız benim başıma patlayacaktır». Eğer deney olumlu sonuç verirse başarı (Benim değil ekipin, daha doğrusu ekipbaşı) Carlo Rubbia'nın olacaktı. Ekipce şunu bekliyorduk:

W bozonları, «Zayıf nükleer kuvveti» tanımlamak için, fakat Z bozonu yalnızca birleşik alanlar teoremi uyarınca öngördüğünden, protondan 95 kez kütleli olan Z bozonu, «Proton ve antiproton çarpışmasında ortaya çıkan, hemen elektron ve pozitrona ayrılırak, filmde iz bırakırsa ve bu bir çift elektronun enerji toplamı, tamam Z^0 bozonunun kütlesine eşit olursa, Z bozonu, teorik olmaktan çıkaracaktır.

28 Ocak 1983 tarihinde Cenevre'deki dev CERN ivmeleendiricisinde W ve Z bozonları (Biri olmazsa diğer de olamaz) milyarlarca reaksiyon içinden en az beş kez net olarak ayırt edildi. Böylece teorik betimlenmesi yapılan bozonların denel olarak da bulunması, «Hem zayıf kuvvetin çözümünü» getiriyor, hem de «Birleşik alanlar teoreminin» kesinleştiriliyordu.

Yüklü W bozonlarının iz bırakması, yüksüz W ve Z parçacığının da kanıtıdır. Çünkü yüküler gözlenmezse, iş fiyasko verirse, hepsi birden terk edilecek, «Elektrodinamik yasanın diğer kuvvetlerde geçersizliğine» inanılacaktı ve en önemli de birleşik alanlar teoremi terk edilecekti! Oysa W ve Z parçacıkları birbiriley çok hassas ilişkili olduğundan, birinin varlığı diğerini de otomatik olarak kanıtlıyordu. Bulunan Z parçacığı, tam teorik olarak belirlenen frekansta bulunmuştur. W 'nin tersine İNDİKATÖR olan Z^0 Vektörbozonu, proton ve nötron (Dölayısıyla u ve d kuarkları) elektron-pozitron ve bunların

nötrinolarıyla tam uyuşumda bulunmuştur. Ayrıca hiperon denen ağır çekirdek parçacıkları (*c*, *b*, *s* kuarkları) ile bunların muon-tauon gibi leptonları ve bu teptonların görevli nötrinolarıyla da uyumlu olup, yönettiği anlaşılmıştır. Sadece (*t*) kuarkının yönettiği parçacıklarda (ve daha bulunması muhtemel kuark ailelerindeki) etkisi anlaşılamamıştır.

Abdüsselâm ve Weinberg'in teoremleri hem zayıf kuvveti hem de ister istemez elektromagnetik kuvveti içerdikten, *W* bozonu «Zayıf kuvvet» ilgilendirdiği hâlde, *Z*⁰ bozonu yalnızca «Elektrozayıf kuramı da» barındıran birleşik alanlar teoremince anlaşılabılır. Çünkü her iki kuvvetin ORTAK parçasıdır. Fakat sadece «Zayıf kuvvet» içinde *W*⁰ bozonu olan «Yüzük» anlaşılabılır.

Bozongalar, doğanın iki kuvvetinin «Kendiliğinden simetri bozunmasıyla» ayrıldığını kanıtlar. Yani, evrenin ilk yaratıldığı ve ısının 5 milyar °C olduğu dönemde 4 temel kuvvet BİR TEK KUVVET olarak bitişti. Bir süre sonra evren «Eşik» düzeyde soğuyunca, bu kuvvetler birbirine eşit (Simetrik) değil; değişik değerlerde (Asimetrik) olarak ayrıldılar.

Bu ayrışmanın elektromagnetik kuvvet ile zayıf kuvete yansımı, ikisinin «BİR TEK KUVVET» olduğu dönemdeki tek parçacıkları FOTON ve BOZON olmak üzere iki parçacık olarak ayrılmıştı. Bir başka deyişle bu iki kuvvet, yüksek enerjilerde «AYNI»; fakat düşük enerjilerde «AYRIL» oluyorlardı. Her ikisinin birleştiği (Foton ile bozonun aynı şey olduğu) EŞİK ENERJİ değeri, parçacık başına 100 GeV olup, iki kuvvet (ve onların kuvvetini taşıyan foton ile bozon) o seviyede birbirinden farklıdır. İşte deney bunu gösteriyordu.

Yüksek enerjide birleşen foton ile bozon, enerji kesilince yeniden ayrılmaya başladı. Foton koca uzaya dışarı çıktıı, ama «Bozon-Z», çekirdek içinde hep hâplisti. Ayrıca elektrodinamığın diğer doğa kuvvetlerine de uygunabileceğini gösteriyordu. Bu birleştirilen iki kuvvette, güçlü çekirdek kuvveti de bir eşik enerjisinde ileride birleştirilebilecekti. Çünkü «Zayıf nükleer kuvvet», güçlü nükleer kuvvetin dışarı bırakılmış bir bölümünden, güçlü kuvvet de aynı yasaya tabi olacak ve üç TEK KUVVET olarak belirlenebilecekti.

KESİM - 17

BÜYÜK BİRLEŞTİRME TEOREMLERİ (GUTs)

Elektromagnetik kuvvet ve zayıf kuvvetin yüksek enerjide bu güçlenişleri ve birbirleri ile aynılaşıp **Foton=Bozon** olması sayesinde elektrodinamik yöntemin diğer doğa kuvvetleri için de kullanılabilceğini doğruluyordu. (Nitekim «Güçlü çekirdek kuvveti» de bu iki kuvvetle «Büyük birleşim enerjisi eşiğinde» denel olarak bireleşebilme hazırlığında.)

Zayıf kuvvetin bir diğer özelliği de (Madde ve antimadde için fizik yasalarının aynı olduğuna ilişkin) simetriye ilk kez uymamasıdır. Fakat, diğer simetri ilkelerine de uymuyorlardı: Söz konusu diğer simetri ilkesi, «Bu fizik yasaların mutlaka ve (Onun aynadaki) eşlenik olan görüntüsü için aynı olduğunu» savunur. Buna göre bizim tarafta sağa spin yapan bir parçacığın eşleniği öteki yanda sola spin yapmasına rağmen «Aynı fizik yasalara töbi olması» kuralına da uymuyordu. «Zayıf kuvvetin garabeti» her iki simetri de birleştirildiğinde, onların ikisine birden uyduğunu göstermesidir. Yani zayıf kuvvet, simetri ilkelerine tek tek uymaz. Ama simetri ilkelerinin tümü birleşince o zaman uymaktadır. Bu da simetri ilkelerinde gizli bir «Birleşik alan» benzeri birleşme zorunluluğunu getiriyor. Yani, doğanın dört temel kuvveti gibi dört de simetri ilkesi vardır. Fakat bu kuvvetler birleşikçe, bağlı oldukları simetri ilkeleri de birleşip, birlenmektedirler.

Elektromagnetik kuvvet ile zayıf çekirdek kuvvetin birleştirilmesinin deneye doğrulanmasından sonra sıra, *b* uikisini «Güçlü çekirdek kuvvetiley» birleştirmeye gelmiştir. Güçlü çekirdek kuvvetini temsil eden gluonlar ile elektro-zayıf kuvveti temsil eden bozongalar birleştirildiği anda ortaya çıkacak olan tabloya «BÜYÜK BİRLEŞTİRME TEOREMLERİ» adı verilmiştir. (Bu iddialı, şartlımsız bir deyimdir. Çünkü bu ismi doğanın dört kuvvetinin birleştirilmesinin sağlanması hak ederdi. Oysa sadece üç kuvvetin birleştirilmesi için bu terim kullanılmıştır.)

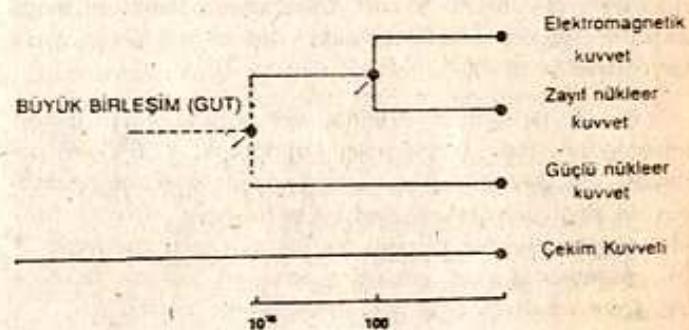

ŞEKİL - 22/A : KUANTUM TEOREMİNE GİREN ÜC KUVVETİN TANIMI

Yukarıdaki şekilde kuantlaşmış ve iki yanır olan ilk üç kuvvete yer verilmemiştir. Dört kuvvetin birleştirilmesi «Standart model» olup, buradaki üç kuvvetin birleşimine de BBK=GUTs) yani «Büyük Birleşim Kuvveti» denmektedir. Sıvı ucu yukarıda olan üçgenin sıvrilerinde doğanın üç temel kuvveti (Küçük harflerle) yazılmıştır. Buna ters gelen başsağrı üçgen sıvrilerinde ise «ikili kuvvet» bileşimlerinin sentetik isimleri (Büyük harflerle) yazılmıştır. Çekirdek kuvvetlerinin her ikisi de «INTERAKSİYON» kuvvet olarak zaten bitişiktir. Elektro-güçlü kuvvet ise sentetiktir ve sadece «Weyl uzunluk ölçüsü» formülleri sonucudur. Fakat Schwinger, Lee, Hooft, Weinberg ile Abdüsselam'in formülize ettiği «Elektro-Zayıf» kuvvet doğal olup, birleşik olanlar teoremlerinde yer almaktadır. Şekle «Çekim kuvveti» hic katılmamıştır, çünkü «Büyük Birleşim Kuvveti» sadece kuantum teoremine giren üç kuvvet kapsamaktadır. (Dört kuvvet standart modeldir.) İzleyen şekilde «Büyük birleşim kuvvetinin» asıl mantığı sunulmaktadır. (David yıldızıyla hiçbir ilgisi yoktur!)

Doğanın dört kuvveti şunlardır:

- 1) Güçlü çekirdek kuvveti (Güçlü nükleer kuvvet, Güçlü etkileşim, Güçlü değişim de denir).
- 2) Zayıf çekirdek kuvveti (Zayıf nükleer kuvvet, Zayıf etkileşim, zayıf değiştirme de denir).
- 3) Elektromagnetizma (Ya da elektromagnetik kuvvet).
- 4) Cekim kuvveti (Ya da gravitation, kutlesel cekim, çekimsel kuvvet de denir).

ŞEKİL - 22/B : BÜYÜK BİRLEŞİM KUVVETİ

Şekilde Elektro-zayıf kuvvetin güçlü çekirdek kuvvetiyle birleştirilmesi mantığı gösterilmiştir. Bir fotonu eşik enerji düzeyiyle hızlandırdığımızda, foton «Bozon» olur. Bu bozunu 10^{15} (GeV) enerji düzeyiyle yüklediğimizde ise kendiliğinden «Gluon» hâline gelmelidir. İşte bu aşamadan sonra üç kuvvet BİRLEŞİK TEK KUVVET olurlar. Bu uğurda yapılan çalışmalarla «Büyük Birleştirme Teoremleri (BBT, GUTs)» ve üç kuvvetin birleşmesine de «Büyük Birleşim Kuvveti» denmektedir. Büyük Birleşim Kuvvetine cekim dahil değildir. Çünkü Büyük Birleşim Kuvveti Kuantum teoremiyle; cekim ise genel relativite teoremiyle ilgilidir.

Yapılan deneyler, üç kuvvetin birleşmesinin doğruluğunu göstermektedir. Çünkü okurlarımız dikkat ettilerse, fiziksel VAHDANIYET'i ispatlayan «Birleşik Alanlar teoremini», öğretimiz boyunca inceterken, sürekli darboğazlara girdik (Deyim yerindeyse hop oturup-hop kalktık).

Piyonları (Onların temel parçası olan) kuarkları, gluonları, bozonları böyle denel olarak elde edemeseydik, «Doğanın dört temel kuvvetini» birleştirmek umudumuz olmuyacaktı ve «Birleşik Alanlar Vahdaniyetine» elveda demek zorunda kalacaktık.

Büyük birleşim kuvvetinin üç kuantum kuvvetini kapsaması sonucu ve üç kuvvetin birden «iki yanlış» olması nedeniyle bir sorunu yoktur. Oysa çekim kuantum teoreminden değildir, relativitedendir, hep ceker (Oysa ötekileri ceker ve iter).

Büyük birleşim kuvvetinin tek sorunu, nasıl denyleneceğidir: Geri bilgilerimizi hatırlarsak, CERN'deki deneye 100 GeV gibi düşük bir seviyede elektromagnetizma ile zayıf çekirdek kuvveti «Elektro-zayıf kuvvet» adıyla birleşmiş, yüksek düzeyli bir fotonun aynı zamanda Z^0 ile gösterilen bozon (ve/veya bozonun yüksek düzeyde bir foton olarak) birbirileyle aynılaştırıldığını görmüştük.

Elektro-zayıf kuvvetin iki bileşeni olan zayıf kuvvet ile elektromagnetik kuvvet, «Asymptotic freedom» denen sonugelmez özgürlüğe sahip olmadıklarından, bu iki laboratuvarlardaki enerji düzeyinde eşitlenmeyecektir, aynı şeyle iki kuvveti birleştirebilmektedirler.

Fakat Güçlü çekirdek kuvvetinin «Asymptotic freedom = Sonlanmaz özgürlük» özelliği vardır ve 10^{15} GeV gibi hiçbir zaman elde edilemeyecek bir **BÜYÜK BİRLEŞİM ENERJİSİ**'nde diğer iki kuvvet ile birleşebilir. Bu dehşetli ısı ve enerjiyi elde etseydi bile bütün dünya kavrulurdu, canlı soyu tükenirdi. Bu nedenle parçacık hızlandırıcılarında böyle bir deney elimizden gelseydi de düşünülemmezdi.

KESİM - 18

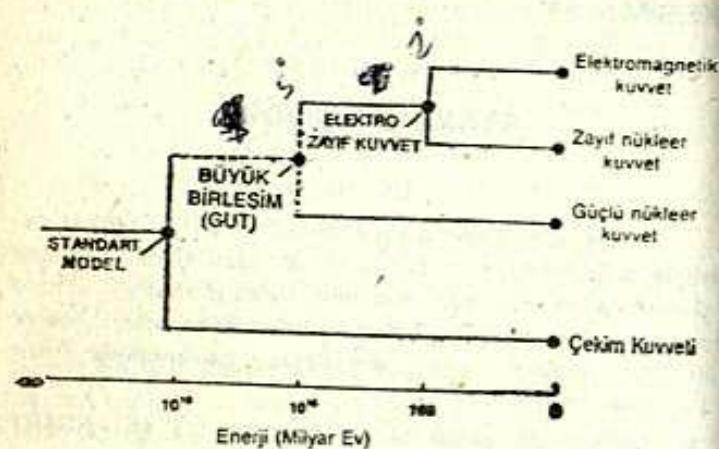
STANDART MODEL

İki kuvvetin (Elektro-zayıf kuvvette) birleştirilmesi deneyle doğrulanmış, ancak üçüncü olan Güçlü çekirdek kuvvetiyle elektro-zayıf kuvvetin birleştirilmesiyle ortaya çıkacak olan «**Büyük Birleşim teoremleri**» henüz denel değildir, teoriktir, fakat son derece güvenceliidir (Hızır Tezkiresi sağolsun).

• Bunların dördünün birleştirilmesine ise «**STANDART MODEL**» adı verilmektedir. Yani çekimin de diğer üç kuvvette (Üçüncü tek isimle «**Büyük Birleşim Kuvveti**» deniyor) birleşmesiyle dörtlenecek olan teorik birleşmenin adı **STANDART MODEL**'dır.

• Birbirinden aynı olan dört kuvvetin, başlangıçta cehennemi sıcaklıklarda bitişmesi gerektiğini durmadan işaretledik. Evrenin genişleyip, soğumasıyla da bir tek ana kuvvetin değişik fazlarda dört ayrı asimetriye (Bakisimsızlığı) bozduğunu gördük. Yani dört kuvvet «Eşit olarak = % 25» değil, çok değişik fazlarda tecelli etmiştir. Ne var ki, yaratılışın hemen öncesinde, bu tek-kuvvet bitişik, aynıydı. Tam «Sıfır» denen patlama anından ilk saniyenin 10^{-35} (Saniyenin milyar × milyar × milyar × yüz milyonda bir!) kesrine kadar, bu dört kuvvet yine birleşti. Dolayısıyla bütün yaratılan parçacıklar da birbirinin **EŞİYDİ** ve birbirlerine EŞİT kuvvet uyguladıklarından ana kuvvet hiçbirine etkili değildi.

• Eşitlik 10^{-35} saniyede ısı 10^{31} santigrad dereceye düşünce bozuldu. Bu andan itibaren tek tür ana parçacık, giderek, 60 kadar parçacık türüne ve dört kuvette bölündü. İşte bu başlangıcın sonunu oluşturuyordu. Gelelim sonun başlangıcına: Diğer adlarıyla «**ÜSTÜN KUVVET, ASAL KUVVET ya da SÜPER BİRLEŞİM KUVVETİ**» denen, bu tek ana kuvvet en başta bitişik olduğuna göre, yeniden birleştirme girişimleri için yapılan tüm teorik cabalara bizler «**STANDART MODEL**» adını veriyoruz.

ŞEKİL - 23 : STANDART MODEL DİYAGRAMI

Standart model, bir önceki Büyük birleşim ile çekimi yanı dört kuvveti birden birleştirme çabalarıdır. Şekil - 22/A-B'nin bir yılın anlatımı olan diyagram, kuantum teoremini bir üst sisteme evrensel çekimi yonştan genel relativite teiremiyle birleştirmektedir. Dört temel kuvvetin tek ÜSTÜN (Asal, yüce, süper) KUVVETTE BİRLEŞTİRİLMELERİNÉ STANDART MODEL denmektedir. Standart modelin oluşması için evrenin parçacık başına düşen enerji miktarının 10^{19} GeV'den yüksek olması gerekmektedir. Bu değerde dört kuvvet ve onu temsil eden olan parçacıklarıyla madde parçacıkları birbirinden farklı TEK BiÇİM'dir. Aksi hâlde bu dört kuvvet birleşik olmazsa, her bir parçacık eşik enerji fazlasını barındıramaz ve kendiliğinden karanokta olarak, bu evrenin dışına kaçardı ve biz onu şimdide kadar hiç fark etmemiş olurduk. 10^{19} GeV'de çekim (Genel relativite) standart modeli terk eder, böylece biri çekim, diğeri Büyük Birleşim Kuvveti olmak üzere iki kuvvet ortaya çıkar. Sıcaklık düşüncə ve parçacık başına düşen enerji miktarı seviyesi 10^{15} GeV'e inince, bu kez Büyük Birleşim Kuvvetinden «Güçlü Çekirdek Kuvvet» ayrılır ve geriye «Elektro-Zayıf Kuvvet» kalır. Bu dönemde evrende üç kuvvet varolur. Çok daha sonra parçacık başına düşen enerji 100 GeV'e inince,

bu kez elektro-zayıf kuvetten, zayıf kuvvet ayrıılır ve geriye elektromagnetizma kalır. Böylece günümüzde olduğu gibi dört temel kuvvet kendi başına evreni yönetmeye başlar. Şekilde TÜMDENGELEREK (Soldan sağa ayırmak biçiminde) ya da tumevararak (Sağdan sola birleştirmek biçiminde) kuvvetlerin standardizasyonunu kavrayabiliriz.

BBT sadece Kuantum teorisini kapsamına alırken, STANDART MODEL «Çekimi» (Dolayısıyla Genel Relativite teoremini) de kapsamına almaktadır. Ne var ki, çekim diğerleri gibi çift yönlü değildir, daima ceker. (Oysa bir miknatıs hem ceker hem iter.) Çekimin hep çekmesi, kütlesiz oluşu ve diğer bozon, foton gluon gibi ortak bir spin değeri olmaması nedeniyle, hızlandırıcıarda (Çekimin öne-riilen kuantlaşmış parçası olan) Gravitonu osla elde edemeyiz. (Oysa bozon, gluon, foton kolay elde edilmektedir.) Çekim kuvvetinin olan parçası graviton diğerleriyle birleştirilememektedir. Eğer bunu yapabilseydik, STANDART MODEL'i elde etmiş olacaktık (Şekil-23).

Standart modelin limiti yanı «TEK ÜSTÜN KUVVETİN EŞİK BİRLEŞİM ENERJİSİ DÜZEYİNDE «Çekim kuvvetini» de diğerleriyle (BEK) birleştirebilirdik. Bu eşik ya da limit enerji düzeyi, parçacık başına 10^{19} GeV olduğundan doğanın bütün kuvvetleri tek kuvvet olarak birleşmek zorundadır. (Bundan daha yüksek bir enerji, o parçası KARANOKTACIK yapar.)

• Konuya bir de fizikci gözüyle bakalım: Yüksek ısı derecelerinde yanı «Kuantlaşmanın başladığı» yaratılışın 10^{-43} saniyesinde evrenin yarıçapı 10^{-33} cm. iken ve 10^{-35} saniyeye kadar süren bu mini dönerme «Planck dönemi» adını veriyoruz ki, artık yaratılış soyut iken (Süper uzay soyuttur) buandan itibaren, «Enerji paketçikleri» olarak somut dönem başlar. En başta, bütün evren bir tek parçacık (AKNOKTA=Evrenin kendisinin岐しき) tek bir kuantı idi. O Cehennemi bile kavuran sıcaklıklardaki enerjiye bu nedenle «PLANCK ENERJİSİ» adını veriyoruz. Soyut dönemden sonra, hemen izleyen «Planck dönermesi»dir.

* Planck dönemi 10^{-35} inci saniyeye kadar sürer. Tam bu limite «Genel relativite ile kuantum teoremleri» birbirinden ayrılr. Genel relativitenin ayrılması demek «Cekimin ayrılması» demektir. Cünkü genel relativitenin sadece ve sadece çekim kuvvetine ihtiyacı vardır, diğer kuvvetler olmasa bile, evren yine relativite teoremine uyar ve kuantum teoremine muhtaç olmadan işini yürütür. O sırada evren, öni genişleme ve dolayısıyla öni soğumaya uğradı.

Böylece relativite ile kuantum teoremleri birbirinden ayrılinca, çekim diğer üç kuantik kuvveti terk etti. Böylece evrende **üç kuvvet** oluştu. Artık, standart model ikiye ayrılmıştır: Çekim (Gravitation) ve Büyük Birleşim kuvveti...(*)

Büyük Birleşim Kuvveti ortaya çıkarılmaz, LEPTO-KUARK denen ve bünyesinde çok büyük kütleli bozonları da barındıran ilk parçacık türünü üretti. Böylece tek **AKNOKTA**, artık, hızla bölünmektedir. (Dolayısıyla kuantum dönemi de Planck döneminin yerini aldı.) Evrenin, (Parçacık başına düşen) enerji miktarı, soğumaya 10¹³ GeV'e azalınca, bu kez **Büyük Birleşim Kuvvetinden «Güçlü çekirdek kuvveti»** aynıldı ve evrende çekim, Güçlü kuvvet ile Elektro-zayıf kuvvet denen üç kuvvet vardır. Söhnede...

Ayrılma sırasında, Lepto-kuarklar da ayrıldılar ve isminden anlaşılaceğü üzere Kuarklar ile Leptonları bölündüp, iki tür parçacık daha evrene eklediler. Tom bu noktada (Daha sonra göreceğiz) SÜPER-SİMETRİ şurasına geçti.

(*) Büyük Birleşim Kuvvetinin bu iddialı (Fakat aslında sadece kuantum teoremini üst sistemde birleştirmek amacıyla abartılı) isimlendirmesi Grand Unified Theories =Büyük Birleştirme Teoremleri'dir. İngilizce GUTs diye simgelenir ki sonundaki küçük s harfi onun coğul olduğunu gösterir. Cünkü gereğinden fazla iç-ice kutu gibi 65 kadar teoremi kapsmaktadır. Biz ise buna Türkçe baş harflerimizi kullanırsak Büyük Birleşim Teoremleri =BBT diyeceğiz. BBK ise büyük birleşim kuvvetidir.

APPENDIX - 12

ERKEN BOZONLAR (Higgs)

S boyunları (supersimetri)

Elektro-zayıf kuvvet TEK yani elektromagnetizma ile zayıf çekirdek kuvveti birlikte Z⁰ bozonu iş başındadır. Ancak Güclü-Zayıf ve elektromagnetik kuvvetin üçü birlikte çok daha ağır süper bozonlar bulunmaktadır.

Bunlar S-bozonları dye gösterilen «Süper simetri» bozontalarıdır.

Bütün «BOZON» ailesi sadece Zayıf kuvvetin temsilcisi değildir. (Fermionların) ikinci takımı olan genel bozonlardan biri olan (Denel olarak bulduğumuz) «Kütieli arakektör bozonu» zayıf kuvvetin temsilcisi olan (W^+ , W^- , W^0) bozonlarıdır.

Fakat elektro-zayıf birleşik kuvveti tek başına, üçünden de ağır olan Z^0 bozonu temsil eder. «Elektro-güçlü-zayıf» üçlü birleşik kuvveti, süper simetri bozonları temsil eder ki her bir parçacık bir karanaktacığa yakın, ağırlıktır, yani bozonların her birinin kütlesi Ağrı dağı kadarıdır. «Süper simetri» alanının «Erken bozonları» (Bu alanın bulucusunun ismiyle) HIGGS bozonu adını almaktadır.

Higgs bozonları, evrenin içine işleyerek, şimdiki parçacıkları oluşturdu. Bütün bozonlar da fermionlar gibi spinleriyle Pauli ilkesine uyarlar. Bu uyum gösteriyor ki değişim-tokuşu üstlenen «Bozonlar» yanı foton, bozon, gluon ve olası bir graviton neredeyse sonsuz bir kaynak gibi çok büyük kuvvetler doğurabilmektedirler. (Üstün enerji sonuşturulduğu). Ne var ki, kütleleri ne kadar büyükse o kadar dar bir alanda sıkışmaktadır. Örneğin kütesiz olan foton ve çekim dalgaları engin uzaklara açılırken, örneğin 93 proton külesi ağırlığını tek başına taşıyan bir Z^0 bozunu ya da gluonu, uzun menzilli meşafelerde değişim-tokuş etmek çok zordur.

10^{15} K orası
10 Gev ile 100 Gev

LEPTOKUARKLAR

Daha önceki değerlimelerde ve Big Bang konusunda sunduğumuz LEPTOKUARKLAR ve COK BÜYÜK KÜTLELİ BOZONLAR, doğanın üç temel kuvvetini birleştirmektediler. Yaratılışın 10^{-40} ile 10^{-10} saniyeleri arasında yer alan «Kuark» döneminde, LEPTOKUARKLAR AYRİŞTILAR

Ortaya super simetri kuarkları (Şıhab denen rezonanslar bunlardır) ile «Süper simetri leptonları» (Çok ağır elektronlar ve bunların süper nötrinoları) ve süper simetri bozonları, Higgs olanı bozonları olmak üzere üç parçacık türü de ayrıntı.

Erken yaratılışın bu «Kuark dönemi» ardından onları da ufolayan Hadron (Denen sert mezon etkileşimi) dönemi başlamıştır. Güclü kuvvet (Kuark), zayıf kuvvet (Bozon) ve elektromagnetik kuvvet (Foton) üclüsünden oluşan LEPTOKUARKLAR, doğanın üç temel kuvvetini tek başına temsil ediyordu.

Leptokuark dönemi evrenin sıcaklığı 10^{15} santigrat derece olup, doğanın temel kuvvetlerinden sadece «Cekim» ayrılmış, kalan iki yanlı kuvvetler ise TEK BİR KUVVET durumundadır. Bu parçacığın BİR TEK tanesinin kütlesi ise 10^{15} (Bir kentriyon proton ağırlığındadır, etki alanı ise yaklaşık 10^{-35} cm'dir. (Literatürde, bu parçacığa bazıları X adını vermişlerdir. Onlara göre X parçacığı 10^{12} yani bir katrilyon proton ağırlığında olup, bundan K-mezonlarının bakişimsizliği gibi madde-antimadde eşitsizliği oluşmuştur. Madde evrende +1 baryon ile fazla ya da baskın sayılmıştır.)

LEPTOKUARKLAR, böylece sür-git urenler rişonlar yerine, doğanın dört temel kuvvetini birleştiren doğrudan sonsuzu sınırlar. Rişonları reddetmek üzere önerdiğimiz leptokuarkları, kısaca hem elektronun bileşeni hem proton-nötronun ve nötrinonun bileşeni tek bir parçacık gibi düşünerek bulduk. Oysa rişonlar, kuarkların altında olup, kendi altlarında da sonsuz sayıda alt yapı içermektedir.

ANTIMADDE VE SİMETRİLER

Evrenin erken dönemlerinde madde-antimadde birlekşik olarak bir arada vardır. «Çift-cift» sırrından olarak daha sonra ayrıldılar. Çift-cift sırrının Kur'an'daki misâlinin bilimdeki karşılığı «SİMETRİ»dir.

«Simetri ilkesi» evrenseldir. Matematikte, somut çiftler (Cebirin pozitif ve negatif sayıları), soyut çiftler (Reel ve imajiner sayılar) ile «Çiftin çifti» kurulmaktadır. Fizikte ise C (Simetri), P (Parite, paralellik) ve T (Zamanın simetrisi) bulunmaktadır.(*)

Simetritler bazen tek tek bazen ikili bazen üçlü bilesimler hâlinde bir sistemi kendilerine uydururlar. Örneğin «Zayıf çekirdek kuvveti» CPT birleşik simetrisine uyar, fakat C, P, T'ye ayrı ayrı uymaz. Çekim ise CPT birleşik simetrisine değil CPTS özel simetrisine uyar. (Gizli değişkenler.)

C simetrisine göre madde ile antimadde arasında hiçbir fark yoktur. Örneğin ikisinin de zamanı ileri akar. (P simetrisine göre madde zamanda ileri; antimadde zamanda geri gider.)

Öte yandan, Cronin-Fitch ikilisinin «Zayıf çekirdek kuvvetinin» ne C, ne P, ne de birleşik CP ilkesine uymadığını «ASİMETRİK=BAKIŞIMSIZ» bozduğunu gösterdi. K mezonları CP'nin birleşince P gibi hareket etmediğini ve bilinen simetrlere uymadığını göstermektedir.

(*) Bu simetritlerle ilgili ön bilgilerimiz, «Arz'dan Arş'a Mi'râc» bandının üçüncü cildinin sayfa 146 (Kesim : 107) kapsamında sunulmuştur. Asıl olarak ikinci cildimizde ve Mi'râc-IV. ciltte «Zamanın anatomisi» bölümünde sunulacaktır.

Ayrıca proton bozunmosunda da aynı durum ortaya çıkmaktır. Asimetrinin nedenini Mi'rac-İlt ileri bilgiler-59'da açıklamıştım. Ayrıca dördüncü simetri ve gizli değişkenlerde de simetrik olmayan durumların bir üst sisteme simetriyi oluşturduklarını anlatan **hyper simetriyi** izleyen ciltlerde de sunacağım.)

Cronin ve Fitch'in «K mezonlarının asimetrik bozunması» ispatına dayandırılan ikinci görüş (izotropiden sapmaları binde-bir olduğundan) maddenin, antimoddeden fazla yani «ASİMETRİK» olarak daha çok olduğundan yana olup, (ikisinin birleşik olduğu) bir tek parçacığın yüksek sıcaklıklardan sonra evrenin soğumasıyla, eşit (Simetrik iki alt-parçacığa) bölüneceği yerde, asimetrik bir bozunmayla milyar tane antimaddeye karşılık; milyar+1 tane madde (Kuark ve leptonlar) daha fazlasıyla «Artık» olarak türemiştir. Eşlenikler birbirini yok etmiş, yani milyarlar birbirini götürmüştür, geriye (+1) fazla olarak madde kalmıştır, evren bundan türemiştir. Dolayısıyla bu görüşe göre evrenin hiçbir yerinde antimadde «Kararlı» olarak bulunmamalıdır. Yine bu görüşün amacına uygun olarak Alpher, Bethe ve Gamow'un hazırladığı ilk «Big Bang» teoremine yer almayan «Antimadde» SİMETRİK MODELDE Alfvén-Klein'in antimadde teoremiyle birleştirilmiştir. SİMETRİK BIG BANG teoremine göre akış şöyledir :

İnteraksiyon yani zayıf ve güçlü çekirdek kuvvetlerini birleştirmek için, evrenin onbinde-birinci saniyelerinde ve sıcaklık 10^{28} ısı derecesiyken (Daha adı konulduğu için) bir X parçacığı oluştu ki, bunun kütlesi 10^{15} proton ağırlığındadır. Isı biraz düşunce, bu parçacık (Tipki K⁰ mezonları gibi) biri X₁, diğeri X₂ olan iki alt-parçacığa bölündü. Bunlardan biri diğerinden daha fazla (Bire karşı otlu) protona ufablandı. Sonrası mólüm...

P simetrisine göre ise madde-antimadde arasında bir boşluk, asimetri yoktur. Tamamen simetiktir, eşit miktarla yaratılmışlardır ve eşit enerji formülüyle gösterilebilirler :

$$M(\text{Kütle}) = \frac{E(\text{Pozitif enerji})}{C^2} \text{ gibi}$$

$$M(\text{Antikütle}) = \frac{E(\text{Negatif enerji})}{C^2} \text{ olmaktadır. Bu yüzden ikisi birbirini yok etmektedirler.}$$

- CP birleşik simetrisinde «Negatif enerji» zorunludur. Çünkü C simetrisi gereği madde ile antimaddenin kütleleri özdeş (Ağırlık birim olarak tipatıp) aynıdır. Fakat elektrik yükleri, spinleri ve üçüncü bileşenleri «P» simetrisine uymaktadırlar. CP ortak simetrisine uyması için zorunlu olarak «Negatif enerji» önermesi gerekmektedir.

Buna göre «Madde ile antimadde EŞİT miktarda» yaratılmışlar, evrenin oyn ayrı bölgelerine çekilmişlerdir. Örneğin bizim bölgemiz maddenin egemen olduğu bir uzay kesimidir. Buna göre :

1. «Galaksilerin çekirdeğinin antimoddeden; galaksi çevrelerinin maddenin yapıldığı görüşü» günümüzde terk edilmiştir. Çünkü madde ve antimaddenin birbirine değişen o sınır bölgede şiddetli yokolma (Annihilation) işlemi gerekmektedir ki, böyle bir kıyamet asla kaydedilmemiştir.

2. Madde ve antimadde bulutları rasgele istatistiksel dağıtım hesaplarına göre (Anaforlar döneminde bölüm-porcuk) galaktik adalara çekilmişlerdir. Bunlar baştan evren dar iken, birbirlerine deyiyorlardı. Fakat, deyme bölgelerindeki yokolma basıncı, her iki adayı da birbirinden itiyordu. Böylece madde ve antimadde adaları birbirlerinden doğal bir foton rüzgarıyla ayrılmışlardır. (Birleşme ve yokolma dönemleri olarak Big Bang teoremine sonradan alınan konular gereği.)

3. Madde ile antimadde, birbirlerinden zıt yükleri nedeniyle en baştan birbirlerini iterek uzaklaştılar. Biri diğerinden 180 derece uzağa gitti. Biz madde kesiminde yaşıyoruz. Antimadde kesimi bize çok uzaktır, evrenin oteki bucakındadır.

Bu görüşlerden onluyoruz ki, madde ile antimadde «Genişleyen evren ile birlikte» birbirlerinden ayrılmış ve günümüzde etkileşmez olmuşlardır. CP simetrislerinde du-

rum böyle: Madde ile antimadde birbirinden ayrılmıştır. Eğer bir gün nötrino astronomisini bulursak, hangi galaksinin madddenin hangisinin antimaddeden kurulmuş olduğunu anlayacağız. Çünkü antigalaksiler, nötrino; galaksiler ise antinötrino yayarlar. CT simetrisinde de durum aynıdır.

4. PT simetrisini kullandığımızda bir FARK daha ortaya çıkarıyor: **Madde, zamanda ileri; antimadde ise zamanda geri gitmektedir, nedensellikle etişmektedir.** Örneğin evren, en başta henüz madde ile antimaddenin birbiriyle etkileşmeyeceği cehennemi sıcaklarda iken zaman bildiğimiz yönde akıyordu. Fakat madde ile antimaddenin eşik limiteinde birinin zamanı düz (Yarına) diğerinin ters (Düne) akmaya başladı:

a. Böylece «Antimadde» zamanda geriye giderek yaratıldığı ana ulaştı ve ardına gecerek yok oldu ve temelli evrenden silindi. (Bu correlation ve polarizasyona aykırıdır. Fakat T simetrisine uygundur.)

b. Madde ile antimaddenin simetri ilkesine ters olarak zamanda ileri ve geri ayrılımları sonucu, biri real diğerimajiner zamanda ve birbirleriyle etkileşmeden ayrıldılar. Madde o günden günümüze kadar 16-20 milyar yıl bildiğimiz gibi «Bu evrene» fakat ötekisi zamanda geriye doğru «16-20 milyar yıl geriye» gitti. Böylece ikisi arasında giren 32-40 milyar yıl nedeniyle etkileşmemeli oldu. (Tipki bizden birinin gidip de dedesinin zamanında onu öldürmemeyi gibi.)

Fakat «Arada bir» kozmik ışınlarda, akseleratörlerde ortaya çıkan antimadde parçacıkları ise «Zaman yolcusu tanecikleri» sayılmalıdır. Negatif Delta Hilbert uzayını bildiğimiz beş boyutlu uzaya uyguladığımızda bu matematik olarak mümkündür. (*)

(*) Beş boyutlu uzay-zaman (Dördü bildiğimiz, biri de fazladan bir mekan boyutu Prof. Dr. Edip BÜYÜKKOCA'nın «HELİS» teoremine uygulandığında «Holo» kalkar yerine cember kalır) gösteriyor ki madde ile antimadde birbirinden sonsuza kadar zıt gitmemektedir.

APENDIX - 15

SÜPER SIMETRİLER

Öğretimiz içinde sık sık geçen «SÜPER SIMETRİ», konusuna artık değinebiliriz: Madde-antimadde ikilisi nosil ki «Simetri» ise, bunun üstünde «Süpər simetrlər» vardır. Simetrlər ikili (CP, CT, PT) olduğunda (Örneğin Madde-Antimadde) simetrisini vermektedir.

CPT, ortak simetrisine uyandır ise «SÜPER SIMETRİ» ilkesindendir. Cünkü «BİRLEŞİK ALANLAR» demek, simetrləri de birleştirmek demektir. Yəni kuvvetler birleştikcə «Simetrlər» de birleşir. Örneğin elektromagnetizma C ve P simetrlərinin ikisine de uyar. Fakat elektrozayıf kuvvet CPT ortak-birleşik simetrlərinə uyar, tek tek simetrlərə uyamazlar.

Simetri ilkeieri olmasaydı, denklemlerdeki anomaliler gideremeydik. Simetrlər kuantum düzeyindeki simetrlər olup, bunların birleştirilmesiyle «TÜMEVARMAK» üzərə SÜPER SIMETRİ oluştururuz. Dört kuvveti birleştirir. (Ki bu tek kuvvə TEK ÜSTÜN KUVVƏT diyoruz) Standart modelin «Birleşim enerjisi» limitinde çekim de 10^{19} GeV düzeyinde tek bir kuvvette birleştirilmiş olur.

SÜPER SIMETRİ'nin anlamı evrenin tüm içeriğinin ÇİFT ÇİFT ayrılmasıdır.

Kuantum teoremi bize, tek bir enerjiden yaratıldığımızı, fakat bu enerjinin az sonra «Kİ TAKIM» olduğunu söyler.

Cünkü evrenin kapsımı, içeriği bu «Kİ takım» toplam tutarlıdır. Bu iki takım örneğin 10^{-35} gibi erken saniyelerde birleşikti. (Adı üzerinde birleşik alanlar, her şeyi birleştirmekle yükümlüdür.) Yaratılışın erken dilimlerinde «Standart model» gereği her şey tektil ve henüz simetri oluşmamıştır.

Ancak limit soğumayla birlikte bu tek enerji ikiye ayrılarak «SÜPER SİMETRİ» dediğimiz iki takım enerjisi ayrıdır. (Bunlar ayrılmadan önce birbirlerine dönüştürüldü.)

Söz konusu 2 takımın özellikleri şunlardır:

1. FERMİONLAR: «Maddeyi» oluşturan tanecik takımını, yerleşik dalga yani madde dalgasıdır. İlk onlarda adı LEPTO-KUARK olan bir parçacıkta, yine giderek soğumayla leptonlar (Elektron-pozitron, nötrino-antinötrino, muon, tauon vb.) ve kuarklar türer. Kuarklar önce «Yapışkan top» biçimindeyken, daha sonra üclülerle birlikte taneciklerini (Özellikle kararlı proton ve nötron) oluşturdu. Böylece atomlar, onlardan moleküller ve doyayıyla «MADDE» turedi. Fermionlar'dan kasıt MADDİ TANECİKLERDIR. Bu oluşunun en başında ise süper-kuarklar ve super-leptonlar, yani süper simetri parçacıkları yer almaktadır. Fermionların spin denen dönüleri kesirlidir, tamsayı değildir.

2. BOZONLAR: Fermionların tersine, «Kuvvet alanlarını» oluşturmak üzere ana enerjiden kopan bu takım, maddeleşmediği için «ALAN PARÇACIGI» olarak kalmıştır. Bunlar isimazlar, (Sezgiyle kendilerini hissettiren ama görünmeyen) «Zimni» kuvvet taşıyan parçacıklardır. (Parçacık dememizin nedeni, kuantum teoreminin evrendeki istisnısız her şeyi bir tanecik parçacık görmek zorunda olmasıdır.) İlk yaratılan bozonlar çok ağırdır, bunlar daha sonra Higgs alanı bozona ve daha sonra 4 kuvveti taşıyan taneciklere dönüştüler. (Gluon, foton, Z-bozunu ile graviton dörtlüsü ki, spinleri tamsayıdır, kesir içermez.)

Standart model ve Büyük Birleşim Teoremleri o kadar çoktur ki, daha birçok «Üst düzeyde» SÜPER SİMETRİLER öngörülümustür. Yani fermion ve bozonların da üstünde (ya da arasında kalmış) türlü evren tutarlıklarları olmalıdır! ÜST-SÜPER SİMETRİYE GÖRE: Büyük potlama sadece fermion ve bozon içermiyordu. Bu ikisi aslında daha süper bir ikilinin ikinci ya da ARA takımıdır. Yani en baştaki enerji tutarlarından iki takım türler: Bunlardan birincisi bozon-fermionları içeren birinci takım diğeri de ciltlerimiz boyunca yer verdiğimiz «GÖLGE EVREN»dur.

KESİM - 19

EVRENİN EVRİM EVRELERİ

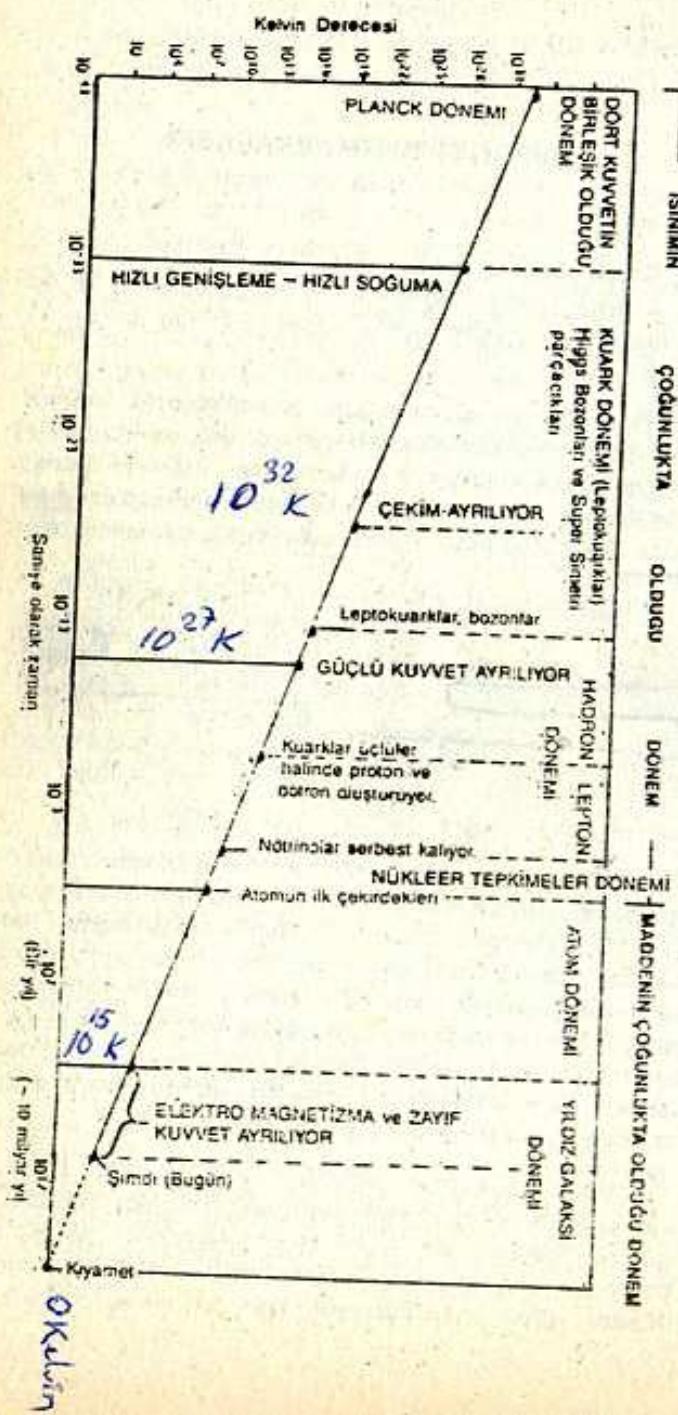
Gölge evren ışımayan zimni 9 kadar tür içermektedir. Çünkü $E=mc^2$ sadece kesin olarak fermion ve bozonları ayıır, ortada «ARA» hiçbir olasılığa imkân tanımaz.

Oysa bu formüle eşdeğer (ve maddenin doğumu olan $E=mc^2$ tersine maddenin ölümü olan Planck) $E=hf$ formülü birleştirildiğinde elde edilen $mc^2=hf$ gereği, $E=Enerjinin ARA BIR FAZI$ daha bulunmalıdır: Yani madde ve enerji karışımı bir «Plazma» söz konusu olmaktadır.

Bunlar o kadar hafiftir ki fark edilmesi mümkün değildir. (Fotinolar, gravitinolar, sadece magnetik olan akşyonlar, diziler vb.) Böylece çok çok hafif ve (Madde-enerji plazmasından) ibaret, bu çok karanlık, soğuk, kütlesi çok küçük parçacıklar, sadece çekime katılarak, doğanın diğer 3 kuvetiyle etkileşmeksizce çekimsel mercek etkisiyle uzayı gerip-büzerek, birbirlerini iterek, kümelenip, bir merkeze küresel olarak çöktüler.

Radyasyonları olmadığından çökme enerjisini dışa yaramadılar, sadece çekim dalgaları bıraktılar (ve radyasyon tasarruflarında hapsoldu). Bunlar galaksilerin tam küresel hälesini oluşturdu. Böylece yaratılan her şeyin bir küresel gölgesi kaldı. Bu primitif (ilkel) plazmanın ışımı olmadığından kendisine gölge madde diyoruz. Galaksiler ise bu gölge madde küresinin (Aylasının) içinde yer aldılar. Galaksilerin dağılımı ise bunların oluşturduğu ŞABLON boşluğununa göredir (SÜPER DİZİLER).

Bütün bunlardan önce yaratılmış yeniden başına, kuarklar ve süper simetri kuarkları, leptonlar (Elektron, nötrino bileşimi) ile süper simetri leptonları ve Higgs bozonları oluşumu dönemine dönelim. İşte bu kuark dönemi «Glue ball=Yapışkan top» plazması içinde yer

ŞEKLİ-24: EVRENİN EVRİM EVRELERİ

Cizenekte, zaman ve ısı eksenlerine göre bellibasi oluşturular ve dönemlerin isimleri yer almaktadır. Big Bang teoreminde, TOE (Theory of everything=Her şeyin teorisidir) ışığında son durumu şekildeki gibidir. Buna göre (Sol baştaki zamanın çıkış ucundan itibaren) «SÜPER ASAL KUVVET» işbaşına geçmiş, sonra «Dört temel kuvvet», süper asal kuvvetten ayrılmışlardır. Ayılma, başlangıçtaki ısı 10^{19} GeV düzeyine doğru düşünce ortaya çıkar. Bundan önce evrenin en yüksek ısısı olan «Planck enerjisi» nedeniyle kuvvetler ayıramazlar. Planck enerjisi, 10^{19} GeV'den fazla enerjisi olan bir ayrık kuvvet parçasının kütlesini sonsuza doğru yoğunlaştırıp, sıkıştıracağından, parçacık, bir karadelik hâline gelerek evrenden kopar. Bu nedenle dört kuvvetin birleşik olduğunu 10^{19} GeV limite kadar güvenle biliyoruz. Bu eşik limite «Once» çekim kuvveti diğer birleşik tek kuvetten ayrılmış ve iki kuvvet ortaya çıkmıştır. Diğer birleşik üç kuvvet ise 10^{15} GeV'e kadar evrenin ısısı düşene dek birliktedirler. GUT (Grand Unified Theories=Büyük birleştirme teoremleri) İşte bu üç kuvvetin birleşik olduğu bu dönem gereği öngörmüşlerdir. 10^{15} GeV'de Planck enerjisi yerine «Büyük birleşim enerjisi» işbaşına geçer. Büyük birleşim enerjisi fotonu, bozonu, gluonu «TEK parçacık» kılار. Dolayısıyla elektronlar, nötrinolar ve kuarklar da «Tek parçacık» olurlar. Elektron ve kuarkların gerek spinleri ($1/2$), gerek yükleri uyarınca asilda temelde hiçbir farkları yoktur. Dolayısıyla 10^{15} GeV düzeyinde kuarklar pozitrona ve nötrinoya (Antikuarklar da elektrona) dönüşebilmektedirler. Tersinir (Gerileye doğru) süreçlerde ise kuarkların elektronlara; pozitronların da bir kuark-antikuark çiftine dönüşmeleri beklenmektedir. GUT (Büyük birleşim) teorilerine göre proton da kararlı olmayıp, mutlaka bozunmalıdır. Evrenin tek kararlı ve en uzun ömürlü parçası olan protonun (İçindeki üç kuark) kendiliğinden nötrino ve pozitronlara dönüşmesi için ancak 10^{30} yıllık yan-ömrünün sonu gelmesi gereklidir. Bir proton (İçindeki üç kuark) kendiliğinden bir pozitron ve nötrinoya dönüşerek, bir tek ASAL kuvvetten türediklerini göstermiş olacaktır. Evrende hiçbir şey sonlu bir uzayda sonsuz kalamaz ve onu TÜNELİ imha eder.

olan gluon ve kuarklar ile bunun dışında kalan çekim ve elektro-zayıf kuvvet bozonlarından oluşan bir evren plazması bileşimiymiidi. (10^{-12} saniye olan dönemde) evrenin yarıçapı tam bir santimetredir ve yeniden ani ışı düşmesi sonucu kuark döneminin sonu gelir. Çünkü, kuarklar üçlenerek proton, nötron ve çok büyük kütleli diğer hyperon (Baryon, ağır çekirdekler) türlerine dönüşerek, kararlı olurken iki kuarklar da mezonları oluşturdu.

Böylece Hadron (Mezonların ortaya çıktıgı, sert etkileşim) dönemi başlıdı. Madde antimadde yok olmaları ve büyük kütleli kararsız baryonların elemine olmalarıyla kararlı nötron, proton, elektron, muon, pozitron ve fotonlar kaldılar. Bu dönemde de Lepton dönemi denmektedir.

→ **Dolayısıyla elektro-zayıf kuvvet de ikiye ayrılarak** (Bozon-foton ikilisi gibi) elektron-nötrino ikililerini oluşturmuşlardır. Nötrinolar tepkimeleme karışmadıklarından, sessizce evrene açıldılar. Pozitron-elektron yok olmaları da sonlandı. Geriye sadece fotonlar ve bizim kesimimizde elektronlar arttı. Uzay iyice genişlediğinden, fotonlar da etkileşimde pasif kaldılar ve böylece «Nükleer tepkime dönemi» başlamış oldu. Bu dönemde protonlar (Hidrojen - çekirdeği) deuterium çekirdeği, nötronlar, fotonlar belirgindir.

Atom → Daha sonra ışınımı oranla maddenin çoğunlukla olduğu atom dönemi ile elektronlar-proton ve nötronlar bir araya gelip serbest atomları oluşturdu. Galaksiler ortaya çıkarak, «Galaktik dönem» ya da «Yıldız dönemi» başlamış oldu (Şekil - 24).

İngilizcesi GUTs, Türkçesi BBT yani «Büyük birleştirme teoremleri»nin boş harfleriyle gösterilen kapsamında sadece üç kuvvet vardır: Zayıf kuvvet, güçlü kuvvet ve elektromagnetizma. Bu demektir ki, bu kuvvetleri kapsamına olan kuantum (Tanecik, zerreccik) teoremi, atomaltı ölçeklerdeki kudretli kuvvetleri (Alan parçacığı olarak) kuantlaşımaktadır. BBT sembolü, kısaca kuantum teoremiyle ilgili olup, sadece üç kuvveti içermektedir. Ya çekim?..

KESİM - 20

CEKİMİN ÇEKTİRDİKLERİ

Cekim denen dördüncü kuvveti, (Okurlarımız dikkat ettilerse, altı cilt boyunca) «Relativite teoremi» içinde yanı «Dev evrensel boyutlarda» ele olarak, «Evrenin dört boyutlu bir uzay-zaman birleşimi olduğunu, fakat bu birleşimin, kendi çekiminden dolayı kendini ekip, bükerek bir geometrik çekim yasası oluşturduğunu» hep vurgulamıştık.

Relativite teoremi ile kuantum teoremi bilim düzeyinde birleşmiş degillerdir: Genel relativite teoremi, kuantum teoremi olmadan da (Sadece çekim kuvvetiyle, diğerlerinden bağımsız olarak) evrende işleyebilmektedir.

Kısaca kuantum teoreminde 3 temel kuvvet (BBT) ve relativite teoreminde tek temel kuvvet (Cekim) yer almaktadır, iyi ama bunları neden birleştirememiştir?

Çünkü, kuantum teoreminin ilgilendiği mini-mini atomik ve atomaltı ölçeklerde fırına yaratıcı üç BBT kuvvetidir. Cekim ise bu minicik ölçeklerde hemen hemen hiç yoktur. Cekimin etkisi zerreler düzeyinde adetä sıfır yakın değerler verdiğinden, kuantum teorisyenleri çekimi, daima kolaylıkla ihmäl etmişler ve ihtiyac duyamışlardır. Örneğin, cekimin, «Gluonun yaptığı işe denk» hissedilmesi için, kendi kuvvetini 10^{42} (10 sayısının yanına 42 sıfır koyup okumaya çalışın) kere katlaması gerekmektedir. Bu şunu gösterir: Cekim, atomaltı ölçeklerde son derece zayıf, (Fakat gluon ise tam bir dehsetli parçacıktr) olduğundan kuantum fizигinde kolaylıkla ihmäl edilebilmektedir.

Öte yandan, bir doğa kuvveti, ne kadar güclüyse, o kadar «Dar, sınırlı, minik» bir alanda lokalize olarak kalmakta, bu olanın dışına çıkamamaktadır. En gücü kuvveti temsil eden gluonlar bunun için proton dışına çıkamamaktadır. (Ondan bin kez zayıf olan elektromag-

netizme atomun boyutunda hapis kalmaktadır.) Söz sırası çekime geldiğinde, böylesine zayıf bir kuvvetin, bu kadar minik boyutlarda değil dev boyutlarda etkili olduğu da ortaya çıkacaktır. Gluonun etkidiği güçlü kuvvet alanı (1) birim cephə ise, çekimin ulaşacağı alan bunun 10^{42} katıdır.

— Bir başka çekim garabeti ise, çekim kuvvetine dört değil iki matematik işlem yapabilmemizdir. Çekim dışında kalan bütün kuvvetler «**İKİ YANLI, İKİ YÖNLÜ**»dur. (Örneğin elektromagnetizmayı taşıyan iki foton birbiriley toplanabilir, eğer karşı karşıya gelen dalgalar iseler, o zaman da çıkarılır ve duran dalga olur. Bu demektir ki, birincide $1+1=2$ ve ikincide $1-1=0$ gibi işlem yapabiliyor, bunları çarpabiliyor ve bölebiliyoruz.)

Ne var ki, çekim «iki yönlü» değil; **TEK YÖNLÜDÜR** yanı **daima çeker**. (Eğer ayrıca itseydi toplama ve çıkarma ile çarpma ve bölme yapabilir, çekmeyi durdurabilir, elmayı oğactan yere düşerken havada, ortada bırakabilirdik, ya da tersine çekmeyi iki katlı şiddetlendiribilirdik.) Fakat daima çeken bir çekimde çıkarma ve bölme işlemi yapılamaz. Çünkü çekim için tek bir işlem vardır: **Sürekli toplamak** (Dolayısıyla çarpma işlemi). Diğer üç temel parçacık, çekimci olduğunda «Toplanır», itimci olduğunda ise (Çıkarılır) sıfırlanır. Fakat çekim kuvveti hep, üst-üste toplanmaktadır, çünkü hiç itmez, **daima çeker** ve sonunda evreni bile çöktürüp götürür.

Yani çekimde çeken cisimler, birbirlerinin etkilerini iki katına çıkarırlar, fakat hiç eksiltemezler. Oysa elektromagnetizmada ya dalgalar toplanır ya da aynı şiddette ve karşılıklı gelen iki fotonun birbirinin etkisini yok ederek sönsütürmesi gibi sıfırlanır. Çekim dalgalarında bu sönsümeye yoktur, çünkü asla karşı karşıya gelemez, hep birbirlerine eklenirler. Bu şunu anlatır: Çekim, ne kadar zayıf olursa olsun, **HEP ÜST ÜSTE TOPLANIR** ve bunun tersine eksiltilemez!

Atomik parçacıklarda çok çok zayıf olan bu «ihməttigimiz» kuvvet, parçacıkların yılmasına birbirine eklenerek inanılmaz rakamlara ulaşır. Hep üst üste eklenerek çekmesini büyütür ve cekikçe daha da kitle toplar ve bu da çekmesini katlayarak büyütür. (Sanki bir sur-git gibidir. Çekim asla indirgenemez. **Kiyamet haktır.**)

Güneşimizi ele alalım: Onun kütlesi toplamına denk sayısız parçacıklardan oluşmuştur. Cisimler kütleseri oranında çekim sabitini belirterler. Dünya'da bir metre, Ay'da 6 metre ve Güneş'te birkac santim yukarı sıçrayabilirsiniz. Güneşimizdeki parçacıkların toplamı aynı zamanda onların çekiminin toplamı olduğundan, bu çekim, dünyamızın da içinde bulunduğu 9 gezegeni (ve hattâ 18 milyer km. ötedeki olası üç gezegeni bile) yörungesinde döndürmeye yetecek kadar güçlüdür.

Fakat Güneş'in kendi çevresinde büzdüğü uzay-zaman eşit olan bir çekim, aynı zamanda Güneş'in başının beləsidir. Çünkü, çekim Güneş'i yaratıldığı günden beri merkezine bastırmaya, büzmeye (Hünnes) çalışır.

Ama diğer 3 kuvvet bunu engeller (Künnes). Günü gelince bu üç tutunum kuvvetleri dev cöküşe karşı direnemez. Çekim, Güneşimizi cüce yıldız hâline çevirecek biçimde büzecektir. (Güneşimizin çekmesini elektromagnetik kuvvet durdurur ve onu beyaz cüce yapar.)

Fakat Güneş'in iki kat kütlesi olan bir yıldızın «Cekimi» elektromagnetik kuvveti de yener ve böylece KU-ARK yıldız (Öteki adıyla nötron yıldız ya da pulsar, atarca yıldız) oluşur. «Cekimi» bu hâliyle kuarkların-gluonların basıncı son căre olarak durdurmaktadır. Çünkü artık direnen son kuvvet güçlü nükleer kuvvettir.

Eğer, bu güneşin kütlesi üç misli büyükse, o zaman, en güçlü kuvvetin temsilcisi gluonlar (QCD denen renk dinamigi iflasıyla) yenilir ve yıldıza sadece «CEKİM» kuvveti tek başına hâkim olunca, çeken yıldız «Karadelik» (Siyahboşluk) hâline gelir. Keşki, bu kadarla kalsayıdı...

Şimdi perspektifi büyütelim: Evrende ne kadar taneçik varsa o kadar çekimsel üst üste eklenme vardır. Bu yüzden çekim **EVRENSEL**dir. Bu yüzden çekimin erişim mesesi evrenin **TÜMÜ YARIÇAPINDADIR**. Hâl böyle olunca da, çekim kuvveti-karadeliklerdeki otoritesini tüm evrene uygulayarak, bütün evreni **BİR TEK KARADELIK** (Yani en baştaki beyaz noktacığın tam tersi, karanoktacık) olarak cökertecektir ki buna **KIYAMET** diyoruz. Kisaca çekim, küçük dev adam ya da «Atom Karınca»dır. Çekimden çok cekiceğimiz var: Evren capında yarınımızın kaderi olan kiyamet darbecisidir.

NORMAL, ANORMAL, PARANORMAL, TRANSNORMAL (ANOMALİLER)

Ama kuantum teoreminin ilgi alanı olan minicik mafelerde əciz, hiç hissedilmeyen bir etkidir. Çekim, ancak iki atomun birbirine çok yanaşması həlində bir parça etkili olur ve iki atomu daha da yaxlaştırır. Yaklaşma elektromagnetik kuvvet mesafesine ulaşınca, iki atomun dış yörüngelerindeki elektron hemen ortaklaşır ve molekul denen evlilik oluşur.

Çekim, birbirine uzak duran iki atomu etkili değildir. Cünkü çekimin çekme gücü, uzaklığın karesiyle ters orantılı olarak iyice zayıflar. (Mesafe iki katına çıkarırsa, çekim değeri dörtte-birine düşer.)

Bütün bunlardan anlıyoruz ki, **kuantum fiziginin minik uzayıcılardında çekimin bir rolü yoktur**. Bu nedenle çekim kuantlaştırılarak, diğer üç kuvvet gibi «Kuantum» teoremine alınamamıştır. Çekim bir parçacığı kütlesi ve parçacığın enerjisiyle orantılı olarak etkiler.

Cekim kuvvetini, öteki GUTs kuvvetleriyle birleştirmemizin nedeni, diğerlerinin kuantum teorisine uyarlı, tanecik mekanığına bağlı olmasıdır. Ama çekim kuvveti **asla kütle ve tanecik içermemektedir** ve bu durumyla «Genel Relativite teoremine çok uygundur», kuantum teoremine asla!.. O zaman, «İhməl» olayına devam edilebilirdi. Nereye kadar?..

Cekimin ihməlinin bərcək nədeni vardı: Öncelikle teorisyenler BBT'ye yönəlmıştı. QCD denen «Kuark renk dinomluğu» kuantum teoremini zor-bələ kurmuştu. (Üstəlik Hızır Tezkiresi'nin «Yeni ipuçları» yoktu.) Böylece 1972 yılına kadar «Standart model» adına hicbir şey yapılmaksızın durgun bir dönem yaşandı.

1972'de «Süper simetrinin» çekimi de kapsamına alması sonucunda, artık «Çekim» birleşmesi için zorunlu, olaraq çare aranmaya başlandı. İlk güzel odım, evrenin

mikro (Kuantum) dünyasında da makro (Genel relativite) dünyasında da geçerli olan **BELİRSİZLİK** ilkesinin «**ORTAK BİR NOKTA**» olduğunu bilinci idi. (*)

Belirsizlik ilkesi, maddi evrenin her yerinde, hızı ışık hızı (Luxon) ya da bundan düşük (Tardyon) her zerre ve kürrede vardır. Dolayısıyla hem kuantum teoreminde hem de relativite teoreminde **ORTAK** bir özelliktir. Bu nedenle «**Standart model**» denen birleşik alanlar teoremlerinde başarılı olmak için mutlaka belirsizlik ilkesi kul-anılmalıdır.

Evrenin bu belirsizlik denen yopısol özelliği, «**Madde üzerinde** ALLAH'ın gizlediği kontroldür. Bunun için ALLAH'tan başka kimse geleceği önceden kestiremiyor, bilmiyor.- Çünkü ışıkton yavaş (**Madde ve insan**) ya da ışık hızında (**Enerji ve cinler**) seyreden tardyon-lukson takımı için belirsizlik, kesinsizlik ilkesi zorunluluktur. Fakat ışığı hız olarak aşan takyonlar için kesinsizlik ilkesi, kuantum teoremi, genel relativite çekim teoremi,

(*) Simetri, süper simetri, simetrik kozmogoni ve belirsizlik ilkelere gecmiş seri kitaplarımızda ve izleyen cilt içerisinde dördüncü albümde deñhilecektir. Belirsizlik ilkesi bütün maddi evren copında, ışık hızında ya da bundan yavaş hareketler için dev bir kuradır. Zerreler evreninde kütlesizler daha çok dalgacık özelliği, kütlesiler ise parçacık özelliğini taşımakla birlikte, az bir ihtimalle de olsa, parçacık tabiatı arada bir dalgacık özelliğine ya da tersine bir istisnaya kacar. Foton ve çekim dalgaları kütlesizdir, fakat bozon ve gluonlar kütlesi idir. Kuvvet taşıyıcılarının her parçacık (tanecik) hem de dalgacık (Vibrosyon) olarak ikili doğalları vardır. Foton-graviton kütlesiz olduklarından % 90-99 oranında dalgacıklarıdır. Ama kütlegi olan al-i-bozon ile fermion takımı olan madde % 90-99 oranında taneciktir, kalani dalgacık, ya da madde dalgası özelliği gösterir. Dolayısıyla fermionlar, seyrek de olsa bazen dalgacık olurlar ki, bunu belirsizlik ilkesi hayatı en az birkaç kere insanın bile başına gelebileceğini belirtir. Belirsizlik, bir varlığın, ne zaman dalga ne zaman madde özelliği taşıyacağınnı belirsizliğidir. «**İnsan dalga olabilir mi?**» isimli makaleyi hatırlayınız.

nedensellik ilkesi, olasılık, istatistik vb. gibi tüm bilinen fizik yasaları kalkar, yerine negatif (Transfizik) yasaları gelir. Dolayısıyla «Madde-enerji» evreninin fiziği, «Bir olayın önceden kestirilemeyeceğini» bildiren belirsizlik ilkesine bağımlıdır.

Belirsizlik ilkesi kuantum ve relativite teoremlerinin her ikisinde de yer alıyorsa, bu ilke, relativitenin neresindedir? Tümevarımcı görüş, kesinsizlik ilkesi ile relativiteyi birbirine uyarmak için yeniden Einstein'in (Kariyer hatası olduğunu söyleyerek geri aldığı) KOZMOLOJİK SABIT'Ten yararlanmayı yeğlemiştir.

Tüm kitaplarımızda söz ettigimiz kozmolojik sabit, Einstein'in evrenin genişlemesinden rahatsız olarak, onu sabit kılmak için oluşturduğu bir eksiltme elemanıdır. Kozmolojik sabitin yararı, değer olarak üzerinde oynamayı bilmenizi, düzmece sayılar elde etmenizi sağlayan esnekliğe sahip olmasıdır.

Kozmolojik sabit ve çekimin değeri «Değişken» değerler vermektedir. Bununla denklemleri dolduran sonsuzluk ve anomalilerin bir kısmını giderebilirsiniz. Amatüörünü gidermeyi ummayınız. Çünkü denklemler (Denklemler de bir simetridir, bir terozinin iki denklesmiş kesisi gibidir) yoluyla hesapladığımız süper simetrik birleşmelerin son derece «Normal» olması gerekmektedir. Bir matematik simetri ile kuantum etkileri denklemlerde uyumluysa her şey «NORMAL»dır. Uyumu değilse «ANOMALI» denen sonsuzluk açmaçına düşer, denkleminizin cenazesini kaldırırırsınız.

İşte bu tür sonsuzlar, fiziko-matematikçilerin canını sıkın, ölçümediğimiz ve sürekli parametre, anomali, imajiner sayı içeren sonuçlar vermesidir. O zaman yıllarca bulup-buluşturdugunuz bir denklemin sonunda «Anomali» denen sonsuz nicelikler içermesi ile heba olduğunu görsünüz. Neyse ki, sıvı akıllısanız, böyle anomalileri «Renormality» denen yeniden normalleştirme işlemleriyle (Pay ve paydadaki iki anomalinin birbirini götürmesiyle geriye normalinin kalması gibi yöntemler) bir sonsuzu diğer bir sonsuzun gidermesine çalışırsınız. Fakat, bir yandan da kütlelerin gerçek değeri yerine «Gözlem için seçeceğiniz» değerlerini belirlemiş olursunuz ki, bu evren geneli değil kişi özelidir ve doyurucu değildir.

Denklemleri istilâ eden sonsuzluk, süper simetriye uygun ve kuantlaştırılmış bir çekim oluşturmayı reddeder. 4 kuvvet oyryken, sonsuzluk probleminiz yoktur.

Ama, bir kuantum teoremini geliştirmek ve onu diğerleriyle birleştirmeye çalıştığınızda her birleştirilmiş teoremin başına gelen noksanlar, anomaliler ve sonsuzluklar denklemleri istilâ eder.

Sonsuzlar daha önce de Abdüsselâm ve Weinberg'in «Elektro-zayıf kuvvet» oluşturmalarında karşımıza çıkmıştı.

Allah'tan ki (Katkılarmıla) ayar teoremi (Gouging theory ya da gauge field) sayesinde iki sonsuzu birbiriley sınırlamıştık ve «Foton=Bozon» eşitliğini gösterememiştik. Ancak elektro-zayıf kuvveti güçlü çekirdek kuvvetiyle birleştiren BBT'ye gelindiğinde sonsuzluk problemleri yeniden başımıza belâ olmuştu. Neyse ki «Hızır Tezkiresi» Hızır gibi imdadımıza yetişince, «QCD=Kuantum kromodinamığı=Kuark renk dinamiği» ile işin üstesinden gelmiş, kuantum ayar teoremiyle bağdaşan bu harikayı okùl etmiştik. Fakat, her üst sistemdeki birleşme daha çok anomali (Anormalite) içeren sonsuzlukların hücumuna gebedir.

Nitekim sıra çekim kuvvetine geldiğinde ayar teoremleri son darbeyi indiremiyordu. Sonucu sonsuz çikan denklemler en seckin yetkin ulâma grubunun bile dört yılını alıyordu. Bu sonsuzun ne olduğu hakkında basit bir örnek verirsek, iki sayısını sıfıra bölün ve sonucunu bir oturup hesaplayın... (Bunu yapamaya kolaklımak normal olmadığını gösterir. Cevap sonsuzdur ama siz bunun dışında bir cevap vermeiisiniz.)

Eğer kozmolojik sabit ve çekimin değerleriyle oynarsanız, sonsuzlukların birbirini pay ve paydada götürdüğünü görsünüz. Ama örneğin dört kuvvetin birleştirilmesi çabası, denklemlerde birbirini götürmen sonsuzları dışında, ortada iyot gibi açığa çıkmış başka sonsuzları da ayıklamamaktadır. Foton=Bozon eşitliğinde pay ve paydadaki sonsuz sayıları eşittir. Fakat standart modelde eşit değildir, birbirlerini ehemine edemeler, ortan sonsuz elinizde kalır.

Artan sonsuzları kullanmaya kalkarsanız, bu kez anomaliler ortaya çıkar. (Sonsuzları gidermek için kullandığınız gidericiler size «ANOMALİ» denen anormal bir işlemle geri döner. Bu kez onları normalleştirmeye bakarken, dört yıl gecer. Sonuc garanti olmadığı için bu dört yıl boş da çıkabilir ve bu arada siz anormalliklerle uğraşırken «Normal» insanlar da size anormal olduğunu söyleyecektir. Bu da bilginin çilesidir!)

Nedir bu sonsuz acımları, anomaliter, anomaliler? Şimdi okurlarımıza bunlardan söz edeceğim. Çünkü bilim adamlarının başına belası, umutlarının sonu, tam anlamıyla bir «Lânet» diye nitelendirdikleri anomaliler (Anomaliler) aslında daha sonraki Kur'an tefsirimizde çok önemli bir yeri olacaktır. (Evrenin bilincli yaratıldığının işaretidir.)

Sonsuzların ardından gelen ondan da beter anomaliler, denklemleri cıgrından çıkarmakta, belirsizlik ilkesini negatif yapmaktadır. Örneğin belirsizlik ilkesine göre bir atomaltı cismin (Elektronun) hız, konum ve zamanını aynı anda hesaplayamaz ve hepsi için örneğin % 60 oranda «Şöyledir» dersiniz. Ya da günlük hayatı «Gelecek yıl enflasyon % 95 olacaktır» diye bir tahmin yapabiliyorsunuz.

Ama, anomali negatif bir belirsizlidir. Denkleminizde anomali varsa şöyle söylemek zorunda kalıyorsunuz: «Elektronun bulunma olasılığı % -65 ya da gelecek yıl enflasyon % -95 olacaktır.» Ya da «Fenerbahçe futbol takımının şampiyon olma ihtimali bu yıl yüzde eksi-doksan» dersek bu ne anlama gelir? Verdığımız ihtimal (Olasılık probabilité) aralığı negatif (Bana göre soyut bir sayıdır ve gizli değişkenlerle ilgilidir) olursa bunun anlamı nedir?

Soyut sayılar gibi negatif ihtimaller de bilim adamları için «Hayâli, saçma»dır. Çünkü verilen ihtimal, örneğin % 60 olsun. Bu % +60 demektir: Oysa bizim verdığımız ihtimal yani anomali % -60'tır. Bu demektir ki yüzde-sıfır ihtimalden (İhtimal yokluğu olan % 0'dan aşağıda) küçük bir % -60 ihtimalden söz ediyorsunuz. (*)

(*) Bu konuda Mi'râc-III cildimizin 182. sayfası ile şekil - 42'ye bakarak ileri anımlar tasarlatabilirsiniz.

Kuantum sayıları hep (1) ve (0) gibi tam sayıdır. Bu nın dışında kalan geçersizdir, yani kuantuma aykırıdır. Bineer cebir gibi 0 ve 1 olan iki simbol yeterlidir: (0) «hayır» ve (1) «evet» demektir. Fakat, anormallerde bu kesin «Evet ve hayır» yerine «BELKİ» çıktmaktadır ki yeri (0) ile (1) arasında bir yerdedir. 0 ile 1 arası sonsuzdur, sonuç gelmez. (Hilbert, Zenon paradokslarında bir santimlik yolu, her attığı adım öncekinin yarısı olmak üzere yürüyen bir insanın ebediyan sonunu getirmemesi gibi. Fakat Hilbert, bu sonsuzun «Sonlu» olduğunu göstermiştir, sonunda adımlayan adamımız, bu bir santimlik yolu katedecktir.)

Anomalilere göre (0) ile (1) arasında kolmadan (-1) gibi bir sonuç da bulabiliyorsunuz. Bu ne demektir? (1) olacak (0) olmayacağı demektir. Ya (-1)'in cevabı nedir? (Cevabını kimse bilemedi ama şu kadarını söyleyeyim, bir başka evrendeki polarize gizli değişken gereği «Tersi olacak» demektir.)

Bu anormali denen negatif ihtimaller denklemlerin (1), yani «OKEY» sonucunu vermez ve denklemin sonucunu (0) çıkarır. Sıfır ise «Bu işi bırak!» demektir. Çünkü kuantum teoreminde tüm işlemlerin toplamı (1) sayısına (Yani müjdeye) eşit olmalıdır. Anormallik bunu engellerse teorem terk edilir. Çünkü önce denklemlerinizde anormallik olmadığını göstermek zorundasınız.

Bunu göstermek için bir şansınız var: (Gelecek ciltte yer olan) Simetri denen bir kavramda negatif ihtimaleri açıklayabiliyorsunuz. Ancak, genellikle, bir süre sonra türev oldığınızda yeniden karşınıza anormalite çıkarıyor. Fakat yılmamanız gerekiyor. Çünkü «Sonsuz» denen birçok şeyin aslında sonlu bir dev olduğunu biliyorsunuz. (*)

(*) Fakat sonunu nasıl getireceğinizi akıl etmeniz gerekiyor. Eğer sıvı okullarınız, «Renormality» denen yeniden normalleştirme yöntemleri bulabiliyorsunuz. Örneğin bir sonsuzun diğerini görmesine zemin hazırlarsınız. Ancak bu yöntem evren genelini değil; sizin sonucunu önceden belirlediğiniz kişiye özel bir seçimdir. Einstein'in kozmolojik sabiti de gerçekte yoktur, fakat seçilmiş özel bir değerdir.

SÜPER ÇEKİM TEOREMİ VE GRAVİTONLAR

Belirsizlik ilkesi ile relativitenin kozmolojik sabiti yanına gelince ve üzerine çekim şiddeti faktörü eklenince, sonra buna süper simetri ve ayar teoremi elemanları bindirilince sonuçlar «Anormal» çıkmaktadır. Çünkü süper simetri, fermion ve bozonların birleştirilmesi olup, eksiyi bir enerji ihtimalini de bünyesinde barındırmaktadır.

1972 ile 1976 yılları arası böyle căresizliklerle geçti. Fakat denklemlerin SPİN denen taneciklerin «Dönüşü, dönüşü, dönmeli oluşu» faktörü eklenmesi akıl edildi sonunda... Bu parlak düşünceyi ve harika sonucunu sunmadan önce spinlerle ilgili bilgilerimizi söyle bir hatırlayalım: Kuantum teoremi, evrende her şeyi bir tanecik (Parçacık) görmek zorundadır. Ayrıca her taneciğe de mutlaka bir «Kuantum SPİN sayısı» tanıtmak zorundadır. (Yoksa ismi kuantum teoremi olmazdı). Her parçacığın ise mutlaka bir spinı vardır ki, bu parçacıkların topac gibi dönmesini temsil eder. Ancak, topacın bir eksenin varıdır, fakat bu minik parçacık düzeyinde eksenden söz edemeyiz. Spinler bir parçacığın baş yukarıya çevrilip, aynı görüntüyü elde etmesine bağlı sayılardır. Bunlar (0), (1), (2)... gibi tam tur dönmektedir.

(0) spin demek, bir parçacığın her yönden aynı görünümesidir ki, onu çevirmeye gerek yoktur. Örneğin bir cember fotoğrafına hangi yönden bakarsanız aynıdır.

(1) spin demek bir fotoğrafı (Örneğin bir insan resmini) 360° çevirerek onu yine baş yukarı getirirsınız. Bu tam bir tur olduğu için spini de (1) tamsayıdır. Buroya kadar her şey normaldir. Nitekim kuvvet alanını taşıyan parçacıklar tam bir tur çevrildiğinde ilk görüntülerini alırlar.

Fakat kuantum teoreminin erken evrelerinde, anlaşıldı ki, alan tanecikleri (Bozonlar) tam spin sayılarına sahip olmakla birlikte; (Fermion denen) madde taneciği kuantların spinleri tuhaftır: Çünkü örneğin insan fotoğ-

rafını baş yukarıya, bir tam tur çevirip aynı görüntüyü alamıyorsunuz ve bir daha çevirip (Toplam 720 açı derecesi) iki TUR sonra ilk görüntüyü alıyorsunuz! (Bu garabeti Dirac belirlemiş, Heisenberg ise belirsizlik ilkesiyle elektronun bu tuhaf durumunun relativiteyle uyumlu olduğunu kanıtlamıştı.) Daha yüksek enerjetik parçacıklar ise ilk görüntüsünü elde etmek için tam dört tur çevirmeniz gerekmektedir.

İşte bu nedenle, maddeyi oluşturan tanecikler (Fermionlar), kuvvet alanlarını oluşturan tanecikler (Bozonlar) gibi «Tamsayılı spin» vermezler, kesirli spin verirler.

Elektron gibi taneciklerin spini $1/2$ ve yüksek enerjili parçacıkların bir kısmının spinii $3/2, 5/2$ diye gösterilir.

Şimdi bu önbilgiler ışığında «Spinlerin» standart model ve süper simetrilerdeki «iş bitirici» rolünü sunalım: Süper simetri, (Fermion denen) maddeyi oluşturan tanecikleri (Ki spinleri $1/2, 3/2, 5/2$ 'dir) ve de (Bozon denen) kuvvet alanlarını oluşturan, maddeleşmemiş tanecikleri, zımnı kuvvet parçacıklarını (Bunların spinleri de $0,1$ 'dir) birleştirirmeyi hedef almaktaydı. Çünkü, en başta fermion ve bozonlar bir «ANA-SÜPER PARÇACİĞİN» sonradan ayrılmış, değişik görüntüleriydiler. Dört kuvvet gibi, bütün spinler de bu süper parçacığın asal spininden türemeldir. O hâlde, fermion-bozonlar (ve bunların antiparçacıklarının) spinleri toplam değerden cıkarsa, kalan spin sayısı farkı «Çekimin kuvvet taşıyan muhtemel parçacığının spin sayısını» verecektir. Fermionların (Kesirli spinler) negatif enerjisi ile bozonların (Tamsayılı spinler) pozitif enerjisi, birbirinin sonsuzunu giderecek ve anomalileri ortadan kaldıracaktır böylece... Madde parçacıkları ile olan parçacıklarını birleştiren «Süper çekim» teorisi gibi iyi sonuçlar da elde edilebiliyordu.

Böylece (Eksi bir enerji ihtimali çıkması bir anomalidir) fakat kesirli spinli parçacıkların eksiyi enerjisi, kuvvet alanlarının tamsayılı spinli artı enerjilerini gidebiliyordu yani birbirinin anomalilerini yok edebiliyorlardı.

Negatif enerji ile pozitif enerji «Spin sayıları» arasındaki fark olan eşitsizlik (2) spinli bir «Çekim» kuvveti tanecığını haber verir. Oysa şimdije kadar hiçbir parçacık türünde bu tuhaf (2) spine rastlanılmamıştır ve

böyle bir parçacık, bilinen hiçbir parçacık tasinifine alınamadığı gibi bir benzeri de yoktur.

Böylece 1972 ile 1976 yıllar arasındaki 4 yıl boyunca anomalilerden elimine edilerek ulaşılan başarı «Süper simetri» sonucu ortaya oturan «SÜPER CEKİM TEOREMI» olmuştur. Süper çekim teoremi gerçekten bu hâliyle tek kelimeyle muhteşemdi. Süper çekim teoremi, (Kuantum teoremiyle ilgizsiz görünen) genel relativitenin etkin tek kuvveti çekim geometrisinin (Evrenin geometrikbüükümü sonucu, kainattaki bütün maddi cisimler, bu eğriliş, cukurlaşmış evren zemininde birbirini üzerine dushmanlıdırlar, kısaca çekim budur) de SÜPER SİMETRİNİN SONUCU olduğunu ortaya koymuştur.

Cekimi de içine alacak olan standart model, çekimin matematiğini, çekimin kuantum fizigi hâline getirebilmiştir ve ayar teoremleriyle de uyuşmaktadır. Mantık da yerindeydi: Doğanın dört temel kuvvetini taşıyan zimni parçacıklar da «Birleşik alanlar» denen standart modeldeki ana parçacıkta türedikleri için, spinlerini de (1) toplam değerden türetmişlerdir.

Süper çekim teoremi «Süper simetriye uygun» kuantlaşmış bir çekimi, çekim alanının kuvvetini taşıyan gravitonlar ile önermektedir (Ki bu çok yerindedir). Gravitonların işlevini bir daha hatırlayalım:

1. Elektromagnetik alanın kuvvetini FOTONLAR taşıır
2. Zayıf kuvvet alanının parçası BOZONLAR'dır.
3. Güçlü kuvvet alanının parçası GLUONLAR'dır.
4. Cekim kuvvetinin alan parçası GRAVİTONLAR olmalıdır. (*)

(*) Maddeyi olduran (Fermion) tanecikleri arasında doğanın kuvvetini taşıyan alan kuvveti tanecikleri bozonlardır. Örneğin iki fermion (Kuark ya da elektron) arasındaki kuvvet iletişiminde fermionlardan biri bir alan parçası (Örneğin foton, gluon) olan bozonu yayırlar; diğeri de bunu kaparak, yutar ve her iki fermion da bu alışverişten etkilenirler. Birincisi yayındığı anda; ikinciisi yuttuğu anda mevcut hız ve konumlarını (Lokalize oldukları yeri) değiştirmek zorunda kalırlar. İşte bu değişim gözleğimiz anda orada bir kuvvet olduğunu anlarız. Fermionlar (Madde) ve bozonların (Alan) tamamı

Böylece Süper çekim teoreminin «GRAVİTON» denen takas parçasığını öngördüğünü anlıyoruz. Çekimci dalgalara eşlik eden graviton denen zimni kuant, GRAVİTON'dur. (Bir başka deyişle geometrik çekimi kuantlaşmış çekim hâline getirip, ayor teoremleriyle ifade ettiğinizde sonuç olarak «GRAVİTON» denen parçacık ortaya konmaktadır.) İşte bu graviton içeren standart model teoremine «Süper çekim» denmektedir.

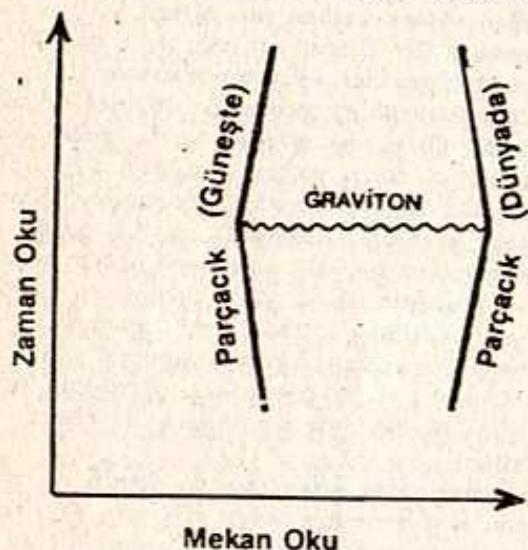
Gravitonların bir külesi olmadığı, sıfır ağırlıklı oldukları için, yakalanmaları (Şimdilik) imkânsızdır. Bu yüzden sadece «Hipotetik parçacıkları»dır. Aslında parçacık bile değildir. Çünkü her dalgaya bir de maddi kuant eşlik eder. Fakat, çekim dalgasına HİCBİR ŞEY EŞLİK ETMEMEKTEDİR. İşık hızıyla gitmek zorunda olduğu için, bu gravitonlar evrendeki «izotropiyi» de (Bir önceki cildimizde sunduğumuz turdeşlik kavramını) açıklayamazlar.

Diğer üç kuvvetin bir parçası olduğu için, bir parçası olmayan TUHAF çekimin nasıl kuantlaştırılacağı ayrı bir merak konusuudur. (Elbette bizim de fikirlerimiz olacaktır. Okuyucu, diğer parçacıkları tanıdıktan sonra gelecek ciltte ilk albümde bu konuya dönmemiz için izin vermelidir.)

Cekimin menzilinin evren içinde olması ve daima çekmesi onu fark etmemize neden olmuştur. Aksi hâlde bundan osla haberimiz olmayacağı. Örneğin Güneş ve Dünya bünyelerinde ne kadar atomik parçacık barındırıysa, bunların genel toplam değerine bağlı olarak,

Pauli ilkesi uyarınca, «Aynı anda aynı hız ve konumda bulunamazlar». Yörüngelerdeki elektronlar bile birbirine ters spinle dönüp yapmak zorundadırlar. Bu da P (Parite, paralellik) simetrisi denmektedir. Tüm parçacıkların aynı hız ve konumda bulunmama yasağı, bize enerjetik olanları sonsuz bir kaynak olduğunu, dolayısıyla çok büyük kuvvetlerin birleşik alanlarında tek bir parçacık hâlinde birleşebileceğini göstermektedir (ki, bu yüzden BBT okul edilmiştir). Fermionlar Kur'an'da ARZ=Madde, yerleşik dalga ve bozonlar=SEMA, gök, kuvvet alanları olarak da anılır. Alanlar boş değil, sonsuz enerjili dir ve dolayısıyla sonsuz kütle içerdiklerinden evrenin kıyameti olan gravitik (Çekimsel) çökmenin nedenidir.

graviton alışverişini oluşturmaktadır. Aradaki kütle farkı (Yani kütlece büyüklik hangisinden yanaysa, hangisi büyükse fark çıktıığında) baskınılığı olan kütledeli cisim küçük cismi çekerek, kendisine uydular. Böylece her parçacığın kütle ve enerji değerine göre çekim alanı oluşturduğunu onlarız. Bu karadeliklerde zıvanadan çıkar. Evrende en büyük graviton üretimini karadelikler üstlenmişlerdir.

ŞEKİL - 25: SÜPER ÇEKİMİ ÜSTLENEN GRAVİTON'UN İŞLEVİ

Yukarıdaki şekilde, «Klasik» olarak, gravitonun iki cisim arasındaki işlevi canlandırılmıştır. Süper çekim teorisine göre biri Güneş, diğeri örneğin Dünya'daki iki parçacık, H harfinin dikey kollarını, arasındaki yatay alışverişi yolu ise «Graviton» denen aracı parçacığı temsil etmektedir. Graviton, (Örneğin) Güneş yayılmamakta, Dünya ise soğurmaktadır. Kuantum teoreminde, bu graviton parçacığı, Güneş ve Dünya arasındaki tünelin kendisidir. Zaman ise şekilde H harflerinin düşey yönünde olmak zorundadır. (Bu H harfi biçiminde basit gösterilen olgu, bir tel kafes gibi evrenin her cismi arasında minik fakat karmaşık sonsuz bir şebeke, bir zar gibidir. Bu zarın gerilimi 10^{39} ton gibi inanılmaz bir sayıdır.)

Çekim alanına «Tanecik» olarak bakıp, bu alanı kuantlaşdırduğımızda, konuğumuz olan gravitonlar, iki maddi parçacık arasında alışverişten sorumlu olarak ortaya çılmıştır. Bir parçacık gravitonu yayırlar diğeri bunu yutar. Gravitonların kütlesi hic olmadığından (Tam sıfırıdır), çekimci kuvveti taşıdığı menzil çok uzun, evren capindadır. Bu yüzden diğer (Çok kudretli) kuvvetler, çekirdek ya da otoma hapis olurken; **kütlesiz olan gravitona evren bile dar gelir.** Ama bu kütlesizlik özelliği, bize onu yakalamaya şans tanımaz.

Sekil - 25 izlendiğinde, «Süper çekim teoremine» göre, Güneş'in, Dünya'yı çekmesinin en yalın anlatımı verilmiştir. H harfi benzeri şeklärin dikey çizgilerinden biri Güneş'in, diğeri Dünya'nındır. Aradaki yatay çizgi ise aradaki graviton alışverişidir. Fakat bu gravitonlar durağan dağadır. Gerçek (Işıyan) foton ile gerçek olmayan (Işimayan) fotonun farkı neyse, gravitonun da iki türlü odur. Durağan gravitonlar virtüel (Zımnii) olduklarından ölçülebilir etki de oluşturmaktadır. Örneğin gezegenlerin Güneş çevresinde dönmeleri bu etkinin kendisidir.

Aktuel yanı gerçek gravitonlar ise «Cekim alanını» doğuran ve kuantlaştan dinamik değişken yanı gerçek olan gravitonlardır. Bunlar öncekinin tersine öylesine kuvvetce zayıftır ki asla algılanamamaktadır.

Gravitonun kütlesiz, sadece çekimci olması gibi tuhaftıklarına, ayrıca spin değerinin (2) oluşу da eklenmektedir. Nasıl ki (+2) gibi bir elektrik yükü bizi şaşırttıysa, spin sayısı (2) olan graviton da bizi öylesine şaşırtmaktadır. Gravitonun bu tuhaft spin, toplam negatif ve pozitif enerji spinlerinin birbirine olan farkından dolayı matematikle ortaya çıkmıştır. Elektronun spinı iki tur çevirdiğinizde ilk görüntüsünü elde ettiğiniz bir garabete sahiptir. Gravitonun spinı bundan da tuhaftır. Gravitonun fotoğrafını yarımda tur = 180° çevirip, ilk durumuna getirebiliyorsunuz. Dünyada iyi bilinen bir örnekle iskambil kartlarının resimli olanları (Halk arasında papaz, kız, erkek diye bilinen) birbirine ters kaynaştırılmış iki aynı resimdir. Siz onun ilk şeklini alması için ne tam (360°), ne iki tur (720°) sadece yarımda tur çevirirseniz yine ilk şekli elde edersiniz. İşte graviton böyle bir garabete sahiptir.

Süper cekim teoremi, bütün görkemine rağmen gravitonun tuhaftığı yanında, onun denel olarak elde edilemeye, belirlenememe gibi imkânsızlıklar ve yöntem yanlışlarıyla yeniden on yıllık bir tıkanışa girecekti. Büyük birleştirmeyi aşarak, süper cekim teoremi standart modelle birleştirilmesi için çok sayıda sonsuzların da denklemlerden ayırtılmasını gerektirmektedir. Fakat yeni yeni anomaliler ve sonsuz denen umacılar, süper cekim teoremleri denklemlerini perişan etmiştir. Buna rağmen, mümkün olduğu kadar İslâh edilmiş bir teoridir. Sonsuzların ayıklandığına karar veremeyiz. Çünkü denklemlerde gizli sonsuzlar vardır ki, bunların kalıp-kalmadığını bilgisayarla taramamız bile on yılı alacaktır. Üstelik bir den fazla hata yapma ihtimali de kaçınılmaz olduğundan sonuc umutsuzdur. Kaldı ki, gravitonlar gözlenemez olduğundan sadece teoride kalmaktadır. Oyleyse büyük ümitler veren «Süper cekim teoremi» artık tıkanıp kalmıştır.

O donemi çok iyi hatırlıyorum: Tam anlamıyla căresizdik. Yapacak hiçbir şey kalmamıştı. Payına düşen bincinde 1969 yılında güçlü çekirdek kuvvetini «String» (iplik, sicim, yağ vb.) ile göstermiş ve bir kapı aralamıştım. Ama hepsi buydu. 1974 yılına kadar bir arpa boyu bile yol alamamıştık.

Ancak, «Tezkiresi» ile yine Hızır imdadımıza yetişmekte gecikmedi. Bu kez «Tezkireses» verilen ipucu «Vakia süresi» idi. Bağdadi'nin şahsi malı olan bir Kur'an cildinin Vakia süresi sayfasında 11 düğümü bir ip yer almıyordu. (*)

Bu sürenin Resulullah ile ilgili iki önemli şifresi vardı:

İlki, Resulullah'ın bu süreyi «Evlatlarınıza öğretmizi ve onların da kendi evlatlarına (Kuşaklar boyu kesintisiz) öğretmeleri» vasiyetiydi. ALLAH bu süresinde tüm Kur'an'daki en büyük yeminini ediyordu (Vakia-75 ve 76).

(*) Vakia süresiyle ilgili bilgileri gelecek cittimizde mutlaka okuyunuz.